

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені М.П. ДРАГОМАНОВА

Кваліфікаційна наукова
праця на правах рукопису

ПРИМА АНАСТАСІЯ ВАСИЛІВНА

378.091.3:[796.035:796.071.43]-051(043.3)

ДИСЕРТАЦІЯ
ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ФІТНЕС-ТРЕНЕРІВ ДО
ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ФІТНЕС-ІНДУСТРІЇ

13.00.04 – теорія і методика професійної освіти

Подається на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук

Дисертація містить результати власних досліджень. Використання ідей, результатів і текстів інших авторів мають посилання на відповідне джерело

_____ А. В. Прима

Науковий керівник: **Путров Сергій Юрійович**,
доктор філософських наук, професор

Київ – 2019

АНОТАЦІЯ

Прима А. В. Формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. – Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.

Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук зі спеціальності 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти. – Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова, Київ, 2019.

Зміст анотації

Виявлено, теоретично обґрунтовано та експериментально перевірено педагогічні умови формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії (урахування у змісті підготовки майбутніх фітнес-тренерів сучасних особливостей ринку праці у фітнес-індустрії; активізація навчально-пізнавальної діяльності майбутніх фітнес-тренерів за рахунок впровадження інноваційних освітніх технологій; залучення майбутніх фітнес-тренерів до використання сучасних засобів інформаційно-комунікаційних технологій у професійній діяльності, пов'язаній з фітнес-індустрією).

Розроблено модель формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії, яка включає мету та завдання, базується на засадах методологічних підходів (компетентнісного, акмеологічного, аксіологічного та системного) і принципів, ґрунтується на теоретичній, практичній, контекстно-науковій та особистісно-розвивальній підготовці, а також на відповідних структурних компонентах готовності, критеріях, показниках і рівнях сформованої готовності, враховує відповідні форми, методи і засоби, в якій результатом визначено сформована готовність майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії;

Уточнено зміст понять «формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії», «готовність майбутніх

фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії» та «фітнес-індустрія».

Формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії розглядається як цілісний процес, який здійснюється у закладах вищої освіти з метою отримання студентами кваліфікації з надання ефективних послуг щодо розвитку рухових здібностей, морфофункціональних кондицій для успішного виступу на спортивних змаганнях та оздоровлення, шляхом проведення спеціально організованих фітнес-програм.

Готовність майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії розглядається нами як цілісна інтегративна характеристика особистості, в основі якої лежить система професійно-ціннісних орієнтацій, що дозволить випускникам закладів вищої освіти, швидко відкрити для себе середовище фітнес-індустрії та успішно розвиватися в професійній діяльності.

Фітнес-індустрія розглядається як сфера послуг, сукупність різних суб'єктів фітнес-діяльності (фітнес клуби, фітнес-центри, спортивні клуби, студії, спортивно-оздоровчі центри, оздоровчі центри, тренажерні зали), що надають фітнес-послуги, із залучення до здорового способу життя, підтримки, збереження та зміцнення здоров'я людини, а також досягнення високих спортивних результатів.

Удосконалено структуру готовності (мотиваційно-аксіологічний, інтелектуальний, процесуальний, особистісний та оцінно-рефлексивний компоненти) майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії; критерії (мотиваційний, інформаційно-пізнавальний, діяльнісно-творчий, особистісний та рефлексивний) та показники, які дозволили оцінити рівень сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії; форми, методи та засоби формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Дослідно-експериментальна робота здійснювалася протягом 2015-2019 років відповідно до проблемно-пошукового, аналітичного, дослідно-експериментального та оціночно-моделюючого етапів.

Практичне значення одержаних результатів дослідження полягає у впровадженні в освітній процес закладів вищої освіти педагогічних умов формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії та розробленні відповідного навчально-методичного забезпечення, а саме: навчального посібника «Теорія технологій оздоровчо-рекреаційної рухової активності»; навчально-методичних комплексів (у тому числі, на електронних носіях) з дисциплін «Види оздоровчо-рекреаційної рухової активності», «Основи раціонального харчування», «Оздоровчий фітнес» та «Оздоровчі заняття у воді»; комп'ютерної програми «ПСПК: моніторинг рівнів сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії» (у співавторстві з Л. П. Сущенко, С. Ю. Путровим та І. О. Колощуком, на яку отримано свідоцтво про реєстрацію авторського права на твір № 79829 від 15.06.2018, видане Державним департаментом інтелектуальної власності Міністерства економічного розвитку і торгівлі України).

З метою встановлення сучасного стану формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії, у 2016 році було проведено анкетування в якому брали участь 263 студенти 3-4 курсів закладів вищої освіти, які навчалися з галузі знань 0102 Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини напряму підготовки 6.010203 Здоров'я людини освітнього рівня «бакалавр».

Результати анкетування свідчать про те, що достатньою мірою володіють знаннями щодо засобів професійної діяльності фітнес-тренерів 12,25% опитуваних студентів, 27,27% респондентів вважають, що частково володіють цими знаннями. Проте 34,43% опитаних студентів вказали на відсутність цих знань (обравши відповідь «Ні, не володію достатньою мірою») і 26,05% респондентів обрали відповідь «важко відповісти». Методикою контролю та

самоконтролю у процесі занять фітнесом володіють достатньою мірою лише 15,38% опитаних студентів, не володіють достатньою мірою 39,51% респондентів. Про часткове володіння цими знаннями зазначили 31,97% респондентів, 13,14% опитаних студентів обрали відповідь «важко відповісти». Варто зазначити, що здатні застосовувати теоретичні знання на практиці при проведенні занять з фітнесу 17,71% опитаних студентів, 19,24% – частково здатні.

З метою перевірки ефективності виявлених і теоретично обґрунтованих педагогічних умов формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії було проведено формувальний етап педагогічного експерименту, в якому брали участь студенти Бердянського державного педагогічного університету, Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова та Сумського державного педагогічного університету імені А.С. Макаренка, що входили до контрольних ($n = 71$ особа) та експериментальних ($n = 73$ особи) груп.

Після проведення педагогічного експерименту дані, що характеризують високий рівень сформованості готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії, збільшилися у студентів контрольних груп з 5,87% до 12,21% та у студентів експериментальних груп з 7,76% до 18,95%. Відповідно змінилися дані, що характеризують середній рівень сформованості готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії, (у контрольних групах з 44,60% до 50,70% та у експериментальних групах з 49,77% до 64,16%). Дані, що характеризують низький рівень сформованості готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії, зменшилися (у контрольних групах 49,53% до 47,09% та у експериментальних групах з 42,47% до 16,89%).

Факторний аналіз результатів дослідження структури готовності студентів експериментальних груп до професійної діяльності у фітнес-індустрії визначився трьома факторами, що пояснюють 73,64 % сумарної дисперсії ознак. Найбільш значущими структурними компонентами готовності, які формують фактор 1, є мотиваційно-аксіологічний та процесуальний

компоненти готовності, а також додається до цього фактору наявність такої складової особистісного компонента, як креативність (пояснюючи 27,37 % загальної дисперсії). Фактор 2 формують інтелектуальний та оцінно-рефлексивний компоненти (що пояснює 25,8 % загальної дисперсії). Фактор 3 утворюється такою складовою особистісного компонента, як асертивність (що пояснює 20,47 % загальної дисперсії).

Аналіз результатів педагогічного експерименту підтвердив ефективність виявлених і теоретично обґрунтованих педагогічних умов готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Ключові слова: формування готовності, майбутні фітнес-тренери, професійна діяльність, фітнес-індустрія.

ABSTRACT

Pryma A. V. The formation of the readiness of the future fitness trainers for professional activities in the fitness industry. – Qualifying scientific work on the rights of the manuscript.

Thesis for the degree of candidate of pedagogical sciences in specialty: 13.00.04 – theory and methods of professional education. – National Pedagogical Dragomanov University, Kyiv, 2019.

Abstract content

The pedagogical conditions for the formation of the readiness of the future fitness trainers for professional activities in the fitness industry have been identified, theoretically substantiated, and experimentally verified (modern labor market features in the fitness industry are taken into account in the content of preparing future fitness trainers; intensification of the educational and cognitive activities of future fitness trainers in the result of the introduction of innovative educational technologies, attracting future fitness trainers to use modern means of information and communication technologies in professional activities related to the fitness industry).

A model has been developed for the formation of the readiness of the future fitness trainers for professional activities in the fitness industry, including goals and objectives.

The model is based on the principles of methodological approaches (competency-based, acmeological, axiological and systemic) based on theoretical, practical, contextual-scientific and personality-developmental training, as well as on the corresponding structural components, criteria, indicators and levels.

The model takes into account the appropriate forms, methods and means, the result is the preparedness of the future fitness trainers for professional activities in the fitness industry.

The content of the concepts «formation of the readiness of future fitness trainers for professional activities in the fitness industry», «readiness of future fitness trainers for professional activities in the fitness industry» and «fitness industry» was clarified.

The formation of the readiness of future fitness trainers for professional activities in the fitness industry is considered as a holistic process that is carried out in higher education institutions with the aim of obtaining students the qualifications to provide effective services for the development of motor abilities, morphofunctional conditions for successful performance at sports competitions and rehabilitation, by conducting specially organized fitness programs.

The readiness of future fitness trainers for professional activities in the fitness industry is considered by us as a holistic integrative characteristic of a person, which is based on a system of professional and value orientations, which will allow graduates of higher educational institutions to quickly discover the environment of the fitness industry and successfully develop in their professional activities.

The fitness industry is considered as a service industry, a set of various subjects of fitness activities (fitness clubs, fitness centers, sports clubs, studios, sports and fitness centers, health centers, gyms) that provide fitness services to attract a healthy lifestyle , support, preservation and strengthening of human health, as well as achieving high sports results.

The structure of the readiness (motivational-axiological, intellectual, procedural, personal and evaluative-reflective components) of the future fitness trainers for professional activities in the fitness industry has been improved; criteria (motivational, informational, cognitive, activity-creative, personal and reflective) and indicators that made it possible to assess the level of formation of the readiness of the future fitness trainers for professional activities in the fitness industry; forms, methods and means of forming the readiness of future fitness trainers for professional activities in the fitness industry.

Scientific provisions on the design of the content of the formation of the readiness of the future fitness trainers for professional activities in the fitness industry received further development.

Research and experimental work was carried out during 2015-2019 in accordance with the problem-search, analytical, experimental-experimental and evaluation-modeling stages.

The practical significance of the research results consists in introducing the pedagogical conditions in the educational process of higher education institutions to form the readiness of future fitness trainers for professional activities in the fitness industry and developing appropriate educational and methodological support, such as: textbook «Theory of technology of recreational and motor movement activity»; educational-methodical complexes (including on electronic media) in the disciplines «Types of health-improving recreational physical activity», «Fundamentals of a balanced diet», «Health fitness» and «Health classes in the water»; computer program «PSPK: monitoring the level of readiness of future fitness trainers for professional activity in the fitness industry» (co-authors: L. P. Suschenko, S. Yu. Putrov and I.A. Koloshchuk).

A certificate of registration of copyright in the work No. 79829 dated the 15 of June, 2018, issued by the State Department of Intellectual Property of the Ministry of Economic Development and Trade of Ukraine was received for a computer program.

In the order to establish the current state of the formation of the readiness of the future fitness trainers for professional activities in the fitness industry, in 2016, a

survey was conducted in which 263 students of 3-4 courses of higher educational institutions of Ukraine participated were surveyed, in the speciality 0102 Physical education, sports and human health, 6.010203 Human health, bachelors degree.

The results of the survey indicate that 12.25% of the students surveyed have sufficient knowledge of the means of professional activity of fitness trainers, 27.27% of respondents believe that they partially possess this knowledge. However, 34.43% of the students surveyed indicated a lack of this knowledge (choosing the answer «No, I don't own enough») and 26.05% of the respondents chose the answer «I'm hard to answer».

Only 15.38% of the students surveyed have sufficient control and self-control techniques in the process of fitness classes, 39.51% of respondents do not have a sufficient degree. Partial mastery of this knowledge was noted by 31.97% of respondents, 13.14% of the students surveyed chose the answer «I find it difficult to answer».

It is worth noting that 17.71% of the students surveyed are able to apply theoretical knowledge in practice when conducting fitness classes, 19.24% are partially capable. In the order to verify the effectiveness of the identified and theoretically justified pedagogical conditions for the formation of the readiness of future fitness trainers for professional activity in the fitness industry, a formative stage of the pedagogical experiment was conducted, in which students of Berdyansk State Pedagogical University, National Pedagogical Drahomanov University and Sumy State A.S. Makarenko Pedagogical University, control group (n = 71 people) and experimental group (n = 73 people).

After the pedagogical experiment, the data characterizing a high level of preparedness for professional activity in the fitness industry increased among students in the control group from 5.87% to 12.21% and among students from the experimental group from 7.76% to 18.95%.

Accordingly, the data characterizing the average level of readiness for professional activity in the fitness industry changed (in the control group from 44.60% to 50.70% and in the experimental group from 49.77% to 64.16%).

The data characterizing the low level of readiness for professional activity in the fitness industry decreased (in the control group 49.53% to 47.09% and in the experimental group from 42.47% to 16.89%).

A factor analysis of the results of the study of the structure of the students' readiness of the experimental group for professional activity in the fitness industry was determined by three factors; explain 73.64% of the total dispersion of symptoms.

The most significant structural components of readiness that form factor 1 are the motivational axiological and procedural components of readiness, and the presence of such a component of the personality component as creativity is added to this factor (explaining 27.37% of the total variance). Factor 2 is formed by the intellectual and evaluative-reflective components (which accounts for 25.8% of the total variance). Factor 3 is formed by such a component of the personality component as assertiveness (which explains 20.47% of the total variance).

The analysis of the results of the pedagogical experiment confirmed the effectiveness of the identified and theoretically justified pedagogical conditions for the readiness of the future fitness trainers for professional activities in the fitness industry.

Key words: readiness formation, future fitness trainers, professional activities, fitness industry.

Список публікацій здобувача за темою дисертації

Наукові праці, в яких опубліковані основні наукові результати дисертації

Статті у наукових фахових виданнях України

1. Прима А. В. Реалізація компетентнісного підходу у формуванні професійної компетентності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія № 15. «Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт)» збірник наукових*

праць / За ред. Г. М. Арзютова. Київ: Видавництво НПУ імені М. П. Драгоманова, 2016. Випуск 3К2 (71) 16. С. 266–269.

2. Прима А. В., Путров С. Ю. Особливості закордонного досвіду підготовки фітнес-тренерів у вищих навчальних закладах. *Наукові записки Бердянського державного педагогічного університету. Серія : Педагогічні науки : зб. наук. пр.* Бердянськ : БДПУ, 2017. Вип.2. С. 302–307.

3. Прима А. В. Термінологія формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія № 15. «Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт)» збірник наукових праць / За ред. О. В. Тимошенко.* Київ: Вид-во НПУ імені М.П. Драгоманова, 2017. – Випуск 3К (84). – С. 382–385.

4. Прима А. В. Структура готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія № 15. «Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт)» збірник наукових праць / За ред. О. В. Тимошенко.* Київ: Вид-во НПУ імені М.П. Драгоманова, 2018. Випуск 3К (97). С. 447–450.

**Статті у зарубіжних наукових періодичних виданнях і виданнях,
вднесених до міжнародних наукометричних баз даних**

5. Prima A. V., Putrov S. Y. Features of formation of readiness of future fitness trainers for professional work in the fitness industry. *Scientific heritage.* Budapest, 2017. № 9 (9). P. 2. P. 92–96. (Фахова).

6. Прима А. В. Сучасний погляд на формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. *Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Серія: педагогіка.* 2016. № 3. С. 108–115. (Видання внесено до міжнародної наукометричної бази *Index Copernicus*).

7. Прима А. В. Формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії: проблеми та перспективи. *Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Серія: педагогіка.* 2017. № 3. С. 52–59. . (Видання внесено до міжнародної наукометричної бази *Index Copernicus*).

8. Прима А. В. Про формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія № 15. «Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт)» збірник наукових праць / За ред. О. В. Тимошенко.* К : Вид-во НПУ імені М.П. Драгоманова, 2019. Випуск 3 К (110)19. С. 472-475. . (Видання внесено до міжнародної наукометричної бази *Index Copernicus*).

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації

9. Прима А. В. Про фітнес як засіб для забезпечення оптимальної якості життя. *Актуальні проблеми фізичного виховання, реабілітації, спорту і туризму: тези доповідей VI Міжнародної науково-практичної конференції (20-21 жовтня 2016, Запоріжжя) Запоріжжя : КПУ, 2016. С. 153–154.*

10. Прима А. В. Роль компетентнісного підходу у формуванні готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. *Актуальні проблеми вищої професійної освіти України: матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції (23 березня 2017, Київ); за заг. ред. Е. В. Лузік, О.М. Акмалдінової.* Київ: НАУ, 2017. С. 104–105.

11. Прима А. В. Підготовка майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії як пріоритетний напрям у вищій фізкультурній освіті. *Валеологія: сучасний стан, напрямки та перспективи розвитку: матеріали XV Міжнародної науково-практичної конференції (5-7 квітня 2017, Харків).* Харків: ХНУ імені В.Н. Каразіна, 2017. С. 258–260.

12. Прима А. В. Формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до культивування здорового способу життя. *Педагогіка здоров'я: збірник*

наукових праць VII Всеукраїнської науково-практичної конференції (7-8 квітня 2017, Чернігів.); ред. колегія : С. М. Шкарлет [та ін.]. Чернігів, 2017. Т. 2. С. 230–234.

13. Prima A.V., Putrov S.Yu. Theoretical aspects of forming the readiness of future fitness trainers for professional activity in fitness industry. *Глобальні виклики педагогічної освіти в університетському просторі: матеріали III Міжнародного Конгресу* (18-21 травня 2017, Одеса). Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2017. С. 641–642.

14. Прима А. В., Сущенко Л.П. Деякі чинники формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії *Сучасні проблеми фізичного виховання, спорту та здоров'я людини: матеріали I Міжнародної заочної науково-практичної конференції* (12 жовтня 2017, Одеса). Одеса, 2017. С. 83–86.

15. Прима А. В. Сутність формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. *Сучасні тенденції розвитку освіти й науки: проблеми та перспективи: збірник наукових праць*. – Львів–Кельце, 2017. Вип. 1. С. 215–219.

16. Прима А. В. Інноваційна складова формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. *Іноваційні технології в науці та освіті. Європейський досвід: матеріали міжнародної конференції* (21–24 листопада 2017, м. Відень, Австрія). Дніпро-Відень, 2017. Т 2. С.112–116.

17. Прима А. В., Путров О. Ю. Сформована готовність до професійної діяльності у фітнес-індустрії як результат підготовки майбутніх фітнес-тренерів у вищих навчальних закладах. *Фізичне та спортивне виховання у вищих навчальних закладах: тези доповідей науково-практичної конференції /* (13–15 жовтня 2017 Запоріжжя). Запоріжжя : ЗНТУ, 2017. С. 16–21.

**Наукові праці, які додатково відображають
наукові результати дисертації**

18. Прима А. В., Сущенко Л. П., Путров С. Ю., Колощук І. О. Комп'ютерна програма «ПСПК: моніторинг рівнів сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії». Свідоцтво про реєстрацію авторського права на твір № 79829 від 15.06.2018 р., видане Міністерством економічного розвитку і торгівлі України.

19. Іванова Л. І., Путров С. Ю., Сущенко Л. П., Прима А. В. Теорія технологій оздоровчо-рекреаційної рухової активності: навчальний посібник. Київ: ТОВ «Промтехносервіс Україна». 2018. 206 с.

ЗМІСТ

ВСТУП.....		17
РОЗДІЛ 1.	ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ФІТНЕС-ТРЕНЕРІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ФІТНЕС-ІНДУСТРІЇ ЯК НАУКОВА ПРОБЛЕМА.....	25
1.1.	Теоретичний аналіз наукової літератури щодо формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії	25
1.2.	Науковий тезаурус формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.....	40
1.3.	Обґрунтування структури готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.....	56
1.4.	Методологічні підходи до формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.....	74
	Висновки до першого розділу.....	81
РОЗДІЛ 2.	ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ І МОДЕЛЮВАННЯ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ФІТНЕС-ТРЕНЕРІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ФІТНЕС-ІНДУСТРІЇ	86
2.1.	Методика та напрями дослідження.....	86
2.2.	Критерії, показники та рівні сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.....	91
2.3.	Модель формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії	99
2.4.	Педагогічні умови формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності	

		16
	у фітнес-індустрії	105
2.4.1.	Педагогічна умова – урахування у змісті підготовки майбутніх фітнес-тренерів сучасних особливостей ринку праці у фітнес-індустрії	105
2.4.2.	Педагогічна умова – активізація навчально-пізнавальної діяльності майбутніх фітнес-тренерів за рахунок впровадження інноваційних освітніх технологій	116
2.4.3.	Педагогічна умова – залучення майбутніх фітнес-тренерів до використання сучасних засобів інформаційно-комунікаційних технологій у професійній діяльності, пов’язаній з фітнес-індустрією	132
	Висновки до другого розділу.....	138
РОЗДІЛ 3.	ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНА ПЕРЕВІРКА ЕФЕКТИВНОСТІ ПЕДАГОГІЧНИХ УМОВ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ФІТНЕС-ТРЕНЕРІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ФІТНЕС-ІНДУСТРІЇ	142
3.1.	Сучасний стан формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії	142
3.2.	Формувальний етап педагогічного експерименту та узагальнення результатів дослідження	161
	Висновки до третього розділу.....	192
	ВИСНОВКИ.....	196
	СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	201
	ДОДАТКИ.....	238

ВСТУП

Актуальність теми дослідження. В умовах динамічного розвитку суспільства освіта стає однією з найважливіших сфер діяльності людини, що, безумовно, пов'язано з питаннями фахової підготовки педагогічних кадрів, зокрема, і майбутніх фітнес-тренерів. Розвиток фітнес-індустрії та постійно зростаюча потреба у професійних фізкультурних кадрах зумовили необхідність фахової підготовки кваліфікованих і конкурентоспроможних на ринку праці майбутніх фітнес-тренерів, підготовлених до професійної діяльності у фітнес-індустрії на рівні світових стандартів, здатних до постійного професійного самовдосконалення, соціальної та професійної мобільності.

У дослідженні враховані положення законодавчих актів і нормативних документів про вищу освіту: Закону України «Про вищу освіту» (2014); Національного класифікатора України «Класифікатор професій» ДК 003:2010 (2010); про фізичну культуру і спорт: Закону України «Про фізичну культуру і спорт» (2016); Національної стратегії з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року «Рухова активність – здоровий спосіб життя – здорова нація» (2016); Державної цільової соціальної програми розвитку фізичної культури і спорту на період до 2020 року» (2017).

Концептуальні основи професійної підготовки нової генерації фахівців для сфери фізичної культури і спорту ґрунтовно аналізували О. Ю. Ажиппо [3], О. В. Базильчук [14], Н. О. Белікова [27], М. В. Данилевич [77], П. Б. Джуринський [81], М. В. Дутчак [91-92], О. В. Завальнюк [102], Є. А. Захаріна [105-106], Л. І. Іванова [113], Р. В. Клопов [127], Ю. О. Лянной [165], О. І. Міхеєнко [185], Є. О. Павлюк [203], Є. Н. Приступа [235], А. В. Сват'єв [256], Н. І. Степанченко [283], Л. П. Сущенко [286-287], О. В. Тимошенко [291] та інші вчені.

Значний внесок у дослідження теоретичних і методичних засад професійної підготовки майбутніх фітнес-тренерів у закладах вищої освіти здійснили М. М. Василенко [48-53] та О. К. Корносенко [135-136].

Науковці (О. Афтімчук [13], О. О. Берест [23], О. В. Корх-Черба [139],

Т. Є. Круглова [147], Т. С. Лисицька [158], Д. В. П'ятницька [200], О. Г. Сайкіна [250-253] та ін.) надають значної уваги у своїх дослідженнях професійній підготовці майбутніх фітнес-тренерів, які б стали кваліфікованими та конкурентоздатними на ринку праці у фітнес-індустрії.

Окремі аспекти формування готовності майбутніх фахівців до впровадження технологій оздоровчого фітнесу висвітлювали у своїх наукових працях О. А. Атамась [11-12], М. Р. Батіщева [17], Є. З. Добродуб [85], П. А. Слобожанінов [265] та інші науковці.

Питанням, пов'язаним з фітнесом, приділили відповідну увагу такі вчені, як Є. П. Баліцька [15], Т. Г. Беставішвілі [25], Ю. І. Беляк [21], О. Л. Благій [32], А. А. Боляк [40], В. Е. Борілкевич [43], С. В. Бренч [44], Н. І. Воловик [63], В. Ю. Давидов [76], Л. Я. Іващенко [115], Є. Карпей [122], О. Н. Кириленко [125], К. В. Короленко [138], В. В. Левицький [157], Н. А. Овчиннікова [196], М. В. Осиченко [199], І. В. Склярєва [263], С. І. Смірнов [273], О. А. Сомкін [275], Ю. О. Усачов [298] та інші.

Дослідники (Л. М. Ващук [57], Н. О. Гоглювата [71], В. Б. Зінченко [109], С. М. Іванчикова [114], О. Я. Кібальник [126], В. У. Кренделева [145], В. М. Осіпов [198], І. Степанова [282], А. О. Твеліна [288-289], В. В. Усиченко [299], О. М. Шишкіна [323] та ін.) спрямовували свої зусилля на з'ясування особливостей застосування засобів фітнесу з метою підвищення рухової активності осіб.

Підґрунтям для нашого дослідження стали напрацювання закордонних дослідників Р. А. Bril [339], S. Coffman [342], J. Greenberg, G. Dintiman, В. Myers Oakes [348], V. Heyward [351], M. Malek [353], В. Sharkey та S. Gaskill [356], які акцентували свою увагу на застосуванні сучасних фітнес-технологій.

Теоретичний аналіз наукових джерел і практики професійної підготовки майбутніх фітнес-тренерів у вищій школі та власний досвід викладацької діяльності уможливили виявлення суперечностей, що виникають між:

– необхідністю вдосконалення професійної підготовки майбутніх фітнес-тренерів у закладах вищої освіти й недостатнім рівнем сформованості

готовності випускників до професійної діяльності у фітнес-індустрії;

– усвідомленням гострої потреби суспільства у висококваліфікованих фітнес-тренерах, здатних залучати громадян до використання фізичних вправ оздоровчої спрямованості й застосування засобів фітнесу, та нерозробленістю педагогічних умов формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії;

– очікуванням держави на підвищення ефективності професійної підготовки майбутніх фітнес-тренерів у закладах вищої освіти та недостатнім впровадженням інноваційних освітніх технологій у цей процес.

Актуальність проблеми, її теоретична та практична значимість та необхідність подолання виявлених суперечностей зумовили вибір теми дисертаційної роботи **«Формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії»**.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Тема дисертаційного дослідження відповідає тематичному плану наукових досліджень Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова з наукового напрямку «Зміст освіти, форми, методи і засоби підготовки вчителів» (протокол № 5 від 27 січня 2004 року).

Тему дослідження затверджено Вченою радою Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова (протокол № 7 від 08 грудня 2015 року) та узгоджено у бюро Міжвідомчої ради з координації наукових досліджень у галузі педагогіки і психології в Україні (протокол № 1 від 26 січня 2016 року).

Мета дослідження полягає у виявленні, теоретичному обґрунтуванні та експериментальній перевірці педагогічних умов формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Відповідно до мети визначено такі **завдання дослідження**:

1. З'ясувати стан розробленості проблеми формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії у педагогічній теорії й практиці; уточнити зміст понять «формування готовності

майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії» та «готовність майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії».

2. Теоретично обґрунтувати структуру готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

3. Визначити критерії й показники та охарактеризувати рівні сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

4. Розробити модель формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії,

5. Експериментально перевірити ефективність виявлених і теоретично обґрунтованих педагогічних умов формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Об'єкт дослідження – професійна підготовка майбутніх фітнес-тренерів у закладах вищої освіти.

Предмет дослідження – педагогічні умови формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Методи дослідження. Для досягнення поставленої мети й виконання завдань на різних етапах наукового пошуку було застосовано комплекс методів дослідження: *теоретичні*: порівняльний аналіз психолого-педагогічної літератури, філософської літератури, літератури з фітнесу, нормативно-правових документів, словників, інтернет-ресурсів, статей у наукових фахових виданнях України та виданнях, віднесених до міжнародних наукометричних баз даних – з метою з'ясування стану розробленості проблеми формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії у педагогічній теорії й практиці; порівняльно-педагогічний аналіз – з метою уточнення змісту понять «формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії» та «готовність майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії»; структурно-системний аналіз – для теоретичного обґрунтування структури готовності

майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії; узагальнення – з метою визначення критеріїв й показників та характеристики рівнів сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії; моделювання та систематизація – з метою розроблення моделі формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії; синтез та абстрагування – з метою виявлення та теоретичного обґрунтування педагогічних умов формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії; *емпіричні*: (анкетування студентів і викладачів закладів вищої освіти, фітнес-тренерів, тестування, бесіда, спостереження) – з метою з'ясування рівнів сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії; педагогічний експеримент – для дослідження сучасного стану формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії та перевірки ефективності виявлених і теоретично обґрунтованих педагогічних умов формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії; *статистичні*: t-критерій Стьюдента та факторний аналіз для оброблення даних експериментального дослідження.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що:

– *вперше*: виявлено, теоретично обґрунтовано та експериментально перевірено педагогічні умови формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії (урахування у змісті підготовки майбутніх фітнес-тренерів сучасних особливостей ринку праці у фітнес-індустрії; активізація навчально-пізнавальної діяльності майбутніх фітнес-тренерів за рахунок впровадження інноваційних освітніх технологій; залучення майбутніх фітнес-тренерів до використання сучасних засобів інформаційно-комунікаційних технологій у професійній діяльності, пов'язаній з фітнес-індустрією); розроблено модель формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії, яка включає мету та завдання, базується на засадах методологічних підходів (компетентнісного,

акмеологічного, аксіологічного та системного) і принципів, ґрунтується на теоретичній, практичній, контекстно-науковій та особистісно-розвивальній підготовці, а також на відповідних структурних компонентах готовності, критеріях, показниках і рівнях сформованої готовності, враховує відповідні форми, методи і засоби, в якій результатом визначено сформована готовність майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії;

– *уточнено* зміст понять «формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії», «готовність майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії» та «фітнес-індустрія»;

– *удосконалено* структуру готовності (мотиваційно-аксіологічний, інтелектуальний, процесуальний, особистісний та оцінно-рефлексивний компоненти) майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії; критерії (мотиваційний, інформаційно-пізнавальний, діяльнісно-творчий, особистісний та рефлексивний) та показники, які дозволили оцінити рівень сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії; форми, методи та засоби формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії;

– *подальшого розвитку* набули наукові положення щодо проектування змісту формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Практичне значення одержаних результатів дослідження полягає у впровадженні в освітній процес закладів вищої освіти педагогічних умов формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії та розробленні відповідного навчально-методичного забезпечення, а саме: навчального посібника «Теорія технологій оздоровчо-рекреаційної рухової активності»; навчально-методичних комплексів (у тому числі, на електронних носіях) з дисциплін «Види оздоровчо-рекреаційної рухової активності», «Основи раціонального харчування», «Оздоровчий фітнес» та «Оздоровчі заняття у воді»; комп'ютерної програми «ПСПК:

моніторинг рівнів сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії» (у співавторстві з Л. П. Сущенко, С. Ю. Путровим та І. О. Колощуком, на яку отримано свідоцтво про реєстрацію авторського права на твір № 79829 від 15.06.2018, видане Державним департаментом інтелектуальної власності Міністерства економічного розвитку і торгівлі України).

Матеріали навчального посібника, навчально-методичних комплексів і результати дисертаційного дослідження можуть бути використані науково-педагогічними працівниками закладів вищої освіти, в яких здійснюється професійна підготовка майбутніх фітнес-тренерів, а також у системі післядипломної освіти фітнес-тренерів.

Основні положення та результати дослідження впроваджено в освітній процес Бердянського державного педагогічного університету (довідка № 57-06/608 від 25.04.2019 року), Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова (довідка № 17 від 18.04.2019 року), Сумського державного педагогічного університету імені А.С.Макаренка (довідка № 1821 від 02.04.2019 року), Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки (довідка № 0328/02/1362 від 14.04.2019 року).

Особистий внесок здобувача. У публікаціях, підготовлених спільно з співавторами, внесок здобувача полягає: в аналізі особливостей закордонного досвіду професійної підготовки фітнес-тренерів у Болгарії, Великій Британії, Данії та Польщі – у статті [2]; в з'ясуванні сучасного стану формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії – у статті [5]; у характеристиці теоретичного аспекту формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії – у тезах [13]; в обґрунтуванні чинників формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії – у тезах [14]; в аналізі наукових джерел – у тезах [17]; у розробленні переліку питань для підсумкового контролю студентів – у навчальному посібнику [18].

Апробація результатів дослідження. Основні результати й теоретичні положення дослідження висвітлено й обговорено на науково-практичних конференціях різних рівнів: *міжнародних науково-практичних конференціях*: «Актуальні проблеми фізичного виховання, реабілітації, спорту і туризму» (Запоріжжя, 2016); «Modern problems and prospects of development of physical education, health and training of future specialists in physical education and sport» (Kyiv 2016, 2017, 2018, 2019); «Актуальні проблеми вищої професійної освіти» (Київ, 2017); «Валеологія: сучасний стан, напрямки та перспективи розвитку» (Харків, 2017); «Сучасні проблеми фізичного виховання, спорту та здоров'я людини» (Одеса, 2017); «Сучасні тенденції розвитку освіти й науки: проблеми та перспективи» (Львів – Кельце, 2017), «Іноваційні технології в науці та освіті. Європейський досвід» (Дніпро – Відень, 2017); *на міжнародному конгресі*: «Глобальні виклики педагогічної освіти в університетському просторі» (Одеса, 2017); *всеукраїнських*: «Педагогіка здоров'я» (Чернігів, 2017); «Фізичне та спортивне виховання у вищих навчальних закладах» (Запоріжжя, 2017); *тематичному засіданні* «IV Морозівські педагогічні читання» (Київ, 2016); V Морозівських читаннях «Тьюторство як засіб інтернаціоналізації освітньо-наукового простору вищої школи» (Київ, 2018); на засіданнях кафедри фізичної реабілітації факультету фізичного виховання, спорту і здоров'я Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова.

Публікації. Основні положення дисертаційної роботи відображено в 19 публікаціях автора, з них: 1 навчальний посібник, 4 статті у наукових фахових виданнях України, 1 стаття у зарубіжному науковому періодичному виданні, 3 статті у виданнях, внесених до міжнародних наукометричних баз даних, 9 статей у збірниках матеріалів і тез науково-практичних конференцій, 1 комп'ютерна програма.

Структура й обсяг дисертації. Робота складається з анотацій українською й англійською мовами, вступу, розділів, висновків, списку використаних джерел (359 найменувань) та додатків. Загальний обсяг дисертації становить 301 сторінка, серед них 186 сторінок основного тексту. Дисертація містить 30 таблиць та 53 рисунки.

РОЗДІЛ 1

ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ФІТНЕС-ТРЕНЕРІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ФІТНЕС-ІНДУСТРІЇ ЯК НАУКОВА ПРОБЛЕМА

1.1. Теоретичний аналіз наукової літератури щодо формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії

Глобальні зміни, що відбуваються в усіх сферах життєдіяльності нашого суспільства актуалізували проблему модернізації та реформування системи вищої освіти, що визнає в якості пріоритету людину та її здатність цілісно сприймати дійсність, створювати картину світу в єдності з багатьма явищами та процесами, які розвиваються. Ефективність модернізації вищої освіти залежить від багатьох чинників і умов, орієнтованих на виявлення резервних можливостей якості підготовки компетентних фахівців.

Вища освіта, як зазначається у Законі України «Про вищу освіту» (2014), «є сукупністю систематизованих знань, умінь і практичних навичок, способів мислення, професійних, світоглядних і громадянських якостей, морально-етичних цінностей, інших компетентностей, здобутих у вищому навчальному закладі (науковій установі) у відповідній галузі знань за певною кваліфікацією на рівнях вищої освіти, що за складністю є вищими, ніж рівень повної загальної середньої освіти» [104].

Аналіз наукових джерел свідчать про те, що з позицій сьогодення вища освіта виступає соціокультурним інститутом, що активно реагує на суспільні зміни. З позицій сьогодення досить важливою є думка В. П. Андрущенка та І. Гамерської, які зазначають, що «сучасні інтеграційні процеси і активізація міжнародної академічної співпраці свідчать про прагнення університетів зайняти свою унікальну соціальну й економічну нішу» [7, с. 3].

Вища освіта у сучасному суспільстві, на думку С. В. Садрицької, перебуває у центрі трансформаційних процесів. За останні роки в Україні відбулися зміни, що стосуються методів, організаційних форм і цілей освітньої діяльності у вищій школі. Серед головних функцій вищої освіти переважають ті, які спрямовані на підготовку майбутніх фахівців до викликів інформаційного суспільства та професійного становлення після закінчення навчання у закладах вищої освіти [249, с. 56]. Ми поділяємо цю думку вченої та вважаємо її доречною.

Сучасна система вищої освіти, як вважає Н. І. Холявко, «є високодинамічною, відкритою, гнучкою системою, що спроможна адекватно реагувати на зміни зовнішнього економічного середовища» [309, с. 287].

Нам особливо імпонує думка вчених Г. С. Лопушняк і Х. В. Рибчанської, які підкреслюють, що «у сучасному глобалізованому й інформатизованому світі вища освіта все більше стає вирішальним чинником соціально-економічного розвитку, фактором становлення ефективних механізмів державного та соціального управління, одним із пріоритетних компонентів модернізації країни на шляху до євроінтеграції» [162, с. 21].

Учені значну увагу приділяють з'ясуванню сутності та ролі вищої освіти у розбудові нашої держави. Так, у навчальному посібнику «Педагогіка вищої школи», авторами якого є В. А. Гладуш і Г. І. Лисенко, система вищої освіти визначається як «сукупність взаємодіючих: послідовних стандартів вищої освіти; вищих навчальних закладів усіх форм власності; інших юридичних осіб, що надають освітні послуги у галузі вищої освіти; органів, які здійснюють управління у галузі вищої освіти» [70, с. 409].

Освіта як суспільне явище, на думку Л. Г. Чернишової, визначає розвиток людської цивілізації, її прогрес чи регрес. Поділяємо думку вченої, що система освіти складає частину суспільства, тому мета, зміст, форми і вся концепція освіти визначаються самим суспільством, одночасно впливають на його розвиток [312, с. 95].

Сучасна освіта сьогодні неможлива без звернення до особистості. Н. Авдєєва вказує, що особисто зорієнтоване навчання забезпечує розвиток та самореалізацію особистості, задоволення її освітніх і духовно-культурних потреб, бути конкурентоспроможним на ринку праці [2, с. 34]. Вчена акцентує увагу на тому, що саме тому завданням закладів вищої освіти є допомога студенту усвідомити сутність обраної професії, її вимоги до виконавця, цілі, зміст і функції професійної діяльності, можливі індивідуальні стратегії виконання професійних обов'язків, специфіку професійної майстерності та шляхи оволодіння нею, прийоми творчої адаптації до змісту та структури професійної діяльності [2, с. 34].

Як вважає В. Молодиченко, «освіта є потужним фактором розвитку духовної культури української політичної нації» [188, с. 80]. Крім того, В. Молодиченко вказує, що «освіта здатна стати дієвим механізмом формування й поширення глобальних цінностей, а також сприяти пошуку компромісів між традиційними національними цінностями й цінностями глобальної культури» [188, с. 80]. Нам особливо імponує ця думка.

Розвиток системи вищої освіти є об'єктивним процесом, що відображає зміни соціальних, економічних, культурних і політичних пріоритетів суспільства. Їх трансформація в сучасному суспільстві обумовлює модернізацію професійної підготовки майбутніх фахівців у закладах вищої освіти, спрямування зусиль професорсько-викладацького складу на використання нових підходів до змісту й організації навчально-виховного процесу, які стимулюють активність студентів до оволодіння професійно орієнтованими знаннями, вміннями та навичками.

Провідними напрямками розвитку вищої освіти в галузі фізичної культури і спорту в контексті ідей сучасної парадигми освіти, на думку В. Магіна, є такі:

- підготовка майбутніх фахівців, конкурентоспроможних на ринку праці, компетентних і мобільних у сфері фізичної культури та спорту;
- розробка нових стандартів підготовки майбутніх фахівців;

- удосконалення змісту вищої педагогічної освіти відповідно до сучасних вимог щодо рівня професійної компетентності майбутніх фахівців;
- розроблення та апробація інноваційних технологій фізичної культури і включення найбільш ефективних з них до змісту вищої освіти в галузі фізичної культури та спорту;
- здійснення постійної взаємодії з органами управління освітою, загальноосвітніми навчальними закладами та дитячо-юнацькими школами з метою вироблення єдиної стратегії щодо практичної реалізації положень нової освітньої парадигми;
- розроблення, апробація й реалізація інноваційних форм і методів організації позакласної та позашкільної фізкультурно-оздоровчої роботи [167, с. 360].

Модернізація вищої фізкультурної освіти, на думку Є. А. Захаріної, «повинна набувати випереджального неперервного характеру, гнучко реагувати на всі процеси, що відбуваються у сфері фізичної культури та спорту» [106, с. 125]. Для нашого дослідження ця теза є важливою.

Вища професійна фізкультурна освіта, як об'єкт вивчення, як зазначає В. Г. Тютюков, залучає до себе увагу не лише як процес «виробництва» висококваліфікованих кадрових ресурсів, але і як область діяльності, в якій відбувається самоствердження особи майбутнього фахівця, як етап його професійного самовизначення і становлення професійної спроможності [294, с. 16]. Вчений наголошує, що вищу професійну фізкультурну освіту слід розглядати як, свого роду, «виробництво» висококваліфікованих кадрових ресурсів, як сферу конкуруючих концепцій, що технологізували, як феномен культури взагалі і фізичною зокрема, який орієнтований на самоствердження особи майбутнього фахівця, на перетворення вчення на процес самосвідомості «образів» чи «зразків», яким він слідуватиме у своїй професійній діяльності і в житті [294, с. 14].

Вища фізкультурна освіта, на думку Р. А. Хужіна, є спеціально організований і свідомо керований педагогічний процес, спрямований на

всебічний фізичний розвиток студентської молоді, їх специфічну підготовку до виконання соціальних обов'язків в суспільстві.

У системі фізкультурної освіти, на думку Г. Шамардіної, «здійснюється перехід від традиційного досвіду (у вигляді розвитку рухових фізичних якостей, умінь і навичок) до освоєння і створення людиною різноманітних духовних цінностей фізичної культури (культура мислення, уяви, почуття художнього образу) стосовно до розвитку його тілесності, як фундамент культури людини, яка повинна мати свідому діяльність» [313, с. 102]. Поділяємо думку вченої.

Як вважають Е. В. Егоричева, І. В. Чернишева, С. В. Мусіна та М. В. Шлемова, модернізація вищої фізкультурної освіти обумовлена необхідністю подолання суперечностей:

- між якістю підготовки майбутніх фахівців і вимогами соціальної практики щодо реалізації вже створених цінностей фізичної культури та спорту і необхідністю створення нових зразків фізкультурно-оздоровчої діяльності;
- між інформаційно продуктивним характером навчання, який домінує у закладах вищої освіти, і підготовкою майбутніх фахівців, здатних до творчого здійснення професійної діяльності, пов'язаної з фізичним виховання та спортом. [96, с. 44].

Підготовка майбутніх фахівців у сфері фізичної культури, як вказує С. С. Єрмаков, «передбачає наявність певного інформаційного забезпечення освітнього процесу. Від його якості залежить в цілому і рівень підготовки студентів. Тому поряд з традиційними джерелами інформаційного забезпечення, такими як бібліотеки, засоби масової інформації, видання, що розповсюджуються через торгівельну мережу або за підпискою, привертають увагу можливості одержання відомостей з мережі Інтернет» [100, с. 3]. Для нашого дослідження ця теза С. С. Єрмакова є дуже важливою.

У сучасний період професійна підготовка майбутніх фахівців, як вказує О. Б. Павлик, «є складною психолого-педагогічною системою із специфічним змістом, наявністю структурних елементів, формами відношень, особливостями

навчального процесу, специфічного для даного фаху знаннями, вміннями та навичками» [201, с. 4].

Е. В. Егоричева, І. В. Чернишева, С. В. Мусіна та М. В. Шлемова вказують, що мета модернізації професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту полягає в створенні механізму стійкого розвитку педагогічної системи професійної підготовки науково-педагогічних фізкультурних кадрів, що відповідає розвитку і запитам особи, суспільства і держави і що дозволяє істотно підвищити якість освіти, соціокультурну і здоров'яформуючу роль фізичної культури і спорту [96, с. 44].

У процесі підготовки й навчання майбутніх фахівців, як вважає Л. П. Сущенко, у вищих фізкультурних навчальних закладах «складаються ті орієнтації, навички, знання, що в наступному значною мірою будуть визначати реальне місце й значимість у суспільстві всієї сфери фізичної культури та спорту» [286, с.111]. Для нашого дослідження ця теза є досить важливою.

З позицій сьогодення необхідність орієнтації професійної освіти в галузі фізичної культури і спорту на сферу фітнесу вже не викликає сумнівів. Глибокі соціально-економічні зміни, бурхливий розвиток фітнес-індустрії та постійно зростаюча потреба у професійних фізкультурних кадрах зумовили потребу у фітнес-тренерах.

На сучасному етапі розвитку суспільства, вважає М. М. Василенко, «спостерігається формування масштабної галузі економіки та бізнесу, яка пропонує фітнес-послуги мільйонам людей у всіх країнах світу» [49, с. 19]. Нам імпонує думка вченої.

Як вказує Є. П. Баліцька, «історично термін «fitness» з'явився ще в роки Першої світової війни в Англії, Франції, США у зв'язку з розвитком системи «Keer-fit», яка була спрямована на вдосконалення фізичної підготовленості хлопчиків в навчальних закладах» [15, с. 3]. Вчена зазначає, що «в програмах цього напрямку передбачався розвиток загальної фізичної кондиції і готовності в процесі перебудови фізичного виховання в школах для хлопчиків» [15, с. 3].

В Україні фітнес є відносно молодою індустрією, тому М. М. Василенко підкреслює, що «існують питання підготовки кадрів, а саме фітнес-тренерів, потребує переосмислення з урахуванням специфіки цієї професії. В зв'язку з цим, виникає необхідність вивчення подібного досвіду в країнах з розвинутою інфраструктурою фітнес-послуг» [49, с. 19]. У контексті нашого дослідження ця думка вченої є вкрай важливою.

На думку І. Степанової, «широке поширення фітнесу стало відображенням як потреб представника сучасного суспільства в руховій активності, його прагнення до здоров'я і благополуччя, так і вимог суспільства до рівня розвитку фізичних і психологічних якостей людини» [282, с. 143]. Вчена зазначає, що «охоплюючи різні форми рухової активності, фітнес задовольняє потреби різних соціальних груп населення у фізкультурно-оздоровчій діяльності за рахунок різноманітності фітнес-програм, їх доступності і емоційності занять» [282, с. 143]. Ми приєднуємось до цієї думки вченої.

Як вказує Український кризовий медіа-центр, «фітнес-індустрія в Україні зростає за показниками кількості споживачів, об'єктів і загального обороту галузі. Такі результати дослідження ринку фітнес-індустрії представила Галина Березюк, керівник компанії FitnessConnectUA, під час прес-брифінгу в Українському кризовому медіа-центрі [295]. Г. Березнюк наголосила, що «кількість споживачів збільшилась на 70 тисяч, кількість клубів збільшилась на 150, трошки зросла вартість абонементу – відповідно всі ці три фактори вплинули на збільшення загального обороту галузі» [295]. Також керівник компанії FitnessConnectUA зазначила, що «у Європейському звіті Україна за показниками кількості клубів, кількості споживачів і обороту ринку не пасе задніх, оскільки займатись фітнесом в Україні найдешевше. Це позитивно для споживачів і для розвитку галузі. У Європі фітнесом займаються 60 мільйонів людей – доля українців складає 1,8%» [295].

Керівник тренінгового центру «Академія фітнесу - Україна» Ганна Машовець зазначає, що «сьогодні в Україні понад 2000 фітнес-клубів і 24000

тренерів. Це яскраве підтвердження того, що ринок повстав і починає рости. Фітнес-клуби різних рівнів відкриваються у великих і маленьких містах. І це хороша тенденція» [306].

Як показало дослідження, проведене експертами інформаційно-аналітичної платформи FitnessConnectUA, «в Україні фітнес-послугами охоплені в основному обласні центри і великі міста, у той час як фітнес-об'єктів майже немає у районах і взагалі немає (за деякими винятками) у маленьких містечках та сільській місцевості. найкраще фітнес-послугами охоплено шість обласних центрів: Київ, Харків, Одеса, Львів, Дніпро, Запоріжжя, населення яких складає 18% населення країни. Саме на цих шість міст припадає 81% площ фітнес-клубів та 2/3 річного обороту ринку. Інші міста, найперше обласні центри, досі знаходяться лише в стадії зародження ринку і мають значний потенціал для розвитку індустрії. При наявності 1,4 млрд дол., які необхідно інвестувати в галузь, покриття фітнес-послугами можна збільшити вдвічі. В рамках дослідження експерти встановили, що майже 20% або 306 фітнес-клубів відкрили десять великих брендів, серед яких виділили п'ятірку лідерів: FitCurves, Sport Life, Малібу, АтлетіКо та Сафарі. Зокрема, за кількістю фітнес-площ лідером є мережа Sport Life, якій належить 77% площ серед ТОП 5 (12% від всіх площ фітнес-клубів України), які за даними бренду відвідує 350 тис. жителів України» [86].

Як зазначається на сайті консалтингової компанії України в сфері аналітики, маркетингових досліджень ринків, стратегічного консалтингу і бізнес-планування Pro-Consulting «споживачами послуг вітчизняної фітнес-індустрії є в основному люди у віці від 22 до 40 років із середнім і вище середнього рівнями доходів. В цілому по Україні, кількість чоловіків, що займаються фітнесом випереджає жіночу аудиторію, але в деяких містах спостерігається протилежна картина. Очікується, що з підвищенням рівня життя українського населення, ринок фітнесу продовжить розвиватися і подолає існуючі сьогодні недоліки. Головними з них в даний час є мала

кількість басейнів в закладах – всього 14% від норми і дефіцит кваліфікованих тренерів через відсутність єдиної системи їх підготовки» [237].

В освітянському просторі триває процес становлення системи професійної підготовки майбутніх фітнес-тренерів у вищій школі. Як вказує М. М. Василенко, «затверджено галузевий стандарт вищої освіти освітньо-кваліфікаційного рівня бакалавра галузі знань 0102 Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини напряму підготовки 6.010203 Здоров'я людини (ГСВОУ ЗД 6.010203-13)» [51, с. 132].

З позицій сьогодення значну увагу приділяють професійній підготовці майбутніх фітнес-тренерів у закладах вищої освіти, головною метою якої, як вважає М. М. Василенко, є «забезпечення ринку праці конкурентоспроможними фахівцями. Особливо це актуально для сучасної сфери фізичної культури й спорту, для якої характерні високий динамізм ринку праці та поява нових професій (такий як фітнес-тренер). У професійному середовищі обговорюють проблему нестачі кваліфікованих кадрів – фітнес-тренерів та наголошують на невідповідності компетенцій фізкультурних кадрів реаліями практики. У зв'язку із цим доцільно конкретизувати вимоги роботодавців до майбутніх фітнес-тренерів» [52, с. 119]. Для нашого дослідження ця теза є досить важливою.

Аналіз зарубіжного досвіду підготовки майбутніх фітнес-тренерів є доречним для нашого дослідження.

У Великій Британії професіоналів з фітнесу готують у школах Future Fit Training, які були засновані в 1993 р. Ці школи призначені для здобуття студентами найкращого досвіду для подальшої роботи у фітнес-індустрії. Галузь знань у Future Fit Training тісно пов'язана з урахуванням потреб студентів і включає в себе все необхідне, щоб майбутні фахівці стали кращими у своїй галузі.

Fit Training був створений з метою навчання і виховання фітнес-професіоналів, кращих у фітнес-індустрії, для підвищення стандартів у тренажерних залах і фітнес-клубах в усій країні. У Fit Training існують три

школи: Персональний тренер (Personal Training), Навчання з харчування (Nutrition Training), Тренер з пілатесу (Pilates Teacher Training).

Школа Personal Training випускає майбутніх фахівців відповідно до трьох рівнів: другого, третього та четвертого. Студенти, які закінчують другий рівень, отримують диплом «Інструктор тренажерного залу» («Gym Instructor Course»), а випускники третього рівня – диплом «Особистий тренер» («Complete Personal Trainer») та диплом «Інструктор з харчування та оптимізації ваги» («Nutrition and Weight Management»).

Студенти, які закінчують четвертий рівень навчання, отримують «Повний імерсійний диплом» («Total Immersion Diploma»), до якого входять «Диплом другого рівня інструктора тренажерного залу» («Level 2 Gym Instructor»), «Диплом третього рівня інструктора тренажерного залу» («Level 3 Personal Training»), «Диплом інструктора з харчування та управління вагою» («Nutrition and Weight Management»), «Диплом інструктора з вправ для управління малим болем у спині» («Exercise for Management of Low Back Pain»), «Диплом інструктора з передпологових і післяпологових вправ» («Pre and Postnatal Exercise»), «Диплом інструктора зі спортивного харчування та харчування для тренування» («Nutrition for Sport & Exercise»).

У школі Nutrition Training студенти після закінчення отримують «Диплом у сфері управління вагою та її втрати» («Diploma in Weight Loss Management») та «Диплом розширений диплом у сфері управління та оптимізації ваги» («Advanced Diploma Nutrition & Weight Management»).

Зарубіжний Diploma in Weight Loss Management передбачає вивчення дисциплін у сфері «Харчування і управління вагою» («Nutrition and Weight Management») та «Тренування зі зміни поведінки» («Behaviour Change Coaching»). Студенти, які отримують Advanced Diploma Nutrition & Weight Management, вивчають дисципліни, пов'язані з харчуванням і управлінням вагою (nutrition and weight management), тренуванням (behaviour change coaching), спортивними вправами та харчуванням (nutrition for sport and exercise), передпологовим і післяпологовим харчуванням (pre & postnatal

nutrition), дитячим харчуванням і профілактикою ожиріння (childhood nutrition and obesity prevention).

У Pilates Teacher Training студенти отримують три дипломи: «Диплом з пілатесу» («Diploma in Mat Pilates»), «Диплом фахівця з пілатесу» («Specialist Diploma in Mat Pilates») та «Диплом фахівця з вправ» («Exercise Specialist Diploma»). Залежно від дипломів майбутні випускники цієї школи отримують знання з таких галузей: третій рівень з анатомії та фізіології (Level 3 Anatomy and Physiology), основи пілатесу (Basic Mat Pilates), проміжний пілатес (Intermediate Mat Pilates), розширений пілатес (Advanced Mat Pilates), пілатес з малим обладнанням (Pilates with Small Equipment), пілатес для ортопедичних захворювань (Pilates for Common Orthopedic Conditions), передпологові і післяпологові вправи (Pre and Postnatal Exercise), діабет I та II типу (Type I and II Diabetes), легеневі захворювання (Pulmonary diseases) та фізичне та функціональне оцінювання клієнтів з болем у спині (Postural and functional assessments of clients with low back pain).

У Великій Британії підготовка фітнес-тренерів здійснюється ще у Southampton Solent University. В цьому університеті існують курси, пов'язані з підготовкою фітнес-тренерів: «Фітнес-менеджмент, персональний тренінг» («BA (Hons) Fitness Management and Personal Training»), «Бакалавр з фітнесу, персональний тренер» («BSc (Hons) Fitness and Personal Training»). Курс «Фітнес-менеджмент, персональний тренінг» («BA (Hons) Fitness Management and Personal Training») передбачає навчання протягом трьох років. Перший рік студенти вивчають: програми здоров'я, спорту і дизайну (Health, Fitness and Programme Design), тестування та навчання клієнта (Client Testing and Training), функціональна анатомія і кінезіологія (Functional Anatomy and Kinesiology), харчування, ожиріння та управління вагою (Nutrition, Obesity and Weight Management), навички для спорту і фізичних вправ (Skills for Sport and Exercise). Другий рік студенти додають собі знання з таких галузей: методи дослідження в галузі спорту та фізичних навантажень (Research Methods for Sport and Exercise), функціональний рух та коректувальні вправи (Functional

Movement and Corrective Exercise), принципи навчання (Advanced Training Principles (L5)), психологія фізичних вправ (зміна поведінки) (Exercise Psychology (Behaviour Change)). На третьому році навчання студенти проходять професійну практику (Professional Practice in Personal Training) та складають проект (Project).

На курсі «Бакалавр з фітнесу та персональний тренер» («BSc (Hons) Fitness and Personal Training») навчаються також три роки і вивчають такі основні блоки: здоров'я, фітнес та дизайн програми (Health, Fitness and Programme Design), тестування клієнта і навчання (Client Testing and Training), харчування, ожиріння та управління вагою (Nutrition, Obesity and Weight Management), функціональна анатомія та кінезіологія (Functional Anatomy and Kinesiology), навички для спорту і фізичних вправ (Skills for Sport and Exercise), методи дослідження в галузі спорту та вправ (Research Methods for Sport and Exercise), функціональний рух та коректувальні вправи (Functional Movement and Corrective Exercise), принципи підвищення кваліфікації (L5) Advanced Training Principles), психологія фізичних вправ (зміна поведінки) (Exercise Psychology (Behaviour Change)). На третьому курсі складають проект та проходять практику.

Варто розглянути сучасний стан професійної підготовки фітнес-тренерів у Польщі.

У Вищій школі освіти в спорті (Wyższa Szkoła Edukacja w Sporcie) у м. Бельсько-Бяла готують майбутніх фахівців, які отримують кваліфікацію instruktor fitness (фітнес-інструктор) за освітнім ступенем «бакалавр». Навчання триває 6 семестрів (3 роки). Система освіти – стаціонарна та нестаціонарна.

У м. Ратибор у Державній вищій професійній школі (PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA W RACIBORZU) також готують фітнес-тренерів. Ступінь бакалавра в галузі фізичного виховання, отримують як в стаціонарній так і в нестаціонарній системах освіти. Диплом отриманий у цій школі дасть можливість працювати в спортивних клубах, фітнес-клубах чи самостійно працевлаштуватись. Випускники спеціальності «Персональний

тренер» («Trener personalny») можуть розпочати роботу в представництвах, які надають послуги такого тренера: фітнес-клубах, спортивно-оздоровчих центрах, готелях, курортах, оздоровчих центрах, а також мають можливість самостійно працевлаштуватися, відкриваючи осередки персонального тренінгу.

Професійно-зорієнтовані дисципліни зі спеціальності «Персональний тренер» («Trener Personalny») починають викладати на III курсі (п'ятий та шостий семестр), а саме: «Фізіологія фізичного навантаження в спортивному тренінгу» («Fizjologia wysiłku fizycznego w treningu sportowym») – 3 кредити; «Управління і маркетинг в спорті підстави бізнесу в фітнес-індустрії, цілі та потреби клієнта» («Zarządzanie i marketing w sporcie – podstawy biznesu w fitnessie, indentyfikacja celów i potrzeb klienta») – 1 кредит; «Функціональна діагностика» («Diagnostyka funkcjonalna») – 3 кредити; «Теорія спортивного тренінгу» («Teoria treningu sportowego») – 3 кредити; «Проектування, види, реалізація і контроль спортивного тренінгу» («Projektowanie, rodzaje, realizacja i kontrola treningu sportowego»); біологічні аспекти тренінгу («Biologiczne aspekty treningu»); «Методи та тренувальні ресурси» («Metody i środki treningowe»); «Сучасні тренди в тренінгу» («Współczesne trendy w treningu»); «Монографічні лекції» («Wykłady monograficzne») – 2 кредити; «Теоретичні основи персонального тренінгу» («Teoretyczne podstawy treningu personalnego») – 2 кредити; «Персональний тренінг» («Trening personalny») – 6 кредитів; «Функціональний тренінг» («Trening funkcjonalny») – 2 кредити; «Кросфіт» (CrossFitt) – 2 кредити; «Медичний фітнес» («MedicalFitt») – 2 кредити; «Техніка релаксації» («Techniki relaksacji») – 1 кредит; «Біологічне відновлення в спорті та рекреації» («Odnowa biologiczna w sporcie i rekreacji») – 5 кредитів; «Спортивне харчування» («Żywienie sportowca») – 2 кредити; «Форми рухової активності старших осіб» («Sport ludzi III wieku; Formy aktywizacji ruchowej osób starszych») – 1 кредит.

Проведений нами аналіз інтернет-ресурсів дозволив стверджувати, що у м. Софія (Болгарія) у приватному професійному коледжі «Міжнародна служба із захисту та безпеки» («Международни услуги за охрана и сигурност») готують

фахівців за спеціальністю «Фітнес-інструктор» («Инструктор по фитнес»). Метою з цієї спеціальності є підготовка компетентних фахівців, які будуть практикувати фітнес, професійно й ефективно виконувати свої функції в навчально-тренувальному процесі та змагальній діяльності, а також сприятимуть розвитку і популяризації спорту. У програму навчання входять такі основні модулі: «Теорія і методика фізичного виховання і спортивного тренування» («Теория и методика на физическото възпитание и на спортната тренировка»), «Анатомія і фізіологія» («Анатомия и физиология»), «Біохімія і біомеханіка» («Биохимия и биомеханика»), «Конкретна фізична і технічна підготовка з фітнесу» («Специфична физическа и техническа подготовка по ФИТНЕС»), «Створення індивідуальних фітнес-програм» («Създаване на индивидуални фитнес програми»), «Здоров'я і етика в спортивних заходів» («Здравни и етични аспекти в заниманията със спорт»), «Психолого-педагогічна підготовка» («Психологическа и педагогическа подготовка»), «Правове навчання і знання правил» («Правна подготовка и правилознание»), «Спортивна медицина» («Спортна медицина»).

Термін навчання становить 2 роки і закінчується державним іспитом зі спеціальності та отриманням свідоцтва з кваліфікації в професії «Фітнес-інструктор» («Инструктор по фитнес»).

Також у Болгарії існують курси в освітньому центрі «DAVIT0Z» («Образователен център ДАВИТОЗ»). Тут здійснюють професійну підготовку за спеціальністю «Фітнес». Курси охоплюють такі знання та навички: здоров'я та безпека на робочому місці (здоровословни и безопасни условия на труд); психологія і професійна етика (психология и професионална етика); анатомія і фізіологія, спортивна гігієна (анатомия и физиология, спортна хигиена); основи біомеханіки, технології навчання в тренажерному залі (основи на биомеханиката, технология на тренировките по фитнес); спортивні споруди (спортни съоръжения); спортивні травми, медичне обслуговування на спортивних заходах (спортен травматизъм, медицинско обслужване при спортни дейности); харчування і спорт, спортивні та соціальні питання

(хранене и спорт, спорт и социално дело); практика: технології навчання в тренажерному залі (учебна практика: технологія на тренівковите по фитнес).

Студенти зі спеціальності «Фітнес» після закінчення навчання та складання іспиту, отримують сертифікат діючий в Болгарії і за кордоном. За необхідності, документ видається безкоштовно англійською або німецькою мовою.

Одним з університетів в Данії, які готують фітнес-тренерів, є Ольборгский спортивний університет (Aalborg Sportshøjskole). Тут готують фітнес-інструкторів та фітнес-тренерів на річних курсах. Випускники цих курсів є дипломованими тренерами, які спеціалізуються на індивідуальному навчанні та групових заняттях.

Зміст освіти за програмою фітнес-тренера включає такі дисципліни: «Формування м'язів за допомогою силових тренажерів та тренування з власною вагою тіла» («Muskeltræning (herunder styrketræning i maskiner, frivægtstræning og træning med egen kropsvægt»); «Навчання на відкритому повітрі (фітнес тренажер на відкритому повітрі)» («Outdoortræning (naturfitness og maskintræning i det fri»); «Навчання TRX» («TRX træning»); «Тренування з м'ячем (фітнес-м'яч і набивний м'яч)» («Boldtræning (Redondobold, fitnessbold og medicinbold»); «Пілатес і йога» («Pilates og yoga»); «Командний велоспорт» («Holdcykling2); «Велике фітнес-тренувань» («Crossfit træning»); «Кругове тренування» («Cirkeltræning»); «Тренування з гирями» («Kettlebell træning»); «Тренування зі старими людьми» («Seniortræning»); «Лижний фітнес» («Skifitness»); «Планування програми на різних рівнях» («Programplanlægning på forskellige niveauer»); «Методи навчання та диференціації» («Træningsteknikker og træningsdifferentiering»); «Аналіз вправ і репертуар» («Øvelsesanalyse og øvelsesrepertoire»); «Програмування для команди та індивідуальних клієнтів» («Programudvikling til hold og individuelle klienter»); «Фітнес-тестування» («Fitnessstestning»); «Здоров'я і спосіб життя» («Sundhed og livsstil») та загальні базові знання з педагогіки, психології, анатомії, фізіології, харчування, охорони здоров'я, управління.

У Копенгагені функціонує Fitness Institute (Фітнес-інститут), в ньому можна пройти курс «Особистий тренер» з міжнародної атестацією. Навчальна програма для особистого тренера ділиться на 3 модулі. Процес починається з першого модуля «Анатомія та фізіологія» («Anatomi & Fyisologi»), він триває 4 тижні. Після чого можна перейти на другий модуль «Фітнес-інструктор» («Fitnessinstruktør»), який триває 5 тижнів. Останній третій модуль «Особистий тренер» («Personlig Træner») триває 6 тижнів.

Таким чином, теоретичний аналіз наукової літератури показав окремі аспекти формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії, але системно цей процес не розглядався. Динамічні зміни, що відбуваються останнім часом у фітнес-індустрії, викликають необхідність якісної професійної підготовки майбутніх фітнес-тренерів у закладах вищої освіти. Тенденції наповнення змісту вищої фізкультурної освіти гуманістичними цінностями створили сприятливу ситуацію для пошуку ефективних шляхів формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

1.2. Науковий тезаурус формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії

Вважаємо за необхідне розглянути основні дефініції, які характеризують формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Розглянемо сутність поняття «формування».

У методичних рекомендаціях «Інноваційна методика викладання дисципліни «Педагогіка» укладачем яких є М. Лазарева термін «формування» трактується як «процес становлення людини як соціальної істоти під впливом усіх без винятку факторів» [117, с. 6].

У дослідженні ми будемо використовувати поняття «формування» у тлумаченні Т. М. Лисянської. Вчена визначає поняття «формування» як

«процес змінювання особистості у процесі взаємодії її з реальною дійсністю, поява фізичних та соціально-психологічних новоутворень у структурі особистості»[160, с. 150].

Вважаємо, що результатом професійної підготовки майбутніх фітнес-тренерів у закладах вищої освіти є їх готовність до професійної діяльності у фітнес-індустрії. Аналіз психолого-педагогічної літератури свідчить про відсутність загальноприйнятого визначення поняття «готовність».

Таблиця 1.1

Аналіз словникових визначень поняття «готовність»

Словник	Поняття	Визначення
«Сучасний тлумачний словник української мови»	готовність	«бажання зробити що-небудь» [285, с.210]
«Великий тлумачний психологічний словник» (автор Ребер А.)	готовність	«по-перше, як стан підготовленості, в якому організм налаштований на дію або реакцію, по-друге, як такий стан людини, завдяки якому вона готова отримати користь від деякого досвіду» [241, с. 200].
«Словник психолого-педагогічних термінів і понять» (укл. Ю. В. Буган, В. І. Урський)	готовність	«стан особистості, який дозволяє їй успішно ввійти в професійне середовище, швидко розвиватися в професійному відношенні» [270, 20].

Аналіз наукових джерел свідчить, що поняття «готовність» тлумачать по-різному. Науковці його трактують: як результат діяльності вищої педагогічної школи України, як своєрідне професійне новоутворення, що характеризує новий тип особистості вчителя в умовах правової держави з

пріоритетами гуманізму й демократії (Л.О. Мацук) [178, с. 10-11]; як єдність професійно важливих якостей особистості і настрою на майбутню діяльність (М. Д'яченко та Л. Кандибович) [94, с. 314]; як результат трудового виховання з раннього дитинства, що полягає у бажанні працювати, усвідомленні необхідності брати участь у спільній трудовій діяльності; як потребу у праці, що конкретизується у готовності до певної праці, що стала професією, як результат професійного навчання й виховання та підсумок не тільки професійного розвитку, але й соціальної зрілості особистості; у найбільш конкретному – готовність до праці (К. К. Платонов) [209, с. 28]; як усвідомлений та активно діяльнісний стан, що забезпечує особистісну й професійну самореалізацію та самоактуалізацію у процесі вирішення професійних задач (В. І. Свистун) [257, с. 34]; як суб'єктивний стан та інтегровану якість особистості фахівця, котрий вважає себе здатним і підготовленим до виконання певної діяльності (І. В. Ляшенко) [166, с. 8]; як інтегративну особистісну якість і суттєву передумову ефективності професійної діяльності після закінчення вищого навчального закладу (Ю. В. Курбатова) [149, с. 198]; як прояв здібностей особистості, основою якого є свідоме прагнення до ефективної діяльності (В. Сластьонін) [264, с. 199].

Рис. 1.1. Визначення поняття «готовність», які подають науковці

На думку Р. Д. Санжаєвої, поняття «готовність» визначають з одного боку, як умову успішного виконання діяльності, як виборчу активність, що налаштовує організм особистості на майбутню професійну діяльність; як активний стан особистості, що забезпечує її самореалізацію у підготовці та вирішенні певних завдань на підставі власного досвіду; вважають її не тільки передумовою, а й регулятором діяльності. З іншого боку, «готовність» визначають, як якості і властивості особистості [254, с. 113].

Нам імпонує визначення поняття «готовність», яке подається у начальному посібнику «Педагогіка вищої школи», авторами якого є З. Н. Курлянд, Р. І. Хмельюк та А. В. Семенова [151, с. 78]. Вчені тлумачать поняття «готовність» як «цілісну інтегровану якість особистості, що характеризує її емоційно-когнітивну та волюву вибірккову прогнозуючу мобілізаційність у момент включення в діяльність певної спрямованості» [151, с. 78]. Саме у такому трактуванні ми будемо використовувати поняття «готовність» у нашому дослідженні.

У дослідженні ми будемо використовувати поняття «формування готовності» у тлумаченні, яке подають Н. О. Белікова та Л. П. Сущенко, у своєму навчальному посібнику «Термінологія напряму підготовки «Здоров'я людини». Вчені тлумачать поняття «формування готовності» як «набуття компетенцій, знань, умінь та навичок, необхідних для успішного виконання майбутніх завдань та якісного використання свого професійного досвіду для суспільної праці» [28, с. 100].

Звернемось до з'ясування змісту поняття «фітнес».

Аналіз психолого-педагогічної літератури засвідчив відсутність єдиного визначення поняття «фітнес». Це поняття вчені трактують: як оздоровчу методику, що дозволяє змінити форми тіла і його масу, закріпити надовго досягнутий результат (О.М. Блеер) [33, с. 425]; як придатність, відповідність, готовність до занять фізичною культурою та здорового способу життя (Є. З. Добродуб) [85, с. 112]; як засіб для забезпечення оптимальної якості життя, який включає соціальний, психічний, духовний та фізичний компоненти

різнобічного розвитку людини (О. Г. Сайкіна) [252, с. 100]; як стан психічної та фізичної готовності до досягнення успіху в певному завданні (Н. А. Овчиннікова) [196, с. 3]; як спосіб життя, який веде до фізичного і ментального здоров'я людини (К. В. Короленко, Н. І. Смірнова та О. В. Циганок) [138, с. 133]; як офіційно визнаний вид спорту, що не входить в програму Олімпійських ігор, а також розроблена система нормативних вимог по присвоєнню спортивних розрядів і звань з фітнесу (Є. П. Баліцька) [15, с. 4]; як інновацію у сучасній оздоровчій фізичній культурі, новим витком її спіралі розвитку, деяким ідеологічним продуктом, в якому як в дзеркалі відображаються ідеї, характерні новій сучасній логіці мислення: гуманізму, демократії та пріоритету культури (О. А. Атамась) [11, с. 20]; як сучасний соціокультурний феномен у світовому оздоровчому русі, що отримав за останнє десятиліття широке поширення (Т. В. Серова) [260, с. 105]; як спосіб життя, який прийнято називати «здоровим» (І. В. Склярова) [263, с. 182]; як систему оздоровчої фізичної культури, що включає здоровий спосіб життя (раціональне харчування, відмова від шкідливих звичок, психотренінг і т.д.) (Н. В. Деобальд) [79, с. 37].

У сучасній зарубіжній та вітчизняній літературі, як наголошує Є. П. Баліцька, термін «фітнес» використовується досить широко в різних випадках:

«1. Загальний фітнес (Total fitness, General fitness) – оптимальна якість життя, що включає соціальні, розумові, духовні та фізичні компоненти. Так, в одній з першої фундаментальної книги з фітнесу – «Комплексне керівництво по фітнесу і гарному самопочуттю», що вийшла у видавництві «Reader's Digest» в 1988 році, в зміст поняття фітнес входять: планування життєвої кар'єри, гігієна тіла, фізична підготовленість, раціональне харчування, профілактика захворювань, сексуальна активність, психоемоційна регуляція, в тому числі і боротьба зі стресами і інші фактори здорового способу життя. В цьому плані загальний фітнес найбільше асоціюється з нашими уявленнями про здоров'я і здоровий спосіб життя.

2. Фізичний фітнес (Physical fitness) оптимальний стан показників здоров'я, що дають можливість мати високу якість життя. Вдосконалення фізичного фітнесу пов'язано з позитивним здоров'ям, у той час як зниження рівня компонентів фізичного фітнесу (кардіореспіраторної витривалості – аеробної продуктивності, сили і силової витривалості, гнучкості та ін.) збільшує ризик розвитку основних захворювань. В загальному плані фізичний фітнес асоціюється з рівнем фізичної підготовленості. У цьому випадку наводяться три похідні цього поняття:

- оздоровчий фітнес (Health related fitness), спрямований на досягнення і підтримку фізичного благополуччя і зниження ризику розвитку захворювань (серцево-судинної системи, обміну речовин та ін.);

- спортивно-орієнтований або руховий фітнес (Performance related fitness, skill fitness), спрямований на розвиток здібностей до вирішення рухових і спортивних завдань на досить високому рівні;

- спортивний, атлетичний фітнес (Athletic fitness), спрямований на досягнення загальної фізичної підготовленості, перш за все для успішної спортивної діяльності на рівні високих спортивних результатів.

3. Фітнес-рухова активність спеціально організована в рамках фітнес-програм і передбачає заняття бігом, аеробікою, танцями, аква-аеробікою, вправами для корекції маси тіла та ін.

4. Фітнес – оптимальний фізичний стан, що включає досягнення певного рівня результатів виконання рухових тестів і низький рівень ризику розвитку захворювань. В цьому плані фітнес виступає в якості критерію ефективності занять руховою активністю. До прикладів використання цього визначення фітнесу слід віднести систему EUROFIT (Європейська фізична готовність) та інші.

5. Фітнес як вид спорту, заснований на виконанні елементів зі спортивної та художньої гімнастики, а також акробатики. Існує система міжнародних змагань з фітнесу, що проводяться Міжнародною федерацією фітнесу (IFSB)» [15, с. 3-4].

О. А. Сомкін фітнес розглядає як спосіб життя, що допомагає зберегти і зміцнити здоров'я як фізичне, так і ментальне, удосконалювати фізичну форму, вести активний спосіб життя і знаходитися в гармонії з навколишнім соціумом [275, с. 53].

О.Г. Сайкіна тлумачить термін «фітнес» як «цілеспрямований процес оздоровлення, ґрунтований на добровільності вибору рухової активності, для підтримки, зміцнення і збереження здоров'я (фізичного, соціального, духовного), для зниження ризику захворювань і їх профілактики, для залучення до здорового способу життя з метою особистої успішності і фізичного благополуччя на тлі привабливості зайняття і отримання задоволення від них» [253, с. 187].

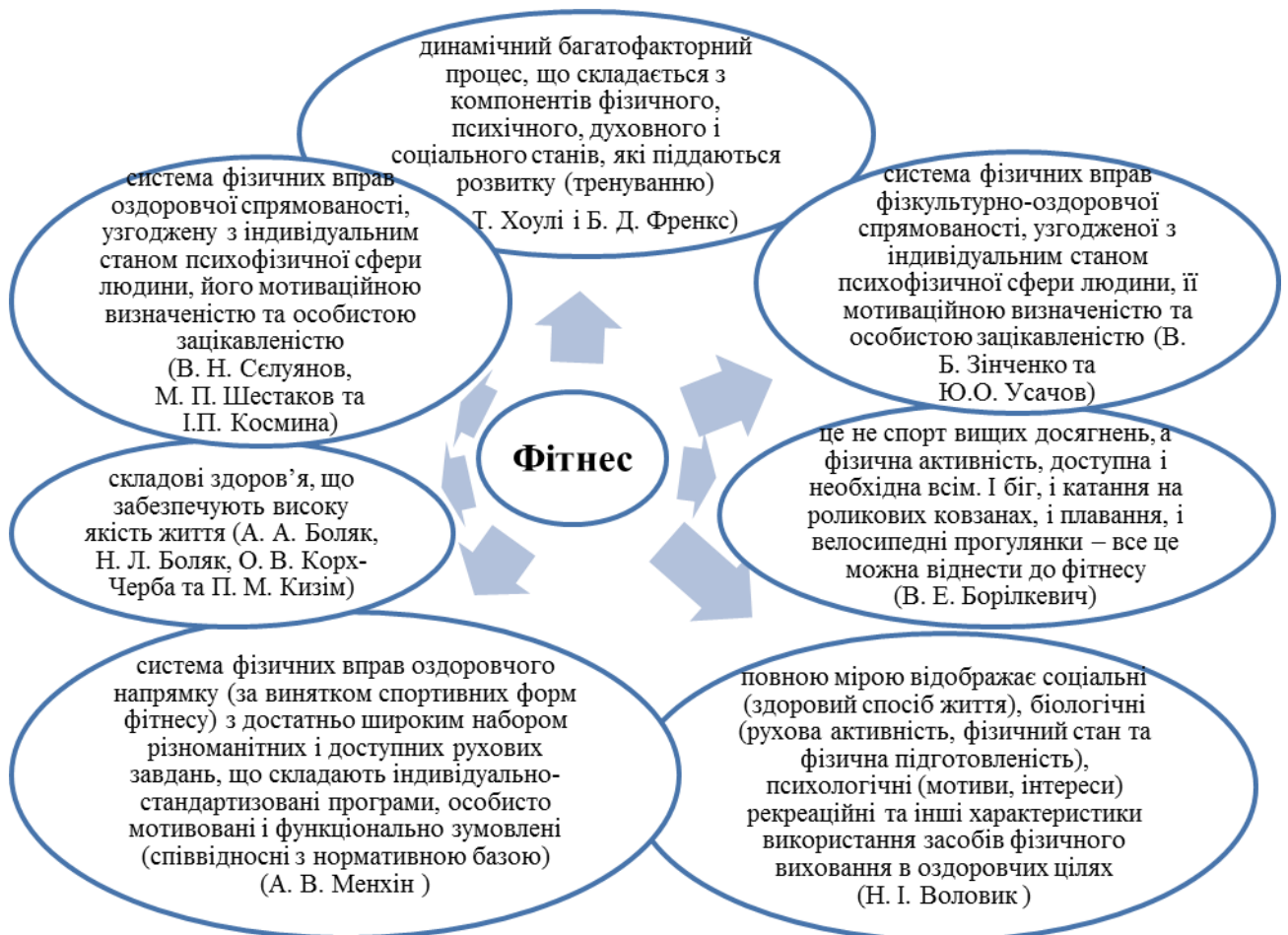

Рис. 1.2. Основні визначення поняття «фітнес», які подають науковці

Ю. І. Беляк розглядає поняття «фітнес» як «окрему галузь діяльності суспільства, яка задовольняє прагнення людини у покращенні власного

здоров'я та підвищенні якості життя за рахунок спеціально організованої рухової активності» [21, с. 24].

Як зазначається у навчальному посібнику «Фізкультурно-оздоровчі технології формування фітнес-культури студентів» під редакцією Ю.А. Усачова, «фітнес з позиції макрорівня це складне поліфункціональне соціокультурне явище, ідеологічною основою якого є принцип гуманізму і холістичний підхід в процесі оздоровлення людини, підвищення і збереження його фізичної дієздатності інноваційними засобами на основі фізичних вправ [301, с. 197]. На макрорівні фітнес є інноваційним напрямом оздоровчої фізичної культури і є сукупністю різних видів фізкультурно-оздоровчої діяльності, їх передових технологій, засобів, методів, форм і сучасного устаткування, розроблених на основі традиційних вітчизняних і зарубіжних видів рухової активності» [301, с. 197].

Поняття «фітнес», як вважає О. К. Корносенко, «об'єднує різні форми фізичної культури, що мають кондиційну, оздоровчу і спортивну спрямованість, засновану на використанні широкого комплексу фізичних вправ: аеробіки, шейпінгу, танцювальних рухів, елементів гімнастики, бойових мистецтв, психотренінгу, які проводяться в залі, басейні, чи на відкритих майданчиках, в усіх вікових групах населення. Це багатогранне, багатоаспектне поняття, яке передбачає збереження і покращення фізичного здоров'я людини, а також підвищення соціального статусу й духовного стану» [135, с. 229].

Фітнес в перекладі з англійської мови, як зазначає Н. В. Деобальд, означає:

- 1) фізична підготовленість;
- 2) придатний, такий, що відповідає чому-небудь [79, с. 36].

Вчена підкреслює, що і те, і інше значення відображає зміст системи фітнес, оскільки в основі цього руху лежить необхідність регулярного зайняття фізичними вправами для зміцнення здоров'я [с. 36].

Основними завданнями фітнесу, на думку В. У. Кренделєвої, є «підвищення працездатності; збільшення рухової активності при дефіциті часу,

розрахованого на фізичні заходи в режимі дня; формування правильної постави; покращення психологічного стану; розвиток музичності, пластичності тощо; нормалізація маси тіла за рахунок активізації обмінних процесів» [145, с. 176].

Здійснення оздоровчого впливу на організм людини, О.К. Корносенко вважає основним завданням фітнесу, але на думку вченої «шляхи цього впливу різноманітні, як і запити суспільства, вони різняться змістом, темпом, характером виконуваних вправ, структурою уроку» [136, с. 173]. Нам особливо імпонує ця теза вченої.

Широке поширення фітнесу, на думку І. Степанової, «стало відображенням як змінюючих потреб представника сучасного суспільства в руховій активності, його прагнення до здоров'я і благополуччя, так і вимог суспільства до рівня розвитку фізичних і психологічних якостей людини» [282, с. 143]. Вчена підкреслює, що «охоплюючи різні форми рухової активності, фітнес задовольняє потреби різних соціальних груп населення у фізкультурно-оздоровчій діяльності за рахунок різноманітності фітнес-програм, їх доступності і емоційності занять» [282, с. 143].

У дослідженні ми будемо використовувати поняття «фітнес» у тлумаченні О.М. Блеєра, який тлумачить «фітнес», як поняття що об'єднує різні форми фізичної культури, що мають кондиційну, оздоровчу і спортивну спрямованість, засновану на використанні широкого комплексу фізичних вправ: аеробіки, шейпінгу, танцювальних рухів, елементів гімнастики, бойових мистецтв, психотренінгу, що проводяться в залі, басейні і на відкритих майданчиках, у всіх вікових групах населення [33, с. 425].

Для нашого дослідження важливим є визначення поняття «оздоровчий фітнес».

Т. О. Федорова та О. Л. Рибнікова тлумачить термін «оздоровчий фітнес» як комплексно підібраний тренувальний процес в прискореному темпі, який спрямований на поліпшення координації і зміцнення м'язової структури і серцево-судинної системи [300].

Сучасний розвиток оздоровчого фітнесу, підкреслює Ю. І. Беляк, «характеризується використанням великого арсеналу засобів, який постійно розширюється шляхом запозичення засобів з інших видів спорту або реабілітаційних програм, виникнення нового обладнання для занять, трансформування у нові форми шляхом взаємопроникнення, комбінування та переосмислення вже існуючих засобів» [21, с. 5].

У дослідженні ми будемо використовувати поняття «оздоровчий фітнес» у тлумаченні, яке подає Н. І. Воловик. Вчена тлумачить поняття «оздоровчий фітнес» як «ефективно діючу сукупність засобів вибіркового впливу, що за рядом принципів обставин відповідає класифікаційному рівню біолого-соціальної, концептуальної, ймовірної, цілісної складної системи» [63, с. 14].

На основі теоретичного аналізу навчально-методичної літератури, зазначимо, що поряд з поняттям «фітнес» використовують такі поняття, як «фітнес-технології» та «фітнес-послуга».

У навчальному посібнику «Фізкультурно-оздоровчі технології формування фітнес-культури студентів» під редакцією Ю. А. Усачова зазначається, що поряд з поняттям «фітнес» використовують і поняття «фітнес-технології», яке трактується як «процес використання різноманітних засобів фізичного виховання з оздоровчою метою та наукова дисципліна, яка в результаті виявлення педагогічних і психо-фізіологічних закономірностей розробляє і удосконалює основи методики фізкультурно-оздоровчого зайняття» [301, с. 31].

І. Степанова визначає поняття «фітнес-технології» як «сукупність наукових способів, шляхів, прийомів, сформованих в певний алгоритм дій, що реалізовується певним чином в інтересах підвищення ефективності оздоровчого процесу, забезпечує гарантоване досягнення результату, на основі вільного, усвідомленого і мотивованого вибору зайняття фізичними вправами з використанням інноваційних засобів, методів, організаційних форм занять, сучасного інвентаря та устаткування» [282, с. 142-143].

У дослідженні ми будемо використовувати поняття «фітнес-технології» у тлумаченні, яке подає О. Г. Сайкіна. Вчена трактує поняття «фітнес-технології» як сукупність наукових способів, кроків, прийомів, сформованих в певний алгоритм дій, що реалізується певним чином в інтересах підвищення ефективності оздоровчого процесу, забезпечує гарантоване досягнення результату, на основі вільного, усвідомленого і мотивованого вибору заняття фізичними вправами з використанням інноваційних засобів, методів, організаційних форм зайняття, сучасного інвентаря і устаткування [250, с. 157].

У навчальному посібнику «Фізкультурно-оздоровчі технології формування фітнес-культури студентів», під редакцією Ю.А. Усачова, термін «фітнес-послуга» трактується як «продукт інтелектуально-рухової діяльності, розроблений у сфері фітнес-індустрії на основі принципів фітнесу, що забезпечує споживачеві необхідний йому результат, з формування, зміцнення, збереження належного рівня його фізичного стану з використанням спеціально підібраних програм і технологій» [301, с. 198]. Саме у такому визначенні ми будемо використовувати термін «фітнес-послуга» у нашому дослідженні.

Проаналізуємо тлумачення поняття «тренер».

У «Великому тлумачному словнику сучасної української мови», укладачем якого є В. Т. Бусел, термін «тренер» трактується як «фахівець, що керує тренуванням спортсменів з певного виду спорту» [58, с. 1265].

О.М. Блеєр вважає тренером - педагога, фахівця з виду спорту, який займається підготовкою спортсменів [33, с. 394].

М. М. Василенко аналізуючи поняття «тренер» стверджує, що «його тлумачення має однотипний характер та змістовно є пов'язаним з поняттями підготовка, спорт, спортсмен, виховання, навчання, дресирування [53, с. 6]. Нам імпонує таке тлумачення терміну «тренер», тому у нашому дослідженні ми будемо використовувати саме у такому трактуванні.

За логікою нашого дослідження з'ясуємо сутність дефініції поняття «фітнес-тренер».

Модельними характеристиками фітнес-тренера, на думку М. М. Василенко, є «універсальність, досвід роботи, педагогічний талант, харизма, вміння продавати фітнес-послуги, медична компетентність, бажання вчитися, психологічна компетентність, артистизм, приємна зовнішність» [52, с. 123]. Нам особливо імпонує ця думка вченої.

Як наголошує Г. Р. Айзятуллова, тренер-інструктор з фітнесу:

1) виконує фізичні навантаження в повному об'ємі одночасно з тими, що займаються, поєднуючи їх з поясненням;

2) доводить до відома тих, що займаються в мінімально короткий відрізок часу техніку виконання вправи одночасно з поясненням і термінологією;

3) спонукає тих, що займаються, словами, жестами і іншими методами, виконувати ту або іншу дію, що залежить в основному від глибини знань в сфері теорії і методики фізичного виховання, педагогіки, інтелектуальності тренера, високої культури мовлення і загальної культури [4, с. 112].

Повне і обґрунтоване визначення поняття «фітнес-тренер» подає, на нашу думку М. М. Василенко. Вчена трактує поняття «фітнес-тренер» «як фахівець, який в груповому або індивідуальному форматі надає послуги з навчання, викладання та розробки програм застосування фізичних вправ, інвентарю та обладнання для різних груп населення з урахуванням їх потреб, пов'язаних із прагненням до оптимальної якості життя, що включає соціальний, психічний, духовний і фізичний компоненти» [53, с. 7]. Саме у такому визначенні ми будемо використовувати термін «фітнес-тренер» у нашому дослідженні.

Розкриємо тлумачення терміну «діяльність».

У навчальному посібнику «Педагогіка вищої школи» авторами якого є В. А. Гладуш та Г. І. Лисенко, «діяльність» трактується як «динамічна система взаємодій людини із навколишнім світом, в яких вона досягає свідомо поставлених цілей, що з'являються внаслідок виникнення у неї певних потреб. У процесі діяльності людина виступає як суб'єкт діяльності, а її дії спрямовані на зміни об'єкта діяльності» [70, с. 389].

Здійснивши аналіз поняття «діяльність», М. М. Фіцула трактує його як «головний фактор єдності свідомості і поведінки, коли учнем здійснюється певна система видів діяльності (навчальна, трудова, ігрова, спортивна і ін.)».

В. М. Шейко та Н. М. Кушнарєнко визначають «діяльність» як «форму активності, що характеризує здатність людини чи пов'язаних з нею систем бути причиною змін у бутті» [320, с. 64].

Ю. Л. Трофімов, розкриваючи сутність поняття «діяльність», розглядає його як «базовий вимір багатоярусної структури особистості, який доцільно диференціювати на такі головні компоненти діяльності, як потребнісно-мотиваційний, інформаційно-пізнавальний, цілеутворюючий, результативний, емоційно-чуттєвий» [293, с. 114].

Нам імпонує визначення поняття «діяльність», яке подає В. А. Мельніков. Вчений трактує термін «діяльність» як спосіб існування й розвитку суспільства й людини, всебічний процес перетворення нею навколишньої й соціальної реальності (включаючи її саму) відповідно до потреб, цілей і завдань [180, с. 10]. Саме в такому визначенні ми будемо використовувати цей термін у своїй роботі.

Розглянемо тлумачення поняття «готовність до діяльності».

Проведений аналіз наукової літератури дозволив В. Сластьоніну дійти висновку, що готовність до діяльності є здатністю особистості до впевнено виконуваної, ефективної професійної діяльності, яка містить у собі різного роду настанови на усвідомлення завдання, моделі ймовірної поведінки, визначення спеціальних засобів діяльності, оцінку своїх можливостей у їх співвідношенні з труднощами та необхідністю досягнення певного результату [264, с. 78]. У структурі готовності науковець виділяє психічний, науково-теоретичний і практичний компоненти [264, с. 78].

Поняття «готовність до діяльності» О. Г. Ковальов тлумачить як стійку властивість особистості, яка передбачає усвідомлення одночасно і особистісної, і загальної значущості діяльності [129, с. 126].

Аналіз проблеми, який здійснила З. Н. Курлянд, дозволив їй розглядати поняття «готовність до діяльності» як «цілісну інтегровану якість особистості, що найбільш повно описує емоційну, когнітивну та вольову мобільність особи у момент включення в діяльність» [150, с. 18].

С. С. Кашлев «готовність до діяльності» трактує як цілісне направлене вираження особистості, яке містить мотиви, погляди, переконання, вольові й інтелектуальні якості, знання, уміння і навички, налаштованість на професійну діяльність та поведінку, котра характеризує сформованість її якостей для виконання діяльності обраної професії [124, с. 75]. Нам імпонує це тлумачення і в дослідженні ми будемо використовувати це поняття у такому тлумаченні.

Проаналізуємо сутність поняття «професійна діяльність».

Професійна діяльність людини, як наголошує С. П. Зуєва, є однією з необхідних умов розгортання процесу самореалізації особистості [110, с. 20].

Т. Г. Коломоєць трактує поняття «професійна діяльність» як «специфічна поведінка особистості, що спрямовується на освоєння та перетворення природних і соціальних сил з метою задоволення потреб, у результаті якої створюються матеріальні і духовні цінності» [133, с. 202].

Професійна діяльність, підкреслює М. М. Марусинець «є складною ієрархічно організованою спільною діяльністю всіх суб'єктів навчально-виховного процесу» [175, с. 39].

У дослідженні ми будемо використовувати поняття «професійна діяльність» у тлумаченні, яке подає Т. Г. Коломоєць. Вчена тлумачить поняття «професійна діяльність» як «лінійне полісистемне утворення, що дозволяє послідовно перетворити будь-яку потребу в результат шляхом формування інтересу та мотивування до трудових дій » [133, с. 208].

За логікою нашого дослідження звернемося до з'ясування тлумачення поняття «готовність до професійної діяльності».

Поняття «готовність особистості до певної діяльності» Л. Галіцина визначає як «цілісне утворення в структурі особистості, включаючи її переконання, погляди, ставлення, почуття, вольові та емоційні якості, знання,

навички, вміння, установки і допомагає людині успішно виконувати свої обов'язки, правильно використовувати знання, досвід, особисті якості, зберігати самоконтроль та перебудовувати свою діяльність при появі несподіваних перепон» [, с. 59].

М. І. Дьяченко та Л. О. Кандибович трактують поняття «готовність до професійної діяльності» як складне утворення, що включає в себе адекватні вимогам професії риси характеру та темпераменту; набір необхідних для здійснення професійної діяльності здібностей та знань, умінь і навичок; стійку систему мотивів та спрямованостей; професійно важливі психофізіологічні особливості [94, с. 96].

Проведений аналіз наукової літератури дозволив Г. Л. Гавріловій розглядати поняття «готовність до професійної діяльності» як стрижньову інтеграційну якість особистості, що означає потребу й уміння фахівця приймати, реалізовувати обґрунтовані рішення і нести за них відповідальність [66, с. 7].

У дослідженні ми будемо використовувати поняття «готовність до професійної діяльності», яке подано Н. Л. Смеляною. Вчена трактує поняття «уміння виконувати певні операції і творчо підходити до їх виконання; особливий психічний стан особистості, наявність у неї моделі щодо структури відповідної дії та спрямованості свідомості на її виконання; цілеспрямований вираз особистості, що обіймає установку, погляди, переконання, систему відношень, мотивацію, емоційно-вольові та розумові якості, професійну компетентність, навички та уміння її практичного втілення» [99, с. 8].

Звернемося до тлумачення поняття «індустрія».

У «Великому тлумачному словнику сучасної української мови», укладачем якого є В. Т. Бусел, термін «індустрія» трактується як «галузь народного господарства, пов'язана з безпосереднім обслуговуванням населення» [58, с. 399].

О. Е. Румянцева, аналізуючи сутність поняття «індустрія» з'ясувала, що у перекладі з латинської індустрія (industria) – діяльність. Вчена наголошує, що у

багатьох словниках поняття «індустрія» (англ. Industry) означає промисловість, а «промисловість» в свою чергу визначається як найбільша галузь економіки, сукупність споріднених підприємств, що характеризуються єдністю економічного призначення виробленої продукції, однорідністю споживаної сировини, спільністю технологічних процесів і технічної бази, особливим професійним складом кадрів і специфічними умовами праці [247, с. 538]. Саме в такому визначенні ми будемо використовувати термін «індустрія» у своєму дослідженні.

Розкриємо дефініцію «фітнес-індустрія».

У ряді проаналізованих наукових джерел поняття «фітнес-індустрія» має різне тлумачення.

У навчальному посібнику «Фізкультурно-оздоровчі технології формування фітнес-культури студентів», редактором якого є Ю.А. Усачов, поняття «фітнес-індустрія» трактується як «галузь соціально-економічної діяльності, що створює економічну, матеріально-технічну, інформаційно-ідеологічну базу для надання фітнес-послуг різним категоріям споживачів» [301, с. 198].

О. В. Завальнюк трактує поняття «фітнес-індустрія» як «сфера діяльності, а також сектор економіки, що включає в себе розроблення, виробництво та реалізацію товарів і послуг, зорієнтованих на досягнення здоров'я та підтримку загальної фізичної форми» [102, с. 130].

Фітнес-індустрія нами розглядається як сфера послуг, сукупність різних суб'єктів фітнес-діяльності (фітнес клуби, фітнес-центри, спортивні клуби, студії, спортивно-оздоровчі центри, оздоровчі центри, тренажерні зали), що надають фітнес-послуги, із залучення до здорового способу життя, підтримки, збереження та зміцнення здоров'я людини, а також досягнення високих спортивних результатів.

Таким чином, охарактеризовано науковий тезаурус формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. Уточнено сутність понять «формування готовності майбутніх фітнес-

тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії», «готовність майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії» та «фітнес-індустрія». Формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії розглядається нами як цілісний процес, який здійснюється у закладах вищої освіти з метою отримання студентами кваліфікації з надання ефективних послуг щодо розвитку рухових здібностей, морфофункціональних кондицій для успішного виступу на спортивних змаганнях та оздоровлення, шляхом проведення спеціально організованих фітнес-програм. Поняття «готовність майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії» розглядається нами як цілісна інтегративна характеристика особистості, в основі якої лежить система професійно-ціннісних орієнтацій, що дозволить випускникам закладів вищої освіти, швидко відкрити для себе середовище фітнес-індустрії та успішно розвиватися в професійній діяльності.

1.3. Обґрунтування структури готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії

Підґрунтям для розкриття структури готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії є аналіз наукових праць, присвячених з'ясуванню структури готовності майбутніх фахівців, яка формується у закладах вищої освіти.

Н. В. Мартинова зазначає, що з позиції системного підходу змістовний план структури готовності розглядається вченими в функціональному і особистісному аспектах [174, с. 184]. У функціональному аспекті базовими механізмами формування готовності людини до діяльності виступають: локус контролю, механізм ідентифікації та механізм динамічної рівноваги [174, с. 184].

М. І. Дьяченко та Л. О. Кандибович виділяють у структурі готовності до різних видів діяльності такі компоненти, як: мотиваційний (позитивне

ставлення до професії, професійні мотиви, інтерес); орієнтаційний (знання і уявлення про особливості та умови професійної діяльності); операційний (оволодіння способами і прийомами професійної діяльності, необхідними знаннями, уміннями, навичками та ін.); вольовий (самоконтроль, уміння керувати діями); оцінювальний (самооцінка своєї професійної підготовленості і відповідність процесу розв'язання професійних задач) [94, с. 138].

У визначенні змісту структурних компонентів готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії ще немає чітких підходів. Актуальним, на нашу думку, є фонд теоретичного та емпіричного знання про зміст структури готовності майбутніх педагогів. Так, у структурі професійної готовності студентів до педагогічної діяльності К. М. Дурай-Новакова виокремлює п'ять компонентів, а саме: мотиваційний (професійно значущі потреби, інтереси і мотиви діяльності), орієнтаційно-пізнавальний (знання й уявлення про зміст професії, вимоги професійних ролей, способи розв'язання професійних завдань), емоційно-вольовий (почуття відповідальності за результат діяльності, самоконтроль, уміння управляти діями, із яких складається виконання професійних обов'язків), операційно-діяльнісний (мобілізація та актуалізація професійних знань, вмінь, навичок і професійно-значущих властивостей особистості; адаптація до вимог професійних ролей і до умов професійної діяльності), установчо-поведінковий («налаштованість» на добросовісну роботу) [90, с. 10].

Аналізуючи структуру готовності майбутніх педагогів до професійного самовдосконалення, Т. В. Шестакова виокремила такі компоненти: мотиваційно-ціннісний, когнітивно-інтелектуальний та операційно-діяльнісний, які забезпечують вмотивованість і цілеспрямованість, осмисленість і цілісність, ефективність і результативність дій педагога із самовдосконалення [321, с. 15].

Беручи до уваги особливості професії фітнес-тренерів, вважаємо за необхідне розглянути структурні компоненти готовності майбутніх фахівців фізичного виховання та спорту.

Так, у структурі професійної складової особистісно орієнтованої професійної підготовки майбутніх фахівців фізичного виховання та спорту Л. П. Сущенко виокремлює такі компоненти, як: когнітивний, функціональний і діяльнісний [286, с. 6].

І. А. Шурхал виділяє такі структурні компоненти готовності майбутнього фахівця фізичного виховання до професійної діяльності: мотиваційний (ступінь сформованості мотивації майбутніх учителів фізичної культури до професійного навчання: його потреби в здійсненні цієї діяльності і форми їх конкретизації: інтереси, цілі, прагнення), когнітивний (ступінь сформованості у майбутніх учителів фізичної культури теоретико-методичних знань), практично-діяльнісний (ступінь сформованості професійно зорієнтованих умінь та навичок студента) і рефлексивний (здатність студента критично ставитися до особистісних та професійних якостей, використовувати методи і прийоми самоконтролю) [327, с. 267].

Л. В. Безкоровайною були визначені структурні компоненти готовності майбутніх фахівців фізичного виховання та спорту до впровадження технології спортивного менеджменту, до яких входять мотиваційний, когнітивний, діяльнісний та самооцінний компоненти [19, с. 9].

Інтерес у контексті нашого дослідження становлять розробки О. А. Атамась та М. Р. Батіщевої, які досліджували питання, пов'язані з професійною підготовкою майбутніх учителів фізичної культури до застосування фітнесу.

Так, структура готовності майбутніх учителів фізичної культури до впровадження технологій оздоровчого фітнесу, як зазначає О. А. Атамась, «визначається особливостями цієї діяльності та розглядається як склад мотиваційно-ціннісного, когнітивного, діяльнісного та особистісного компонентів готовності» [12, с. 7].

У структурі готовності майбутніх учителів фізичної культури до проведення оздоровчої гімнастики та фітнесу з дівчатами-старшокласницями

М. Р. Батіщева виділяє мотиваційний, когнітивний та операційно-діяльнісний компоненти [17, с. 10].

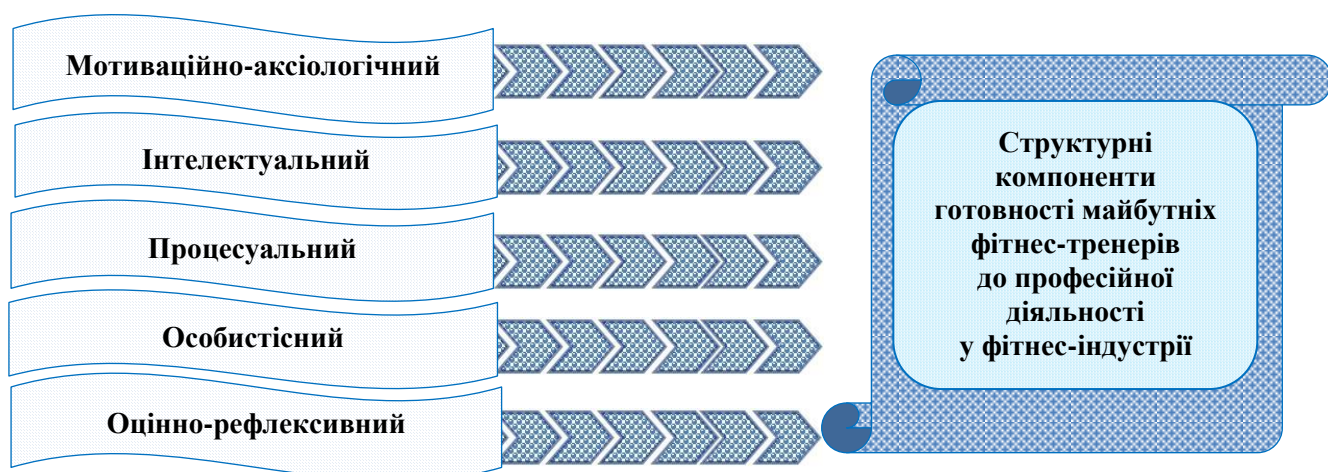

Рис. 1.3. Структурні компоненти готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії

У результаті аналізу наукової літератури та власного досвіду викладацької діяльності були виділені такі структурні компоненти готовності майбутніх фітнес-тренерів: мотиваційно-аксіологічний, інтелектуальний, процесуальний, особистісний та оцінно-рефлексивний (рис. 1.3).

Зупинимося детальніше на характеристиці кожного з них.

Мотиваційно-аксіологічний компонент охоплює ціннісні орієнтації, мотиви та потреби майбутніх фітнес-тренерів, які зумовлюють успішне здійснення ним професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Мотиваційно-аксіологічний компонент готовності, на думку К. А. Юр'євої, виявляється в позитивній мотивації педагога до роботи, здійснення навчання й виховання, у прагненні до професійного самовдосконалення й самоосвіти, самовиховання професійно значущих рис особистості [329, с. 147]. Ми поділяємо думку вченої та вважаємо її доречною.

У структурі особистості фахівця, на думку О. А. Абдуліної, центральне місце займає мотиваційно-ціннісне ставлення до професійної діяльності [1, с. 21]. Вчена зазначає, якщо майбутній фахівець свідомо й обґрунтовано зробив вибір професії, то можна прогнозувати формування в нього чіткої,

конструктивної соціально-професійної позиції [1, с. 21]. Активно-позитивне ставлення до майбутньої професійної діяльності є стрижнем, навколо якого конструюються властивості та якості особистості фахівця- професіонала [1, с. 21].

У «Короткому термінологічному словнику «Освіта дорослих»», авторами якого є Л. Б. Лук'янова та О. В. Аніщенко, термін «мотив» трактується як «внутрішнє психічне явище, яке спонукає суб'єкт до виконання дії; мотивація визначається як система внутрішніх мотивів, що спонукає людину до конкретних вчинків, форм поведінки і діяльності» [163, с. 58].

На основі проведених досліджень В. Добринський та Ж. Мудрик, констатують, що «мотиви навчання студентів є досить різноманітними» [84, с. 26]. Вчені вказують, що «найбільш характерним є бажання працювати з дітьми, можливість підвищити рівень фізичного розвитку й фізичної підготовленості, бажання здобути вищу освіту тощо» [84, с. 26].

Аналіз довідкової та наукової літератури свідчить про відсутність єдиного визначення поняття «мотивація». Так, в «Енциклопедичному соціологічному словнику» поняття «мотивація» трактується як психодинамічна система особистості, яка регулює діяльність та відображає життєве ставлення особистості до навколишнього світу [266, с. 194]. Змістовна і динамічна сторона мотивації зумовлюється рядом факторів: психічними процесами і станами – вольовими, емоційними, психічними утвореннями, що мають відношення до структури особистості (потреби, установки, ціннісні орієнтації), системою відносин особистості до світу, власною активністю та планованими результатами [266, с. 194].

На основі проведеного педагогічного дослідження Д. Р. Уокер трактує поняття «мотивація» як свого роду мистецтво або процес формування і підтримки поведінки, що працює на досягнення певної мети [297, с. 730]. Вчений наголошує, що мотивація людей пов'язана із спонуканням їх зробити щось тому, що вони хочуть це зробити, а не тому, що хтось доручив їм це зробити [297, с. 730].

С. Х. Хурум тлумачить поняття «мотивація» як процес, що узгоджує воедино особистісні і ситуаційні параметри на шляху регуляції діяльності, спрямованої на перетворення предметної ситуації, для здійснення певного предметного ставлення особистості до навколишньої ситуації [311, с. 217]. Вчена зазначає, що мотив (від латинського *movere* – приводити в рух, штовхати) є вищою формою спонукання і регуляції діяльності, взаємодії людини з навколишнім середовищем [311, с. 217].

Л. В. Анікеєнко розкриває термін «мотивація» як «активний стан центральної нервової системи, який спрямований на задоволення потреби шляхом організації визначеної цілеспрямованої поведінки» [9, с. 25]. Для нашого дослідження це визначення є доречним.

Мотивація, як вважають В. Добринський та Ж. Мудрик, «виконує кілька функцій, які у своїй єдності забезпечують її керівну роль. Це – спонукальна, організуюча та смислоутворювальна функції. Остання надає навчання особистісного смислу та значущості, визначає характер прояву двох інших функцій, є визначальною для мотиваційної сфери» [84, с. 26].

Для розвитку високої мотивації досягнення, на думку Є. П. Ільїна, студент повинен мати сформований образ майбутньої професії, який додасть особистісний сенс освітнього процесу [111, с. 65]. Студент буде вмотивованим на результат, коли зрозуміє, яким чином одержувані знання впливають на зміну його професійній ситуації, як вони допоможуть вирішувати професійні завдання [111, с. 65].

У «Філософському енциклопедичному словнику» поняття «аксіологія» тлумачиться як вчення про природу цінностей, їхнє місце в реальності та структурі ціннісного світу, тобто про зв'язок різноманітних цінностей між собою, із соціальними і культурними факторами та структурою особистості [303, с. 18].

У «Словнику-довіднику з професійної педагогіки» поняття «аксіологія» трактується як «філософське вчення про матеріальні, культурні, духовні, етичні та психологічні цінності особистості, колективу, суспільства їх співвідношення

зі світом реальності, зміни ціннісно-нормативної системи в процесі історичного розвитку» [271, с. 12]. Нам імпонує це визначення.

На сьогоднішній день, на думку Л. А. Микешіної, відбувається істотне розширення й поглиблення аксіологічної проблематики, викристалізовується тенденція узагальнення поняття «цінності» [184, с. 67].

Стосовно визначення сутності поняття «цінність» слушною думка є М. Рокича, який під цінностями розуміє вид переконань. Вчений зазначає, що цінності це принципи життя, які визначають, як необхідно поводитися людині [355, с. 5]. Значущою є ідея щодо наявності термінальних (переконання, які належать до цілей або кінцевих станів, до яких прагне людина: щастя, мудрість, благополуччя тощо) й інструментальних цінностей (бажані методи досягнення термінальних цінностей, таких як вихованість, толерантність, акуратність тощо) [355, с. 5].

Аналіз довідникової літератури встановив, що термін «цінність» розглядають по-різному.

Рис. 1.4. Визначення поняття «цінність» у довідниковій літературі

Проведені теоретичні дослідження дають змогу Н. Смелзеру тлумачити поняття «цінності» як значущі, загальноприйняті, такі, що поділяються суспільством (соціальною групою), переконання щодо цілей, яких люди прагнуть, і основних засобів їх досягнення [272, с. 660].

На основі проведених досліджень В. Лапін поняття «цінності» визначає як узагальнене уявлення людей про цілі і норми своєї поведінки, які втілюють історичний досвід і концентровано відображають сенс культури окремого етносу та всього людства загалом [153, с. 5].

Цінність, на думку Ю. Соловйової, «відіграє значущу роль в житті людини, оскільки орієнтує і спрямовує її до самовизначення та самореалізації» [274, с. 5]. Вчена підкреслює, що «система цінностей становить основу культури особистості, яка зумовлює її вчинки, формує потреби, впливає на інтереси» [274, с. 5].

Грунтовний аналіз наукових праць дозволив І. Ісаєву обґрунтувати і представити класифікацію цінностей: «цінності-цілі (розкривають значення і сенс цілей професійно-педагогічної діяльності), цінності-засоби (розкривають значення способів і засобів здійснення професійно-педагогічної діяльності), цінності-відносини (розкривають значення і сенс ставлень як основного механізму функціонування цілісної педагогічної діяльності), цінності-знання (розкривають значення і сенс психолого-педагогічних знань у процесі здійснення педагогічної діяльності), цінності-якості (розкривають значення і сенс якостей особистості вчителя)» [119, с. 145]. Нам імпонує така класифікація.

Інтелектуальний компонент готовності передбачає наявність у майбутніх фітнес-тренерів знань, необхідних для здійснення професійної діяльності у фітнес-індустрії.

У навчальному посібнику «Загальна психологія», авторами якого є О. П. Сергєєнкова, О. А. Столярчук, О. П. Коханова, О. В. Пасека, поняття «інтелект» тлумачиться як «відносно стійка структура розумових здібностей та надбань людини» [259, с. 269].

М. Й. Варій визначає інтелект як «певний ступінь здатності людини розв'язувати завдання і проблеми відповідної складності» [46, с. 377].

Є. І. Андрос, термін «інтелект» трактує як «термін для позначення вищої пізнавальної здатності мислення, яка принципово відрізняється творчим, активним характером від пасивно-чуттєвих форм пізнання» [6, с. 69]. Нам імпонує це визначення.

Виходячи з вищезазначеного інтелектуальний компонент готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії передбачає наявність професійно орієнтованих знань, які подано на рисунку 1.5.

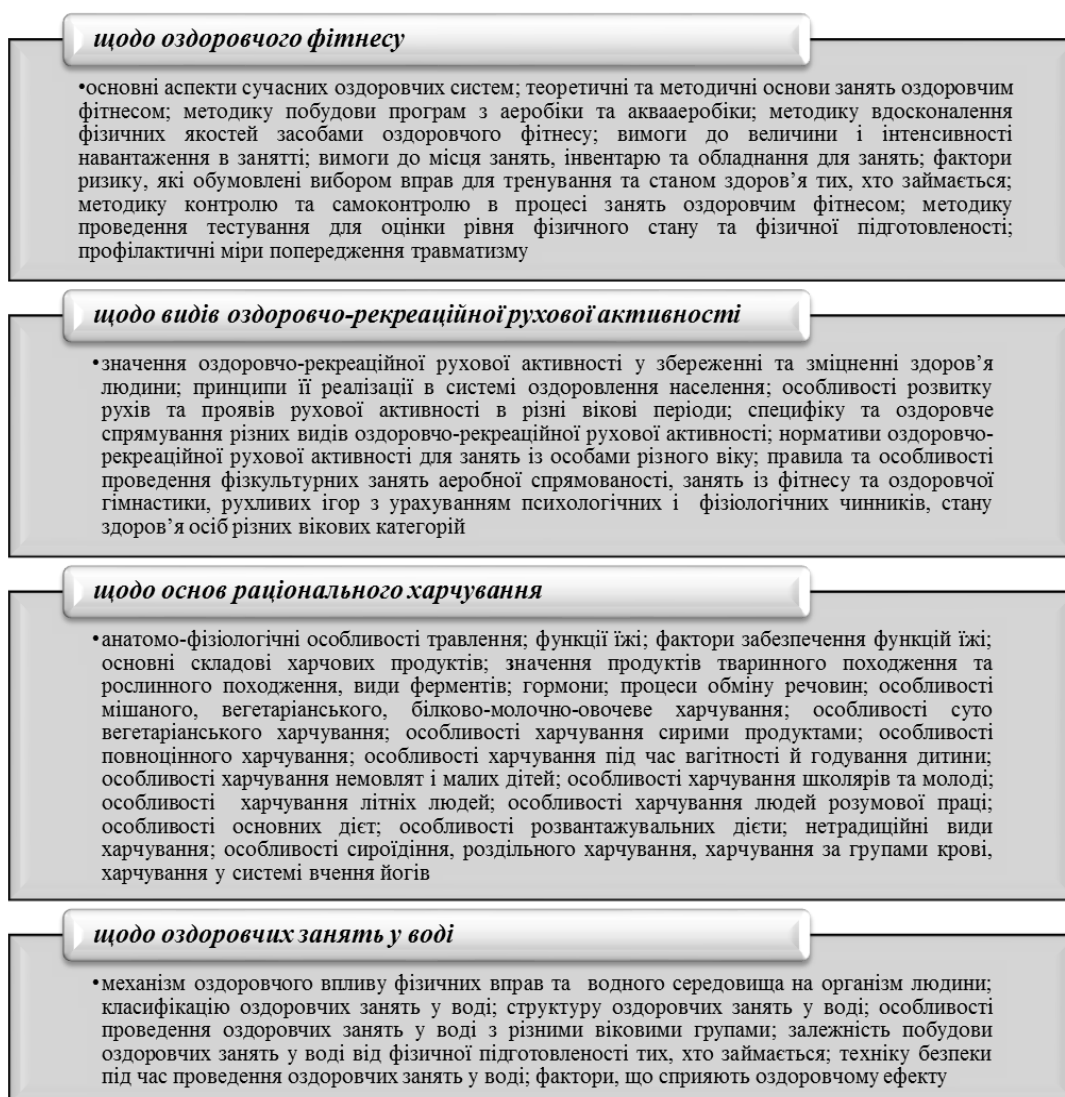

Рис. 1.5. Професійно орієнтовані знання, якими повинні оволодіти майбутні фітнес-тренери у закладах вищої освіти

Інтерес у контексті нашого дослідження становить визначення поняття «знання», яке наводить К. Піцул. Вчений трактує це поняття як «необхідний елемент і передумова практичного ставлення людини до світу» [208, с. 96]. Вчений наголошує, що «без необхідного обсягу професійних знань, фахівець не зможе кваліфіковано виконувати свою роботу та задовольнити усі вимоги клієнтів» [208, с. 96].

Процесуальний компонент готовності визначається наявністю у майбутніх фітнес-тренерів професійно орієнтованих умінь та навичок, які дозволять ефективно здійснювати професійну діяльність у фітнес-індустрії.

Професійно орієнтовані уміння та навички, якими повинні оволодіти майбутні фітнес-тренери подані у таблиці 1.2.

Таблиця 1.2

Професійно орієнтовані уміння та навички, якими повинні оволодіти майбутні фітнес-тренери у закладах вищої освіти

Професійно орієнтовані уміння та навички, якими повинні оволодіти майбутні фітнес-тренери	визначати рухову активність людини за допомогою застосування різних методів; нормувати оздоровчо-рекреаційну рухову активність для різних категорій населення; підбирати форми організації оздоровчо-рекреаційних фізкультурних занять залежно від їхніх завдань та контингенту тих, хто займається; проводити оздоровчо-рекреаційні фізкультурні заняття різних видів; адекватно дозувати рухову активність і фізичні навантаження з огляду на закономірності їхнього впливу на організм тих, хто займається;
	обґрунтовувати різні технології навчання руховим діям і розвиток фізичних якостей; підбирати музичний супровід для оздоровчих занять з аеробіки та аквааеробіки; підбирати інвентар та обладнання для занять; підбирати вправи для розвитку кардіо-респіраторної, опорно-рухової і сенсорно-нервової систем; складати плани-конспекти занять з аеробіки та аквааеробіки; виконувати комплекси вправ різних частин заняття з аеробіки та аквааеробіки; володіти навичками організації занять та самостійно їх проводити; контролювати функціональний стан в процесі занять аеробікою та аквааеробікою, навчати методам самоконтролю під час проведення занять; планувати фізичне навантаження, підбирати вправи, відповідні віковим і фізіологічним особливостям тих, хто займається;
	аналізувати раціональне харчування у кількісному та якісному відношенні залежно від умов проживання та індивідуальних особливостей людини; характеризувати роль вживання алкоголю, наркотиків, кави та тютюну; вносити раціональні, науково обґрунтовані корективи в харчовий раціон людини та оцінювати їх ефективність; складати харчові раціони з урахуванням віку, статі, характеру праці, тренування, фізіологічної та харчової цінності продуктів;
	складати особисті програми занять оздоровчим плаванням; самостійно проводити окремі частини занять оздоровчим плаванням та гімнастики у воді; вміти регулювати навантаження під час проведення занять у воді; здійснювати педагогічний контроль під час оздоровчих занять; визначати особистий стан тих, хто займається оздоровчим плаванням.

Ми вважаємо за доцільне розкрити сутність понять «вміння» та «навички».

У навчальному посібнику «Педагогіка вищої школи», авторами якого є В. А. Гладуш та Г. І. Лисенко, термін «уміння» розглядається як «здатність людини виконувати певні дії на основі відповідних знань та навичок» [70, с. 413]. Вчені також розкривають поняття «навички» як компоненти практичної діяльності, які проявляються під час виконання необхідних дій, доведених до досконалості шляхом багаторазових вправ» 70[, с. 398]. У контексті нашого дослідження ці визначення є доречними.

Особистісний компонент готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії передбачає наявність професійно значущих та особистісних якостей, зокрема креативності та асертивності.

С. Д. Максименко тлумачить поняття «креативність» як глибинну, первісну і абсолютно «природну» ознаку особистості, як вищу форму активності, яка «створює і залишає слід, втілюється. З іншого боку, креативність означає прагнення виразити свій внутрішній світ» [169, с. 66].

Я. З. Василькевич трактує поняття «креативність» як «загальна творча здібність» [54, с. 25].

В. М. Дружинін трактує «креативність» як інтегративну якість психіки людини, яка забезпечує продуктивне перетворення в діяльності людини, дозволяючи задовільнити потребу в дослідницькій активності [88, с. 111]. Нам імпонує це визначення поняття «креативність».

М. О. Холодна вважає креативність одним із типів інтелектуальних здібностей, здатністю до навчання і пізнавальними стилями. Креативність, на думку вченої, є здатністю викликати значну кількість різноманітних оригінальних ідей у нерегламентованих умовах діяльності.

К. В. Тейлор виділяє шість груп визначень поняття «креативність»:

- 1) гештальтистські, в яких підкреслюється створення нової цілісності;
- 2) визначення, орієнтовані на кінцевий продукт, або інноваційні визначення, в яких підкреслюється продукування чогось нового;

3) естетичні, або експресивні визначення, в яких підкреслюється самовираження творця;

4) психоаналітичні, або динамічні, визначення, в яких креативність визначається в термінах взаємодії «Воно», «Я» та «Над-Я»;

5) визначення в термінах «мислення, зорієнтованого на вирішення», в яких підкреслюється не стільки рішення, скільки сам розумовий процес;

6) різноманітні визначення, які не вкладаються ні в одну з вищеперерахованих категорій [358, с. 124].

Т. В. Яковенко виділяє такі основні параметри, якими характеризується креативність:

1) оригінальність – здатність продукувати віддалені асоціації, рідкі ідеї, відповідати на подразники нестандартно;

2) проблемність – здатність до виявлення й постановки проблем;

3) продуктивність (або в інших джерелах побіжність) – здатність до генерування великої кількості ідей;

4) гнучкість (або сприйнятливність) – чутливість до протиріч, здатність провадити різноманітні, всебічні ідеї, швидко перемикатися з однієї ідеї на іншу;

5) творчість – здатність поліпшувати об'єкт, додаючи деталі;

6) теоретичність – здатність до вирішення проблем шляхом аналізу й синтезу;

7) метафоричність – схильність до фантазії, об'ємних асоціацій, використання символічних і графічних засобів для вираження своїх думок, ідей, уявлень [331, с. 8].

На думку С. Л. Рубінштейна, «творчою є всяка діяльність, яка створює щось нове, оригінальне, що до того ж входить не тільки в історію розвитку самого творця, але й в історію розвитку науки, мистецтва» [246, с. 99].

Інтерес у контексті нашого дослідження становить тлумачення терміну «креативність», яке подають С. Й. Гаваші, М. М. Лалакулич, як «здатність особистості до творчості, нестандартного і оригінального мислення і поведінки,

що проявляються в різних сферах її активності» [246, с. 59]. Саме у такому трактуванні ми будемо використовувати поняття «креативність» у нашому дослідженні.

Поняття «творчість» Л. С. Виготський розглядає, як діяльність, яка створює щось нове, втілюється одночасно двоюко:

- а) у речах, які отримують існування в зовнішньому для суб'єкта світі;
- б) у побудові розуму або чуття, що живе і виявляється тільки в самій людині [64, с. 5].

Ми вважаємо за доцільне розкрити сутність поняття «асертивність».

Аналіз сучасних довідкових джерел встановив, що термін «асертивність» розглядають по-різному. У «Соціально-психологічному словнику» поняття «асертивність» розглядається як «здатність людини впевнено та з гідністю відстоювати свої права, не принижувати при цьому прав інших. Асертивність – упевнений захист своїх інтересів чи свого погляду з урахуванням інтересів інших людей» [278, с. 6].

У «Великому психологічному словнику» поняття «асертивність» трактується як здатність людини впевнено і з гідністю відстоювати свої права, не нехтуючи при цьому прав інших [37, с. 40]. Асертивністю називається пряма, відкрита поведінка, що не має на меті завдати шкоди іншим людям [37, с. 40].

Грунтовний аналіз наукових праць дозволив М. Медведєвій визначити поняття «асертивність» як «гармонійну комбінацію властивостей особистості, що виявляється у природній, чесній поведінці стосовно себе та оточуючих людей, уміннях і навичках етично допустимого спілкування в конкретній ситуації при поєднанні з упевненістю, позитивною самооцінкою та за обов'язкової поваги до прав інших людей» [179, с. 237].

В. Г. Казанська визначає термін «асертивність» як інтегративну властивість особистості бути незалежною, впевненою в собі, вмотивовану на успіхи і досягнення, з великою силою волі [120, с. 62]. Вчена підкреслює, що асертивна особистість здатна відстоювати свою точку зору, ставати

самостійною, цілеспрямованою, але повинна враховувати думки інших і не порушувати їх прав на самоствердження [120, с. 62].

І. А. Мещерякова трактує поняття «асертивність» як здатність людини впевнено і з гідністю відстоювати свої права, не нехтуючи при цьому права інших [183, с. 40]. Асертивністю називається пряма, відкрита поведінка, що не має на меті завдати шкоди іншим людям [183, с. 40].

Для нашого дослідження вагомим є визначення асертивності яке подає Л. М. Марчук. Вчений трактує поняття «асертивність» як «необхідну умову існування особистості як суб'єкта активності, здатного до самостійного вибору напрямку фахового розвитку, життєвих цілей» [176]. Саме у такому трактуванні ми будемо використовувати поняття «асертивність» у нашому дослідженні.

Проведені теоретичні дослідження дають змогу С. Стауту розкрити сутність поняття «асертивна особистість». Вчений трактує це поняття як людина, що відповідає за власну поведінку, демонструє самоповагу і повагу до інших, позитивна, слухає, розуміє та намагається знайти робочий компроміс [280, с. 48].

Асертивна поведінка, у трактуванні Ю. В. Шільцової, це поведінка впевненої у собі людини, коли потреби і права інших поважають тоді, коли відповідно поважають її права [322, с. 280].

Л. М. Марчук зазначає, що здатність до асертивної поведінки особистості розвивається на підставі самоаналізу, виражається у: потребі у самопізнанні; аналізі цілей, що ставить перед собою людина; прагненні зайняти бажане місце; потребі самоаналізу власного вибору, який здійснюється на основі тих чи інших особистісних домагань; потребі у самооцінці того, як оцінюють її інші люди; здатності до самоспостереження, самопізнання власних якостей, вчинків, дій і можливих суб'єктивних труднощів на шляху їх здійснення; здатності до обмірковування, аналізу своїх дій та вчинків, правильного розуміння себе, своїх нахилів і здібностей, рис характеру; аналізі правильно розроблених реальних цілей, планів діяльності (при врахуванні думок інших людей); здатності контролювати себе, свої думки, вчинки, дії, усвідомлюючи, що від цього

залежить успіх у поведінці та діяльності (прислуховуватись до оцінки результатів власної діяльності іншими людьми), здатності будувати свої життєві цілі на основі власних особливостей, властивостей, можливостей; почутті власної гідності, поваги до себе, віри в себе [176].

На думку Т. М. Рогожникової, основними ознаками асертивності є:

- емоційність мови (відкрите, спонтанне і справжній вияв в мові всіх випробовуваних почуттів);
- експресивність і конгруентність поведінки та мови (ясне невербальне проявлення почуттів і відповідність між словами та невербальною поведінкою);
- вміння протистояти, що виявляється в прямому і чесному висловлюванні власної думки, без огляду на думки і реакції оточуючих;
- використання Я-висловлювань;
- здатність до спонтанного вираження бажань, потреб [245, с. 146].

У психології, на думку І. В. Лебедевої, асертивність як основна властивість суб'єкта, будучи інтегральною, генералізованою характеристикою активності людини, асоціюється з такими якостями особистості, як цілеспрямованість, впевненість в собі, самостійність, незалежність, ініціативність, самоконтроль, емоційна стабільність, наполегливість, напористість, рішучість, вимогливість до себе і до інших, вміння доводити розпочату справу до кінця [155, с. 127]. Вчена зазначає, що асертивна людина відрізняється високим рівнем мотивації досягнення успіху в діяльності, готовністю приймати рішення в ситуаціях невизначеності, конструктивним підходом до вирішення проблем, прагненням зробити щось швидко і добре, досягти високого рівня в різних сферах діяльності людини, якщо при цьому вона є ще розумною, раціональною, мислячою і її знають як вдумливу, розвинену та ерудовану [155, с. 127].

Основними складовими асертивності, на думку С. Стауту, є наявність самоповаги і поваги до інших, а також здатність прийняти на себе відповідальність за свою поведінку. Вчений наголошує, що за своєю суттю

асертивність – це філософія особистісної відповідальності. Для ефективного вирішення проблемних ситуацій, які можуть статися з кожною людиною, важливими є такі складові асертивності як впевненість і позитивна настанова, вміння уважно слухати та прагнення зрозуміти погляд іншої людини [280, с. 22].

Як зазначає Т. М. Рогожникова, у сучасній психологічній науці як синонім поняття «упевненість» використовується поняття «асертивність». У перекладі з англійської слово «Assertion» означає «твердження, захист, відстоювання», відповідно, «assertive» означає «наполегливий, напористий», коли мова йде про поведінку або якості, які проявляються в конкретних вчинках [245, с. 145].

Оцінно-рефлексивний компонент готовності відображає наявність здібностей аналізувати та оцінювати власну готовність до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

В. І. Бобрицька у практичному значенні розглядає рефлексію як «здатність людини до самоаналізу, осмислення й переосмислення своїх предметно-соціальних відносин з довколишнім світом, що є необхідною складовою розвинутого інтелекту» [35, с. 18].

Рефлексія у працях А. О. Бізяєва трактується як дослідницький процес, який спрямовує свідомість індивіда на себе самого: людина займає по відношенню до себе позицію дослідника, який починає вести внутрішній діалог із приводу самого себе як особистості, партнера по спілкуванню або суб'єкта будь-якої діяльності» [30, с. 23].

Цікавою та ґрунтовною вважаємо думку О. О. Андрющенка, який зазначає, що «розвиток проблеми рефлексії в педагогічній науці відбувався неоднозначно: рефлексія досліджувалась у різних контекстах, що зумовлювало складність у визначенні поняття» [8, с. 63]. Вчений вказує, що «якщо раніше педагогічні дослідження, в основному, присвячувались доказам необхідності вивчення рефлексії, то на сучасному етапі розвитку педагогіки активно

обговорюється висвітлення феномену рефлексії на теоретичному, методичному та практичному рівнях» [8, с. 63].

Таблиця 1.3

Аналіз словникових визначень поняття «рефлексія»

Назва словника	Визначення
«Великий тлумачний словник сучасної української мови»	це діяльність самопізнання, а також відображення й дослідження процесу пізнання [58, с. 1218].
«Короткий психологічний словник»	процес самопізнання суб'єктом внутрішніх психічних актів та станів [144, с.303]
«Новітній психологічний словник» (В. Б. Шапарь, В. Е. Россоха, О. В. Шапарь)	повні сумнівів, протиріч роздуми, аналіз власного психічного стану, механізм осмислення суб'єктом того, яке враження він справив на партнера по спілкуванню [315, с. 540].
«Психологічний словник-довідник» (Ю. О. Приходько, В. І. Юрченко)	процес самопізнання суб'єктом власних психічних станів і дій, що стосується як зони актуальних досягнень, так і можливостей розвитку здібностей [236, с. 156].
«Словник із соціальної педагогіки»	процес самопізнання суб'єктом внутрішніх психічних актів і станів на основі життєвого досвіду [266, с. 243].
«Словник іншомовних слів»	роздуми, “сповнені сумнівів, суперечностей”, самоаналіз психічного стану [268, с. 803].
«Філософський енциклопедичний словник»	принцип людського мислення, що спрямовує його на осмислення й усвідомлення власних форм і передумов; предметний розгляд самого знання, критичний аналіз його змісту і методів пізнання; діяльність самопізнання, що розкриває внутрішню будову і специфіку духовного світу людини» [302, с. 579]

С. Д. Максименко вказує, що у професійно-педагогічній діяльності рефлексія необхідна в процесі безпосередньої практичної взаємодії вчителя з

учнями, у проектуванні навчальної діяльності учнів, під час самоаналізу та самооцінки суб'єкта власної діяльності [170, с. 19].

Для педагога рефлексія, як зазначає М. Марусинець, «є також способом професійної діяльності, що уможливорює знаходження засобів саморозвитку, коригування своєї поведінки, діяльності, відносин у педагогічній взаємодії» [175, с. 42].

У теоретичному та концептуальному розумінні рефлексія, як зазначає Н. П. Берегова, виступає як «форма активного переосмислення людиною того чи іншого змісту інтелектуальної свідомості, діяльності, спілкування» [22, с. 18]. Розвиненість рефлексії робить людину вільною, дозволяє переходити від зовнішньої регуляції своєї поведінки до саморегуляції, свідомого керування власною поведінкою [22, с. 18].

Вагомим для нашого дослідження є визначення, яке подає С. В. Мантуленко. Вчена поняття «рефлексія» трактує як «здатність до самоаналізу власних дій, передбачуваність очікуваних результатів» [172, с. 354].

Цікавими у цьому контексті є результати досліджень, здобуті І. Д. Бехом, який виділяє чотири типи рефлексії: «перший тип – регулятивна – метою якої є свідоме регулювання перебігу психічних процесів; другий тип – визначальна – за допомогою якої суб'єкт може усвідомити, чи відбулися якісь зміни у власній внутрішній особистій структурі [26, с. 37]. Синтезуюча рефлексія – третій тип, що полягає у зібранні сформованих духовних цінностей для створення образу «Я особистість»; до четвертого типу вчений відносить «створювальну рефлексію, функцією якої є моральний розвиток і саморозвиток особистості як об'єктивація власної самосвідомості» [26, с. 37].

Таким чином, обґрунтовано структурні компоненти готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії, до яких віднесено: мотиваційно-аксіологічний, інтелектуальний, процесуальний, особистісний та оцінно-рефлексивний.

1.4. Методологічні підходи до формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії

Теоретичний аналіз літератури проведений нами показав, що поняття «компетенція» тлумачиться по-різному. Науковці його трактують: узагальнені способи дій, що забезпечують продуктивне виконання професійної діяльності. це здатності людини реалізовувати на практиці свою компетентність (В. П. Степанов) [281, с. 152]; як соціально визначений освітній рівень знань, умінь, навичок, ставлень індивіда, що є необхідною умовою його ефективного функціонування у сферах людської діяльності (С. Яшук) [333, с. 346]; як деякі внутрішні, потенційні, приховані психологічні новоутворення, які потім виявляються в компетентностях людини як актуальних, діяльнісний проявах (І. А. Зимня) [107, с. 22]; коло повноважень особи або коло питань, у яких дана особа має певні повноваження, знання, досвід (В. К. Буряк) [45, с. 51].

Основу компетентнісного підходу складає поняття «компетентність», визначення якого подано на рисунку 1.6.

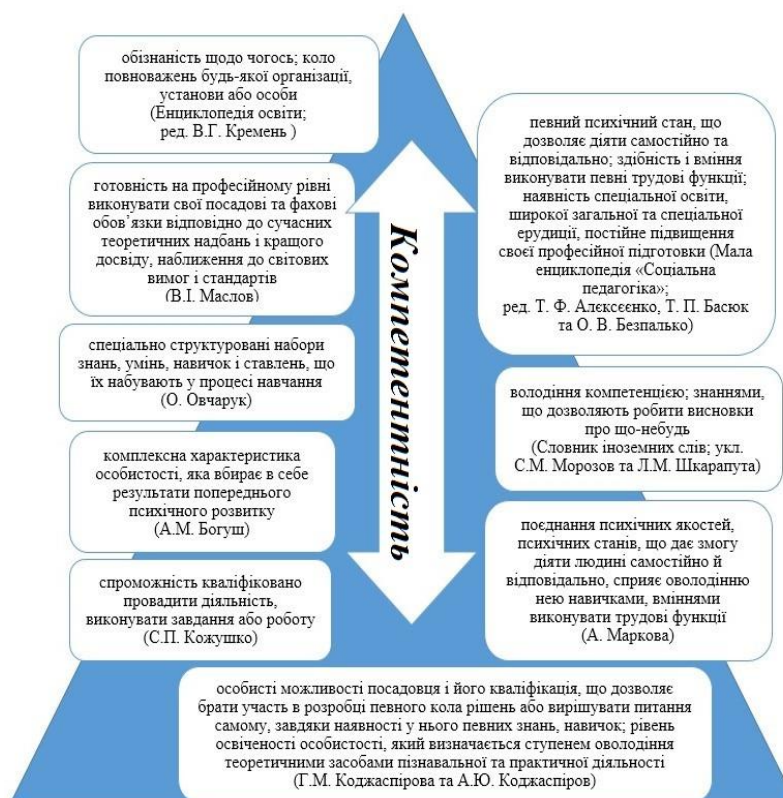

Рис. 1.6. Визначення поняття «компетентність», які подають науковці

У дослідженні ми будемо використовувати поняття «компетентність» у тлумаченні, яке подає О. Овчарук, який визначає поняття «компетентність» як «спеціально структуровані набори знань, умінь, навичок і ставлень, що їх набувають у процесі навчання» [195, с. 2].

Науковці по-різному тлумачать поняття «професійна компетентність». Так, М. Г. Артёмова вважає, що «професійна компетентність» це «базова характеристика діяльності фахівця, яка увібрала як змістовий (знання), так і процесуальний (уміння) компоненти, і має головні суттєві ознаки, а саме: мобільність знань, гнучкість методів професійної діяльності та критичність мислення» [10]. Н. Волкова трактує професійну компетентність як «багатоаспектне утворення, яке змінюється відповідно до процесів, які відбуваються в освіті й суспільстві» [62, с. 29].

У дослідженні ми будемо використовувати поняття «професійна компетентність», яке подає Т. Рогова, та розглядає її як «багатофакторне утворення, що уможливорює успішне здійснення професійної діяльності» [244, с. 18].

Розглянемо сутність поняття «компетентнісний підхід».

Наявність загальної концепції розгляду різних проблем і питань дозволяє використовувати це поняття ґрунтовніше, у тому числі й для визначення процесу засвоєння нових моделей вищої освіти. Освітня парадигма розглядається як сукупність визначених уявлень про характер, зміст процесу вищої освіти, а також її ціннісних установок. Реалізація нової освітньої парадигми, в основі якої лежить компетентнісний підхід, припускає трансформацію базових норм і цінностей, які регулюють взаємовідносини у сфері вищої освіти.

Аналіз психолого-педагогічної літератури засвідчує, що поняття «компетентнісний підхід» має різні тлумачення: «методологічна основа визначення цілей освіти, відбору змісту, організації освітнього процесу та оцінки освітніх результатів» (О. Е. Лебедев) [154, с.3]; «це спрямованість освітнього процесу на формування та розвиток ключових (базових, основних) і

предметних компетентностей особистості» (В. Химинець) [308]; «це спрямованість освітнього процесу на формування та розвиток ключових (базових, основних) і предметних компетентностей особистості. Результатом такого процесу буде формування загальної компетентності людини, що є сукупністю ключових компетентностей, інтегрованою характеристикою особистості. Така характеристика має формуватися в процесі навчання і містити знання, уміння, ставлення, досвід діяльності й поведінкові моделі особистості» (О. Пометун) [213, с. 68].

Компетентнісний підхід, як підкреслюють Е. С. Полат, М. В. Моисеева, А. Е. Петров, підсилює прикладний, практичний характер освіти, в тому числі і предметного навчання [212, с. 3].

Л. В. Сінявіна вважає, що компетентнісний підхід веде до зміни освітньої парадигми і передбачає пошук таких підходів і методів навчання учнів, при яких вони набувають вміння використовувати отримані знання в різних життєвих ситуаціях [261, с. 200].

Загальною ідеєю компетентнісного підходу, як вважає О. Савченко, «є компетентнісно-орієнтована освіта, яка спрямована на комплексне засвоєння знань та способів практичної діяльності, завдяки яким людина успішно реалізує себе в різних галузях своєї діяльності» [248, с. 16].

Як вказує О. Шпак, «одним з методів розробки теоретичних уявлень про професійну надійність педагога як інтегративну якість, яка зумовлює його здатність зберігати нормативно задані параметри педагогічної праці незалежно від обставин, є компетентнісний підхід, який забезпечує можливість розглядати процес розвитку професійної надійності педагога в процесі підготовки як засвоєння регулятивної компетентності» [325, с. 19].

В рамках компетентнісного підходу, як підкреслює С. Варюшкін, людина розглядається не тільки як володар набору певних якостей, які дозволяють йому в майбутньому виконувати професійну діяльність, але як носій знань, вмінь і навичок, що дозволяють йому планувати і досягати поставлених цілей, успішно

виконувати свою роботу та творчо підходити до вирішення виробничих питань [47, с. 140].

Компетентнісний підхід, як вважає І. Зимня, «може зберегти культурно-історичні, етносоціальні цінності, якщо компетентності, що є в його основі, розглядати як складні утворення, що містять інтелектуальні, емоційні, морально-етичні складові» [107, с. 15].

Отже, використання компетентнісного підходу дозволить оволодіти майбутнім фітнес-тренерам професійною компетентністю та здібностями, які визначаються готовністю випускника до самостійності, відповідальності, продуктивної діяльності, гнучкості та вирішення професійних завдань у фітнес-індустрії.

У «Грецько-російському словнику», автором якого є О. Д. Бейсман, вказується, що термін акмеологія походить від старогрецького «акме», що, у свою чергу, походить від слова «axis» (вістря) й означає «пік, вершина, вищий ступінь чого-небудь, цвіт, квітуча пора»; бути в акме означає «бути в повному розквіті сил, на вищому ступені розвитку» [20, с. 40].

Г. Падалка термін «акмеологія» трактує «як науку, що пов'язана зі створенням умов і факторів, що забезпечують найвищі професійні, творчі досягнення людини» [204, с. 265].

У посібнику «Акмеологія» під редакцією А. Деркача зазначається, що акмеологія вивчає факти і закономірності, механізми і способи розвитку людини на етапі його зрілості, включаючи професійну самосвідомість, самовдосконалення і саморегуляцію особистості [5, с. 89].

Н. Кузьміна наводить наступну класифікацію акмеології :

- 1) класична акмеологія є одним із розділів вікової психології;
- 2) фундаментальна акмеологія розглядає людину як цілісну систему. Її предметом є закономірності, умови, фактори, стимули самореалізації творчих потенціалів зрілих людей на шляху до умов продуктивності і професіоналізму, що вимагає загального і професійного навчання, яке забезпечує його суб'єктам

вдосконалення, корекцію і реорганізацію діяльності протягом життя і професійної біографії;

3) прикладна (галузева) акмеологія розглядає шляхи досягнення результату в галузях наукового знання, зокрема таких, як професійна, політична, військова, педагогічна, управлінська акмеологія, акмеологія освіти та ін [148, с. 47].

3. А. Каргіна у своїх науково-педагогічних дослідженнях акмеологічний підхід розглядає як методологія, що обґрунтовує значимість кожного етапу становлення особистості дитини в досягненні майбутнього макроакме (вершини в розвитку людини) [121, с. 6].

Грунтуючись на аналізі наукової літератури Л. Задорожна-Княгницька зазначає, що «акмеологічний підхід розглядає особливості плідотворної діяльності керівника навчального закладу, де основним критерієм стає його професіоналізм, дає можливість проаналізувати професіоналізм як систему, що складається з підсистем: професіоналізму особистості та професіоналізму діяльності, яка формується в процесі професійного розвитку» [103, с. 134].

З використанням акмеологічного підходу, як вважають А. Деркач і Н. В. Кузьміна, на перший план виступає розвиток здібностей професіоналів за умов урахування різних аспектів підготовки. Вчені вказуєть, що акмеологічний підхід в аспекті освіти акцентує увагу на діагностиці й розвиткові знань і вмінь особистості, а у професійному аспекті – на шляхах і результатах професійної діяльності через визначення психологічної готовності до обраної професії і міри соціальної відповідальності за рівень і якість її реалізації та результати [80].

У підручнику «Управління навчальним закладом» для студентів закладів вищої освіти зазначається, що «суть акмеологічного підходу полягає у здійсненні комплексного дослідження й відновленні цілісності суб'єкта, що проходить ступінь зрілості, коли його індивідуальні, особистісні та суб'єктно-діяльнісні характеристики вивчаються в єдності, в усіх взаємозв'язках та

опосередкуваннях для того, щоб сприяти досягненню вищих рівнів, на які може піднятися кожен» [191, с. 27].

О. В. Васюк і С. В. Виговська наголошують на тому, що «акмеологія, як галузь наукового знання, розглядає процеси саморегуляції в духовній, фізичній, професійній сферах людини на різних етапах її життя:

- під час вибору професії (професійного самовизначення);
- набуття освіти (від вступу до навчального закладу до його закінчення);
- під час самостійної роботи (від входження в самостійну професійну діяльність і до вищих досягнень «оптимуму» чи вершин як у власній біографії, так і в порівнянні з досягненнями інших);
- у пору реалізації власної діяльності в зв'язку з переходом до нових видів діяльності, аж до фінішу, тобто виходу з творчої діяльності» [55, с. 66].

Н. Гузій зазначає, що «методологічні орієнтири акмеологічного підходу відображають положення напрацювання, висновки нового напрямку міждисциплінарних досліджень людини, що виник на межі природничих, суспільних, гуманітарних, технічних дисциплін – інтегративно-комплексної науки акмеології і вивчає феноменологію, закономірності, механізми розвитку людини на етапі зрілості, досягнення нею найвищих рівнів розвитку» [75, с. 78].

Отже, використання акмеологічного підходу обумовлює прогресивні зміни в змісті і рівні спрямованості особистості майбутніх фітнес-тренерів, в рівні їх теоретико-методологічної та практичної професійної підготовленості для професійної діяльності у фітнес-індустрії.

У «Новітньому філософському словнику» термін «аксіологія» трактується як філософська дисципліна, що займається дослідженням цінностей як смислоутворювальних основ людського буття, що задають направленість і мотивацію людському життю, діяльності, конкретним діям і вчинкам [193, с. 25].

У «Великому енциклопедичному словнику» поняття «аксіологія» трактують як філософське дослідження системи цінностей; форми і способи

оцінки людиною власної системи цінностей у питаннях життєвих цілей; теорія цінностей, що пояснює та досліджує якості та властивості предметів, явищ, процесів, які здатні вдовольняти потреби, інтереси, бажання людей; етичні ідеали, основні переконання й цілі індивідуума чи суспільства [37, с. 37].

У сучасних науково-педагогічних дослідженнях, як зазначає З. А. Каргіна, термін «аксіологічний підхід» розглядається як методологія, що визначає освіту як ціннісне самовизначення особистості через розуміння сенсу, цілей і ресурсів власного життя. Основу змісту освіти становить ієрархія цінностей – соціальних, державних, особистих [121, с. 5].

Варто зазначити, що аксіологічний підхід, на думку О. А. Листопад, «базується на розумінні соціальної природи цінностей, рефлексії сенсу життя з позиції позитивно-творчих цінностей, формування ціннісних орієнтирів особистості та їх вплив на розвиток духовних, моральних і творчих основ особистості. Вчена зазначає, що суть аксіологічного підходу полягає в спрямованості педагогічної діяльності на творчий розвиток особистості як мету, результат і головний критерій ефективності навчально-виховного процесу» [159, с. 138].

В. В. Крижко аксіологічний підхід розглядає як «філософсько-педагогічну стратегію, що визначає шляхи розвитку професійного мистецтва, використання педагогічних ресурсів для розвитку особистості і проектує перспективи вдосконалення системи освіти, основою якої є принцип функціонального значення або цінності» [146, с. 213].

Отже, аксіологічний підхід дозволить сформулювати гармонійно розвинену особистість майбутніх фітнес-тренерів, що ґрунтується на загальнолюдських цінностях.

З. А. Каргіна системний підхід розглядає як методологію, що забезпечує процес пізнання і розвитку освіти в системній цілісності, складності його системної організованості, у всьому різноманітті властивих йому зв'язків і залежностей [121, с. 7].

На думку О. Побірченко, «за системного підходу проблема професійної підготовки розглядається як педагогічне явище, що взаємопов'язує елементи, які об'єднані спільними функціями та метою, єдністю управління та функціонування» [211, с. 292].

Системний підхід, зазначає у своєму дослідженні Р. О. Редчук, «застосовується до тих явищ, які належать до категорії системи. Сутність системного підходу полягає у тому, що відносно самостійні компоненти розглядаються не ізольовано, а в їхньому взаємозв'язку, розвитку і русі» [242, с. 203].

Джон ван Гіг системний підхід розглядає як принцип дослідження, при якому розглядається система в цілому, а не окремі підсистеми [68, с. 28].

Отже, використання системного підходу дає можливість описати педагогічний інструментарій, визначити весь складний комплекс факторів, що впливають на ефективність пізнання та оволодіння майбутніми фітнес-тренерами професійною діяльністю у фітнес-індустрії, і зрозуміти механізм взаємодії цих факторів.

До методологічних підходів до формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії віднесено компетентнісний, акмеологічний, аксіологічний та системний підходи.

Висновки до першого розділу

Вчені (О. А. Атамась, О. Афтімчук, Є. П. Баліцька, О. О. Берест, М. М. Василенко, Н. І. Воловик, М. В. Дутчак, О. В. Завальнюк, О. К. Корносенко, О. В. Корх-Черба, Т. Є. Круглова, Т. С. Лисицька, Д. В. П'ятницька, О. Г. Сайкіна та ін.) зазначають, що на сучасному етапі розвитку держави виникла гостра необхідність у розробленні нових підходів до професійної підготовки майбутніх фітнес-тренерів у закладах вищої освіти як представників нової генерації фахівців, здатних надавати якісні фітнес-послуги різним верствам населення країни.

У дисертації формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії розглядається як цілісний процес, який здійснюється у закладах вищої освіти з метою отримання студентами кваліфікації з надання ефективних послуг щодо розвитку рухових здібностей, морфофункціональних кондицій для успішного виступу на спортивних змаганнях та оздоровлення, шляхом проведення спеціально організованих фітнес-програм.

Готовність майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії розглядається нами як цілісна інтегративна характеристика особистості, в основі якої лежить система професійно-ціннісних орієнтацій, що дозволить випускникам закладів вищої освіти, швидко відкрити для себе середовище фітнес-індустрії та успішно розвиватися в професійній діяльності.

Фітнес-індустрія розглядається як сфера послуг, сукупність різних суб'єктів фітнес-діяльності (фітнес клуби, фітнес-центри, спортивні клуби, студії, спортивно-оздоровчі центри, оздоровчі центри, тренажерні зали), що надають фітнес-послуги, із залучення до здорового способу життя, підтримки, збереження та зміцнення здоров'я людини, а також досягнення високих спортивних результатів.

До професійно орієнтованих знань, якими повинні володіти майбутні фітнес-тренери нами виділенні знання: *щодо оздоровчого фітнесу* (основні аспекти сучасних оздоровчих систем; теоретичні та методичні основи занять оздоровчим фітнесом; методика побудови програм з аеробіки та аквааеробіки; методика вдосконалення фізичних якостей засобами оздоровчого фітнесу; вимоги до величини та інтенсивності навантаження в занятті; вимоги до місця занять, інвентарю та обладнання для занять; фактори ризику, які обумовлені вибором вправ для тренування та станом здоров'я тих, хто займається; методика контролю та самоконтролю в процесі занять оздоровчим фітнесом; методика проведення тестування для оцінки рівня фізичного стану та фізичної підготовленості; профілактичні заходи попередження травматизму); *щодо видів оздоровчо-рекреаційної рухової активності* (значення оздоровчо-рекреаційної

рухової активності у збереженні та зміцненні здоров'я людини; принципи її реалізації в системі оздоровлення населення; особливості розвитку рухів та проявів рухової активності в різні вікові періоди; специфіку та оздоровче спрямування різних видів оздоровчо-рекреаційної рухової активності; нормативи оздоровчо-рекреаційної рухової активності для занять із особами різного віку; правила та особливості проведення фізкультурних занять аеробної спрямованості, занять із фітнесу та оздоровчої гімнастики, рухливих ігор з урахуванням психологічних і фізіологічних чинників, стану здоров'я осіб різних вікових категорій); *щодо основ раціонального харчування* (анатомо-фізіологічні особливості травлення; функції їжі; фактори забезпечення функцій їжі; основні складові харчових продуктів; значення продуктів тваринного походження та рослинного походження, види ферментів; гормони; процеси обміну речовин; особливості мішаного, вегетаріанського, білково-молочно-овочевого харчування; особливості суто вегетаріанського харчування; особливості харчування сирими продуктами; особливості повноцінного харчування; особливості харчування під час вагітності й годування дитини; особливості харчування немовлят і малих дітей; особливості харчування школярів та молоді; особливості харчування літніх людей; особливості харчування людей розумової праці; особливості основних дієт; особливості розвантажувальних дієт; нетрадиційні види харчування; особливості сиродіння, роздільного харчування, харчування за групами крові, харчування у системі вчення йогів); *щодо оздоровчих занять у воді* (механізм оздоровчого впливу фізичних вправ та водного середовища на організм людини; класифікація оздоровчих занять у воді; структура оздоровчих занять у воді; особливості проведення оздоровчих занять у воді з різними віковими групами; залежність побудови оздоровчих занять у воді від фізичної підготовленості тих, хто займається; техніка безпеки під час проведення оздоровчих занять у воді; фактори, що сприяють оздоровчому ефекту).

До професійно орієнтованих умінь та навичок, якими повинні оволодіти майбутні фітнес-тренери, віднесено уміння та навички: обґрунтовувати різні

технології навчання руховим діям і розвиток фізичних якостей; підбирати музичний супровід для оздоровчих занять з аеробіки та аквааеробіки; підбирати інвентар та обладнання для занять; підбирати вправи для розвитку кардіо-респіраторної, опорно-рухової і сенсорно-нервової систем; складати плани-конспекти занять з аеробіки та аквааеробіки; виконувати комплекси вправ різних частин заняття з аеробіки та аквааеробіки; володіти навичками організації занять та самостійно їх проводити; контролювати функціональний стан у процесі занять аеробікою та аквааеробікою, навчати методам самоконтролю під час проведення занять; планувати фізичне навантаження, підбирати вправи, відповідні віковим і фізіологічним особливостям тих, хто займається; визначати рухову активність людини за допомогою застосування різних методів; нормувати оздоровчо-рекреаційну рухову активність для різних категорій населення; підбирати форми організації оздоровчо-рекреаційних фізкультурних занять залежно від їхніх завдань та контингенту тих, хто займається; проводити оздоровчо-рекреаційні фізкультурні заняття різних видів; адекватно дозувати рухову активність і фізичні навантаження з огляду на закономірності їхнього впливу на організм тих, хто займається; аналізувати раціональне харчування у кількісному та якісному відношенні залежно від умов проживання та індивідуальних особливостей людини; охарактеризувати роль вживання алкоголю, наркотиків, кави та тютюну; вносити раціональні, науково обґрунтовані корективи в харчовий раціон людини та оцінювати їх ефективність; складати харчові раціони з урахуванням віку, статі, характеру праці, тренування, фізіологічної та харчової цінності і продуктів; складати особисті програми занять оздоровчим плаванням; самостійно проводити окремі частини занять оздоровчим плаванням та гімнастики у воді; вміти регулювати навантаження під час проведення занять у воді; здійснювати педагогічний контроль під час оздоровчих занять; визначати особистий стан тих, хто займається оздоровчим плаванням.

У розділі визначено структуру готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії, компонентами якої стали:

мотиваційно-аксіологічний, інтелектуальний, процесуальний, особистісний та оцінно-рефлексивний.

Вказано на роль компетентнісного, акмеологічного, аксіологічного та системного методологічних підходів до формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Основні наукові положення розділу викладено в опублікованих працях [216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 229, 233].

РОЗДІЛ 2

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ І МОДЕЛЮВАННЯ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ФІТНЕС-ТРЕНЕРІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ФІТНЕС-ІНДУСТРІЇ

2.1. Методика та напрями дослідження

Слід вказати на те, що експериментальній перевірці результативності виявлених і теоретично обґрунтованих педагогічних умов формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії була присвячена дослідно-експериментальна робота, яка здійснювалася протягом 2015-2019 років відповідно до проблемно-пошукового, аналітичного, дослідно-експериментального та оціночно-моделюючого етапів.

– Проблемно-пошуковий етап (2015-2016 роки) включав в себе аналіз наукових джерел щодо формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії; характеристику наукового тезаурусу дослідження; визначення структури готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії; визначення критеріїв, показників і рівнів сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії;

– діяльнісний етап (2016 рік) був спрямований на виявлення та теоретичне обґрунтування педагогічних умов формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії; розроблення навчально-методичного забезпечення, необхідного для реалізації педагогічних умов формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії;

– експериментально-аналітичний етап (2016-2017 роки) був спрямований на впровадження педагогічних умов формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії; застосування нових форм, методів і засобів формування готовності майбутніх

фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії; діагностику рівнів сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії;

– на оціночно-моделювальному етапі (2017-2019 роки) підводилися підсумки дослідження, аналізувалися результати педагогічного експерименту та формулювалися висновки, отримані у процесі дослідно-експериментальної роботи.

Педагогічний експеримент це науково-поставлений досвід перетворення педагогічного процесу в точно вивчених умовах. У порівнянні з методами, які лише реєструють те, що існує, експеримент у педагогіці має творчий характер. Експериментальним шляхом пробивають дорогу в практику нові прийоми, методи, форми, системи педагогічної діяльності.

Оцінювання рівнів сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії нами визначалася за мотиваційним, інформаційно-пізнавальним, діяльнісно-творчим, особистісним та рефлексивним критеріями.

Оцінювання рівнів сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії за мотиваційним критерієм було проведено відповідно до тесту-опитувальнику «Оцінка мотивації організаційної поведінки», заснованого на мотиваційній теорії Ф. Герцберга (додаток А).

Високий рівень сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії за мотиваційним критерієм відповідав сумі балів 24-36, середній рівень сформованості готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії відповідав сумі балів 12-23 та низький рівень сформованості готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії відповідав сумі балів 1-11.

Оцінювання рівнів сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії за інформаційно-пізнавальним критерієм здійснювалося на основі використання «Тестових завдань для оцінювання за інформаційно-пізнавальним критерієм рівнів сформованості

готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії», розроблених нами особисто (додаток Б). Тестові завдання склалися з 50 питань та відповідей до них, одна з яких була правильною.

Високий рівень сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії за інформаційно-пізнавальним критерієм відповідав сумі балів більше 41, середній рівень – відповідав сумі балів 29-40 та низький рівень – відповідав сумі балів менше 28.

Оцінювання рівнів готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії за діяльнісно-творчим критерієм здійснювалося на основі використання «Картки оцінювання за діяльнісно-творчим критерієм рівнів сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії», розроблених нами особисто (додаток В).

Високий рівень сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії за діяльнісно-творчим критерієм відповідав сумі балів більше 41, середній рівень – відповідав сумі балів 29-40 та низький рівень – відповідав сумі балів менше 28.

Оцінювання рівнів сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії за особистісним критерієм включало:

- оцінювання сформованості асертивності;
- оцінювання сформованості креативності.

Оцінювання сформованості асертивності у майбутніх фітнес-тренерів здійснювалося відповідно до модифікованого нами «Тесту для оцінки асертивності» за методикою Мануеля Сміта.

Методика визначення рівня сформованості асертивності подана у додатку Д.

Даний тест призначений для оцінки асертивності – здібності не діяти на шкоду кому-небудь, поважаючи права інших людей, але при цьому не дозволяючи «вити з себе мотузки».

Високий рівень сформованості асертивності у майбутніх фітнес-тренерів відповідав сумі балів більше 41, середній рівень – відповідав сумі балів 29-40 та низький рівень – відповідав сумі балів менше 28.

Дослідження сформованості креативності проводилось за модифікованим опитувальником на визначення креативності за Г. Девісом.

Модифікованим опитувальник на визначення креативності подано у додатку Е.

Опитувальник призначений для виявлення схильності до творчої поведінки у повсякденному житті. Особистісні ознаки креативності містять в собі цікавість, самодостатність, відчуття гармонії, краси, альтруїзм, прагнення до ризику, прийняття безладу, потребу в активності тощо. Опитувальник містить 21 запитання, з допомогою яких діагностують креативність як особистісну властивість.

Високий рівень сформованості креативності у майбутніх фітнес-тренерів відповідав сумі балів більше 16, середній рівень – відповідав сумі балів 9-15 та низький рівень – відповідав сумі балів менше 10.

Оцінювання рівнів готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії за рефлексивним критерієм здійснювалося на основі використання модифікованого «Тесту на визначення рівня рефлексії» (за О.В. Калашніковою), поданого у додатку Ж.

Діагностика має структуру особистісного опитувальника, яка складається з 34 питань, на яких потрібно дати відповідь «так» або «ні». Відповіді «так» у реєстраційному бланку позначаються знаком «+», а «ні» - знаком «-».

Високий рівень сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії за рефлексивним критерієм відповідав сумі балів більше 28, середній рівень – відповідав сумі балів 20-27 та низький рівень – відповідав сумі балів менше 19 (таблиця 2.1.).

Розподіл балів відповідно до визначених критеріїв оцінювання рівнів сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії подано у таблиці 2.1.

Розподіл балів відповідно до визначення критеріїв

Критерій	Рівень		
	високий	середній	Низький
Мотиваційний	Більше 26 $P > 26$	Більше 15, але менше 25 $15 < P \leq 25$	15 та менше $P \leq 15$
Інформаційно-пізнавальний	41 та більше $P > 41$	Більше 28, але менше 40 $28 < P \leq 40$	28 та менше $P \leq 28$
Діяльнісно-творчий	46 та більше $P > 46$	Більше 30, але менше 45 $30 < P \leq 45$	30 та менше $P \leq 30$
Особистісний (сформованість асертивності)	41 та більше $P > 41$	Більше 28, але менше 40 $28 < P \leq 40$	28 та менше $P \leq 28$
Особистісний (сформованість креативності)	Більше 16 $P > 16$	Більше 10, але менше 15 $10 < P \leq 15$	10 та менше $P < 10$
Рефлексивний	28 та більше $P > 28$	Більше 19, але менше 28 $19 < P \leq 27$	19 та менше $P \leq 19$
Загальний показник	198 та більше $P > 198$	Більше 130, але менше 198 $130 < P \leq 198$	130 та менше $P \leq 130$

Загальний показник сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії визначався сумою балів відповідно до кожного критерію: високий рівень відповідав сумі балів більше 198, середній рівень – відповідав сумі балів 130-198 та низький рівень – відповідав сумі балів менше 130.

Для визначення статистичної достовірності відмінностей показників рівнів сформованості готовності до професійної діяльності (які отримані у контрольних та експериментальних групах між собою у процесі проведення констатувального та формувального етапів педагогічного експерименту)

розраховувався t-критерій Стьюдента відповідною формулою.

Таким чином, нами охарактеризовано методику та напрями дослідження. Вказано на розподіл балів відповідно до визначених критеріїв (мотиваційного, інформаційно-пізнавального, діяльнісно-творчого, особистісного та рефлексивного) оцінювання рівнів сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

2.2. Критерії, показники та рівні сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії

Для оцінювання рівнів сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії нами було визначено наступні критерії: мотиваційний, інформаційно-пізнавальний, діяльнісно-творчий, особистісний, рефлексивний, а також відповідні показники та рівні (високий, середній, низький). Охарактеризуємо критерії, показники та рівні сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії (таблиця 2.2).

Таблиця 2.2

Критерії, показники та рівні сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії

Критерій	Показники	Рівні	
<p><i>Мотиваційний критерій</i> визначає ступінь сформованості суспільно значущих цінностей студентів, мотивації на досягнення успіху у професійній діяльності фітнес-тренера та кар'єрного росту у фітнес-індустрії</p>	<p>наявність суспільно значущих цінностей студентів, мотивації на досягнення успіху у професійній діяльності фітнес-тренера та кар'єрного росту у фітнес-індустрії</p>	Високий рівень	характеризується чітко усвідомленими суспільно значущими цінностями студентів, стійкою мотивацією на досягнення успіху у професійній діяльності фітнес-тренера та кар'єрного росту у фітнес-індустрії
		Середній рівень	характеризується усвідомленими суспільно значущими цінностями студентів, певно вираженою мотивацією на досягнення успіху у професійній діяльності фітнес-тренера та кар'єрного росту у фітнес-індустрії

Продовження таблиці 2.2.

		Низький рівень	характеризується недостатньо усвідомленими суспільно значущими цінностями студентів, відсутністю мотивації на досягнення успіху у професійній діяльності фітнес-тренера та кар'єрного росту у фітнес-індустрії
<i>Інформаційно-пізнавальний критерій</i> визначає ступінь оволодіння знаннями щодо сутності та змісту майбутньої професійної діяльності у фітнес-індустрії	наявність знань щодо сутності та змісту майбутньої професійної діяльності у фітнес-індустрії	Високий рівень	характеризується ґрунтовними та глибокими знаннями щодо сутності та змісту майбутньої професійної діяльності у фітнес-індустрії
		Середній рівень	характеризується певними знаннями щодо сутності та змісту майбутньої професійної діяльності у фітнес-індустрії
		Низький рівень	характеризується відсутністю знань щодо сутності та змісту майбутньої професійної діяльності у фітнес-індустрії
<i>Діяльнісно-творчий критерій</i> визначає ступінь оволодіння вміннями та навичками студентів, необхідними для успішної професійної діяльності у фітнес-індустрії	наявність вмінь та навичок студентів, необхідних для успішної професійної діяльності у фітнес-індустрії	Високий рівень	характеризується високорозвиненими вміннями та навичками студентів, необхідних для успішної професійної діяльності у фітнес-індустрії
		Середній рівень	характеризується розвиненими вміннями та навичками студентів, необхідних для успішної професійної діяльності у фітнес-індустрії
		Низький рівень	характеризується відсутністю вмінь та навичок студентів, необхідних для успішної професійної діяльності у фітнес-індустрії
<i>Особистісний критерій</i> визначає ступінь сформованості асертивності та креативності студентів, які впливають на успішність професійної діяльності та здатність продуктивно функціонувати у фітнес-індустрії	наявність асертивності та креативності студентів, які впливають на успішність професійної діяльності та продуктивність функціонування у фітнес-індустрії	Високий рівень	характеризується наявністю ярко вираженої асертивності та креативності студентів, які впливають на успішність професійної діяльності та продуктивність функціонування у фітнес-індустрії
		Середній рівень	характеризується наявністю вираженої асертивності та креативності студентів, які впливають на успішність професійної діяльності та продуктивність функціонування у фітнес-індустрії
		Низький рівень	характеризується відсутністю асертивності та креативності студентів, які впливають на успішність професійної діяльності та продуктивність функціонування у фітнес-індустрії

Продовження таблиці 2.2.

<p><i>Рефлексивний критерій</i> визначає ступінь сформованості рефлексивних вмінь студентів щодо адекватної самооцінки себе як суб'єктів, здатних до ефективної професійної діяльності у фітнес-індустрії</p>	<p>наявність рефлексивних вмінь студентів щодо адекватної самооцінки себе як суб'єктів, здатних до ефективної професійної діяльності у фітнес-індустрії</p>	Високий рівень	характеризується стійкими рефлексивними вміннями студентів щодо адекватної самооцінки себе як суб'єктів, здатних до ефективної професійної діяльності у фітнес-індустрії
		Середній рівень	характеризується вираженими достатніми вміннями студентів щодо адекватної самооцінки себе як суб'єктів, здатних до ефективної професійної діяльності у фітнес-індустрії
		Низький рівень	характеризується відсутністю рефлексивних вмінь студентів щодо адекватної самооцінки себе як суб'єктів, здатних до ефективної професійної діяльності у фітнес-індустрії

Охарактеризуємо рівні сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Високий рівень сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії характеризується чітко усвідомленими суспільно значущими цінностями студентів, стійкою мотивацією на досягнення успіху у професійній діяльності фітнес-тренера та кар'єрного росту у фітнес-індустрії; ґрунтовними та глибокими знаннями щодо сутності та змісту майбутньої професійної діяльності у фітнес-індустрії; високорозвиненими вміннями та навичками студентів, необхідних для успішної професійної діяльності у фітнес-індустрії; наявністю ярко вираженими асертивності та креативності студентів, які впливають на успішність професійної діяльності та продуктивність функціонування у фітнес-індустрії; стійкими рефлексивними вміннями студентів щодо адекватної самооцінки себе як суб'єктів, здатних до ефективної професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Середній рівень сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії характеризується усвідомленими суспільно значущими цінностями студентів, певно вираженою мотивацією на досягнення успіху у професійній діяльності фітнес-тренера та кар'єрного росту

у фітнес-індустрії; певними знаннями щодо сутності та змісту майбутньої професійної діяльності у фітнес-індустрії; розвиненими вміннями та навичками студентів, необхідних для успішної професійної діяльності у фітнес-індустрії; наявністю вираженими асертивності та креативності студентів, які впливають на успішність професійної діяльності та продуктивність функціонування у фітнес-індустрії; достатніми рефлексивними вміннями студентів щодо адекватної самооцінки себе як суб'єктів, здатних до ефективної професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Низький рівень сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії характеризується недостатньо усвідомленими суспільно значущими цінностями студентів, відсутністю мотивації на досягнення успіху у професійній діяльності фітнес-тренера та кар'єрного росту у фітнес-індустрії; відсутністю знань щодо сутності та змісту майбутньої професійної діяльності у фітнес-індустрії; відсутністю вмінь та навичок студентів, необхідних для успішної професійної діяльності у фітнес-індустрії; відсутністю асертивності та креативності студентів, які впливають на успішність професійної діяльності та продуктивність функціонування у фітнес-індустрії; відсутністю рефлексивних вмінь студентів щодо адекватної самооцінки себе як суб'єктів, здатних до ефективної професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Було розроблено комп'ютерну програму «ПСПС: моніторинг рівнів сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії» у співавторстві з С. Ю. Путровим, Л. П. Сущенко та О. П. Сидоренком.

Для роботи з комп'ютерною програмою необхідно мати комп'ютер з операційною системою Windows. Для запуску програми на комп'ютері слід виконати файл «methods.exe» з флеш-носія, чи жорсткого диска.

Програма розрахована для тестування груп студентів до 130 осіб.

Одразу після запуску відкривається головне вікно програми в якому студенту потрібно ввести своє прізвище, ім'я та по-батькові, вибрати групу

(«Експериментальна» чи «Контрольна») та етап тестування («Початок експерименту» чи «Кінець експерименту»). Після вводу всіх даних треба натиснути кнопку «Далі» (рис. 2.1).

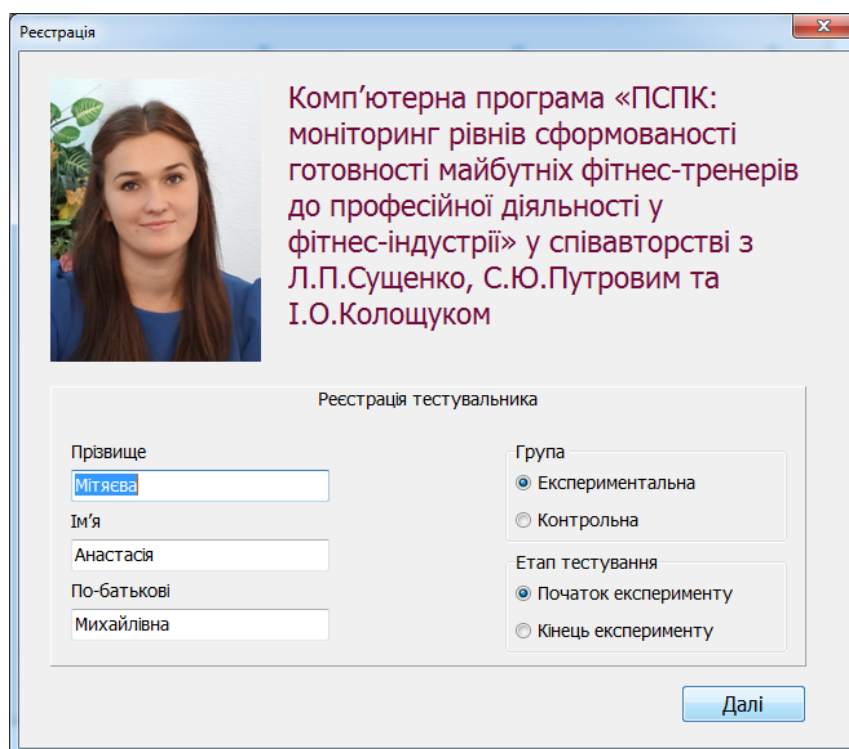

Рис. 2.1. Головне вікно програми

Якщо студент не правильно вказав особисті дані, або групу експерименту, то програма після перевірки виведе вікно з надписом «Не знайдений у списку групи» (рис. 2.2).

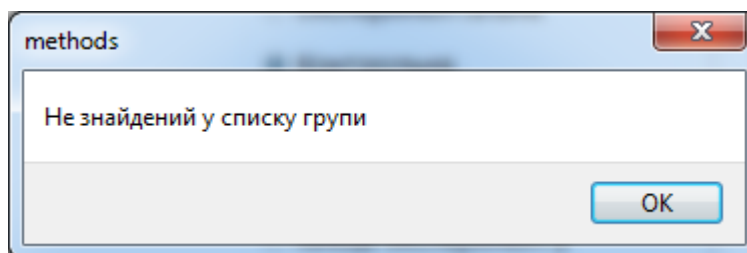

Рис. 2.2. Контроль за введенням даних

Якщо дані введені правильно, то програма переходить до іншого кроку – «Вибір тесту», в якому студент може вибрати для проходження один із семи запропонованих тестів в будь-якому порядку (рис. 2.3)

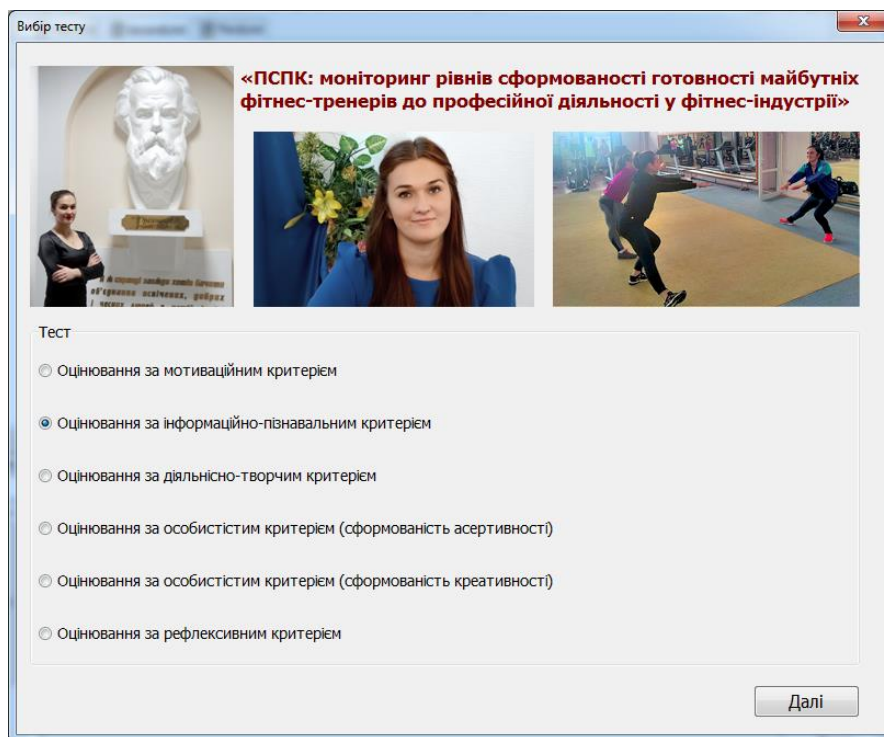

Рис. 2.3. Вибір тесту

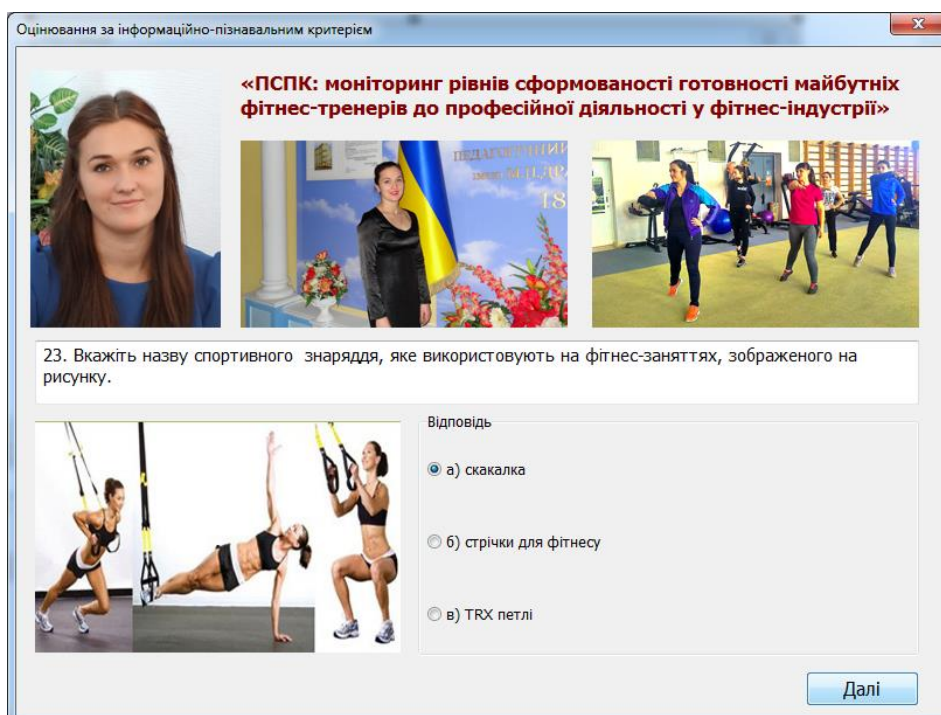

Рис. 2.4. Вікно тестування

Після вибору тесту і натискання клавіші «Далі» програма переходить до наступного кроку – безпосереднього тестування (рис. 2.4, рис. 2.5)

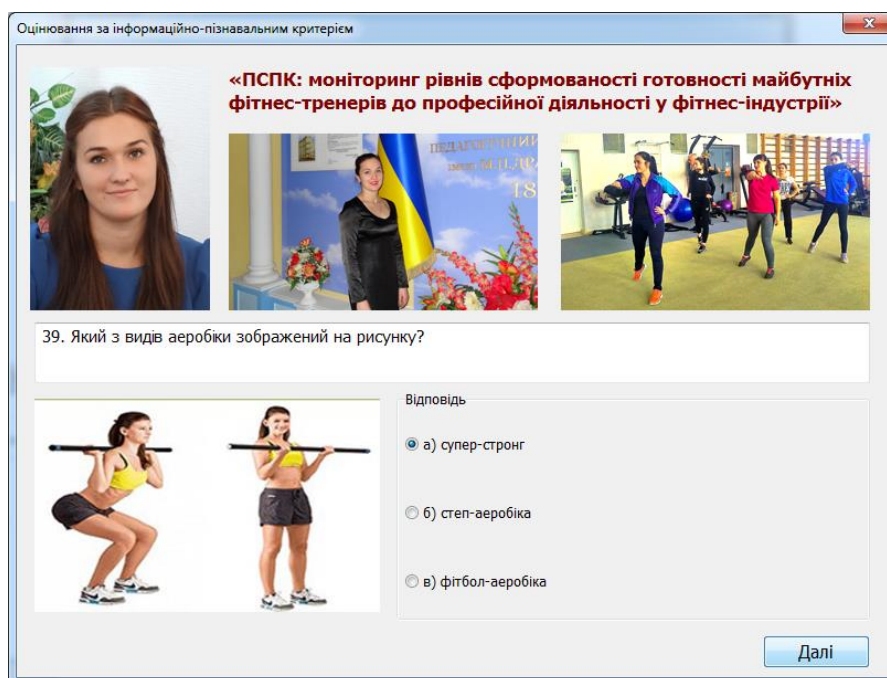

Рис. 2.5. Вікно тестування

У верхнє поле вікна виводиться чергове запитання. У полі «Відповідь» відображаються можливі варіанти відповіді на нього. Студенту потрібно обирати відповідь, яка на його думку є правильною і натиснути кнопку «Далі».

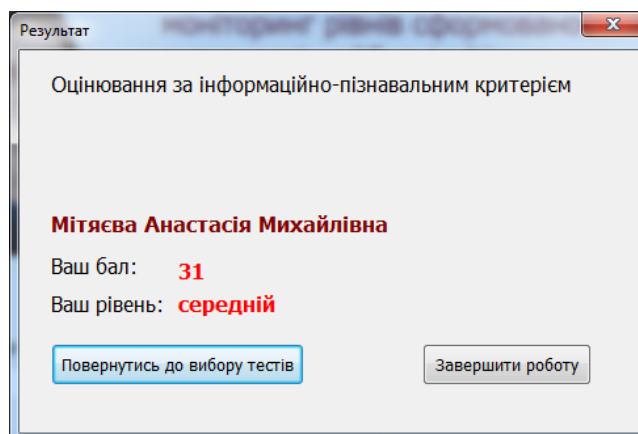

Рис. 2.6. Вікно виводу результату проходження тесту

Після відповіді на останнє запитання програма заносить всі відповіді студента у файл, підраховує кількість набраних студентом балів і відповідно його рівень знань (рис. 2.6).

Якщо студент бажає виконати інший тест, йому потрібно натиснути кнопку «Повернутись до вибору тестів» після чого на екрані з'явиться вікно «Вибір тесту» (рис 2.3). Таким чином у студента є можливість виконати всі

тести в будь-якій послідовності. Якщо студент бажає закінчити роботу з програмою, йому потрібно натиснути кнопку «Закінчити роботу». Слід зауважити, що у студента залишається можливість виконати решту тестів іншого разу. Для цього йому потрібно знову запустити програму, зареєструватися в системі і виконати потрібний тест.

Програмою передбачена можливість перервати тестування на будь-якому етапі, для чого потрібно натиснути на кнопку закриття вікна (червоний хрестик у правому верхньому куті вікна). При цьому буде виведене вікно попередження (рис. 2.7).

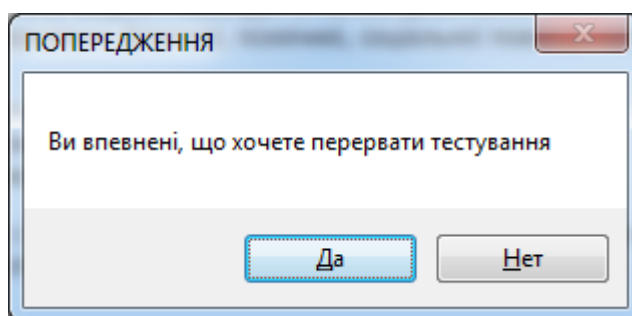

Рис 2.7. Попередження переривання тестування

Після закінчення роботи з програмою всі відповіді студента по кожному із тестів зберігаються у відповідному .xlsx файлі. В будь-який час викладач може переглянути результати тестування вибраної групи студентів (рис. 2.8 та рис. 2.9).

№	ПІБ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	Сукупність	Рівень	
1	Василенко Катерина Олегівна	в	в	а	б	б	в	б	а	а	а	б	в	б	в	б	б	б	а	в	в	б	б	в	а	в	а	а	б	в	50	високий	
2	Весна Владислав Миколайови	а	а	а	а	а	б	а	б	а	б	а	а	а	а	а	б	б	в	б	а	б	б	а	б	в	б	в	б	в	20	низький	
3	Дяченко Юлія Вікторівна	в	а	б	а	а	б	а	а	а	а	б	в	б	в	б	б	б	а	а	а	б	б	в	а	в	а	а	б	в	42	високий	
4	Карбовський Валентин Віталій	в	а	б	а	а	б	а	в	в	в	а	а	а	а	а	б	б	в	а	в	б	б	в	б	в	б	в	б	в	19	низький	
5	Коваленко Сергій Юрійович	в	а	а	а	а	б	а	б	в	б	в	а	в	а	а	б	а	в	б	а	а	а	а	а	а	а	в	а	б	17	низький	
6	Колоскова Ілона Дмитрівна	в	б	б	а	а	б	в	а	в	б	в	а	а	а	а	б	б	а	б	б	а	б	б	в	а	а	б	а	18	низький		
7	Липунов Андрій Олексійович	в	а	б	а	а	б	а	в	в	в	а	а	а	а	а	б	б	б	в	а	а	а	а	в	а	а	а	а	18	низький		
8	Літус Ілля Русланович	в	а	а	а	а	б	а	б	в	б	в	а	в	а	а	б	а	в	б	а	а	а	а	а	а	а	а	б	17	низький		
9	Логвінова Анна Ігорівна	а	а	б	а	а	б	а	в	в	в	в	б	а	а	а	б	б	в	б	б	а	б	а	б	а	б	в	б	в	13	низький	
10	Лукашенко Оксана Олександрі	в	в	б	б	б	в	в	а	в	б	а	а	а	а	а	а	в	в	б	а	б	б	в	б	в	б	в	б	в	22	низький	
11	Луценко Ганна Федорівна	а	а	а	а	а	б	а	а	а	б	б	в	а	в	а	б	в	в	а	а	б	б	а	б	в	а	в	б	а	24	низький	
12	Марченко Станіслав Едуардов	в	в	а	б	а	б	а	в	в	в	в	б	б	б	а	б	б	б	б	а	б	б	в	б	а	а	а	б	в	30	середній	
13	Матвієнко Дмитро Володимир	а	а	б	а	а	б	а	в	а	а	б	в	б	а	а	б	б	а	а	а	б	б	а	а	в	а	а	б	в	29	середній	
14	Мельник Наталія Вікторівна	в	а	б	а	а	б	а	а	а	б	б	в	в	б	б	б	б	б	б	а	б	б	в	б	в	б	в	б	в	30	середній	
15	Меньшиков Сергій Олександр	в	б	б	а	а	а	а	а	а	б	б	в	б	в	а	а	в	а	а	б	а	б	в	б	в	а	а	а	21	низький		
16	Міндолін Родіон Русланович	в	а	а	а	а	б	а	в	а	в	а	б	в	в	б	б	б	а	а	а	а	б	в	а	а	а	а	а	б	30	середній	
17	Місйло Наталія Сергіївна	а	б	б	б	а	а	а	а	а	а	б	а	а	а	а	а	б	б	в	б	в	б	б	в	а	а	а	а	б	в	32	середній
18	Мітєва Анастасія Михайлівна	в	б	б	а	а	б	в	а	в	б	а	в	б	в	б	в	б	а	б	а	б	б	в	б	в	б	в	б	а	31	середній	
19	Онатій Дмитро Борисович	а	а	а	а	а	б	а	б	а	б	а	а	а	а	а	а	б	а	а	а	б	б	в	а	в	а	б	б	в	29	середній	
20	Онопрієнко Артур Костянтино	в	а	б	а	а	б	а	в	а	в	а	б	в	б	а	а	б	б	а	а	а	а	б	а	в	а	а	б	а	29	середній	
21	Остапко Владислав Сергійови	в	а	а	а	а	б	а	б	а	а	б	а	а	а	в	б	б	б	б	а	а	б	б	а	в	а	а	а	б	а	31	середній
22	Павленко Олексій Євгенович	а	в	б	б	а	б	а	в	в	в	а	а	а	а	а	б	б	в	а	в	б	б	в	б	в	б	в	б	в	20	низький	

Рис. 2.8. Звітність за результатами тестування

№	ПІБ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	Сукупність	Рівень
1	Василенко Катерина Олегівна	+	-	-	+	+	+	+	+	-	-	+	-	-	-	+	+	+	+	-	+	-	-	+	-	22	низький
2	Весна Владислав Миколайович	+	-	-	+	+	+	+	+	-	-	+	-	-	-	+	+	+	+	-	+	-	-	+	+	25	низький
3	Дяченко Юлія Вікторівна	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	30	середній
4	Карбовський Валентин Віталійович	+	-	-	+	+	-	+	-	+	-	+	-	+	+	-	+	+	-	-	+	+	-	+	+	27	низький
5	Коваленко Сергій Юрійович	-	+	-	-	+	-	-	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	-	+	-	+	-	+	+	27	низький
6	Колоскова Ілона Дмитрівна	-	+	+	-	+	-	-	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	-	-	+	+	-	+	+	26	низький
7	Липунов Андрій Олексійович	+	-	-	+	-	+	+	-	+	+	-	+	-	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	28	низький
8	Літус Ілля Русланович	+	-	-	+	+	-	+	-	+	+	+	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+	-	+	-	22	низький
9	Логвінова Анна Ігорівна	-	-	-	+	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	-	+	24	низький
10	Лукашенко Оксана Олександрівна	+	-	-	-	+	-	-	+	+	+	+	+	-	+	+	-	-	-	+	-	+	-	+	+	29	середній
11	Луценко Ганна Федорівна	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	-	+	+	-	+	-	-	30	середній
12	Марченко Станіслав Едуардович	+	-	-	-	+	+	-	+	-	-	+	-	-	+	-	-	-	-	+	-	-	-	+	+	17	низький
13	Матвієнко Дмитро Володимирович	-	+	-	+	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	+	-	+	+	+	28	низький
14	Мельник Наталія Вікторівна	+	-	-	-	+	+	-	+	+	-	+	-	-	+	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	21	низький
15	Меньшиков Сергій Олександрович	-	+	-	+	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	-	-	+	+	-	+	+	+	29	середній
16	Міндолін Родіон Русланович	+	-	-	+	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	+	27	низький
17	Місяйло Наталія Сергіївна	-	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	31	середній
18	Мітєва Анастасія Михайлівна	+	-	-	-	+	-	+	-	+	+	+	-	-	+	-	-	+	+	+	+	-	-	+	-	21	низький

№	ПІБ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	Сукупність	Рівень
1	Василенко Катерина Олегівна	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	12	низький
2	Весна Владислав Миколайович	1	1	1	1	1	1	1	1	2	2	2	2	17	середній
3	Дяченко Юлія Вікторівна	1	1	1	1	2	1	1	1	1	2	2	1	15	низький
4	Карбовський Валентин Віталійович	2	1	1	1	1	1	1	1	1	1	2	1	15	низький
5	Коваленко Сергій Юрійович	3	2	3	2	1	2	1	1	1	1	2	2	21	середній
6	Колоскова Ілона Дмитрівна	1	1	1	1	2	1	1	1	1	2	2	1	15	низький
7	Липунов Андрій Олексійович	2	2	2	2	2	2	1	2	2	2	3	2	24	середній
8	Літус Ілля Русланович	1	1	1	1	1	1	1	1	1	2	1	1	13	низький
9	Логвінова Анна Ігорівна	1	1	1	1	1	1	1	1	1	2	1	2	14	низький
10	Лукашенко Оксана Олександрівна	1	1	2	1	2	1	1	1	1	3	3	3	20	середній
11	Луценко Ганна Федорівна	1	1	1	3	3	2	2	3	2	2	2	2	24	середній
12	Марченко Станіслав Едуардович	1	1	1	1	2	1	1	1	1	2	2	1	15	низький
13	Матвієнко Дмитро Володимирович	2	1	2	2	1	1	1	1	1	1	1	1	15	низький
14	Мельник Наталія Вікторівна	1	1	1	1	1	1	1	1	2	1	2	1	15	низький
15	Меньшиков Сергій Олександрович	1	1	1	1	2	1	2	2	1	1	1	1	15	низький
16	Міндолін Родіон Русланович	1	1	1	1	1	2	2	2	1	1	2	2	17	середній
17	Місяйло Наталія Сергіївна	1	1	1	1	1	1	1	2	1	1	1	1	13	низький
18	Мітєва Анастасія Михайлівна	1	2	1	2	1	1	1	1	1	1	1	2	15	низький
19	Онатій Дмитро Борисович	1	1	1	2	1	2	2	1	1	1	1	1	15	низький

Рис. 2.9. Звітність за результатами тестування

Таким чином, з'ясовано та охарактеризовано педагогічну діагностику оцінювання рівнів сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

2.3. Модель формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії

Процедура моделювання як об'єктивна і універсальна гносеологічна процедура широко застосовується в педагогіці.

Як метод пізнання моделювання пов'язане з побудовою і вивченням моделі об'єкта дослідження.

Модель формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії складається з таких блоків, як потребнісно-мотиваційний, теоретико-методологічний, змістово-практичний, технологічний та критеріально-оцінювальний (рис. 2.10).

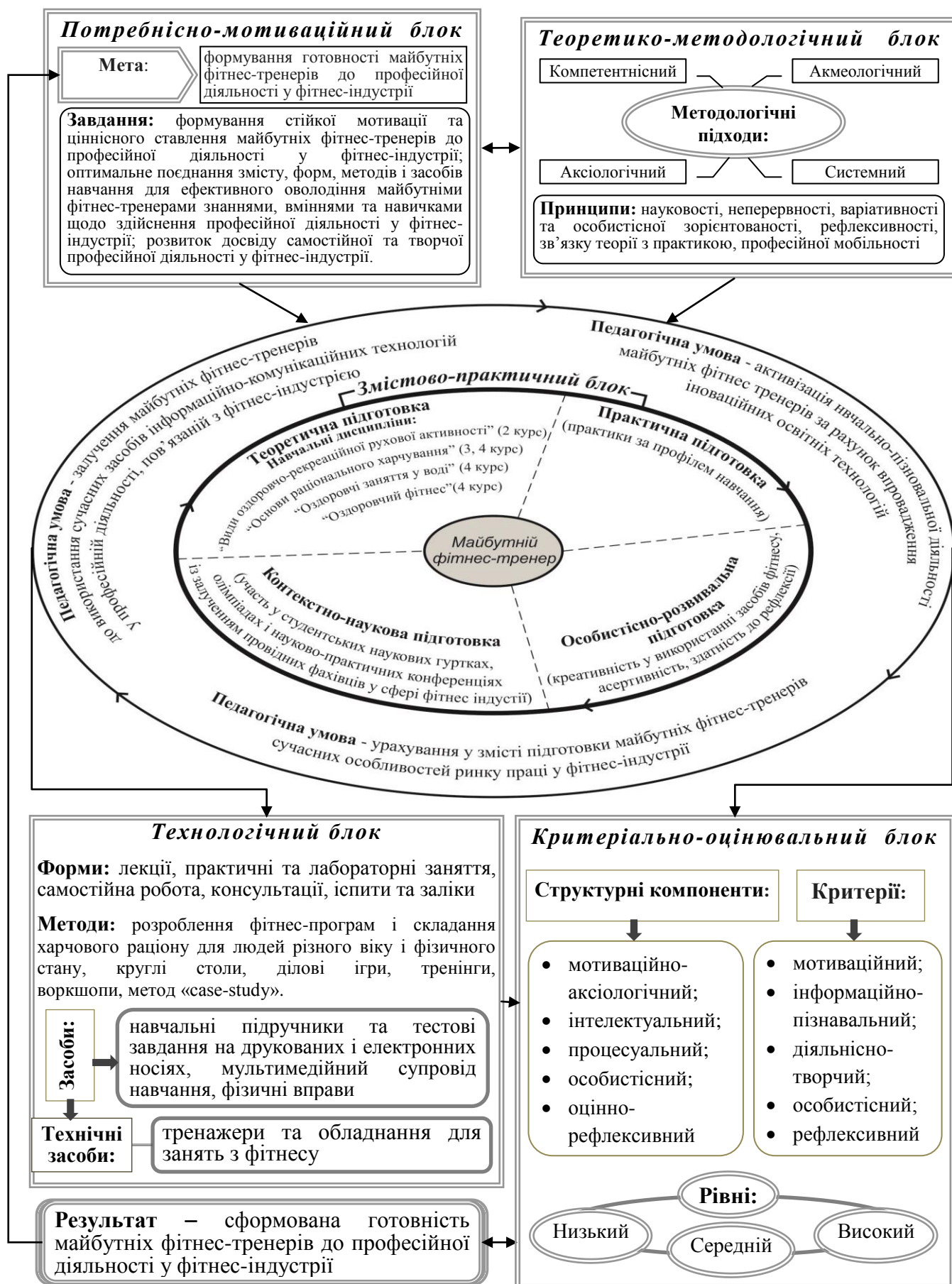

Рис. 2.10. Модель формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії

Потребнісно-мотиваційний блок складається з мети та завдання, вирішення яких дозволить досягти мети.

Метою є формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Завданнями є :

1. формування стійкої мотивації та ціннісного ставлення майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії;
2. оптимальне поєднання змісту, форм, методів і засобів навчання для ефективного оволодіння майбутніми фітнес-тренерами знаннями, вміннями та навичками щодо здійснення професійної діяльності у фітнес-індустрії;
3. розвиток досвіду самостійної та творчої професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Методологічні підходи та принципи складають теоретико-методологічний блок.

При побудові моделі формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії ми розглянули такі методологічні підходи, як компетентнісний, акмеологічний, аксіологічний та системний.

Поняття «принцип» І. І. Драч, трактує як «інструментальне відображення педагогічної концепції, що дана в категоріях діяльності, це методологічне відображення пізнаних законів та закономірностей».

Л. М. Ващенко визначає поняття «педагогічний принцип» як «педагогічна категорія, що є нормативним положенням, яке базується на педагогічній закономірності, характеризує найбільш загальну стратегію розв'язання певного роду педагогічних проблем і виступає одночасно й системоутворюючим фактором для розвитку педагогічної теорії, і критерієм безперервного вдосконалення педагогічної практики» [56, с. 111].

До принципів формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії нами включено: принцип науковості, принцип неперервності, принцип варіативності, особистісної зорієнтованості,

принцип рефлексивності, принцип зв'язку теорії з практикою, принцип професійної мобільності.

Принцип науковості передбачає відповідність змісту освіти рівню розвитку сучасної науки, передовому досвіду, накопиченого світовою цивілізацією щодо професійної діяльності майбутніх фітнес-тренерів у фітнес-індустрії.

Принцип неперервності полягає в тому, що професійна спрямованість навчання майбутніх фітнес-тренерів повинна реалізовуватися через всі організаційні форми і методи навчання, що формують готовність майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Принцип варіативності та особистісної орієнтованості передбачає реалізацію майбутніми фітнес-тренерами права вибору освітнього вектору підготовки і можливість його змінювання, зважаючи на особливості суб'єктів і освітнього середовища, професійної спрямованості та рівня розвитку, а також інтереси та потреби.

Принцип рефлексивності через професійну рефлексію викладача і рефлексивний спосіб включення в процес власної професійної підготовки майбутніх фітнес-тренерів сприяє не тільки оволодінню ними необхідним набором знань, умінь та навичок для професійної діяльності у фітнес-індустрії, але і гарантує їх розвиток як цілісної професійної особистості.

Для формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії важливим є принцип зв'язку теорії з практикою. Цей принцип передбачає стимулювання майбутніх фітнес-тренерів правильно використовувати, аналізувати та трансформувати, виробляючи власні погляди, отриманні теоретичні знання в різноманітних практичних ситуаціях.

Принцип професійної мобільності передбачає раціональну побудову змісту освіти, за яким майбутні фітнес-тренери здатні опанувати нові уміння та навички щодо професійної діяльності у фітнес-індустрії, в умовах швидкозмінних поколінь техніки і впровадження нових технологій.

До змістово-практичного блоку входять теоретична підготовка, практична підготовка, контекстно-наукова підготовка та особистісно-розвивальна підготовка.

Теоретична підготовка передбачає оволодіння знаннями, вміннями та навичками з таких дисциплін як «Види оздоровчо-рекреаційної рухової активності» (2 курс), «Основи раціонального харчування» (3,4 курс), «Оздоровчі заняття у воді» (4 курс), «Оздоровчий фітнес» (4 курс).

Практична підготовка передбачає проходження практик за профілем навчання.

Контекстно-наукова підготовка передбачає участь у студентських наукових гуртках, олімпіадах і науково-практичних конференціях із залученням провідних фахівців у сфері фітнес-індустрії.

Особистісно-розвивальна підготовка передбачає формування у майбутніх фітнес-тренерів таких професійно-важливих якостей як креативність у використанні засобів фітнесу, асертивність та здатність до рефлексії.

До технологічного блоку входять форми, методи та засоби.

До форм нами віднесено: лекції, практичні та лабораторні заняття, самостійна робота, консультації, іспити та заліки.

До методів: розроблення фітнес-програм і складання харчового раціону для людей різного віку і фізичного стану, дискусії, ділові ігри, тренінги, кейс-метод, воркшопи.

До засобів нами віднесено: навчальні підручники та тестові завдання на друкованих і електронних носіях, мультимедійний супровід навчання, фізичні вправи.

До технічних засобів ми віднесли тренажери та обладнання для занять з фітнесу.

Критеріально-оцінювальний блок включає: структурні компоненти (мотиваційно-аксіологічний, інтелектуальний, процесуальний, особистісний, оцінно-рефлексивний) критерії (мотиваційний, інформаційно-пізнавальний, діяльнісно-творчий, особистісний, рефлексивний), та рівні (низький, середній,

високий) сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Нами були виділені наступні етапи формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії: мотиваційно-адаптаційний, корекційно-аналітичний та творчий.

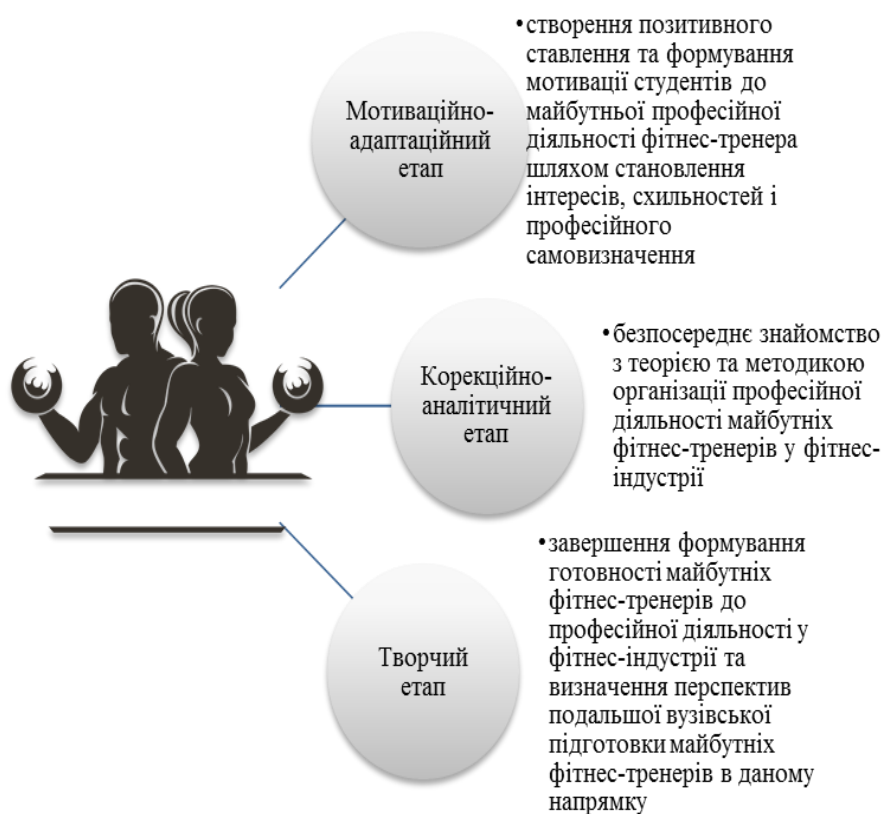

Рис. 2.11. Етапи формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії

Результатом є сформованість готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Таким чином, нами розроблено та теоретично обґрунтована модель формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії, яка складається з потребнісно-мотиваційного блоку, теоретико-методологічного, змістово-практичного та критеріально-оцінювального блоків.

2.4. Педагогічні умови формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії

2.4.1. Педагогічна умова – урахування у змісті підготовки майбутніх фітнес-тренерів сучасних особливостей ринку праці у фітнес-індустрії

Аналіз наукових джерел свідчить, що поняття «педагогічні умови» тлумачать по-різному. Науковці його трактують: як обставини, від яких залежить та відбувається цілісний продуктивний педагогічний процес професійної підготовки фахівців, що опосередковується активністю особистості, групою людей (Словник-довідник з професійної педагогіки) [271, с. 243]; як систему певних форм, методів, матеріальних умов, реальних ситуацій, що об'єктивно склалися чи суб'єктивно створених, необхідних для досягнення конкретної педагогічної мети (Н. В. Маркова) [173, с. 2]; як один із компонентів педагогічної системи, який віддзеркалює сукупність можливостей навчального та матеріально-просторового середовища, що взаємодіють на особистісний та процесуальний аспекти даної системи і забезпечують її ефективне функціонування і розвиток (Н. Іпполітова та Н. Стерхова) [112].

У визначенні педагогічних умов формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії ще немає чітких підходів. Так М. М. Василенко до педагогічних умов професійної підготовки майбутніх фітнес-тренерів у закладах вищої освіти, відносить такі як: формування професійно-мотиваційного виховного простору; взаємодія закладу вищої освіти та підприємств ринку фітнес-послуг; адаптивність та гнучкість освітнього процесу; забезпечення зворотного зв'язку при взаємодії викладачів і студентів [50, с. 22]. О. А. Атамась педагогічними умовами формування готовності майбутніх учителів фізичної культури до впровадження технологій оздоровчого фітнесу вважає такі як: інтенсифікація змісту підготовки майбутніх учителів фізичної культури за рахунок уведення дисциплін варіативного блоку «Особливості технологій оздоровчого фітнесу» для студентів освітньо-кваліфікаційного рівня «бакалавр» і «Фітнес-технології у

професійній діяльності» для студентів освітньо-кваліфікаційного рівня «магістр»; розвиток професійного інтересу майбутніх учителів фізичної культури до впровадження технологій оздоровчого фітнесу; забезпечення оволодіння досвідом упровадження технологій оздоровчого фітнесу в процесі проходження практик [12, с. 9]. П. А. Слобожанінов виявив та теоретично обґрунтував педагогічні умови формування професійної компетентності майбутніх фахівців з фітнесу та рекреації із застосуванням інформаційно-комунікаційних технологій, до яких відніс: створення інформаційно-насиченого освітнього середовища вищого навчального закладу; суб'єкт-суб'єктну взаємодію викладачів і студентів у процесі використання активних методів навчання; залучення майбутніх фахівців з фітнесу та рекреації до інтернет-спілкування в Інтернет-середовищі з викладачами, студентами та фахівцями у сфері фітнес-діяльності та рекреаційно-оздоровчої діяльності; розвиток у процесі проведення навчальної та виробничої практик стійкої потреби майбутніх фахівців з фітнесу та рекреації у набутті професійної компетентності у сфері фітнесдіяльності та рекреаційно-оздоровчої діяльності [265, с. 10].

Робочу програму з дисципліни «Види оздоровчо-рекреаційної рухової активності» нами було складено у співаторстві з доцентом О. А. Мерзлікіною.

Мета викладання дисципліни «Види оздоровчо-рекреаційної рухової активності» полягає у отриманні студентами знань і практичних навичок з різних видів оздоровчо-рекреаційної рухової активності та різних форм і технологій її реалізації.

На вивчення дисципліни «Види оздоровчо-рекреаційної рухової активності» відводиться 5 кредитів ЄКТС 150 годин, з них лекцій – 34 години, семінарських занять – 32 години, самостійної роботи – 84 години. Вивчення дисципліни «Види оздоровчо-рекреаційної рухової активності» завершується складанням заліку у 4 семестрі.

**Тематичний план дисципліни
«Види оздоровчо-рекреаційної рухової активності»**

Модуль 1. Загальні основи фізичної рекреації та оздоровчо-рекреаційної рухової активності.				
Тема 1.1. Поняття здоров'я, фізичної рекреації та оздоровчо-рекреаційної рухової активності. Поняття і показники здоров'я людини; чинники, які на нього впливають.	Тема 1.2. Фізична рекреація, її значення в житті людини. Рухова активність; поняття оздоровчо-рекреаційної рухової активності.	Тема 1.3. Роль оздоровчо-рекреаційної рухової активності у збереженні і зміцненні здоров'я людини. Еволюційні передумови рухової активності людини.	Тема 1.4. Характеристика основних потреб організму в оздоровчо-рекреаційній руховій активності.	
Модуль 2. Здоров'язбережувальні основи фізичної рекреації та оздоровчо-рекреаційної рухової активності.				
Тема 2.1. Вплив спеціально організованої рухової активності на стан здоров'я людини. Оцінка здоров'я людини на підставі різних позитивних та негативних показників.	Тема 2.2. Принципи реалізації спеціально організованої оздоровчо-рекреаційної рухової активності в системі оздоровлення населення. Вплив основних чинників способу життя на здоров'я людини. Регуляція маси тіла як основа мотивації до активного способу життя.			
Модуль 3. Особливості розвитку рухів та проявів рухової активності в різні вікові періоди				
Тема 3.1. Особливості розвитку рухів дітей дошкільного та молодшого шкільного віку. Вікові особливості реакції організму дітей і підлітків на фізичні навантаження.	Тема 3.2. Особливості розвитку рухів підлітків та юнаків середнього і старшого шкільного віку. Статеві відмінності в енергозабезпеченні м'язової роботи організму в підлітковому та юнацькому віці.	Тема 3.3. Особливості проявів рухової активності у зрілому та літньому віці.		
Модуль 4. Методичні та нормативні засади оздоровчо-рекреаційної рухової активності				
Тема 4.1. Методи визначення рухової активності. Загальна характеристика методів визначення рухової активності. Методика хронометражу. Методи визначення рухової активності за добовими енерговитратами.	Тема 4.2. Норми оздоровчо-рекреаційної рухової активності для різних категорій населення. Норми оздоровчо-рекреаційної рухової активності для дітей і підлітків.	Тема 4.3. Норми оздоровчо-рекреаційної рухової активності для дорослих.		
Модуль 5. Види оздоровчо-рекреаційної рухової активності аеробної спрямованості				
Тема 5.1. Форми організації оздоровчо-рекреаційних занять. Загальна характеристика форм організації оздоровчо-рекреаційних занять. Фонові заняття, заняття навчально-прикладного та змішаного характеру. Індивідуальні та групові оздоровчо-рекреаційні заняття. Великі й малі форми оздоровчо-рекреаційних занять. Принципи і форми організації оздоровчо-ігрових занять.	Тема 5.2. Ходьба і біг як види оздоровчо-рекреаційної рухової активності аеробної спрямованості. Поняття та специфіка рухової активності аеробної спрямованості. Оздоровча ходьба як вид оздоровчо-рекреаційної рухової активності. Оздоровчий біг як вид оздоровчо-рекреаційної рухової активності.	Тема 5.3. Плавання та інші водні види оздоровчо-рекреаційної рухової активності аеробної спрямованості. Плавання в системі оздоровчої рекреації. Аквааеробіка як ефективний засіб зміцнення здоров'я. Інші водні види оздоровчо-рекреаційної рухової активності.	Тема 5.4. Ходьба і біг на лижах, заняття на тренажерах та інші види оздоровчо-рекреаційної рухової активності аеробної спрямованості. Ходьба і біг на лижах як види оздоровчо-рекреаційної рухової активності. Заняття на тренажерах аеробної спрямованості в системі оздоровчої рекреації. Інші види оздоровчо-рекреаційної рухової активності аеробної спрямованості.	Тема 5.5. Оздоровчий фітнес та аеробна гімнастика як сучасні види оздоровчо-рекреаційної рухової активності. Фітнес як сучасна система оздоровчої рекреації. Оздоровчі види аеробної гімнастики різної спрямованості. Принципи й методи розробки програм оздоровчого фітнесу.

Основними завданнями вивчення дисципліни «Види оздоровчо-рекреаційної рухової активності» є:

- Сформувати цілісну систему знань щодо впливу різних видів оздоровчо-рекреаційної рухової активності на стан здоров'я, форм організації оздоровчо-рекреаційних занять.
- Сформувати практичні навички організації оздоровчо-рекреаційних занять, в яких реалізуються різні види оздоровчо-рекреаційної рухової активності.
- Ознайомити з особливостями реалізації різних видів оздоровчо-рекреаційної рухової активності в різні вікові періоди життя.

Розподіл балів, які отримують студенти, вивчаючи дисципліну «Види оздоровчо-рекреаційної рухової активності», подано у таблиці 2.4.

Таблиця 2.4

**Розподіл балів, які отримують студенти, вивчаючи дисципліну
«Види оздоровчо-рекреаційної рухової активності»**

Поточне тестування та самостійна робота						Сума балів	
Модуль 1	Т 1.1	Т 1.2	Т1.3	Т 1.4	м/к	17	
	3	3	3	3	5		
Модуль 2	Т 2.1	Т 2.2	м/к			11	
	3	3	5				
Модуль 3	Т.3.1	Т.3.2	Т.3.3	м/к		14	
	3	3	3	5			
Модуль 4	Т 4.1	Т 4.2	Т 4.3	м/к		14	
	3	3	3	5			
Модуль 5	Т 5.1	Т 5.2	Т 5.3	Т 5.4	Т 5.5	м/к	24
	3	4	4	4	4	5	
Складання власного тестового завдання				10		10	
Створення мультимедійної презентації				10		10	
Усього						100	

Контроль знань і умінь студентів (поточний і підсумковий) з дисципліни «Види оздоровчо-рекреаційної рухової активності» здійснювався згідно з кредитно-модульною системою організації навчального процесу. Рейтинг студента із засвоєння дисципліни визначається за 100 бальною шкалою.

Поточний контроль включає систематичність і активність роботи студентів над вивченням програмного матеріалу з дисципліни. Систематичність та активність навчальної діяльності студентів передбачає:

- якість опрацювання завдань для самостійного вивчення;
- складання власного тестового завдання;
- створення мультимедійної презентації.

Під час вивчення дисципліни «Види оздоровчо-рекреаційної рухової активності» студенти повинні виконати 5 модульних контрольних робіт.

Робочу програму з дисципліни «Основи раціонального харчування» нами було складено у співаторстві з професором С. Ю. Путровим.

Основними завданнями вивчення дисципліни «Основи раціонального харчування» є:

- формування у студентів навичок та вмінь відносно корекції раціонального харчування;
- охарактеризувати харчування як медико-біологічну проблему;
- надати студентам знання щодо аліментарних хвороб та ролі харчування;
- з'ясувати основні продукти харчування та їх складові;
- надати студентам знання щодо процесів обміну речовин;
- надати студентам знання щодо значення раціонального харчування;
- охарактеризувати форми харчування здорових людей;
- розкрити питання щодо форм харчування хворих (дієтичне або лікувальне харчування);
- розкрити особливості лікувально-дієтичного харчування та нетрадиційних видів харчування.

Навчальний процес здійснювався в таких формах: лекційні, семінарські заняття та самостійна робота студентів. Завданням самостійної роботи студентів є отримання додаткової інформації для більш поглибленого вивчення навчальної дисципліни.

Рис. 2.12. Тематичний план дисципліни «Основи раціонального харчування»

Мета викладання дисципліни «Основи раціонального харчування» полягає у розширенні на сучасному теоретичному рівні уявлення про харчування та його вплив на організм людини; у формуванні у майбутніх бакалаврів з фізичної реабілітації системи знань щодо основних продуктів харчування та їх складових; у характеристиці раціонального харчування осіб різних біосоціальних груп.

Контроль знань і умінь студентів (поточний і підсумковий) з дисципліни «Основи раціонального харчування» здійснювався згідно з кредитно-модульною системою організації навчального процесу. Рейтинг студента із засвоєння дисципліни визначається за 100 бальною шкалою.

Розподіл балів, які отримують студенти, вивчаючи дисципліну «Основи раціонального харчування», подано у таблиці 2.5.

Таблиця 2.5

Розподіл балів, які отримують студенти, вивчаючи дисципліну «Основи раціонального харчування»

Поточне тестування та самостійна робота											Складання тестів	Складання харчового раціону	Презентація	Сума
Модуль № 1			Модуль № 2			Модуль № 3								
T1.1	T1.2	м/к	T2.1	T2.2	м/к	T3.1	T3.2	T3.3	T3.4	м/к				
5	5	10	5	5	10	5	5	5	5	10	10	10	10	100

Поточний контроль включав систематичність і активність роботи студентів над вивченням програмного матеріалу з дисципліни. Систематичність та активність навчальної діяльності студентів передбачали:

- якість опрацювання завдань для самостійного вивчення;
- складання власного тестового завдання;
- створення мультимедійної презентації.

Проведення контролю за модулями – контроль рівня знань передбачав виявлення опанування студентом матеріалу лекційного модуля та вміння застосувати його для вирішення практичної ситуації і проводиться у вигляді письмової контрольної роботи або тестування.

Під час вивчення дисципліни «Основи раціонального харчування» студенти повинні виконати 3 модульні контрольні роботи.

Робочу програму з дисципліни «Оздоровчий фітнес» нами було складено у співаторстві з доцентом О. В. Завальнюк.

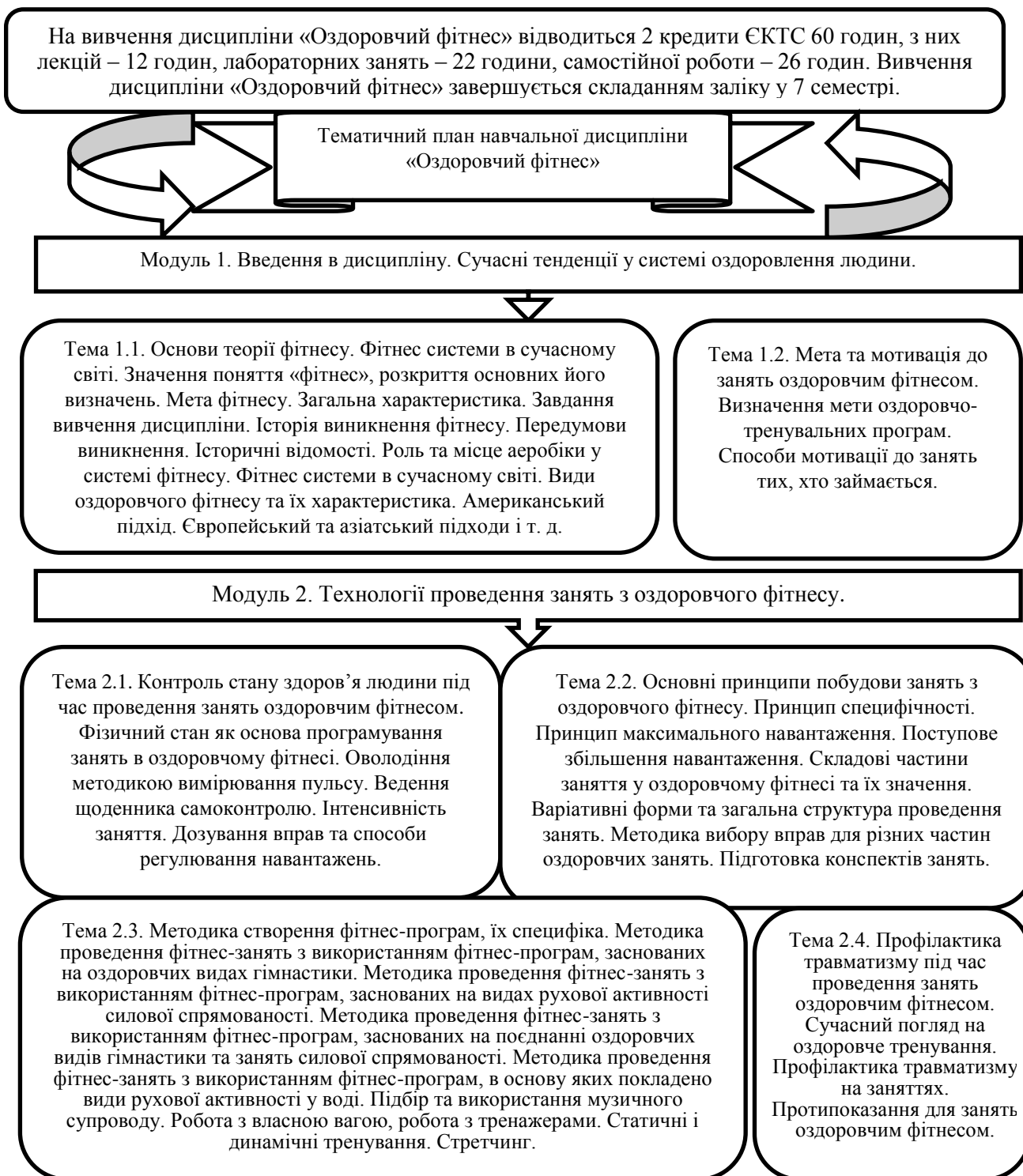

Рис. 2.13. Тематичний план дисципліни «Оздоровчий фітнес»

Мета викладання дисципліни «Оздоровчий фітнес» полягає у формуванні професійних знань, вмінь та навичок у студентів, які повинні забезпечити теоретичну і практичну підготовку майбутніх фітнес-тренерів, необхідну для самостійної роботи. Значущість дисципліни «Оздоровчий фітнес» виявляється через гармонізацію духовних і фізичних сил, формування загальнолюдських цінностей, таких, як здоров'я, фізичну досконалість, збалансованість фізичного та психічного стану особистості.

Основними завданнями вивчення дисципліни «Оздоровчий фітнес» є: ознайомити студентів з сучасними тенденціями у системі оздоровлення людини; охарактеризувати фітнес системи в сучасному світі; створити уявлення у студентів щодо мети та мотивації до занять оздоровчим фітнесом; розкрити питання щодо контролю стану здоров'я людини під час проведення занять оздоровчим фітнесом; ознайомити студентів з основними принципами побудови занять з оздоровчого фітнесу; охарактеризувати методику створення комплексів вправ для різних видів оздоровчого фітнесу, їх специфіку; надати студентам знання щодо профілактики травматизму під час проведення занять оздоровчим фітнесом.

Контроль знань і умінь студентів (поточний і підсумковий) з дисципліни «Оздоровчий фітнес» здійснювався згідно з кредитно-модульною системою організації навчального процесу. Рейтинг студента із засвоєння дисципліни визначався за 100 бальною шкалою.

Поточний контроль включав систематичність і активність роботи студентів над вивченням програмного матеріалу з дисципліни. Систематичність та активність навчальної діяльності студентів передбачає:

- якість опрацювання завдань для самостійного вивчення;
- складання власного тестового завдання;
- створення мультимедійної презентації;
- складання комплексу вправ та практичне його проведення.

Поточне оцінювання здійснювалося під час проведення лабораторних занять і мало на меті перевірку рівня підготовленості студента до виконання

конкретної роботи. Під час вивчення дисципліни «Оздоровчий фітнес» студенти повинні виконати 2 модульні контрольні роботи.

Розподіл балів, які отримують студенти, вивчаючи дисципліну «Оздоровчий фітнес», подано у таблиці 2.6.

Таблиця 2.6

**Розподіл балів, які отримують студенти, вивчаючи дисципліну
«Оздоровчий фітнес»**

Поточне тестування та самостійна робота								Складання	Презентація	Складання комплексу вправ та	Сума
Модуль № 1			Модуль № 2								
T1.1	T1.2	м/к	T2.1	T2.2	T2.3	T2.4	м/к				
5	5	15	5	5	5	5	15	10	10	20	100

Робочу програму з дисципліни «Оздоровчі заняття у воді» нами було складено у співаторстві з професором Л. І. Івановою.

Мета викладання дисципліни «Оздоровчі заняття у воді» полягає у розширенні уявлення студентів про оздоровчий вплив занять у воді на людину, навчанні використанню водного середовища з оздоровчою спрямованістю та з метою покращення фізичного стану різних вікових груп населення.

Основними завданнями вивчення дисципліни «Оздоровчі заняття у воді» є:

- ознайомити студентів з метою, завданням і структурою дисципліни «Оздоровчі заняття у воді»;
- охарактеризувати механізм оздоровчого впливу фізичних вправ та водного середовища на організм людини;
- розкрити основні переваги та недоліки занять з оздоровчого плавання;
- ознайомити студентів з основами гімнастики у воді;
- створити уявлення у студентів щодо гімнастики у воді з немовлятами;

– надати студентам знання щодо гімнастики у воді для вагітних.

Контроль знань і умінь студентів (поточний і підсумковий) з дисципліни «Оздоровчі заняття у воді» здійснювався згідно з кредитно-модульною системою організації навчального процесу. Рейтинг студента із засвоєння дисципліни визначається за 100 бальною шкалою.

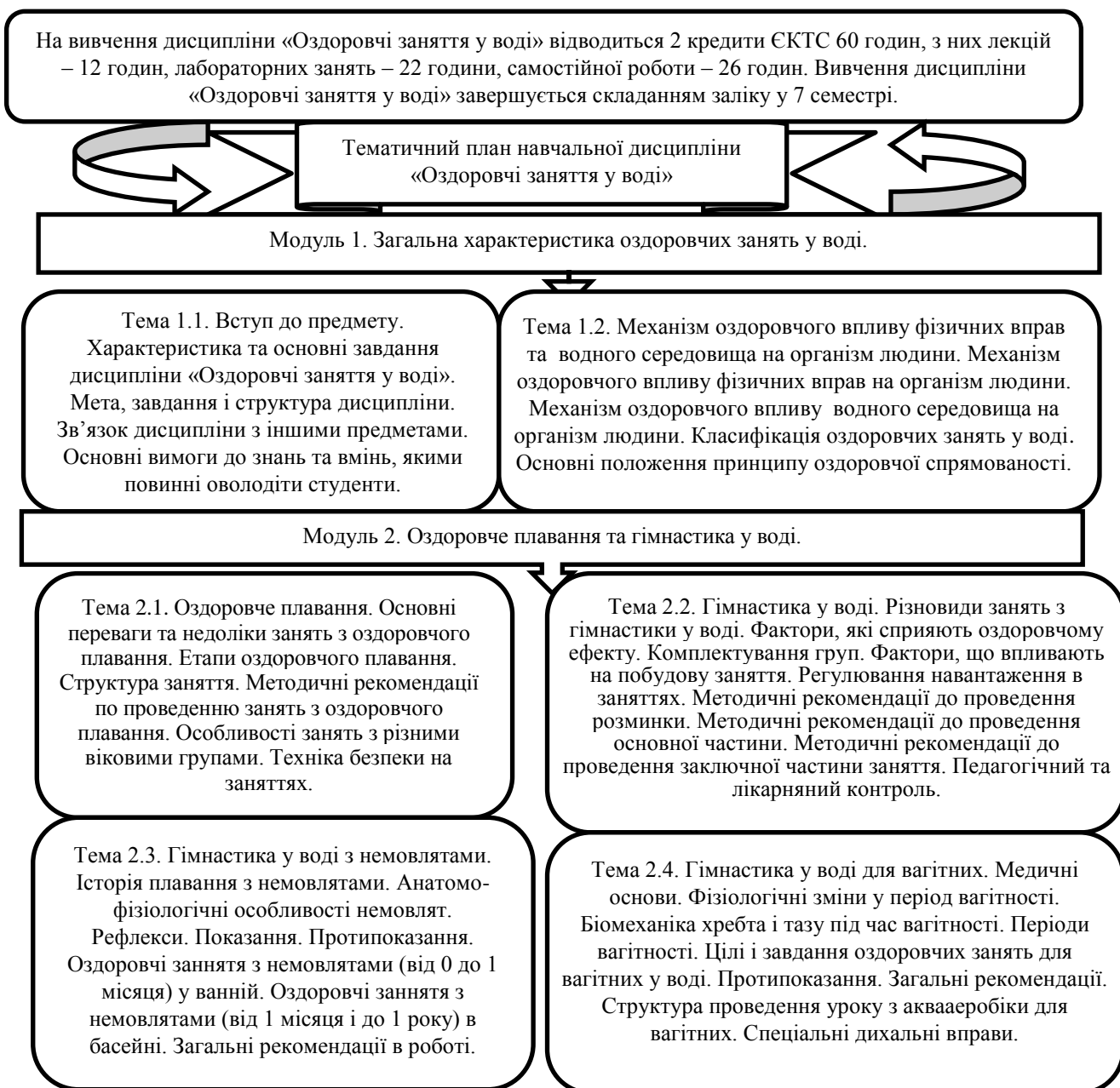

Рис. 2.14. Тематичний план дисципліни «Оздоровчі заняття у воді»

Поточний контроль включає систематичність і активність роботи студентів над вивченням програмного матеріалу з дисципліни. Систематичність та активність навчальної діяльності студентів передбачає:

- якість опрацювання завдань для самостійного вивчення;
- складання власного тестового завдання;
- створення мультимедійної презентації;
- складання план-конспектів оздоровчих занять у воді.

Розподіл балів, які отримують студенти, вивчаючи дисципліну «Оздоровчі заняття у воді», подано у таблиці 2.7.

Таблиця 2.7

**Розподіл балів, які отримують студенти, вивчаючи дисципліну
«Оздоровчі заняття у воді»**

Поточне тестування та самостійна робота								Складання тестів	Презентація	Складання план- конспектів	Сума
Модуль № 1			Модуль № 2								
T1.1	T1.2	м/к	T2.1	T2.2	T2.3	T2.4	м/к				
5	5	15	5	5	5	5	15	10	10	20	100

Поточне оцінювання здійснюється під час проведення лабораторних занять і має на меті перевірку рівня підготовленості студента до виконання конкретної роботи. Під час вивчення дисципліни «Оздоровчі заняття у воді» студенти повинні виконати 2 модульні контрольні роботи.

Таким чином, урахування у змісті підготовки майбутніх фітнес-тренерів сучасних особливостей ринку праці у фітнес-індустрії як педагогічна умова, забезпечить ефективність формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

2.4.2. Педагогічна умова – активізація навчально-пізнавальної діяльності майбутніх фітнес-тренерів за рахунок впровадження інноваційних освітніх технологій

В умовах сьогодення заклади вищої освіти мають орієнтуватися в широкому спектрі сучасних інноваційних технологій. З використанням інноваційних технологій цілеспрямовано організована професійна підготовка сприяє розвитку пізнавальної діяльності, самостійності, творчої активності

продуктивного мислення студентів, що є вкрай затребуваним в розвиненому індустріальному суспільстві.

У контексті нашого дослідження нам імпонує думка Г. М. Мамус, яка зазначає, що «складність завдань, що стоять сьогодні перед вищою освітою, сучасні вимоги до якості знань та практичних умінь педагогічних працівників потребують розробки нових підходів до навчання та їх впровадження у процес професійної підготовки» [171,с. 152]. Вчена вказує, що «важливим є застосування новітніх технологій, ефективних форм, методів і засобів навчання, що забезпечують засвоєння програмового матеріалу на високому рівні, розвивають нахили та здібності студентів, спонукають їх до прояву активності, самостійності та самовдосконалення» [171,с. 152].

А. С. Ратушинська пізнавальну діяльність визначає як «внутрішньо взаємозв'язані дії, їх логічну послідовність, тобто складну дидактичну структуру» [240,с. 319]. Вчена визначає основним показником пізнавальної діяльності «наявність мети та його результативна завершеність» [240,с. 319].

О. Бондаревська визначає навчально-пізнавальну діяльність як «діяльність суб'єкта з оволодіння узагальнених способів навчальних дій та саморозвитку в процесі рішення навчальних завдань, результатом якої є процес відображення в мозку людини предметів та явищ дійсності» [41,с. 68].

Активізація навчально-пізнавальної діяльності майбутніх фітнес-тренерів за рахунок впровадження інноваційних освітніх технологій здійснювалася нами у процесі розроблення фітнес-програм, складання харчового раціону для людей різного віку і фізичного стану, проведення круглих столів, ділових ігор, тренінгів, воркшопів і застосування методу «case-study».

Одним з активних методів навчання майбутніх фітнес-тренерів є розроблення фітнес-програм.

У процесі викладання дисциплін «Оздоровчий фітнес» та «Оздоровчі заняття у воді» ми спрямовували свої зусилля на розроблення фітнес-програм.

Хотілося б привести приклад складання фітнес-програми з аквааеробіки для вагітних.

Під час складання фітнес-програми було визначено мету заняття та інвентарь для заняття.

Мета заняття: поліпшити стан вагітної жінки і її майбутньої дитини, а також підготує до майбутніх пологів.

Інвентарь: пояс для аквааеробіки та Noodles.

Музичний темп 124-128 біт.

Басейн: глибока вода

Розминка: 7-10 хвилин.

- повільний біг, руки в сторону і разом;
- поперемінний брас;
- махи правою рукою вліво плечем всередину (на вдих) і назад (на видих);
- махи лівою рукою вправо плечем всередину (на вдих) і назад (на видих);
- махи двома руками навхрест (на вдих), руки в сторону (на видих);
- поворот тулуба вліво, правою рукою тянемоь вліво, поворот тулуба вправо, лівою рукою тянемоь вправо.

Основна частина: 20-25 хвилин (ЧСС 110-130 уд./хв).

- відведення, зігнутої в коліні ноги, в сторону під прамим кутом (вдих), повернення назад (видих);
- колові оберти зігнутої в коліні ноги;
- ноги брас у вертикальному положенні;
- ноги кроль у вертикальному положенні;
- однією ногою м'які махи вперед, назад;
- однією ногою м'які махи вперед, назад, в сторону, назад;
- плавання на спині;
- однією ногою імітація їзди на велосипеді;
- вправа «ножиці» у вертикальному положенні;
- плавання на спині;

- плавання з дощечкою із видихами у воду;
- плавання з Noodles на лівому та правому боках;

Заключна частина: 3-5 хвилин.

- пірнання за предметами на дно басейну;
- вправа «Зірочка» на животі;
- пірнання на видих;
- вправа «Ліфт».

Таким чином, «складання фітнес-програм» як пізнавальна форма діяльності студентів допомагає сформувати вміння обґрунтовувати різні технології навчання руховим діям і розвиток фізичних якостей; підбирати музичний супровід для занять з фітнесу; підбирати інвентар та обладнання для занять та підбирати вправи.

Раціональне харчування це харчування здорових груп населення, яке забезпечує постійність внутрішнього середовища (гомеостаз) та підтримує життєві прояви організму людини на високому рівні за різних умов праці та побуту.

Тому у процесі вивчення дисципліни «Основи раціонального харчування» ми спрямували свої зусилля на складання харчового раціону для людей різного віку і фізичного стану.

Студентам було запропоновано скласти добовий харчовий раціон для себе. При складанні потрібно було врахувати: вагу та добові енерговитрати за 9 шкалами.

Після визначення добових енерговитрат, студенти склали добовий харчовий раціон який повинен був перевищити добові енерговитрати на 10%.

Добовий харчовий раціон студенти представили у таблиці, де прорахували:

- білки, жири, вуглеводи та калорійність кожної страви;
- калорійність сніданку, другого сніданку, обіду, полуденку та вечері.

Після складання добового харчового раціону, студенти повинні були виступити та захистити свою роботу на семінарському занятті.

Розглянемо методику проведення круглих столів.

Метод «круглого столу» має високу ефективність в навчальному процесі студентів. Обговорюючи за круглим столом проблемні питання, студенти вчаться виступати, відстоювати свою точку зору, тим самим збагачуючи свою лексику.

М. Дяченко-Богун метод «круглого столу» визначає як «одну з організаційних форм пізнавальної діяльності студентів, що дозволяє закріпити отримані раніше знання, заповнити відсутню інформацію, сформулювати вміння розв'язувати проблеми, зміцнити позиції, навчитися культурі ведення дискусії» [95, с. 77].

На «круглому столі», як вказують О. М. Кух та А. М. Кух, слухачі можуть і повинні спробувати обґрунтовано поставити питання по темі обговорення, серйозно аргументувати підходи до їхнього вирішення, а також повідомити про вдалий і невдалий досвід. На думку вчених, «круглий стіл» – це свого роду нарада по обміну досвідом і обговоренню практичного досвіду, досягнень і помилок. В такий спосіб слухачі освоюють зміст теми, її ключові проблеми [152, с. 207].

Характерною рисою «круглого столу» М. Дяченко-Богун визначає «поєднання тематичної дискусії з груповою консультацією. Поряд з активним обміном знаннями, у студентів виробляються професійні вміння викладати думки, аргументувати свої міркування, обґрунтовувати запропоновані рішення і відстоювати свої переконання» [95, с. 77].

Метод «круглого столу» використовується в основному для підвищення ефективності засвоєння теоретичних знань шляхом розгляду їх в різних наукових аспектах, за участю фахівців різних галузей.

Студенти були заздалегідь попереджені про проведення круглого столу відповідно до теми (рис. 2.16.). Кожен студент повинен був виділити найбільш цікаві для нього проблеми, сформулювати їх у письмовому варіанті і віддати викладачу.

«Види оздоровчо-рекреаційної рухової активності» (2 курс)	<ul style="list-style-type: none"> • «Принципи реалізації спеціально організованої оздоровчо-рекреаційної рухової активності в системі оздоровлення населення» • «Оздоровчий фітнес та аеробна гімнастика як сучасні види оздоровчо-рекреаційної рухової активності»
«Основи раціонального харчування» (3-4 курс)	<ul style="list-style-type: none"> • «Харчування як медико-біологічна проблема» • «Значення раціонального харчування як фактора збереження здоров'я»
«Оздоровчий фітнес» (4 курс)	<ul style="list-style-type: none"> • «Фітнес системи в сучасному світі»
«Оздоровчі заняття у воді» (4 курс)	<ul style="list-style-type: none"> • «Класифікація оздоровчих занять у воді»

Рис. 2.15. Теми проведених круглих столів при вивченні різних дисциплін

Далі було відсортовано отримані від студентів питання згідно смислового змісту. Виклад матеріалу будувався не як відповідь на кожне поставлене питання, а у вигляді зв'язного розкриття теми, в ході якого сформулювалися відповіді на поставлені запитання.

Активізація роботи студентів під час круглого столу досягала за рахунок спрямованого інформування кожного студента особисто.

Необхідність сформулювати питання і правильно їх задати стимулює розумову діяльність, а очікування отримання відповіді на поставлену студентом проблему зосереджує його інтерес на занятті.

Кожен студент за період проведення круглого столу освоїв елементи проведення дослідження, проявив свої творчі можливості та загальнонаукову зацікавленість до вирішення поставлених проблем.

В період проведення круглого столу в обговоренні проблеми брав участь кожен студент, це надало можливість виявити здібності і дати поштовх до початку наукової роботи.

Під час заняття студенти могли попросити проаналізувати або обговорити випадок, який представлений на папері, в електронному вигляді на відео або наживо. У процесі навчання майбутні фітнес-тренери навчалися викладати свої думки, аргументувати свої міркування, обґрунтовувати запропоновані рішення і відстоювати свої переконання.

Таким чином, «круглий стіл» як пізнавальна форма діяльності студентів допомагає сформувати вміння вирішувати проблеми, зміцнювати позиції, навчитися вести дискусію.

Серед усіх активних методів навчання ділова гра є одним з найбільш ефективних, так як є репетицією майбутньої професійної діяльності, дозволяє програвати ті чи інші конкретні ситуації і рефлексувати свої дії в даних ситуаціях з метою усвідомлення і корекції їх мотивів і стратегій.

Її сутність полягає в активізації мислення студентів і їх здатності до прогнозування за допомогою моделювання різних навчально-професійних ситуацій.

І. В. Белкін ділові ігри розглядає як «метод навчання професійної діяльності шляхом її моделювання, близького до реальних умов, із обов'язковим динамічним розвитком ситуації, завдання чи проблеми, котру варто розв'язати відповідно до характеру ухвал і дій її учасників» [29, с. 7]. Нам імпонує це визначення вченого.

О. О. Пасічник зазначає, що у діловій грі реалізується колективна форма навчальної діяльності. У процесі гри студенти мають змогу в невимушеному оточенні засвоїти норми професійних і соціальних ролей, а також ознайомитися з найбільш вагомими принципами безконфліктного міжособистісного та професійного спілкування. Моделюючи умови та динаміку відносин між студентами, ділова гра слугує засобом актуалізації, застосування і закріплення знань, формування комунікативних умінь» [206, с. 125].

Т. В. Яковенко визначає такі дидактичні завдання, які ставляться перед використанням дидактичних ігор: «закріплення системи знань у сфері побудови

ділової гри; удосконалення навичок прийняття групових рішень; розвиток у студентів комунікативної компетентності» [330, с. 53].

Основними характеристиками ділової гри є:

- моделювання діяльності фітнес-тренерів;
- розподіл ролей між учасниками гри;
- відмінність рольових цілей при висуванні рішень;
- взаємодія учасників, які виконують ті чи інші ролі;
- наявність спільної мети у всього ігрового колективу;
- колективне знайдення рішень учасниками гри;
- наявність керованої емоційної напруги (конфлікт ролей і цілей, змагання, полярність інтересів учасників і т. п.);
- наявність розгалуженої системи індивідуального або групового оцінювання діяльності учасників гри (заохочення і покарання, оцінка прийнятих рішень, оцінка дій учасників ділових ігор).

При розробці ділової гри було розподілено ролі, повноваження, інтереси з урахуванням методичних і психологічних умов прийняття рішення. Також в ділову гру було включено протиріччя і проблеми, задля того, щоб у діалозі та суперечці народжувався процес мислення, при якому кожен учасник висловлював свою точку зору.

Нами були проведені ділові ігри на теми: «Методи визначення рухової активності.» та «Методи визначення рухової активності за добовими енерговитратами», з дисципліни «Види оздоровчо-рекреаційної рухової активності» (2 курс); «Раціональне харчування осіб різних біосоціальних груп», з дисципліни «Основи раціонального харчування» (3-4 курс); «Оцінка фізичної підготовленості людини у фітнесі, засоби оцінки та проведення тестів» з дисципліни «Оздоровчий фітнес» (4 курс); «Гімнастика у воді для вагітних» з дисципліни «Оздоровчі заняття у воді» (4 курс).

Хотілося б зупинитися на темі «Оцінка фізичної підготовленості людини у фітнесі, засоби оцінки та проведення тестів» з дисципліни «Оздоровчий фітнес».

Для проведення такого заходу була обрана група 4 курсу. Сценарій і додатковий демонстраційний матеріал до проведення заняття був підготовлений заздалегідь.

Ведучий – фітнес-тренер – за сценарієм повинен був провести оцінку фізичної підготовленості людини, даючи характеристику усім засобам оцінки фізичної підготовленості людини, а група студентів, які прийшли на заняття з оздоровчого фітнесу, цікавилася методами проведення тестів для оцінювання фізичної підготовленості людини.

Висловлювання по темі були лаконічними, змістовними.

Студенти на занятті відчували себе впевнено, вільно виявляючи свої артистичні здібності в діалогах.

Студентам ставилися запитання на задану тему, а ті, в свою чергу, із задоволенням відповідали.

На завершення заняття студентами був складений кросворд з ключовим словом «Фітнес». Підсумком такого заходу були не лише відмінні оцінки, а й отримання величезного задоволення від заняття.

Тренінг також є одним з найбільш ефективних методів активного навчання. Він являє собою багаторазові тренування студентів з метою відпрацювання у них необхідних навичок і умінь, а також найважливіших професійних якостей. Він дозволяє імітувати складні різнобічні ситуації і відносини реальної професійної діяльності.

Т. М. Котенко тренінг трактує як «запланований процес модифікації (зміни) відношення знання чи поведінкових навичок того, хто навчається, через набуття навчального досвіду з тим, щоб досягти ефективного виконання в одному виді діяльності або в певній галузі» [142, с. 144]. Нам імпонує це визначення вченої.

Д. О. Порох зазначає, що «у тренінговій роботі можуть вдало поєднуватися методи розвитку адаптивності різних рівнів професійного адаптаціогенезу:

- різноманітні способи регуляції психофізіологічного тону, психоемоційного стану, методи зниження нервово-психічного напруження, що дають змогу протистояти стресу і, відповідно, підвищувати психофізіологічну адаптованість студента;
- засоби розвитку готовності до майбутньої професійної діяльності (завдяки вбудованим діловим, імітаційноорганізаційним іграм, свідомому формуванню адаптивних стратегій тощо), що зумовлює успішність адаптації;
- групи методів, спрямованих на формування комунікативних, особистісних якостей особистості, способів соціально-психологічної взаємодії, що сприяє соціально-психологічній адаптованості;
- засоби розвитку особистісного потенціалу (елементи тренінгу особистісного та професійного зростання), розвитку Я-концепції, що сприяє успішній особистісній адаптованості» [214, с. 565].

На протязі проведення тренінгів викладач організовував колективну роботу студентів під час заняття, в якій студенти отримували розвиток і навички професійного спілкування та мислення. Організована взаємодія студентів з викладачем і один з одним передбачала постійну самооцінку і самоконтроль.

Планування тренінгу починалося з визначення теми, з якої впливали мета та завдання, які, в свою чергу, ставили рамки і напрямок накопичення необхідної інформації і її систематизації.

Тренінги проводили на теми подані на рисунку 2.17.

Хотілося б зупинитися на проведенні тренінгу з дисципліни «Оздоровчі заняття у воді» на тему «Гімнастика у воді з немовлятами».

Мета тренінгу: навчання навичкам проведення гімнастики у воді з немовлятами.

Завдання тренінгу:

- ознайомити студентів з історією плавання з немовлятами;
- охарактеризувати анатомо-фізіологічні особливості немовлят;

- надати студентам знання щодо показань та протипоказань занять гімнастикою у воді з немовлятами;
- надати характеристику оздоровчим заняттям з немовлятами (від 0 до 1 місяця) у ванній;
- надати характеристику оздоровчим заняттям з немовлятами (від 1 місяця і до 1 року) в басейні.

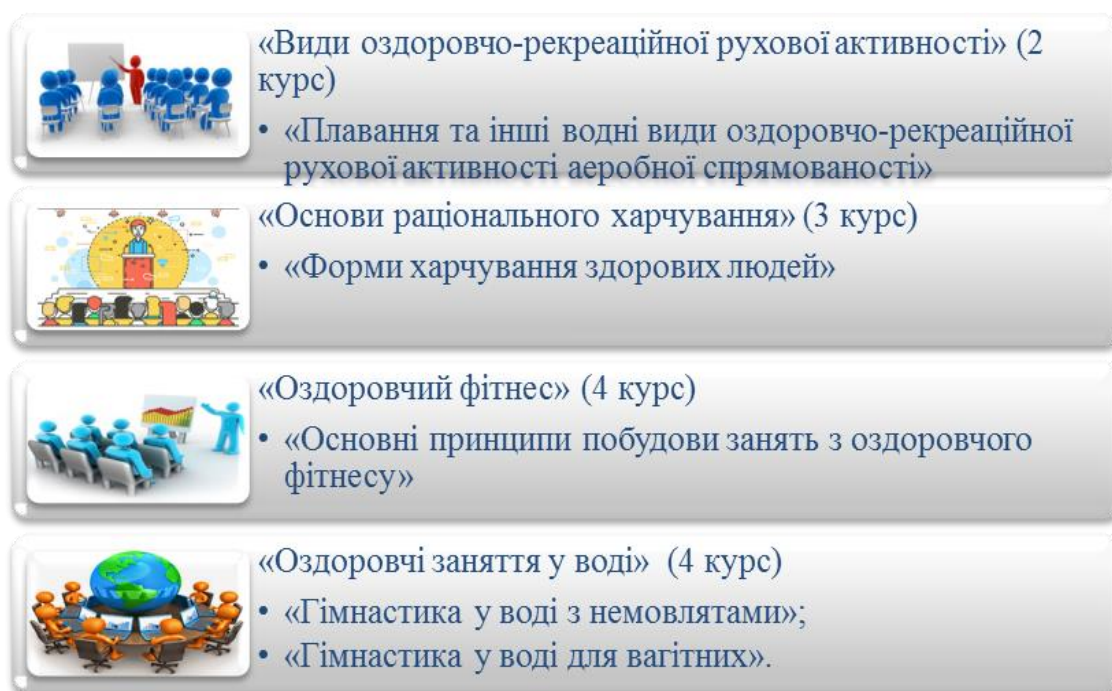

Рис. 2.16. Теми проведених тренінгів при вивченні різних дисциплін

Тривалість тренінгу:

- теоретична частина – 40 хвилин;
- практична частина – 40 хвилин.

Теоретична частина проводилась в навчальних аудиторіях, а практична у басейні.

В кінці тренінгу було проведено тестування студентів, а також обговорення питань, які зацікавили студентів.

У заключній частині тренінгу була представлена презентація з фото та відео з фрагментами проведення гімнастики у воді з немовлятами (рис. 2.17.).

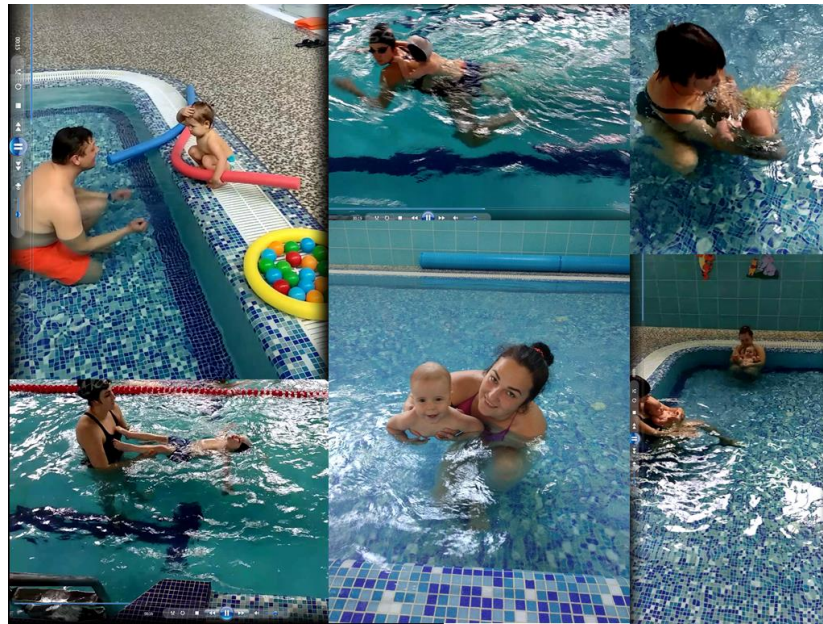

Рис. 2.17. Фрагменти проведення гімнастики у воді з немовлятами

Дамо характеристику такому методу, як Воркшоп.

Воркшоп в перекладі означає «робоча майстерня».

Це нова версія тренінгів, більш ширша, основною складовою якої виступає досвід студентів.

На воркшопах студенти працюють колективно, динамічно розглядаючи проблему чи актуальну тему з точки зору досвіду один одного.

Викладач бере на себе роль модератора.

У процесі воркшопу студенти переосмислюють старі знання і закріплюють нові.

Під час підготовки майбутніх фітнес-тренерів воркшопи включали в програму після освоєнням студентами теоретичного та практичного курсів. Це дозволило з максимальною користю забезпечити освітній процес, як з точки зору накопичення теоретичних знань, так і з точки зору отримання та відпрацювання вдосконалення навичок.

Нами були проведені воркшопи на теми: «Особливості лікувально-дієтичного харчування та нетрадиційних видів харчування», з дисципліни «Основи раціонального харчування» (3-4 курс); «Методика створення фітнес-

програм, їх специфіка» з дисципліни «Оздоровчий фітнес» (4 курс); «Гімнастика у воді» (4 курс).

Дамо характеристику методу «case-study».

Метод «case-study» це метод аналізу конкретних ситуацій, що розвиває здатність до аналізу життєвих і виробничих завдань. Стикаючись з конкретною ситуацією, студент повинен визначити: чи є в ній проблема, в чому вона полягає, визначити своє ставлення до ситуації.

Метод «case-study» це технологія навчання студентів, заснована на використанні реальних чи вигаданих ситуацій, спрямована на формування у студентів таких вмінь як: робота з інформацією, осмислення деталей, переробка наявної інформації та пошук відсутньої; виявлення ключових проблем і пошук оптимальних шляхів їх вирішення; оцінка альтернатив; навички групової роботи.

Суть методу «case-study» полягає в наступному: за певними правилами описується конкретна ситуація, що сталася в реальному житті; вказується комплекс знань і практичних навичок, які студентам необхідно отримати; як правило, роль ведучого, що генерує питання, фіксує відповіді, підтримує дискусію, виконує викладач.

М. М. Швець зазначає, що «використання методу кейс-стаді, в яких студенти спілкуються в парах або в групах не лише дозволяє зробити заняття більш різноманітним, а й дає можливість студентам проявити мовленеву самостійність, реалізувати комунікативні вміння та мовленеві навички. Вони можуть допомагати один одному, успішно коригувати висловлення своїх співрозмовників, навіть якщо викладач не дає такого завдання» [319, с. 112].

Ю. П. Шапран зазначає, що «метою методу кейс-стаді є поставити студентів у таку ситуацію, за якої їм необхідно буде прийняти власне рішення. Опис цієї ситуації одночасно висвітлює не лише конкретну практичну проблему, а й актуалізує певний комплекс знань студентів, які необхідно засвоїти в процесі її розв'язування під керівництвом викладача» [317, с. 182].

Як вважають Ш. Бобохуджаев та З. Юлдашев, «підготовка кожного кейса передбачає декілька етапів. Підготовчий етап включає в себе: пошук першочергових умов; встановлення первинного контакту (визначення основних проблем, питань); збирання інформації щодо конкретної проблеми, питання. Власне процес складання кейса передбачає: розробку ідеї майбутнього кейса; напрацювання кейса; аналіз ключових моментів кейса; відповідність тексту щодо основної ідеї кейса; відпрацювання стильових ознак кейса. Прикінцевий етап: отримання дозволу на публікацію кейса; публікація кейса» [34, с. 36].

С. Є. Шумська та Т. В. Бучинська вказують, що «за змістом кейси поділяються на:

- аналітичні (при вивченні яких треба провести аналіз описаної ситуації);
- проблемні (при вивченні яких слід прийняти рішення щодо описаної проблеми);
- описові (де кейси є ілюстративними та описують проблему з вже готовим рішенням)» [326, с. 279].

Т. Степурко та О. Ігнащук виділяють такі кроки підготовки матеріалів та їх використання у викладацькій діяльності як: «визначення цілей та відповідного типу кейс-стаді; збір фактів, ілюстрацій, цифр; написання кейсу; робота над кейсом в аудиторії» [284, с. 74].

А. П. Панфилова до характерних рис методу кейс-стаді, які дозволяють вправно застосувати його у навчальному процесі для підвищення мотивації студентів, полегшення вивчення матеріалу, уникнення формалізму в процесі отримання знань, забезпечення розуміння корисності матеріалу для подальшої професійної діяльності відносить такі:

- завдання викладача полягає у спрямуванні студентів на пошук різноманітних варіантів рішень, виключивши існування єдиної правильної відповіді на поставлене запитання;

- рівноправність усіх сторін у процесі обговорення, оскільки акцент ставиться на вироблення знань, а не на засвоєння уже існуючих істин, які пропонуються педагогом;
- окрім опанування новими знаннями, результатом роботи за методом кейс-стаді є формування навичок професійної діяльності, розвитку системи цінностей, життєвих настанов та світосприйняття [205, с. 45].

Кейс-метод ми використовували для опису конкретних ситуацій під час навчання майбутніх фітнес-тренерів. Студентами пропонувалося осмислити реальну життєву ситуацію, опис якої одночасно відображає не тільки будь-яку практичну проблему, а й актуалізує певний комплекс знань, який необхідно було засвоїти при вирішенні даної проблеми. Майбутнім фітнес-тренерам були запропоновані теми для складання кейсів з дисциплін, які подані на рис. 2.18.

Для студентів було підготовлено інформаційний комплекс на тему «Методика проведення фітнес-занять з використанням фітнес-програм, заснованих на оздоровчих видах гімнастики».

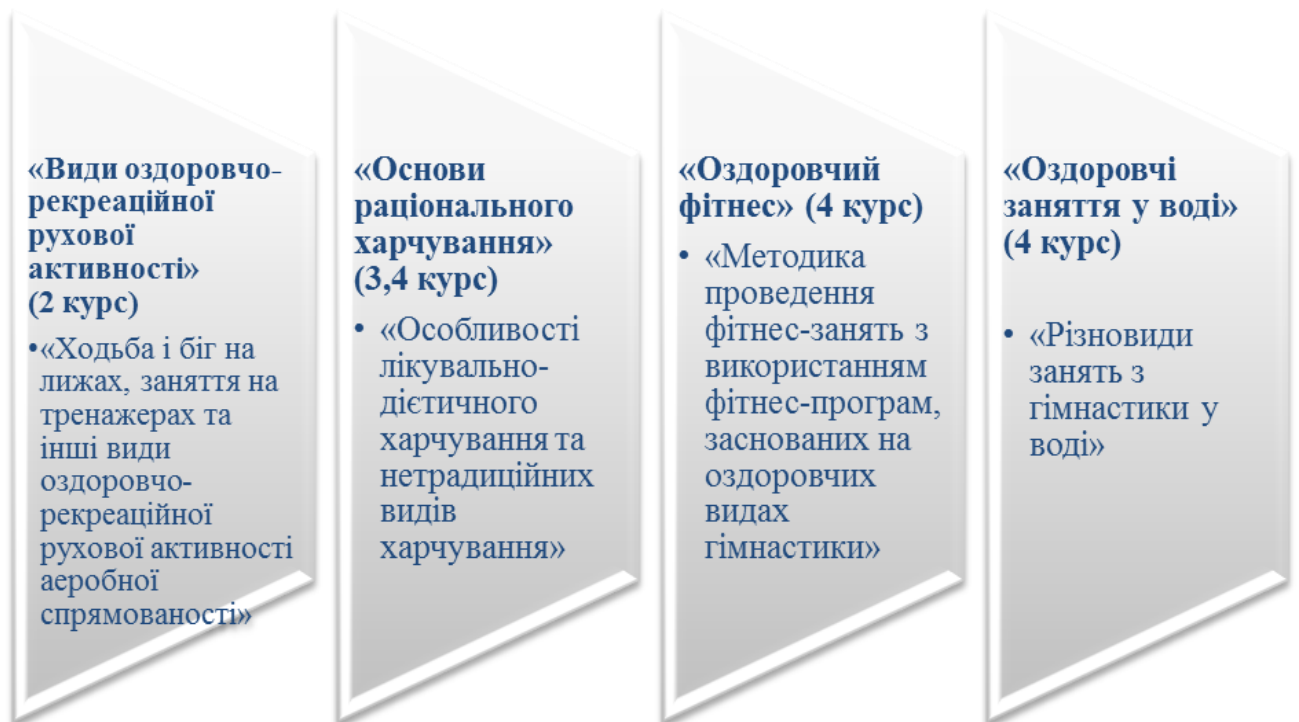

Рис. 2.18. Запропоновані теми для складання кейсів

Також було визначено мету та завдання заняття, після чого студенти самостійно проаналізували кейс, вивчали і опрацьовували теоретичний матеріал, склали запитання та тестові завдання.

На наступному етапі студенти знайомилися з ситуаційним завданням і залучалися до живого обговорення реальної професійної ситуації (складання фітнес-програми), відповідали на питання, проходили тестові завдання, виконували завдання практичної спрямованості.

Далі було роз'яснено мету роботи (навчання навичкам складання фітнес-програм, заснованих на оздоровчих видах гімнастики), визначено термін виконання, форми подання підсумкового звіту (план-конспект проведення фітнес-занять з використанням фітнес-програм, заснованих на оздоровчих видах гімнастики, у вигляді фото-презентації) та розподілено студентів по групам (по 4-5 осіб у кожній).

Робота груп включала в себе:

- короткий виклад прочитаних матеріалів і їх обговорення;
- виявлення проблемних моментів та їх аналіз;
- визначення доповідачів;
- загальну дискусію;
- підведення підсумків і озвучування знайдених рішень.

В кінці заняття було представлено результати аналітичної роботи (порівняння різних варіантів рішень однієї проблеми), а також підбито підсумки з оцінюванням рівня підготовки студентів та рекомендаціями викладача.

Таким чином, активізація навчально-пізнавальної діяльності майбутніх фітнес-тренерів за рахунок впровадження інноваційних освітніх технологій як педагогічна умова, забезпечила ефективність формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

2.4.3. Педагогічна умова – залучення майбутніх фітнес-тренерів до використання сучасних засобів інформаційно-комунікаційних технологій у професійній діяльності, пов'язаній з фітнес-індустрією

Динамічні зміни в сучасному суспільстві вимагають перебудови системи підготовки фахівців, вироблення нових технологій в освіті, що сприяють формуванню необхідних соціальних і професійних компетенцій.

Таблиця 2.8

Визначення поняття «інформаційно-комунікаційні технології»

Автор	Визначення
В. Ю. Биков	комп'ютерно орієнтована складова педагогічної технології, яка „відображає деяку формалізовану модель певного компоненту змісту навчання і методики його подання у навчальному процесі, що представлена у цьому процесі педагогічними програмними засобами і передбачає використання комп'ютера, комп'ютерно орієнтованих засобів навчання і комп'ютерних комунікаційних мереж для розв'язування дидактичних завдань або їх фрагментів [31, с 141].
А. Дзюбенко	сукупність програмних, технічних, комп'ютерних і комунікаційних засобів, а також способів і новаторських методів їхнього застосування для забезпечення високої ефективності й інформатизації освітнього процесу [82, с. 30].
Г. О. Козлакова	як сукупність засобів (програмного й технічного забезпечення, теоретичних знань, методичних прийомів) і способів їх застосування для ефективної діяльності студентів і викладачів при самостійній роботі на лекціях, практичних та лабораторних заняттях і т.п. [132, с. 7].
М. Г. Коляда	сукупність методів, прийомів, способів роботи з інформацією (обробка, зберігання, передача) за допомогою технічних засобів (аудіо-, кіно-, відеоапаратура, радіо-, комп'ютер, пристрої й обладнання зв'язку та телекомунікацій тощо) і засобів масової інформації (друк, преса, телебачення, Інтернет тощо) [134, с. 58]
П. І. Образцов	дидактичний процес, організований з використанням сукупності принципово нових засобів і методів опрацювання даних (методів навчання), які впроваджуються у системи навчання і являють собою цілеспрямоване створення, передавання, зберігання і відображення інформаційних продуктів з якнайменшими витратами і відповідно до закономірностей пізнавальної діяльності учнів [194].
О. М. Спірін	дидактична технологія, що забезпечує досягнення цілей навчання лише за умови обов'язкового використання інформаційно-комунікаційних технологій [279]

Використання інформаційно-комунікаційних технологій в вищій освіті має ряд серйозних переваг в порівнянні з традиційною системою навчання: підвищення рівня доступності освіти, надання можливості студентам звертатися до розміщеного на сервері навчально-методичного комплексу з дисципліни.

Як зазначає Н. Басараба, «під навчальним курсом у Moodle розуміють сукупність навчальних матеріалів, достатніх для успішного вивчення дисципліни (курсу, спецкурсу), засоби зберігання, доставки навчальних матеріалів і засоби організації, контролю та обліку навчальної діяльності слухачів. Курс може містити довільну кількість ресурсів: веб-сторінки, електронні книги, каталоги, посилання, файли, презентації тощо» [16, с. 64].

У процесі підготовки майбутніх фітнес-тренерів ми використовуємо систему Moodle (рис. 2.19.).

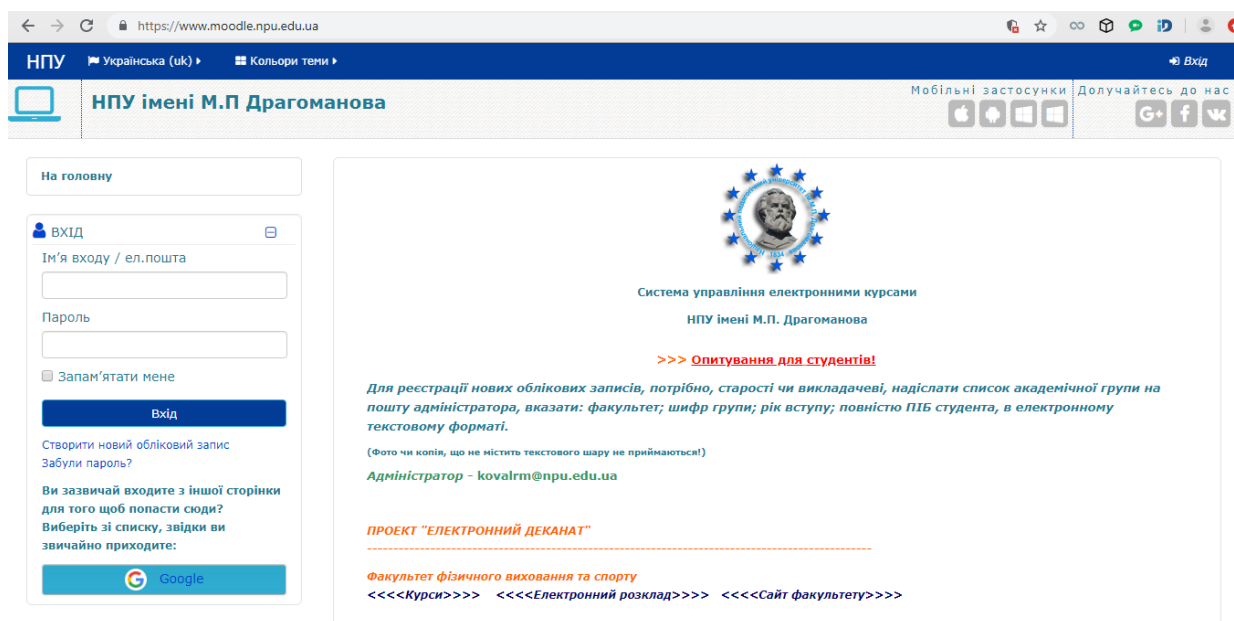

Рис. 2.19. Вхід в систему Moodle для студентів та викладачів Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова

Для раціонального розподілу навчального навантаження та підвищення рівня засвоєння знань майбутнім фітнес-тренерам було запропоновано

zareєструватися на сайті <https://www.moodle.npu.edu.ua>, а потім записатись на відповідні курси, які вміщували в собі:

- тематичний план дисципліни;
- робочу програму з навчальної дисципліни;
- електронні лекції;
- плани проведення семінарських занять;
- контрольні питання;
- критерії оцінювання знань студентів;
- тестові завдання.

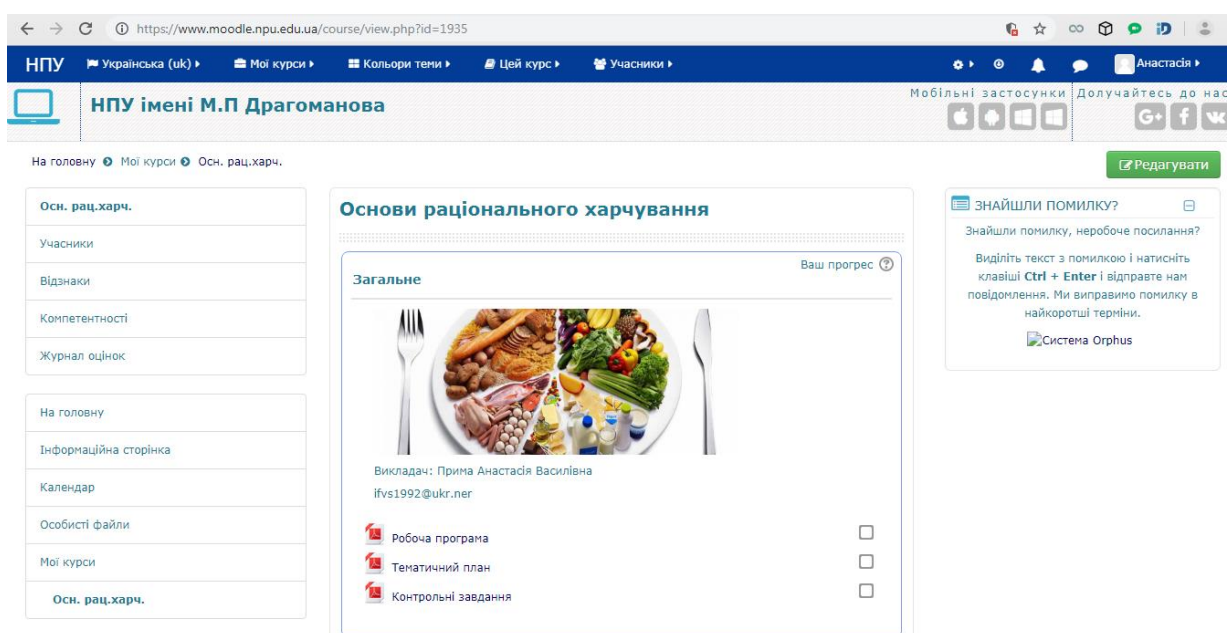

Рис. 2.20. Курс «Основи раціонального харчування», розміщений у системі Moodle

За допомогою електронних курсів в системі Moodle, майбутні фітнес-тренери мають можливість більш ґрунтовніше підійти до підготовки до практичних чи лабораторних занять, шляхом перегляду планів проведення практичних або лабораторних занять.

Контроль знань студентів в системі дистанційного навчання здійснюється шляхом проходження електронних тестів.

Т. С. Мяснікова та С. А. Мясніков зазначають, що створення тестових завдань і конструювання тестів у дистанційному курсі Moodle здійснюється за

допомогою інтерактивного елемента Тест, який має широкий діапазон засобів для урізноманітнення методик відбору знань і способів діяльності, нарахування балів під час оцінювання й контролю [189, с. 95]. Вчені вказують, що це дозволяє більш адекватно порівняно з традиційними засобами контролю діагностувати різні рівні засвоєння знань, сформованості умінь, навичок та особистісних якостей, які складають основу компетентності майбутнього фахівця [189, с. 95].

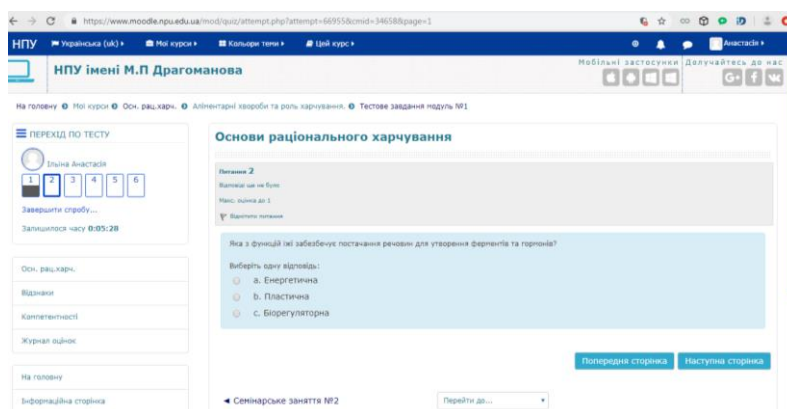

Рис. 2.21. Електронні тести з дисципліни «Основи раціонального харчування», розміщений системі Moodle

Проходження електронних тестів було у встановлені терміни, після чого були закриті викладачем.

Студентам були запропоновані тести з усіх тем, відповідно тематичного плану навчальної дисципліни. Наповнюваність тесту сягала 20 питань.

На проходження тесту відводиться 20 хвилин та можлива одна спроба.

Шляхом жеребкування питань, у кожного студента був свій варіант тесту.

В кінці проходження тесту висвічувалась кількість балів отриманих за проходження.

У підготовці майбутніх фітнес-тренерів створення мультимедійних презентацій дає можливість студентам активно втручатися в процес навчання: ставити запитання, отримувати більш докладні і доступні пояснення у

незрозумілих для них питаннях навчального матеріалу, які викладаються викладачем.

Як зазначає О. П. Мокрогуз, «презентація це слово, яке має декілька значень: дія, акція (загальноживане значення): показ нового товару, пред'явлення широкому загалу нової інформації (представлення нової книжки, колекції мод, кінофільму) як рекламна, популяризуюча акція; документ, створений за допомогою комп'ютерної програми PowerPoint; спосіб наочного представлення інформації з використанням аудіовізуальних засобів; електронний документ, що є набором слайдів для демонстрації аудиторії» [187, с. 23].

Створення мультимедійних презентацій майбутніми фітнес-тренерами дозволило нам:

- ✓ вирішити завдання гуманізації освіти;
- ✓ підвищити ефективність навчального процесу;
- ✓ розвинути особистісні якості студентів (інтелект, здатність до самоосвіти і самовиховання, творчі здібності, вміння застосовувати отримані знання на практиці, пізнавальний інтерес);
- ✓ розвинути комунікативні та соціальні здібності студентів;
- ✓ істотно розширити можливості індивідуалізації і диференціації відкритого і дистанційного навчання за рахунок надання кожному, кого навчають, персонального педагога, роль якого виконує комп'ютер;
- ✓ здійснити самостійну навчальну діяльність;
- ✓ розвинути інформаційну культуру особистості студентів.

I. Тригуб вказує, що «мультимедійна презентація повинна мати такі якості:

- зручна система навігації, що дає змогу легко пересуватися по презентації; використання мультимедійних можливостей сучасних комп'ютерів і Інтернету (графічних вставок, анімації, звуку, якщо необхідно, тощо);
- розбиття уроку на невеличкі логічно замкнуті блоки (слайди);
- кожний слайд презентації повинен мати заголовок;

- посилання на літературні джерела, електронні бібліотеки та на джерела інформації в мережі Інтернету;
- доступність і швидке завантаження, без ускладнення ефектами» [292, с. 201].

Створення майбутніми фітнес-тренерами мультимедійної презентації були формою представлення і захисту проектного рішення (рис. 2.22).

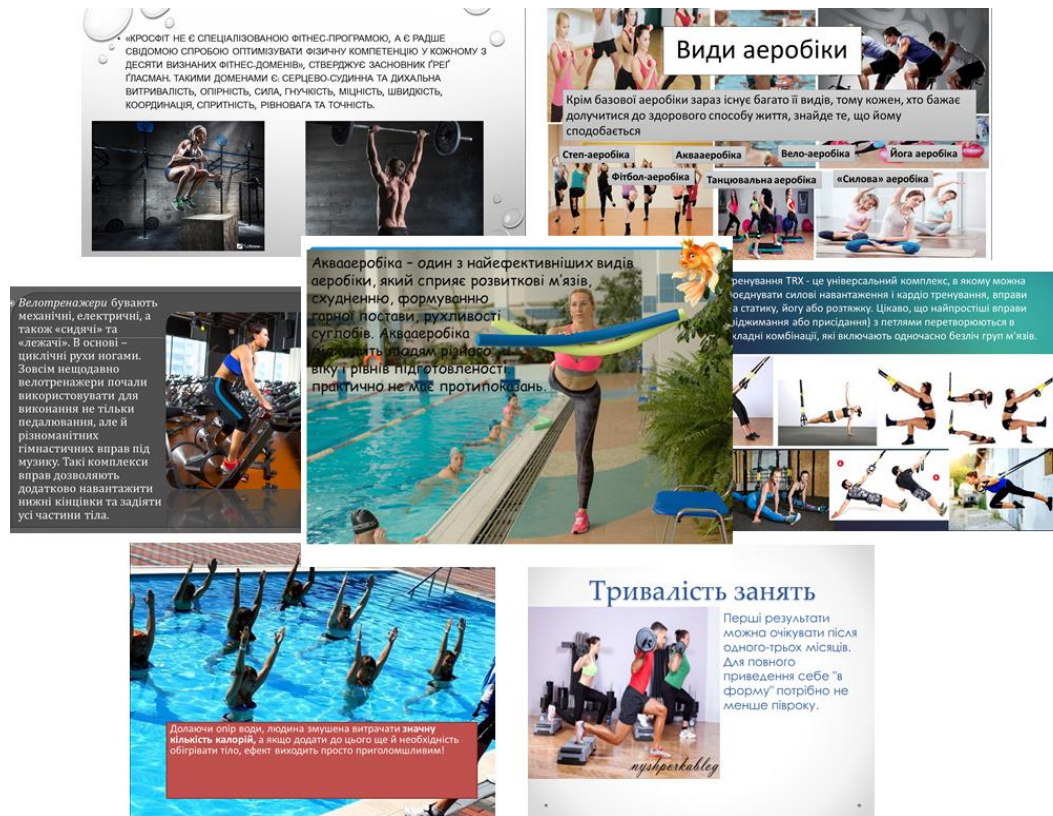

Рис. 2.22. Фрагменти мультимедійних презентацій, підготовлених студентами

Створені майбутніми фітнес-тренерами мультимедійні презентації були захищені технікою публічного виступу, в процесі якого кожен студент відповідав на поставлені запитання від аудиторії.

Необхідними вимогами до захисту презентацій для майбутніх фітнес-тренерів були: дотримання часового регламенту, змістовність, наочне уявлення матеріалу (презентація PowerPoint), стиль мови.

Таким чином, залучення майбутніх фітнес-тренерів до використання сучасних засобів інформаційно-комунікаційних технологій у професійній

діяльності, пов'язаній з фітнес-індустрією як педагогічна умова, забезпечила ефективність формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Висновки до другого розділу

Дослідно-експериментальна робота здійснювалася протягом 2015–2019 років відповідно до проблемно-пошукового, аналітичного, дослідно-експериментального та оціночно-моделюючого етапів.

Проблемно-пошуковий етап (2015–2016 роки) включав в себе аналіз наукових джерел щодо формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії; характеристику наукового тезаурусу дослідження; визначення структури готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії; визначення критеріїв, показників і рівнів сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Діяльнісний етап (2016 рік) був спрямований на виявлення та теоретичне обґрунтування педагогічних умов формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії; розроблення навчально-методичного забезпечення, необхідного для реалізації педагогічних умов формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Експериментально-аналітичний етап (2016–2017 роки) був спрямований на впровадження педагогічних умов формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії; застосування нових форм, методів і засобів формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії; діагностику рівнів сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

На оціночно-моделювальному етапі (2017–2019 роки) підводилися підсумки дослідження, аналізувалися результати педагогічного експерименту та формулювалися висновки, отримані у процесі експериментальної перевірки.

Педагогічна діагностика оцінювання рівнів сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії здійснювалася відповідно до мотиваційного, інформаційно-пізнавального, діяльнісно-творчого, особистісного та рефлексивного критеріїв. Оцінювання за мотиваційним критерієм було проведено відповідно до тесту-опитувальнику «Оцінка мотивації організаційної поведінки», заснованого на мотиваційній теорії Ф. Герцберга; за інформаційно-пізнавальним критерієм – на основі використання «Тестових завдань для оцінювання за інформаційно-пізнавальним критерієм рівнів сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії», розроблених нами особисто; за діяльнісно-творчим критерієм – на основі використання «Картки оцінювання за діяльнісно-творчим критерієм рівнів сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії», розроблених нами особисто; оцінювання сформованості асертивності – відповідно до модифікованого «Тесту для оцінки асертивності» за методикою Мануеля Сміта; оцінювання сформованості креативності – за модифікованим опитувальником на визначення креативності; за рефлексивним критерієм – на основі використання модифікованого «Тесту на визначення рівня рефлексії» (за О.В. Калашніковою).

У розділі розкрито сутність критеріїв (мотиваційний, інформаційно-пізнавальний, діяльнісно-творчий, особистісний, рефлексивний), показників і рівнів (низький, середній, високий) сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Високий рівень сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії характеризується чітко усвідомленими суспільно значущими цінностями студентів, стійкою мотивацією на досягнення успіху у професійній діяльності фітнес-тренера та

кар'єрного росту у фітнес-індустрії; ґрунтовними та глибокими знаннями щодо сутності та змісту майбутньої професійної діяльності у фітнес-індустрії; високорозвиненими вміннями та навичками студентів, необхідними для успішної професійної діяльності у фітнес-індустрії; ярко вираженими асертивністю та креативністю студентів, які впливають на успішність професійної діяльності та продуктивність функціонування у фітнес-індустрії; стійкими рефлексивними вміннями студентів щодо адекватної самооцінки себе, як суб'єктів, здатних до ефективної професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Модель формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії складається з потребнісно-мотиваційного блоку, теоретико-методологічного, змістово-практичного, технологічного та критеріально-оцінювального блоків (рис. 1).

Виявлено та теоретично обґрунтовано педагогічні умови формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії, а саме: урахування у змісті підготовки майбутніх фітнес-тренерів сучасних особливостей ринку праці у фітнес-індустрії, активізація навчально-пізнавальної діяльності майбутніх фітнес-тренерів за рахунок впровадження інноваційних освітніх технологій, залучення майбутніх фітнес-тренерів до використання сучасних засобів інформаційно-комунікаційних технологій у професійній діяльності, пов'язаній з фітнес-індустрією.

Ці педагогічні умови передбачають впровадження певних форм, методів і засобів формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Перша педагогічна умова (*урахування у змісті підготовки майбутніх фітнес-тренерів сучасних особливостей ринку праці у фітнес-індустрії*) здійснювалася шляхом удосконалення змісту таких дисциплін, як: «Види оздоровчо-рекреаційної рухової активності» (2 курс), «Основи раціонального харчування» (3–4 курс), «Оздоровчий фітнес» (4 курс), «Оздоровчі заняття у воді» (4 курс).

У зміст навчальних дисциплін було включено основні результати навчання та компетентності, які вони формують, що є необхідними майбутнім фітнес-тренерам для професійної діяльності у фітнес-індустрії. Загалом до кожної дисципліни було розроблено робочу програму з навчальної дисципліни, тематичний план, лекції, плани проведення семінарських і лабораторних занять, завдання для самостійної роботи, контрольні завдання для перевірки знань, критерії оцінювання знань студентів, тестові завдання, залікові вимоги та питання до іспитів.

Щодо другої педагогічної умови (*активізація навчально-пізнавальної діяльності майбутніх фітнес-тренерів за рахунок впровадження інноваційних освітніх технологій*), то її виконання здійснювалося в аудиторних умовах, шляхом моделювання обставин і змісту професійних ситуацій, розроблення фітнес-програм, складання харчового раціону для людей різного віку і фізичного стану, проведення круглих столів, ділових ігор, тренінгів, воркшопів і застосування методу «case-study», які дозволили студентам актуалізувати власний потенціал як майбутніх фітнес-тренерів.

Третя педагогічна умова (*залучення майбутніх фітнес-тренерів до використання сучасних засобів інформаційно-комунікаційних технологій у професійній діяльності, пов'язаній з фітнес-індустрією*) досягалася завдяки залученню студентів до використання навчально-методичних комплексів з дисциплін, розміщених на сервері університету, проходження електронних тестів і створення мультимедійних презентацій.

Педагогічна діагностика здійснювалася на основі комп'ютерної програми «ПСПК: моніторинг рівнів сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії», розробленої у співавторстві з Л. П. Сущенко, С. Ю. Путровим та І. О. Колощуком.

Основні наукові положення розділу викладено в опублікованих працях [216, 230, 232, 234].

РОЗДІЛ 3.
ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНА ПЕРЕВІРКА ЕФЕКТИВНОСТІ
ПЕДАГОГІЧНИХ УМОВ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ
ФІТНЕС-ТРЕНЕРІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
У ФІТНЕС-ІНДУСТРІЇ

3.1. Сучасний стан формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії

Сучасний стан формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії був проаналізований на основі анкетування студентів, викладачів та фітнес-тренерів.

Таблиця 3.1

Кількісний склад респондентів, які брали участь в анкетуванні

Вищий навчальний заклад	Кількість Студентів
	Викладачів
Бердянський державний педагогічний університет	53 / 5
Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова	52 / 6
Національний університет фізичного виховання та спорту України	59 / 8
Сумський державний педагогічний університет імені А.С.Макаренка	53 / 7
Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки	46 / 7
Загальна кількість	263 / 28

У 2016 році нами було проведено анкетування, в якому взяли участь 263 студенти 3-4 курсів закладів вищої освіти, які навчаються з галузі знань 0102 Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини напряму підготовки 6.010103 Здоров'я людини, освітнього рівня «бакалавр».

Охарактеризуємо кількісний склад респондентів. В анкетуванні взяли участь 53 студенти Бердянського державного педагогічного університету, 52 студенти Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова, 59 студентів Національного університету фізичного виховання та спорту України, 53 студенти Сумського державного педагогічного університету імені А. С. Макаренка та 46 студентів Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки.

Анкету для студентів закладів вищої освіти подано у додатку 3.

Серед опитуваних студентів 53,41% були згодні з тим, що з позицій сьогодення існує гостра потреба у підготовці майбутніх фітнес-тренерів у закладах вищої освіти. Не погодилися з цією думкою 32,5% опитуваних (обравши відповідь «Ні, не згоден») і лише 14,09% не змогли відповісти на це запитання, тому обрали відповідь «важко відповісти».

Термінологією для професійної діяльності у фітнес-індустрії з різними категоріями населення достатньою мірою володіють всього 26,81% опитаних студентів, 31,24% респондентів взагалі не володіють цією термінологією. Відповіді «Частково володію» віддали перевагу 30,95% майбутніх фітнес-тренерів і 11% обрали відповідь «важко відповісти» (рис. 3.1.).

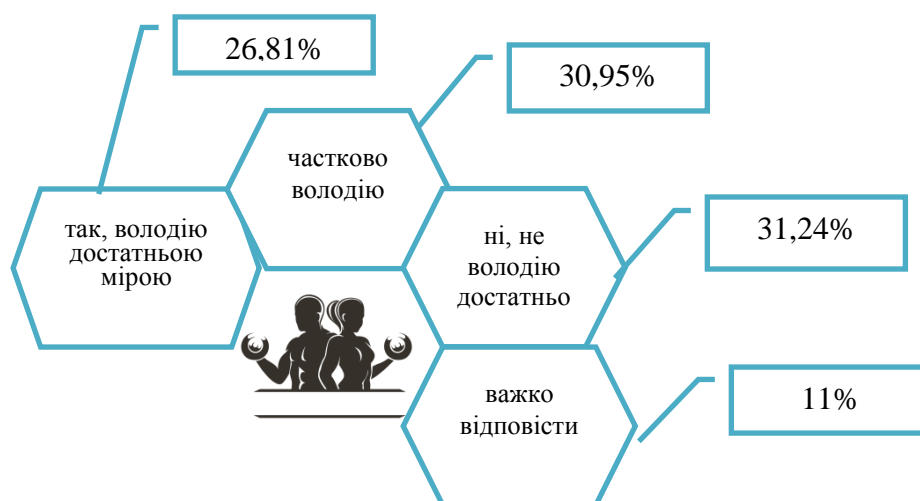

Рис. 3.1. Розподіл відповідей студентів про володіння знаннями щодо термінології для професійної діяльності у фітнес-індустрії з різними категоріями населення (%)

Варто зазначити, що 37,10% опитаних студентів не володіють достатньою мірою знаннями щодо змісту професійної діяльності фітнес-тренерів. Так і не знайшли відповіді на це запитання 16,13% респондентів, тому обрали відповідь «важко відповісти». Достатньою ж мірою володіють лише 12,28% опитуваних, а 34,49% респондентів частково володіють.

Стосовно міри володіння знаннями щодо методів професійної діяльності фітнес-тренерів можна зробити такі висновки: 14,53% опитаних студентів володіють достатньою мірою, 32,11% – частково володіють, 41,39% взагалі не володіють і 11,97% обрали відповідь «важко відповісти».

Згідно анкетування, про достатню міру володіння знаннями щодо засобів професійної діяльності фітнес-тренерів зазначили 12,25% опитуваних, 27,27% студентів вважають, що частково володіють. Проте 34,43% респондентів зізналися у відсутності даних знань (обравши відповідь «Ні, не володію достатньою мірою») і 26,05% опитаних студентів обрали відповідь «важко відповісти» (рис. 3.2.).

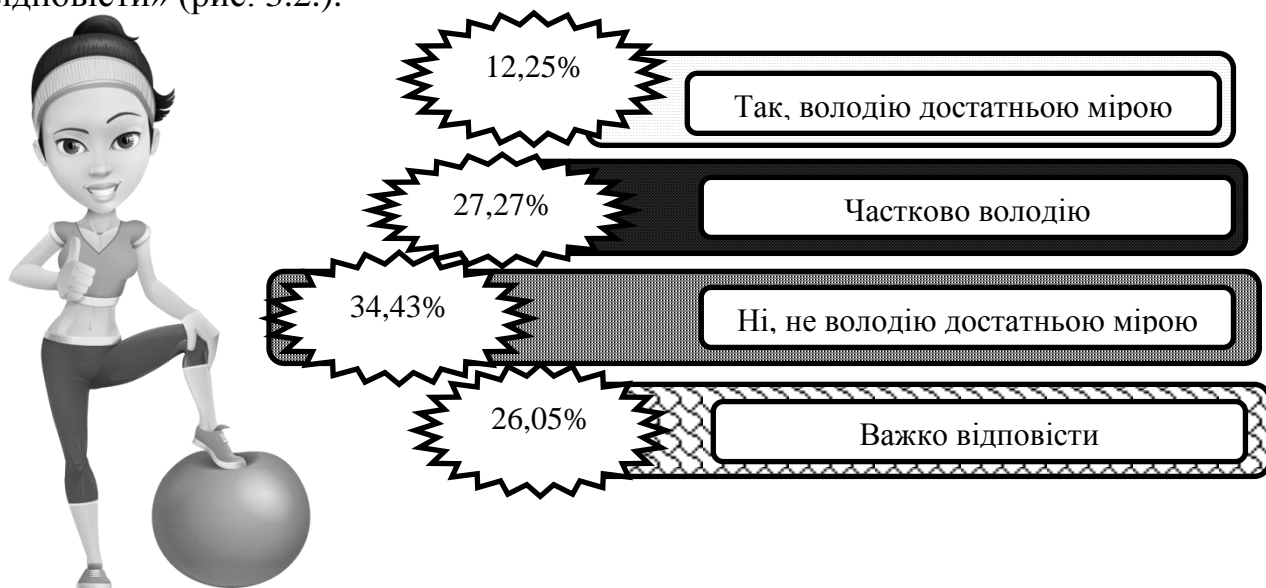

Рис. 3.2. Розподіл відповідей студентів про володіння знаннями щодо засобів професійної діяльності фітнес-тренерів (%)

Кращий результат виявлений серед відповідей студентів на запитання «Чи в повному обсязі Ви володієте знаннями щодо вимог до місця занять, інвентарю та обладнання для проведення занять з фітнесу?»: 48,00%

респондентів відповіли, що частково володіють, а про достатню міру володіння зазначили 17,31% опитуваних. Знайшлися й такі (23,08%), які зізналися що не володіють достатньою мірою і ті (11,61%), яким було важко відповісти.

Також, серед опитуваних 34,02% зазначили, що володіють достатньою мірою знаннями щодо принципів та етапів побудови раціонального харчування, 29,55% – частково володіють, 12,47% обрали відповідь «важко відповісти» і 23,96% респондентів відповіли, що не володіють достатньою мірою цими знаннями.

Методикою контролю та самоконтролю у процесі занять фітнесом володіють достатньою мірою лише 15,38% опитаних студентів, а не володіють достатньою мірою цілих 39,51%. Про часткове володіння зазначили 31,97% опитуваних і 13,14% обрали відповідь «важко відповісти» (рис. 3.3.).

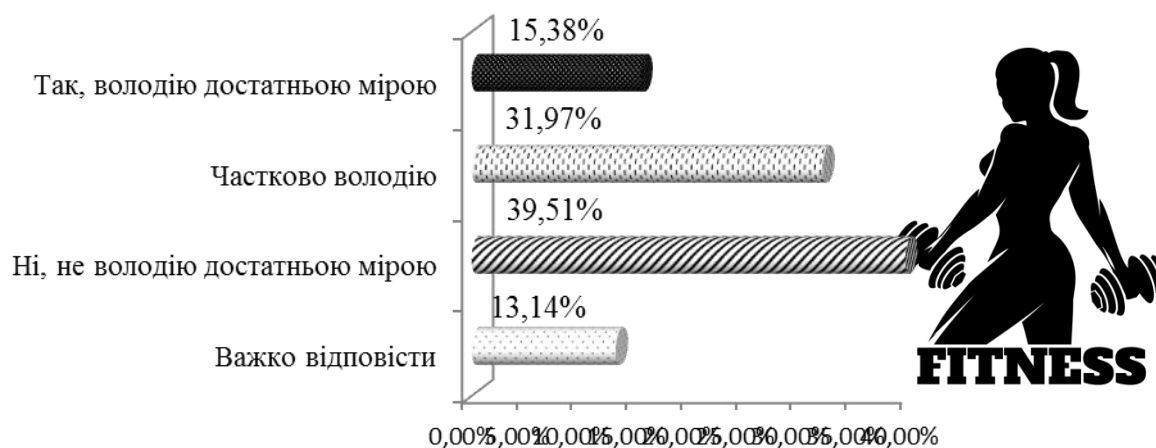

Рис. 3.3. Розподіл відповідей студентів про володіння знаннями щодо методики контролю та самоконтролю у процесі занять фітнесом (%)

Число респондентів, які не володіють достатньою мірою знаннями з профілактичних мір попередження травматизму на заняттях фітнесу складає більшість опитуваних (38,55%), трохи менше було тих, які зазначили про часткове володіння (36,16%), 13,95% респондентів відповіли, що володіють достатньою мірою даними цими знаннями і 11,34% не дали конкретної відповіді, обравши відповідь «важко відповісти».

Варто зазначити, що здатні застосовувати теоретичні знання на практиці при проведенні занять з фітнесу 17,71% опитаних студентів, 19,24% – частково здатні. На жаль, 47,57% усіх опитуваних зізналися, що не здатні застосовувати знання на практиці. Були й такі, які обрали відповідь «важко відповісти» (15,48%) (рис. 3.4.).

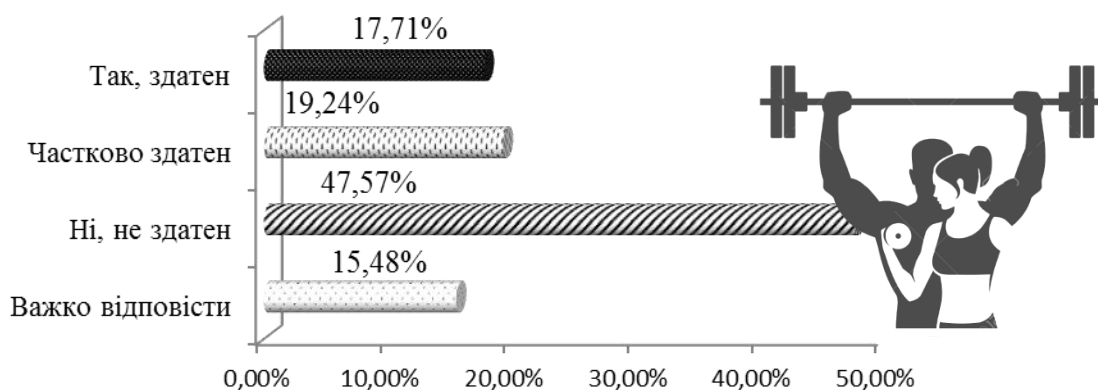

Рис. 3.4. Розподіл відповідей студентів про здатність застосовувати теоретичні знання на практиці при проведенні занять з фітнесу (%)

Не дуже втішним було й те, що більшість (51,44%) опитаних студентів зазначили, що не володіють достатньою мірою методиками складання фітнес-програм для занять з людьми різного віку і фізичного стану, а 14,26% опитуваних було важко відповісти на це запитання. Всього 14,12% респондентів володіють достатньою мірою даними методиками і 20,18% – частково володіють.

Щодо володіння методиками проведення фітнес-занять з використанням фітнес-програм, заснованих на видах рухової активності аеробної спрямованості (катання на роликових ковзанах), було виявлено такі результати: 22,37% студентів володіють достатньою мірою, 20,80% – частково володіють, 40,12% зізналися у тому, що не володіють достатньою мірою. Решта (16,71%) опитуваних обрали відповідь «важко відповісти».

Важливим є те, що більшість респондентів (37,47%) взагалі не володіють методиками проведення фітнес-занять з використанням фітнес-програм,

заснованих на видах рухової активності аеробної спрямованості (фітнес-програми на кардіотренажерах). Стверджують, що частково володіють даними методиками 27,91% опитаних студентів. Нажаль, 16,40% респондентів засвідчили, що володіють достатньою мірою даними методиками і 18,22% зазначають, що важко відповісти на поставлене запитання (рис. 3.5.).

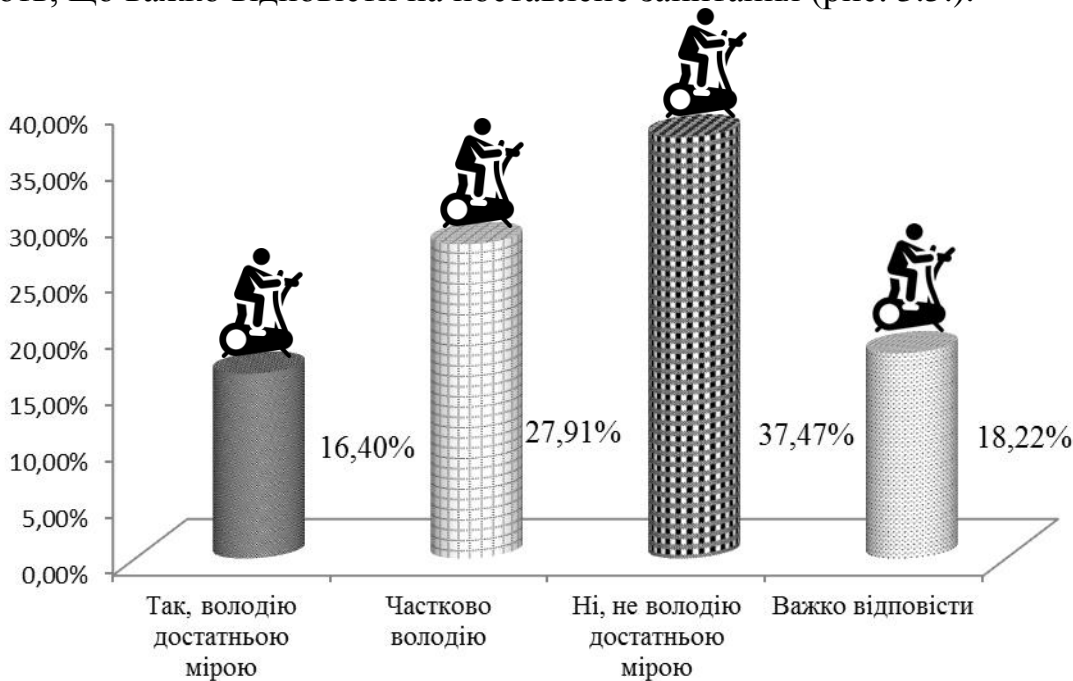

Рис. 3.5. Розподіл відповідей студентів про володіння методиками проведення фітнес-занять з використанням фітнес-програм, заснованих на видах рухової активності аеробної спрямованості (фітнес-програми на кардіотренажерах) (%)

Також необхідно зазначити, що 21,44% опитуваних студентів володіють достатньою мірою методиками проведення фітнес-занять з використанням фітнес-програм, заснованих на видах рухової активності аеробної спрямованості (оздоровча ходьба), трохи менше – 18,98% частково володіють. Знову-таки, найбільше студентів (39,93%) зізнаються, що не володіють достатньою мірою даними методиками. Знайшлися й такі, які обрали відповідь «важко відповісти» – 19,65% респондентів.

Володіють методиками проведення фітнес-занять з використанням фітнес-програм, заснованих на оздоровчих видах гімнастики I категорії (степ-

аеробіка, хай-імпакт, роуп-скіпінг) 24,05% респондентів, 24,51% – частково володіють. Студентів, які обрали відповідь «важко відповісти», було 14,55%, і більшість (36,89%) стверджують, що не володіють даними методиками достатньою мірою.

З приводу володіння методиками проведення фітнес-занять з використанням фітнес-програм, заснованих на оздоровчих видах гімнастики II категорії (памп-аеробіка, супер-стронг, слайд-аеробіка, фітбол-аеробіка) можна зробити такі висновки: 22,69% опитуваних частково володіють, 16,82% – володіють достатньою мірою, 44,62% – не володіють достатньою мірою і у 15,87% дане запитання викликало труднощі, тому вони обрали відповідь «важко відповісти» (рис. 3.6.).

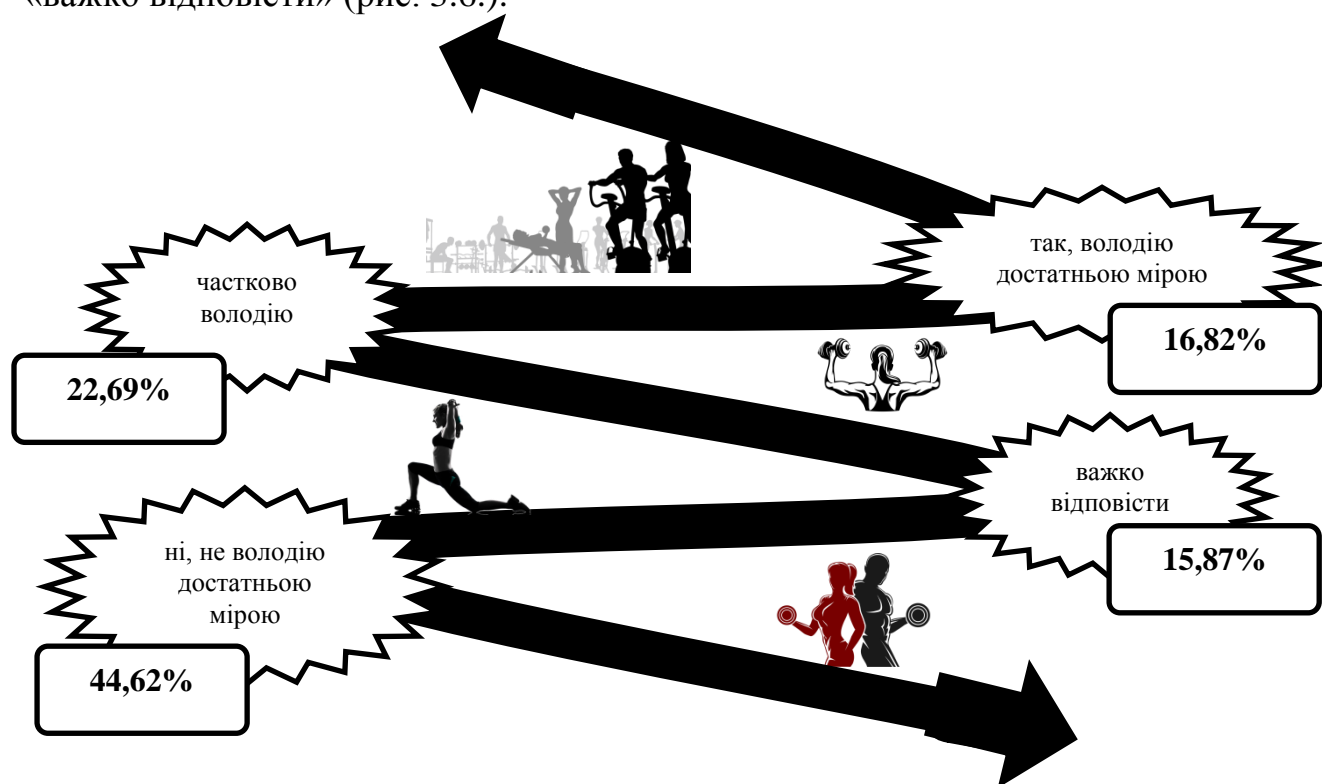

Рис. 3.6. Розподіл відповідей студентів про володіння методиками проведення фітнес-занять з використанням фітнес-програм, заснованих на оздоровчих видах гімнастики II категорії (памп-аеробіка, супер-стронг, слайд-аеробіка, фітбол-аеробіка) (%)

Достатньою мірою володіють методиками проведення фітнес-занять з використанням фітнес-програм, заснованих на оздоровчих видах гімнастики III

категорії (лоу-імпект, танцювальна аеробіка, хіп-хоп, бокс-аеробіка) 18,17% студентів; 23,45% респондентів зазначили про те, що частково володіють. Володіють достатньою мірою 40,63% опитуваних і 17,75% респондентів було важко відповісти на поставлене запитання.

При цьому, 19,45% опитаних студентів володіють достатньою мірою методиками проведення фітнес-занять з використанням фітнес-програм, заснованих на оздоровчих видах гімнастики IV категорії (йога-аеробіка, флекс), 24,36% також володіють, але частково. Не володіють достатньою мірою даними методиками 35,98% опитуваних і не дали точної відповіді на запитання 20,21% усіх анкетованих, які обрали відповідь «важко відповісти».

З опитуваних студентів 35,86% не володіють достатньою мірою методиками проведення фітнес-занять з використанням фітнес-програм, заснованих на видах рухової активності силової спрямованості (бодібілдинг). Про часткове володіння зазначили 27,85% респондентів, про володіння достатньою мірою – 19,43% опитаних студентів та 16,86% анкетованих обрали відповідь «важко відповісти» (рис. 3.7.).

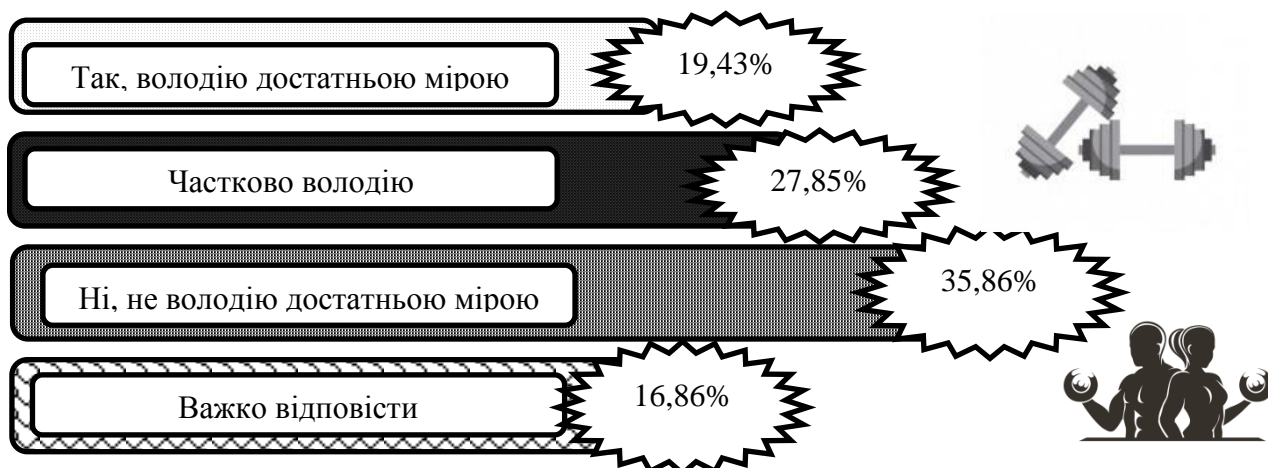

Рис. 3.7. Розподіл відповідей студентів про володіння методиками проведення фітнес-занять з використанням фітнес-програм, заснованих на видах рухової активності силової спрямованості (бодібілдинг) (%)

Потрібно зазначити, що 26,47% опитаних студентів частково володіють методиками проведення фітнес-занять з використанням фітнес-програм, заснованих на видах рухової активності силової спрямованості (слім-джім),

16,60% респондентів вказують на володіння достатньою мірою, 40,73% анкетованих – про не володіння достатньою мірою, 16,20% опитуваних обрали відповідь «важко відповісти».

Щодо володіння методиками проведення фітнес-занять з використанням фітнес-програм, заснованих на видах рухової активності силової спрямованості (бодістайлінг) можна висвітлити наступне: 16,51% анкетованих зазначають про володіння даними методиками повною мірою, 22,52% – про часткове володіння, 39,79% – про не володіння достатньою мірою та 21,18% опитуваних було важко відповісти на запитання.

Згідно анкетування, цілих 47,40% опитаних студентів не володіють достатньою мірою методиками проведення фітнес-занять з використанням фітнес-програм, заснованих на поєднанні оздоровчих видів гімнастики та занять силової спрямованості, 17,46% – частково володіють і 15,24% володіють достатньою мірою. Зазначимо й про тих, яким було важко відповісти на запитання – 19,90% опитуваних студентів (рис. 3.8.).

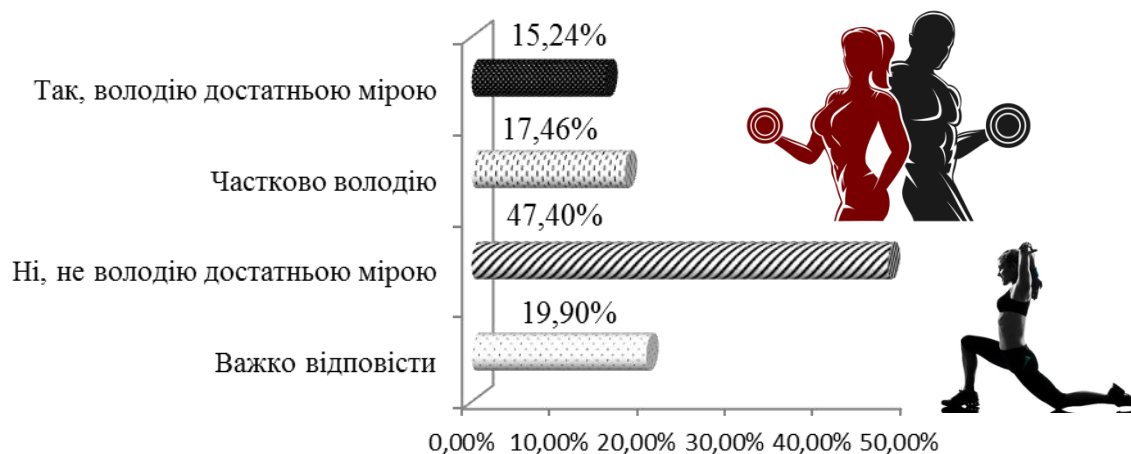

Рис. 3.8. Розподіл відповідей студентів про володіння методиками проведення фітнес-занять з використанням фітнес-програм, заснованих на поєднанні оздоровчих видів гімнастики та занять силової спрямованості (%)

Також, володіння методиками проведення фітнес-занять з використанням фітнес-програм, в основу яких покладено види рухової активності у воді (аквафітнес) було відмічено у 17,28% респондентів, часткове володіння – у

27,15%. Про не володіння достатньою мірою даними методиками зазначило 39,28% опитуваних і 16,29% обрали відповідь «важко відповісти».

При цьому, про володіння достатньою мірою методиками проведення фітнес-занять з степ-платформами зазначило 19,10% опитаних студентів, про часткове – 21,21%. Більшість анкетованих (40,35%) відповіли, що не володіють такими методиками достатньою мірою, а 19,34% респондентів взагалі не дали конкретної відповіді, обравши відповідь «важко відповісти».

Опитувані (28,95%) зазначали також про часткове володіння методиками проведення фітнес-занять з балансуєчими платформами, 15,61% навіть вказали про володіння достатньою мірою такими методиками. Звісно, були й такі студенти, які обрали відповідь «важко відповісти» (21,82%). Решта (33,62%) анкетованих зазначили, що не володіють подібними методиками достатньою мірою (рис. 3.9.).

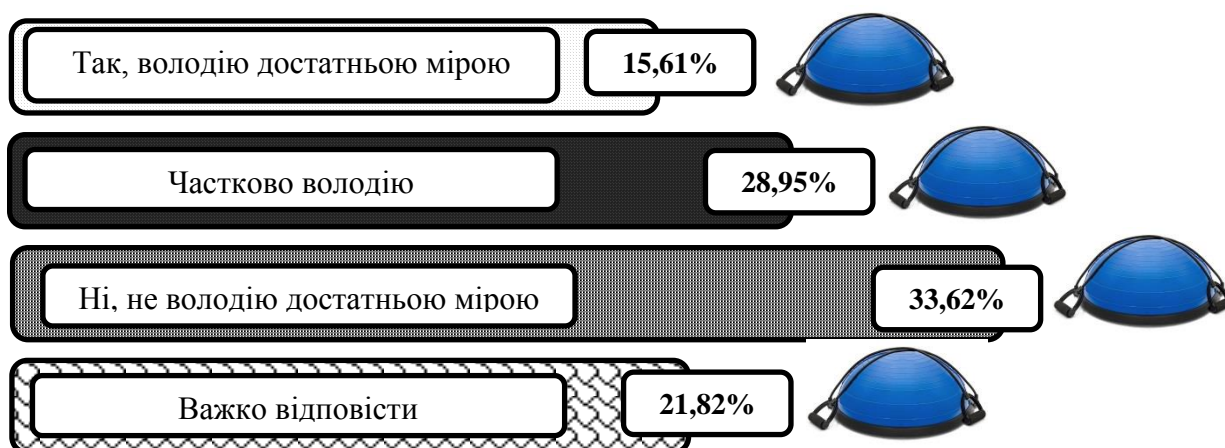

Рис. 3.9. Розподіл відповідей студентів про володіння методиками проведення фітнес-занять з балансуєчими платформами (%)

Якщо говорити про володіння методиками проведення фітнес-занять зі слайд-доріжками, то можна зробити такий висновок: 23,84% опитаних студентів частково володіють, 17,72% – володіють достатньою мірою, 37,47% не володіють достатньою мірою і 20,97% респондентів зазначили, що важко відповісти на поставлене запитання.

Зазначимо, що 15,98% опитуваних володіють достатньою мірою методиками проведення фітнес-занять з TRX петлями, трохи більше (20,73%) –

частково володіють. Зізналися у не володінні достатньою мірою даними методиками 34,58% опитаних студентів, а 28,71% респондентів обрали відповідь «важко відповісти».

Число студентів, які частково володіють методиками проведення фітнес-занять з такими предметами як фітбол, складає 24,04%. Про володіння достатньою мірою зазначили 19,14% опитуваних, про не володіння достатньою мірою – 37,47% респондентів. Не змогли відповісти на поставлене запитання 19,35% усіх анкетованих, тому обрали відповідь «важко відповісти» (рис. 3.10.).

Рис. 3.10. Розподіл відповідей студентів про володіння методиками проведення фітнес-занять з такими предметами як фітбол (%)

Щодо міри володіння методиками проведення занять з фітнесу із застосуванням тренажерів, таких як катілак, можна зробити такий висновок: 25,74% опитаних студентів володіють цими методиками достатньою мірою, 21,38% анкетованих – частково володіють, 35,08% респондентів – не володіють достатньою мірою і 17,80% опитаних студентів обрали відповідь «важко відповісти».

До того ж, 22,81% опитуваних стверджують, що володіють достатньою мірою методиками проведення занять з фітнесу із застосуванням бігової доріжки, 28,29% – що частково володіють вказаними методиками, 31,48%

опитаних студентів зізналися, що не володіють такими методиками достатньою мірою, а 17,42%, що не зможуть відповісти на це запитання.

Частина анкетованих (22,89%) стверджують, що володіють достатньою мірою методиками проведення занять з фітнесу із застосуванням таких тренажерів як орбітрек, трохи більше – 23,92%, що частково володіють. Більшість (40,10%) зазначає, що не володіють достатньою мірою вищезазначеними методиками, а 13,09% обрали відповідь «важко відповісти».

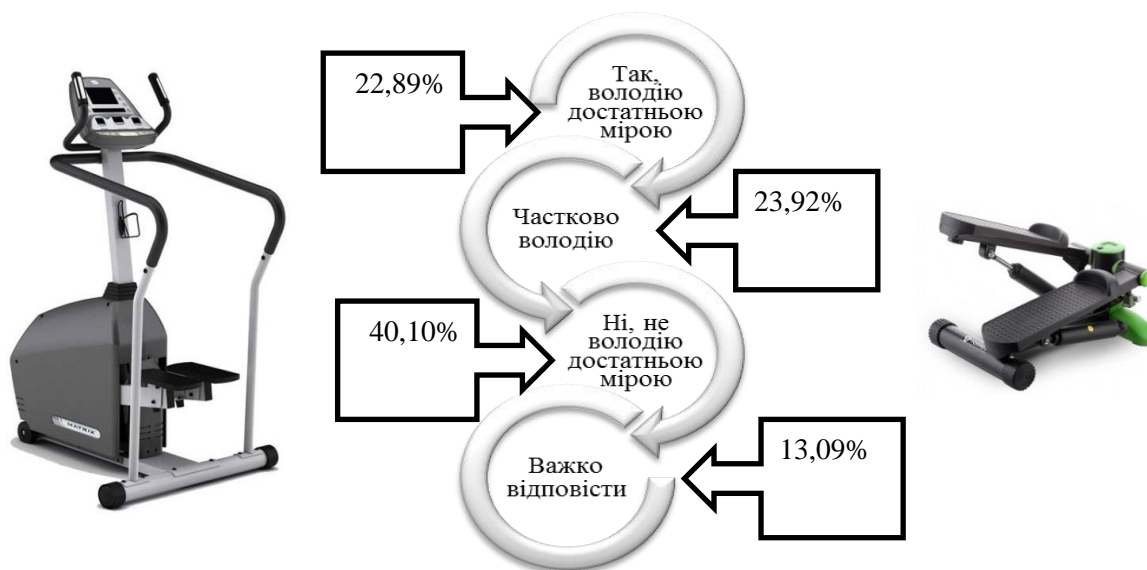

Рис. 3.11. Розподіл відповідей студентів про володіння методиками проведення занять з фітнесу із застосуванням таких тренажерів як степер (%)

Якщо говорити про методики проведення занять з фітнесу із застосуванням таких тренажерів як степер, то варто зазначити, що лише найменша кількість студентів (19,03%) володіє цими методиками достатньою мірою, а от у не володінні достатньою мірою зізналися 35,38% анкетованих. Про часткове володіння повідомляють 20,73% респондентів. Важко відповісти за поставлене запитання було 24,86% опитаних студентів (рис. 3.11.).

Питання щодо ступеня оволодіння методиками проведення занять з фітнесу із застосуванням таких тренажерів як велотренажер, висвітлило наступні результати: більшість (32,82%) опитуваних володіють достатньою мірою методиками проведення занять з фітнесу із застосуванням

велотренажерів, 28,36% частково володіють, 26,01% не володіють достатньою мірою даними методиками, а 12,81% обрали відповідь «важко відповісти».

Також проаналізуємо результати опитування викладачів закладів вищої освіти. Анкету для опитування викладачів закладів вищої освіти. подано у додатку К.

Нами було проанкетовано 5 викладачів Бердянського державного педагогічного університету, 6 викладачів Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова, 8 викладачів Національного університету фізичного виховання та спорту України, 7 викладачів Сумського державного педагогічного університету імені А. С. Макаренка та 7 викладачів Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки.

Рис. 3.12. Розподіл відповідей викладачів щодо питання проблем з навчально-методичною літературою, необхідною для формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії (%)

Результати анкетування викладачів вищезазначених закладів вищої освіти свідчать про те, що більшість викладачів (39,12%) вважають, що проблеми з навчально-методичною літературою, необхідною для формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії, все-таки, існують. Трохи менше (37,33%) зазначили, що проблеми частково існують. Важко відповісти на це запитання було 15,55% усіх викладачів, і лише 8% опитаних стверджували, що даної проблеми не існує (рис. 3.12.).

При цьому, 32,93% опитаних викладачів не спрямовують свої зусилля на розробку та видання навчально-методичної літератури, необхідної для

формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. Серед опитуваних були й такі, які сприяють вирішенню даної проблеми та спрямовують зусилля на розробку навчально-методичної літератури (18,50%), ще 31,97% частково спрямовують і 17,05% опитаних викладачів обрали відповідь «важко відповісти».

З опитуваних викладачів всього 17,22% організують проведення круглих столів із залученням провідних фахівців у сфері фітнес-індустрії для обміну досвідом. На жаль, 41,76% не займаються даними заходами. Не знайшли відповіді на це запитання 18,05% викладачів, обравши відповідь «важко відповісти», а 22,97% респондентів вказали, що займаються частковою організацією.

Щодо використання в навчальній діяльності системи Moodle для моніторингу знань майбутніх фітнес-тренерів, було виявлено такі результати: 22,05% опитуваних викладачів використовували її у своїй практиці, а 29,28% респондентів не користувалися даною системою. Важко відповісти на це запитання було 17,69% опитаних викладачів, а про часткове використання системи зазначили 30,98% опитуваних.

Згідно анкетування, 12,69% викладачів спрямовують свої зусилля на складання портфоліо майбутніми фітнес-тренерами, частина (35,19%) частково спрямовують, 33,59% опитуваних взагалі не займаються цим і 18,53% обрали відповідь «важко відповісти» (рис. 3.13.).

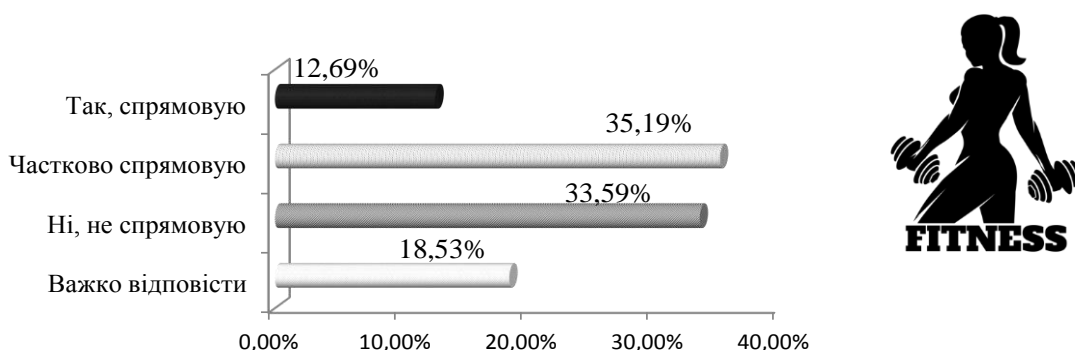

Рис. 3.13. Розподіл відповідей викладачів щодо спрямування зусиль на складання портфоліо майбутніми фітнес-тренерами (%)

Крім того, всього 15,55% опитаних викладачів застосовують у професійній підготовці майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії такий метод навчання як моделювання професійної ситуації. Інша частина – 38,59% не використовують даний метод, про часткове використання зазначили у 33,17% викладачів, а 12,69% усіх опитуваних обрали відповідь «важко відповісти».

Такий метод навчання як рольові та ділові ігри у професійній підготовці майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії застосовують всього 8,69% опитаних викладачів, не користуються ним 29,59% респондентів. Часткове використання відмічене у 39,67% респондентів. Відповідь «важко відповісти» обрали 22,05% анкетованих.

Щодо застосування такого методу навчання як проведення дискусій у професійній підготовці майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії було виявлено такі показники: 19,55% опитуваних використовують даний метод, 32,81% зазначили про часткове застосування, 28,09% викладачів не користуються даним методом і 19,55% респондентів було важко відповісти.

Рис. 3.14. Розподіл відповідей викладачів щодо використання PC-журнал успішності студентів у професійній підготовці майбутніх фітнес-тренерів (%)

У професійній підготовці 14,05% викладачів використовують PC-журнал успішності студентів у професійній підготовці майбутніх фітнес-тренерів. Більшість же, 34,74% опитуваних, не використовують його у своїй практиці.

Часткове використання було виявлено у 33,16% опитаних викладачів і 18,05% не дали чіткої відповіді на запитання, обравши відповідь «важко відповісти» (рис. 3.14.).

Варто зазначити, що про використання у професійній підготовці майбутніх фітнес-тренерів спеціально виготовлених відео-лекції: з синхронними слайдами у спеціальних програмних оболонках Camtasio Studio зазначило 18,04% опитаних викладачів, 26,31% вказали на часткове застосування. На жаль, 40,10% опитаних не використовують у практиці відео-лекції. Цілих 15,55% респондентів обрали відповідь «важко відповісти».

Також, серед опитуваних 20,02% застосовують електронну пошту у професійній підготовці майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. Не користуються нею 37,14% опитаних викладачів. Частково застосовують у своїй практиці 30,98% респондентів і 11,86% усіх опитуваних обрали відповідь «важко відповісти».

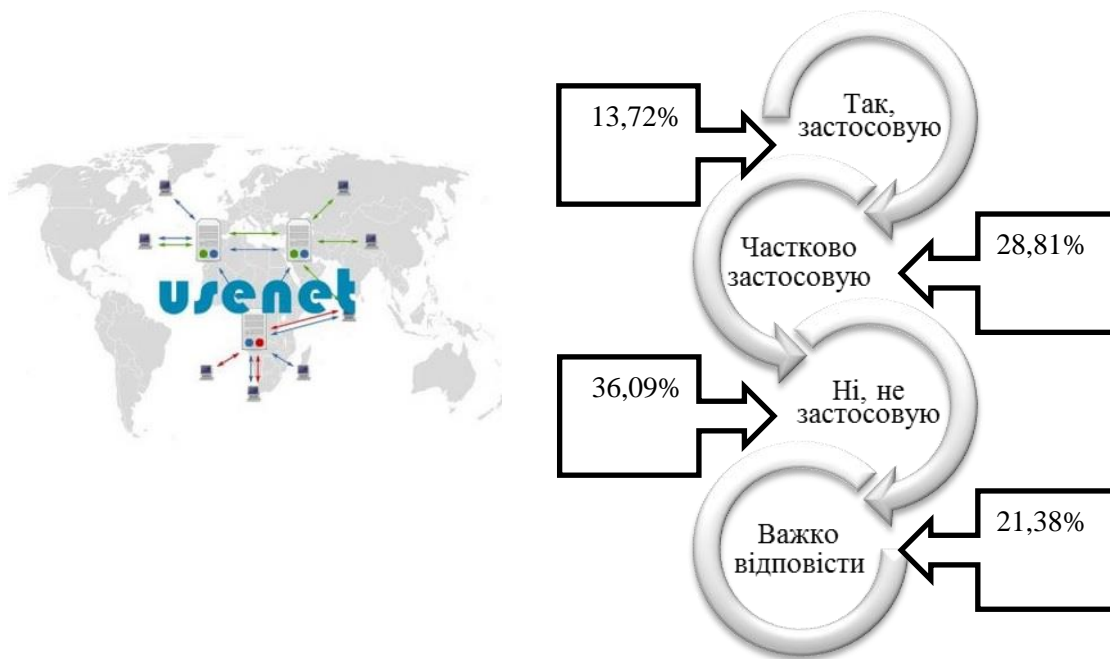

Рис. 3.15. Розподіл відповідей викладачів щодо застосування файло обмінні мережі (Usenet) у професійній підготовці майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії (%)

Число викладачів, які не застосовують файлообмінні мережі (Usenet) у професійній підготовці майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії складає більшість опитуваних – 36,09%. Знайшлися і ті, які використовують це у своїй практиці (13,72%), а також такі, що частково використовують (28,81%). Серед усіх опитуваних, 21,38% обрали відповідь «важко відповісти» (рис. 3.15.).

Питання щодо застосування соціальних мереж у професійній підготовці майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії дало наступні результати: 30,95% опитаних викладачів не застосовують соціальні мережі у підготовці фітнес-тренерів, 32,81% частково застосовують і лише 16,69% користуються ними на практиці. Серед опитуваних 19,55% обрали відповідь «важко відповісти».

Для встановлення сучасного стану сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії нами також було проведено анкетування 37 фітнес-тренерів таких фітнес-центрів, як «София Sport», «Skyfitness», «Fitness academy», «Скорпіон», «Атлетіко», «Body art fitness», «EnerGym», «СпортЛенд», «5 Елемент», «Sport Life», «Планета фітнес», «DRAGOMANOV FIT», «Подольський» та «Fit Curves».

Анкета для фітнес-тренерів подана у додатку М.

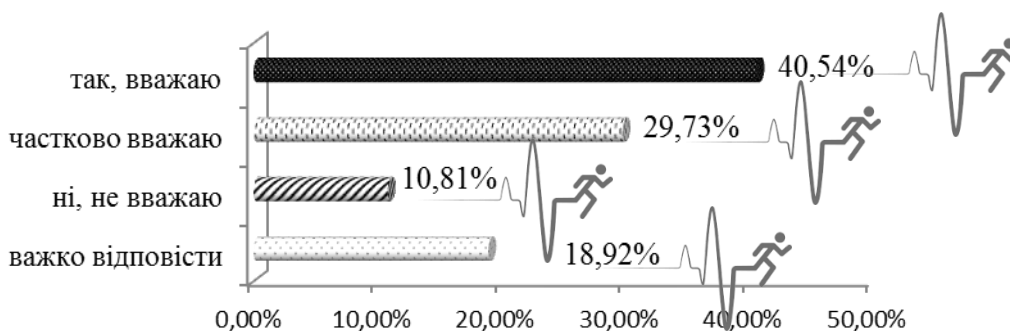

Рис. 3.16. Розподіл відповідей викладачів щодо потреби проведення практики студентів-практикантів у закладах, які відносяться до фітнес-індустрії (%)

З опитуваних фітнес-тренерів всього 40,54% вважають, що потрібно проводити практику студентів-практикантів у закладах, які відносяться до фітнес-індустрії. На жаль, 10,81% не вважають за потрібне проведення практик. Не знайшли відповіді на це запитання 18,92% фітнес-тренерів, обравши відповідь «важко відповісти», а 29,73% респондентів вказали, що частково вважають за потрібне проведення практик студентів-практикантів у закладах, які відносяться до фітнес-індустрії (рис. 3.16.).

Щодо міри сформованості готовність до професійної діяльності у фітнес-індустрії у студентів-практикантів, було виявлено такі результати: 16,21% респондентів вважають, що готовність сформована достатньою мірою, а 35,14% опитаних вважають, що готовність сформована не достатньою мірою. Важко відповісти на це запитання було 27,03% опитаних фітнес-тренерів, а про відповідь «вважаю, що сформована частково» обрали 21,62% опитуваних.

Якщо говорити про володіння студентами-практикантами методиками вдосконалення фізичних якостей осіб різного віку та різного рівня підготовленості засобами фітнесу, то варто зазначити, що лише найменша кількість фітнес-тренерів (13,51%) обрали відповідь «вважаю, що володіють достатньою мірою», а от про те, що студенти-практиканти не володіють достатньою мірою вказали 37,84% анкетованих. Про часткове володіння повідомляють 21,62% респондентів. Важко відповісти за поставлене запитання було 27,03% опитаних фітнес-тренерів.

Згідно анкетування, про достатню міру володіння студентами-практикантами знаннями щодо сучасних підходів розробки персональних та групових фітнес-програм для осіб різного віку, статі та фізичного стану зазначили 13,51% опитуваних, 21,62% – про часткове володіння. Проте 35,14% респондентів наголосили, про те, що студенти-практиканти не володіють достатньою мірою і 29,73% опитаних обрали відповідь «важко відповісти».

Подібний результат виявлений серед відповідей фітнес-тренерів щодо рівня володіння студентами-практикантами навичками організації занять з фітнесу: 21,62% респондентів зазначили, що студенти-практиканти частково

володіють, а про достатню міру володіння студентами-практикантами навичками організації занять з фітнесу вказали 10,81% опитуваних. Знайшлися й такі (37,84%), які вказали що студентами-практикантами не володіють достатньою мірою і ті (29,73%), яким було важко відповісти (рис. 3.17.).

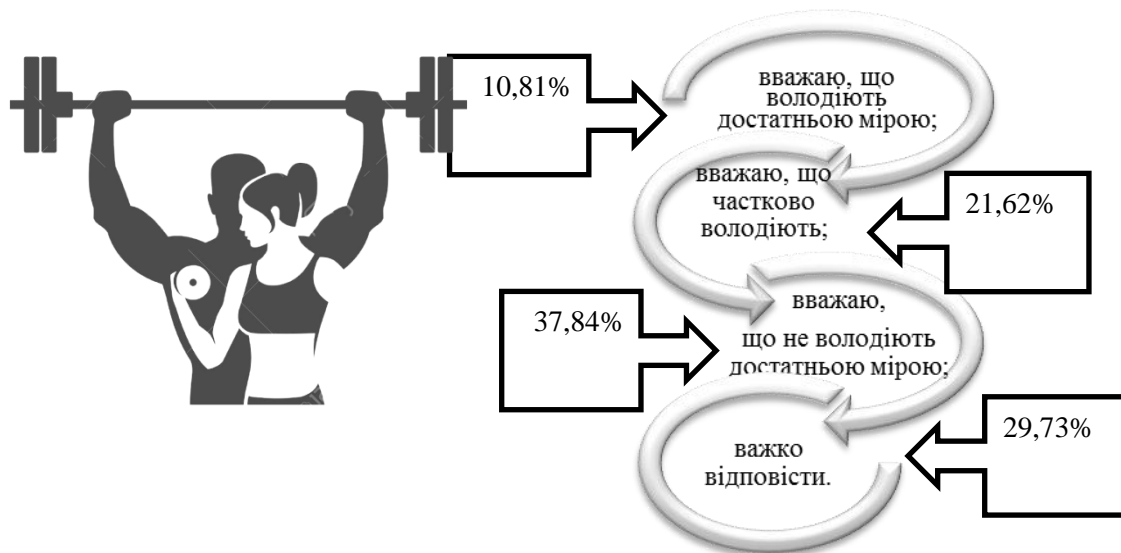

Рис. 3.17. Розподіл відповідей фітнес-тренерів щодо рівня володіння студентами-практикантами навичками організації занять з фітнесу (%)

Також, серед опитуваних 16,21% зазначили, що студенти-практиканти володіють достатньою мірою вміннями та навичками, які дозволять здійснювати ефективну професійну діяльність у фітнес-індустрії, 18,92% – вважають, що студенти-практиканти частково володіють, 27,03% обрали відповідь «важко відповісти» і 37,84% відповіли, що студенти-практиканти не володіють достатньою мірою вміннями та навичками, які дозволять здійснювати ефективну професійну діяльність у фітнес-індустрії.

Таким чином, з метою встановлення сучасного стану формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії, у 2016 році було проведено анкетування в якому взяли участь 263 студенти 3-4 курсів закладів вищої освіти України, які навчаються з галузі знань 0102 Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини напряму підготовки 6.010103 Здоров'я людини, 28 викладачів закладів вищої освіти України та

37 фітнес-тренерів. Результати анкетування засвідчили гостру потребу у підготовці майбутніх фітнес-тренерів у закладах вищої освіти.

3.2. Формувальний етап педагогічного експерименту та узагальнення результатів дослідження

Проаналізуємо результати формувального етапу педагогічного експерименту, який здійснювався впродовж 2015-2019 навчальних років.

У формувальному етапі експерименту брали участь студенти Бердянського державного педагогічного університету, Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова та Сумського державного педагогічного університету імені А.С. Макаренка, які входили до контрольних ($n = 71$ особа) та експериментальних ($n = 73$ особи) груп.

Проаналізуємо результати педагогічного експерименту щодо визначення сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Охарактеризуємо рівні сформованості мотиваційно-аксіологічного компонента готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії за мотиваційним критерієм.

Таблиця 3.2

Динаміка даних, що характеризують сформованість мотиваційно-аксіологічного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за мотиваційним критерієм у студентів контрольних і експериментальних груп (бали)

Група	Контрольні групи, $n = 71$	Експериментальні групи, $n = 73$	t
	$M \pm m$	$M \pm m$	
Експеримент			
Початок експерименту	17,54±0,42	18,41± 0,50	1,34
Кінець експерименту	18,69± 0,47	20,79±0,50 *	3,08
T	1,85	3,33	

Примітка: * - $p < 0,05$

Динаміка даних, що характеризують сформованість мотиваційно-аксіологічного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за мотиваційним критерієм у студентів контрольних та експериментальних груп на початок і кінець педагогічного експерименту, подано у таблиці 3.2.

Аналіз результатів свідчить про те, що на початок педагогічного експерименту не спостерігається істотної відмінності (при $t=1,34$) між середніми значеннями (відповідно $17,54 \pm 0,42$ балів) сформованості мотиваційно-аксіологічного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за мотиваційним критерієм студентів контрольних груп і середніми значеннями (відповідно $18,41 \pm 0,50$ балів) сформованості мотиваційно-аксіологічного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за мотиваційним критерієм студентів експериментальних груп. Отже, можемо стверджувати, що на початку педагогічного експерименту контрольні та експериментальні групи були однорідними за своїм складом.

Як бачимо з таблиці 3.2, протягом педагогічного експерименту не спостерігається істотної відмінності (при $t=1,85$) між середніми значеннями (відповідно $17,54 \pm 0,42$ балів і $18,69 \pm 0,47$ балів) сформованості мотиваційно-аксіологічного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за мотиваційним критерієм студентів контрольних груп.

Нами була відмічена істотна відмінність (при $t=3,33$) між середніми значеннями (відповідно $18,41 \pm 0,50$ балів та $20,79 \pm 0,50$ балів) сформованості мотиваційно-аксіологічного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за мотиваційним критерієм студентів експериментальних груп протягом педагогічного експерименту.

На кінець педагогічного експерименту спостерігається істотна відмінність (при $t=3,08$) між середніми значеннями (відповідно $18,69 \pm 0,47$ балів) сформованості мотиваційно-аксіологічного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за мотиваційним критерієм студентів контрольних груп і середніми значеннями (відповідно $20,79 \pm 0,50$ балів)

сформованості мотиваційно-аксіологічного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за мотиваційним критерієм студентів експериментальних груп. Це свідчить про більш стійку мотивацію студентів експериментальної групи до професійної діяльності у фітнес-індустрії ($p < 0,05$).

Таблиця 3.3

Динаміка рівнів сформованості мотиваційно-аксіологічного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за мотиваційним критерієм студентів контрольних і експериментальних груп

Група	Етапи експериментального дослідження					
	початок			кінець		
	В	С	Н	В	С	Н
	К-ть	К-ть	К-ть	К-ть	К-ть	К-ть
	%	%	%	%	%	
КГ (n = 71)	5 7,04	32 45,07	34 47,89	9 12,68	34 54,93	23 32,39
Приріст	Високий +5,63;		Середній +9,86;		Низький -15,49.	
ЕГ (n = 73)	6 8,22	36 49,31	31 42,47	13 17,81	48 65,75	12 16,44
Приріст	Високий +9,59;		Середній +16,44;		Низький -26,03.	

Примітка: Н – низький, С – середній, В – високий рівні.

На початку педагогічного експерименту до високого рівня сформованості мотиваційно-аксіологічного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за мотиваційним критерієм було віднесено лише 7,04% студентів контрольних груп та 8,22% студентів експериментальних груп. Після проведення педагогічного експерименту дані, що характеризують високий рівень сформованості мотиваційно-аксіологічного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за мотиваційним критерієм збільшилися у студентів контрольних груп до 12,68% та у студентів експериментальних груп до 17,81%. Відповідно змінилися дані, що характеризують середній рівень сформованості мотиваційно-аксіологічного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за

мотиваційним критерієм (у контрольних групах з 45,07% до 54,93% та у експериментальних групах з 49,31% до 65,75%). Дані, що характеризують низький рівень сформованості мотиваційно-аксіологічного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за мотиваційним критерієм, зменшилися (у контрольних групах з 47,89% до 32,39% та у експериментальних групах з 42,47% до 16,44%) (рис. 3.18.).

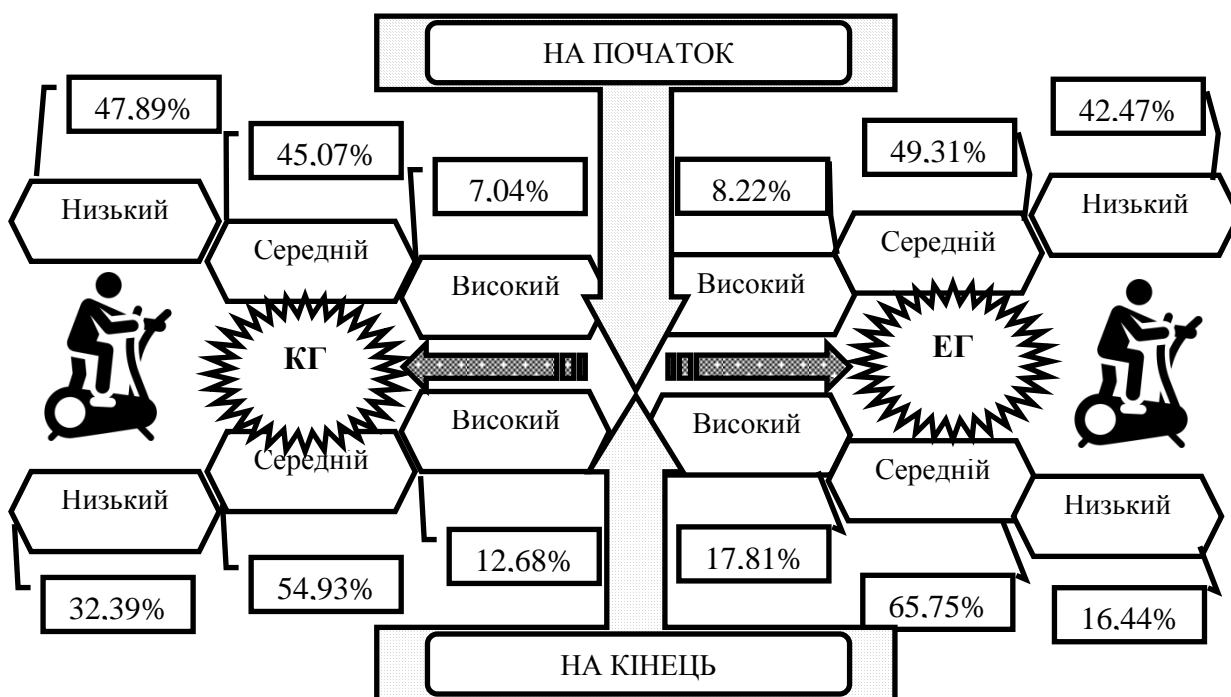

Рис. 3.18. Динаміка рівнів сформованості мотиваційно-аксіологічного компонента готовності студентів контрольних і експериментальних груп до професійної діяльності у фітнес-індустрії за мотиваційним критерієм

Дослідження показали, що вищий приріст високого та середнього рівнів сформованості мотиваційно-аксіологічного компонента готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії за мотиваційним критерієм в експериментальних групах порівняно з контрольними групами. Так, прирости високого та середнього рівнів сформованості мотиваційно-аксіологічного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за мотиваційним критерієм складали у контрольних групах відповідно 5,63% та 9,86%, у експериментальних групах – відповідно 9,59% та 16,44%.

Низький рівень сформованості мотиваційно-аксіологічного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за мотиваційним критерієм зменшився у контрольних групах на 15,49%, у експериментальних групах – відповідно на 26,03%.

Охарактеризуємо рівні сформованості інтелектуального компонента готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії за інформаційно-пізнавальним критерієм.

Динаміка даних, що характеризують сформованість інтелектуального компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за інформаційно-пізнавальним критерієм у студентів контрольних та експериментальних груп на початок і кінець педагогічного експерименту, подано у таблиці 3.4.

Таблиця 3.4

Динаміка даних, що характеризують сформованість інтелектуального компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за інформаційно-пізнавальним критерієм у студентів контрольних і експериментальних груп (бали)

Група	Контрольні групи, n = 71	Експериментальні групи, n = 73	t
	M ± m	M ± m	
Експеримент			
Початок експерименту	27,10±0,77	28,85±0,80	1,58
Кінець експерименту	29,24±0,86	32,63±0,85*	2,80
T	1,86	3,21	

Примітка: * - $p < 0,05$

Аналіз результатів свідчить про те, що на початок педагогічного експерименту не спостерігається істотної відмінності (при $t=1,58$) між середніми значеннями (відповідно 27,10±0,77 балів) сформованості інтелектуального компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за інформаційно-пізнавальним критерієм студентів контрольних груп і середніми значеннями (відповідно 28,85±0,80 балів) сформованості

інтелектуального компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за інформаційно-пізнавальним критерієм студентів експериментальних груп. Отже, можемо стверджувати, що на початку педагогічного експерименту контрольні та експериментальні групи були однорідними за своїм складом.

Як бачимо з таблиці 3.4, протягом педагогічного експерименту не спостерігається істотної відмінності (при $t=1,86$) між середніми значеннями (відповідно $27,10 \pm 0,77$ балів і $29,24 \pm 0,86$ балів) сформованості інтелектуального компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за інформаційно-пізнавальним критерієм студентів контрольних груп.

Нами була відмічена істотна відмінність (при $t=3,21$) між середніми значеннями (відповідно $28,85 \pm 0,80$ балів та $32,63 \pm 0,85$ балів) сформованості інтелектуального компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за інформаційно-пізнавальним критерієм студентів експериментальних груп протягом педагогічного експерименту.

На кінець педагогічного експерименту спостерігається істотна відмінність (при $t=2,80$) між середніми значеннями (відповідно $29,24 \pm 0,86$ балів) сформованості інтелектуального компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за інформаційно-пізнавальним критерієм студентів контрольних груп і середніми значеннями (відповідно $32,63 \pm 0,85$ балів) сформованості інтелектуального компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за інформаційно-пізнавальним критерієм студентів експериментальних груп.

На початку педагогічного експерименту до високого рівня сформованості інтелектуального компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за інформаційно-пізнавальним критерієм було віднесено лише 5,63% студентів контрольних груп та 6,85% студентів експериментальних груп. Після проведення педагогічного експерименту дані, що характеризують високий рівень сформованості інтелектуального компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за інформаційно-пізнавальним критерієм

збільшилися у студентів контрольних груп до 9,86% та у студентів експериментальних груп до 15,07%. Відповідно змінилися дані, що характеризують середній рівень сформованості інтелектуального компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за інформаційно-пізнавальним критерієм (у контрольних групах з 42,26% до 49,30% та у експериментальних групах з 49,31% до 64,38%). Дані, що характеризують низький рівень сформованості інтелектуального компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за інформаційно-пізнавальним критерієм, зменшилися (у контрольних групах з 52,11% до 40,85% та у експериментальних групах з 43,84% до 20,55%) (рис. 3.19.).

Таблиця 3.5

Динаміка рівнів сформованості інтелектуального компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за інформаційно-пізнавальним критерієм студентів контрольних і експериментальних груп

Група	Етапи експериментального дослідження					
	початок			кінець		
	В	С	Н	В	С	Н
	К-ть	К-ть	К-ть	К-ть	К-ть	К-ть
	%	%	%	%	%	%
КГ (n = 71)	4 5,63	30 42,26	37 52,11	7 9,86	35 49,30	29 40,85
Приріст	Високий +4,23;		Середній +7,04;		Низький -11,26.	
ЕГ (n = 73)	5 6,85	36 49,31	32 43,84	11 15,07	47 64,38	15 20,55
Приріст	Високий +8,22;		Середній +15,07;		Низький -23,29.	

Примітка: Н – низький, С – середній, В – високий рівні.

Дослідження показали, що вищий приріст високого та середнього рівнів сформованості інтелектуального компонента готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії за інформаційно-пізнавальним критерієм в експериментальних групах порівняно з контрольними групами. Так, прирости високого та середнього рівнів сформованості інтелектуального компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-

індустрії за інформаційно-пізнавальним критерієм складали у контрольних групах відповідно 4,23% та 7,04%, у експериментальних групах – відповідно 8,22% та 15,07%. Низький рівень сформованості інтелектуального компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за інформаційно-пізнавальним критерієм зменшився у контрольних групах на 11,26%, у експериментальних групах – відповідно на 23,29%.

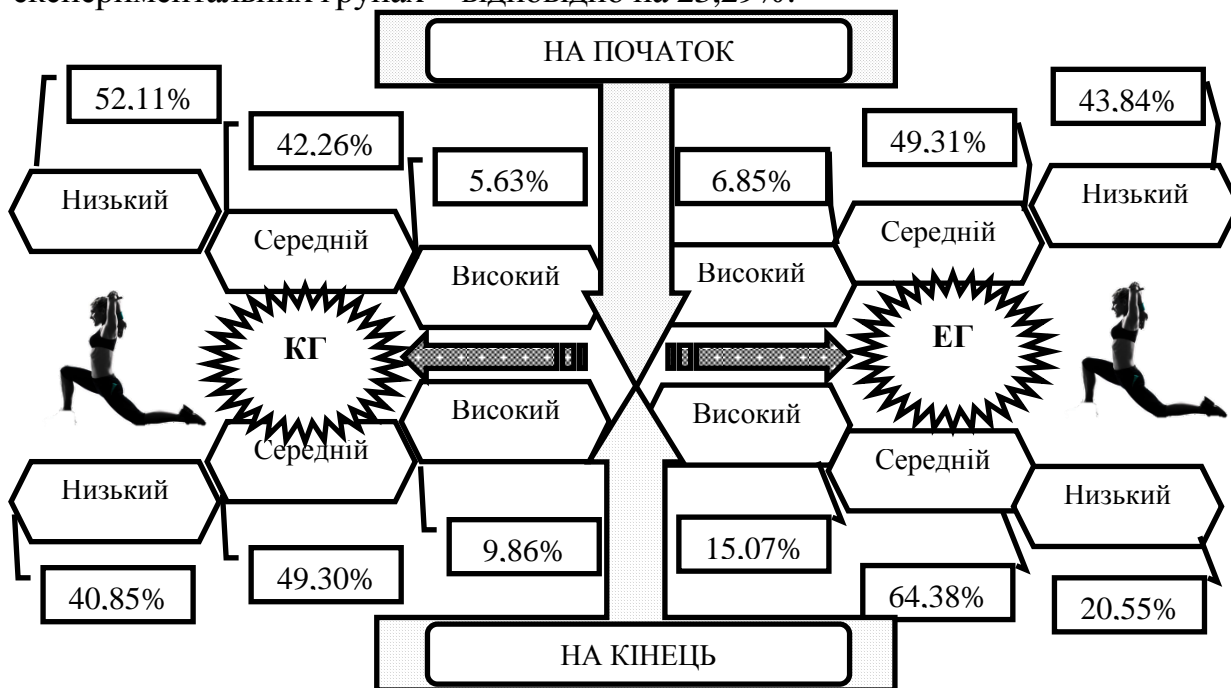

Рис. 3.19. Динаміка рівнів сформованості інтелектуального компонента готовності студентів контрольних і експериментальних груп до професійної діяльності у фітнес-індустрії за інформаційно-пізнавальним критерієм

Охарактеризуємо рівні сформованості процесуального компоненту готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії за діяльнісно-творчим критерієм.

Динаміка даних, що характеризують сформованість процесуального компоненту готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за діяльнісно-творчим критерієм у студентів контрольних та експериментальних груп на початок і кінець педагогічного експерименту, подано у таблиці 3.6.

Аналіз результатів свідчить про те, що на початок педагогічного експерименту не спостерігається істотної відмінності (при $t=1,36$) між

середніми значеннями (відповідно $34,08 \pm 0,89$ балів) сформованості процесуального компоненту готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за діяльнісно-творчим критерієм студентів контрольних груп і середніми значеннями (відповідно $35,78 \pm 0,87$ балів) сформованості процесуального компоненту готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за діяльнісно-творчим критерієм студентів експериментальних груп. Отже, можемо стверджувати, що на початку педагогічного експерименту контрольні та експериментальні групи були однорідними за своїм складом.

Таблиця 3.6

Динаміка даних, що характеризують сформованість процесуального компоненту готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за діяльнісно-творчим критерієм у студентів контрольних і експериментальних груп (бали)

Група	Контрольні групи, n = 71	Експериментальні групи, n = 73	t
	M ± m	M ± m	
Експеримент			
Початок експерименту	$34,08 \pm 0,89$	$35,78 \pm 0,87$	1,36
Кінець експерименту	$36,39 \pm 0,87$	$40,37 \pm 0,84^*$	3,28
t	1,87	3,76	

Примітка: * - $p < 0,05$

Як бачимо з таблиці 3.6, протягом педагогічного експерименту не спостерігається істотної відмінності (при $t=1,87$) між середніми значеннями (відповідно $34,08 \pm 0,89$ балів і $36,39 \pm 0,87$ балів) сформованості процесуального компоненту готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за діяльнісно-творчим критерієм студентів контрольних груп.

Нами була відмічена істотна відмінність (при $t=3,76$) між середніми значеннями (відповідно $35,78 \pm 0,87$ балів та $40,37 \pm 0,84$ балів) сформованості процесуального компоненту готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за діяльнісно-творчим критерієм студентів експериментальних груп протягом педагогічного експерименту.

На кінець педагогічного експерименту спостерігається істотна відмінність (при $t=3,28$) між середніми значеннями (відповідно $36,39 \pm 0,87$ балів) сформованості процесуального компоненту готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за діяльнісно-творчим критерієм студентів контрольних груп і середніми значеннями (відповідно $40,37 \pm 0,84$ балів) сформованості процесуального компоненту готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за діяльнісно-творчим критерієм студентів експериментальних груп.

Таблиця 3.7

Динаміка рівнів сформованості процесуального компоненту готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за діяльнісно-творчим критерієм студентів контрольних і експериментальних груп

Група	Етапи експериментального дослідження					
	початок			кінець		
	В	С	Н	В	С	Н
	К-ть %	К-ть %	К-ть %	К-ть %	К-ть %	К-ть %
КГ (n = 71)	4 5,63	36 50,71	31 43,66	9 12,68	42 59,15	20 28,17
Приріст	Високий +7,04;		Середній +8,45;		Низький -15,49.	
ЕГ (n = 73)	6 8,22	34 46,57	33 45,21	16 21,92	45 61,64	12 16,44
Приріст	Високий +13,70;		Середній +15,07;		Низький -28,77.	

Примітка: Н – низький, С – середній, В – високий рівні.

На початку педагогічного експерименту до високого рівня сформованості процесуального компоненту готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за діяльнісно-творчим критерієм було віднесено лише 5,63% студентів контрольних груп та 8,22% студентів експериментальних груп. Після проведення педагогічного експерименту дані, що характеризують високий рівень сформованості процесуального компоненту готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за діяльнісно-творчим критерієм збільшилися у студентів контрольних груп до 12,68% та у студентів експериментальних груп

до 21,92%. Відповідно змінилися дані, що характеризують середній рівень сформованості процесуального компоненту готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за діяльнісно-творчим критерієм (у контрольних групах з 50,71% до 59,15% та у експериментальних групах з 46,57% до 61,64%). Дані, що характеризують низький рівень сформованості процесуального компоненту готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за діяльнісно-творчим критерієм, зменшилися (у контрольних групах з 43,66% до 28,17% та у експериментальних групах з 45,21% до 16,44%) (рис. 3.20.).

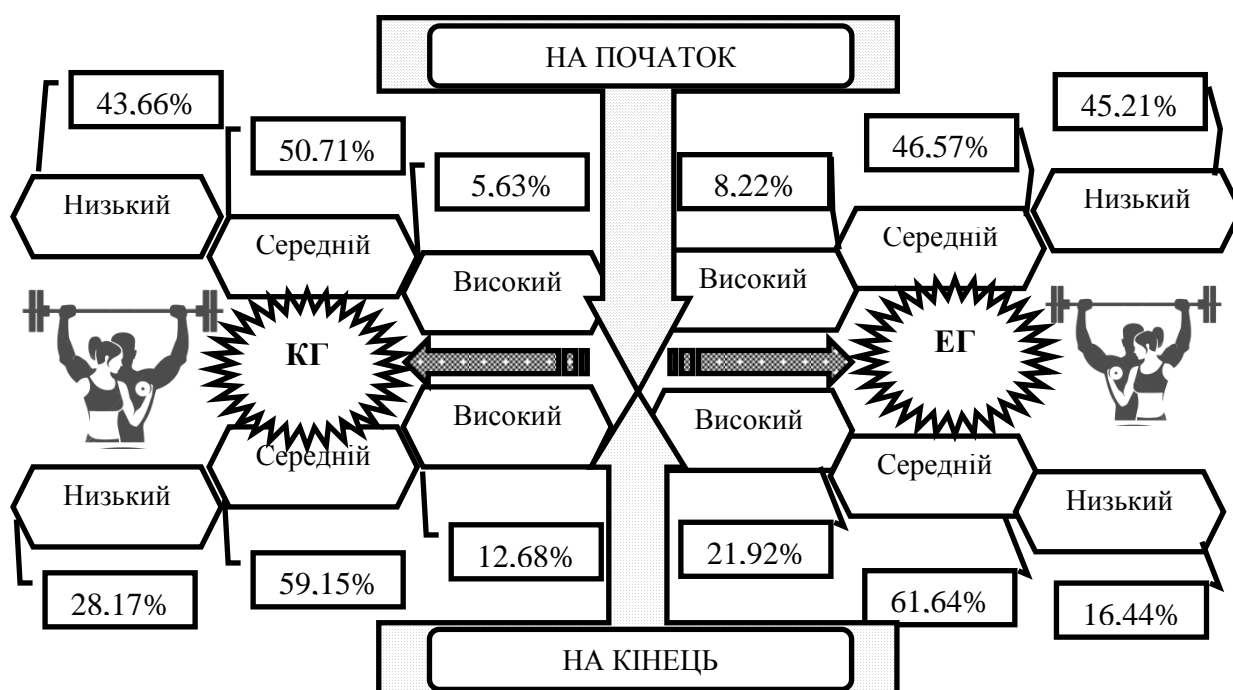

Рис. 3.20. Динаміка рівнів сформованості процесуального компоненту готовності студентів контрольних і експериментальних груп до професійної діяльності у фітнес-індустрії за діяльнісно-творчим критерієм

Дослідження показали, що вищий приріст високого та середнього рівнів сформованості процесуального компоненту готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії за діяльнісно-творчим критерієм в експериментальних групах порівняно з контрольними групами. Так, прирости високого та середнього рівнів процесуального компоненту сформованості готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за діяльнісно-творчим критерієм складали у контрольних групах відповідно 7,04%

та 8,45%, у експериментальних групах – відповідно 13,70% та 15,07%. Низький рівень сформованості процесуального компоненту готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за діяльнісно-творчим критерієм зменшився у контрольних групах на 15,49%, у експериментальних групах – відповідно на 28,77%.

Охарактеризуємо рівні сформованості асертивності у майбутніх фітнес-тренерів, які входили до контрольних та експериментальних груп.

Динаміка даних, що характеризують сформованість асертивності у студентів контрольних та експериментальних груп на початок і кінець педагогічного експерименту, подано у таблиці 3.8.

Аналіз результатів свідчить про те, що на початок педагогічного експерименту не спостерігається істотної відмінності (при $t=1,32$) між середніми значеннями (відповідно $28,52 \pm 0,70$ балів) сформованості асертивності студентів контрольних груп і середніми значеннями (відповідно $29,81 \pm 0,68$ балів) сформованості асертивності студентів експериментальних груп. Отже, можемо стверджувати, що на початку педагогічного експерименту контрольні та експериментальні групи були однорідними за своїм складом.

Таблиця 3.8

**Динаміка даних, що характеризують сформованість асертивності
у студентів контрольних і експериментальних груп (бали)**

Група	Контрольні групи, n = 71	Експериментальні групи, n = 73	t
	M ± m	M ± m	
Експеримент			
Початок експерименту	28,52±0,70	29,81±0,68	1,32
Кінець експерименту	30,41±0,72	33,27±0,69*	2,87
t	1,89	3,56	

Примітка: * - $p < 0,05$

Як бачимо з таблиці 3.8, протягом педагогічного експерименту не спостерігається істотної відмінності (при $t=1,89$) між середніми значеннями (відповідно $28,52 \pm 0,70$ балів і $30,41 \pm 0,72$ балів) сформованості асертивності

студентів контрольних груп.

Нами була відмічена істотна відмінність (при $t=3,56$) між середніми значеннями (відповідно $29,81\pm 0,68$ балів та $33,27\pm 0,69$ балів) сформованості асертивності студентів експериментальних груп протягом педагогічного експерименту.

На кінець педагогічного експерименту спостерігається істотна відмінність (при $t=2,87$) між середніми значеннями (відповідно $30,41\pm 0,72$ балів) сформованості асертивності студентів контрольних груп і середніми значеннями (відповідно $33,27\pm 0,69$ балів) сформованості асертивності студентів експериментальних груп.

Таблиця 3.9

**Динаміка рівнів сформованості асертивності
студентів контрольних і експериментальних груп**

Група	Етапи експериментального дослідження					
	початок			кінець		
	В	С	Н	В	С	Н
	K-ть %	K-ть %	K-ть %	K-ть %	K-ть %	K-ть %
КГ (n = 71)	4 5,63	29 40,85	38 53,52	8 11,27	34 47,89	29 40,85
Приріст	Високий +5,63;		Середній +7,04;		Низький -12,68.	
ЕГ (n = 73)	6 8,22	34 46,57	33 45,21	14 19,18	45 61,64	14 19,18
Приріст	Високий +10,96;		Середній +15,07;		Низький -26,03.	

Примітка: Н – низький, С – середній, В – високий рівні.

На початку педагогічного експерименту до високого рівня сформованості асертивності було віднесено лише 5,63% студентів контрольних груп та 8,22% студентів експериментальних груп. Після проведення педагогічного експерименту дані, що характеризують високий рівень сформованості асертивності збільшилися у студентів контрольних груп до 11,27% та у студентів експериментальних груп до 19,18%. Відповідно змінилися дані, що характеризують середній рівень сформованості асертивності (у контрольних

групах з 40,85% до 47,89% та у експериментальних групах з 46,57% до 61,64%). Дані, що характеризують низький рівень сформованості асертивності, зменшилися (у контрольних групах з 53,52% до 40,85% та у експериментальних групах з 45,21% до 19,18%) (рис. 3.21.).

Дослідження показали, що вищий приріст високого та середнього рівнів сформованості асертивності в експериментальних групах порівняно з контрольними групами. Так, прирісти високого та середнього рівнів сформованості асертивності склали у контрольних групах відповідно 5,63% та 7,04%, у експериментальних групах – відповідно 10,96% та 15,07%. Низький рівень сформованості асертивності зменшився у контрольних групах на 12,68%, у експериментальних групах – відповідно на 26,03%.

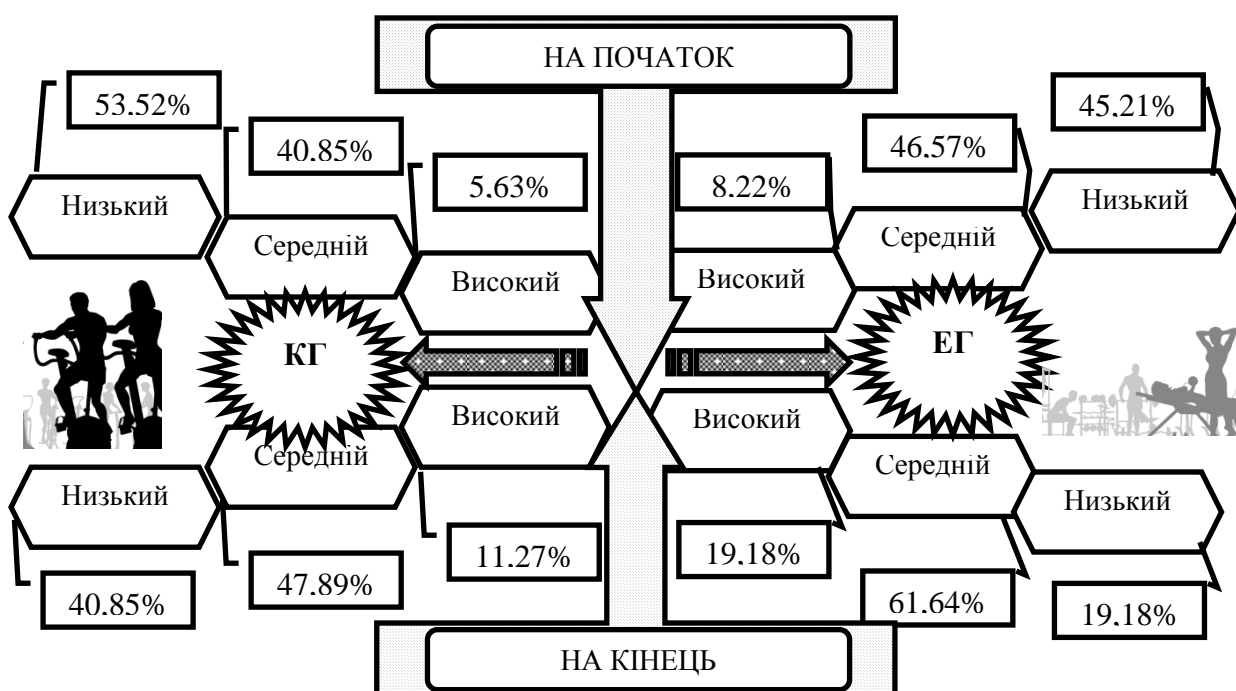

Рис. 3.21. Динаміка рівнів сформованості асертивності студентів контрольних і експериментальних груп

Охарактеризуємо рівні сформованості креативності у майбутніх фітнес-тренерів, які входили до контрольних та експериментальних груп.

Динаміка даних, що характеризують сформованість креативності у студентів контрольних та експериментальних груп на початок і кінець педагогічного експерименту, подано у таблиці 3.10.

Аналіз результатів свідчить про те, що на початок педагогічного експерименту не спостерігається істотної відмінності (при $t=1,40$) між середніми значеннями (відповідно $10,49\pm 0,29$ балів) сформованості креативності студентів контрольних груп і середніми значеннями (відповідно $11,08\pm 0,31$ балів) сформованості креативності студентів експериментальних груп. Отже, можемо стверджувати, що на початку педагогічного експерименту контрольні та експериментальні групи були однорідними за своїм складом.

Як бачимо з таблиці 3.10, протягом педагогічного експерименту не спостерігається істотної відмінності (при $t=1,80$) між середніми значеннями (відповідно $10,49\pm 0,29$ балів і $11,27\pm 0,32$ балів) сформованості креативності студентів контрольних груп.

Таблиця 3.10

Динаміка даних, що характеризують сформованість креативності у студентів контрольних і експериментальних груп (бали)

Група	Контрольні групи, n = 71	Експериментальні групи, n = 73	t
	M ± m	M ± m	
Експеримент			
Початок експерименту	10,49±0,29	11,08±0,31	1,40
Кінець експерименту	11,27±0,32	12,70±0,34*	3,04
t	1,80	3,48	

Примітка: * - $p < 0,05$

Нами була відмічена істотна відмінність (при $t=3,48$) між середніми значеннями (відповідно $11,08\pm 0,31$ балів та $12,70\pm 0,34$ балів) сформованості креативності студентів експериментальних груп протягом педагогічного експерименту.

На кінець педагогічного експерименту спостерігається істотна відмінність (при $t=3,04$) між середніми значеннями (відповідно $11,27\pm 0,32$ балів) сформованості креативності студентів контрольних груп і середніми значеннями (відповідно $12,70\pm 0,34$ балів) сформованості креативності студентів експериментальних груп.

**Динаміка рівнів сформованості креативності
студентів контрольних і експериментальних груп**

Група	Етапи експериментального дослідження					
	початок			кінець		
	В	С	Н	В	С	Н
	К-ть	К-ть	К-ть	К-ть	К-ть	К-ть
	%	%	%	%	%	%
КГ (n = 71)	4 5,63	31 43,67	36 50,70	10 14,08	38 53,52	23 32,39
Приріст	Високий +8,45;		Середній +9,86;		Низький -18,31.	
ЕГ (n = 73)	6 8,22	42 57,53	25 34,25	14 19,18	49 67,12	10 13,70
Приріст	Високий +10,96;		Середній +9,59;		Низький -20,55.	

Примітка: Н – низький, С – середній, В – високий рівні.

На початку педагогічного експерименту до високого рівня сформованості креативності було віднесено лише 5,63% студентів контрольних груп та 8,22% студентів експериментальних груп. Після проведення педагогічного експерименту дані, що характеризують високий рівень сформованості креативності збільшилися у студентів контрольних груп до 14,08% та у студентів експериментальних груп до 19,18%. Відповідно змінилися дані, що характеризують середній рівень сформованості креативності (у контрольних групах з 43,67% до 53,52% та у експериментальних групах з 57,53% до 67,12%). Дані, що характеризують низький рівень сформованості креативності, зменшилися (у контрольних групах з 50,70% до 32,39% та у експериментальних групах з 34,25% до 13,70%) (рис. 3.22.).

Дослідження показали, що вищий приріст високого та середнього рівнів сформованості креативності в експериментальних групах порівняно з контрольними групами. Так, прирісти високого та середнього рівнів сформованості креативності склали у контрольних групах відповідно 8,45% та 9,86%, у експериментальних групах – відповідно 10,96% та 9,59%. Низький рівень сформованості креативності зменшився у контрольних групах на 18,31%, у експериментальних групах – відповідно на 20,55%.

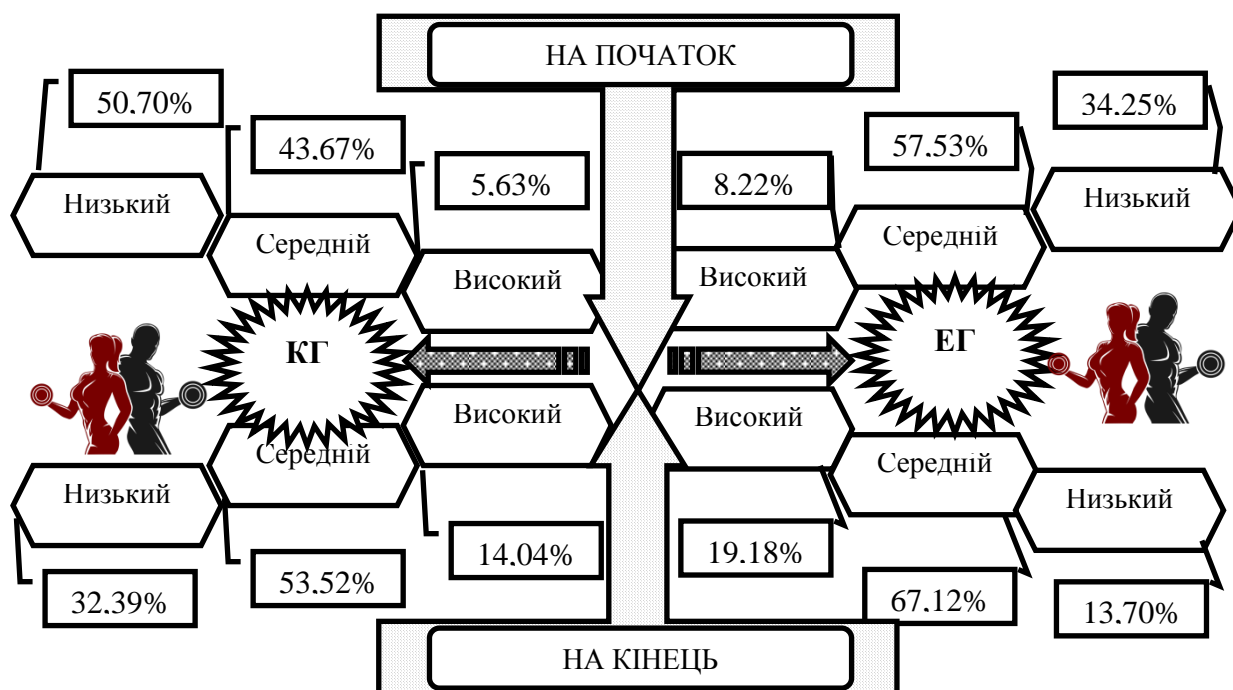

Рис. 3.22. Динаміка рівнів сформованості креативності студентів контрольних і експериментальних груп

Охарактеризуємо рівні сформованості особистісного компонента готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії за особистісним критерієм.

Динаміка даних, що характеризують сформованість особистісного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за особистісним критерієм у студентів контрольних та експериментальних груп на початок і кінець педагогічного експерименту, подано у таблиці 3.12.

Аналіз результатів свідчить про те, що на початок педагогічного експерименту не спостерігається істотної відмінності (при $t=1,36$) між середніми значеннями (відповідно $39,01 \pm 0,98$ балів) сформованості особистісного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за особистісним критерієм студентів контрольних груп і середніми значеннями (відповідно $40,89 \pm 0,99$ балів) сформованості особистісного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за особистісним критерієм студентів експериментальних груп. Отже, можемо

стверджувати, що на початку педагогічного експерименту контрольні та експериментальні групи були однорідними за своїм складом.

Таблиця 3.12

Динаміка даних, що характеризують сформованість особистісного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за особистісним критерієм у студентів контрольних і експериментальних груп (бали)

Група	Контрольні групи, n = 71	Експериментальні групи, n = 73	t
	M ± m	M ± m	
Експеримент			
Початок експерименту	39,01±0,98	40,89±0,99	1,36
Кінець експерименту	41,68±1,04	45,97±1,03*	2,96
T	1,85	3,52	

Примітка: * - $p < 0,05$

Як бачимо з таблиці 3.12, протягом педагогічного експерименту не спостерігається істотної відмінності (при $t=1,85$) між середніми значеннями (відповідно $39,01\pm 0,98$ балів і $41,68\pm 1,04$ балів) сформованості особистісного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за особистісним критерієм студентів контрольних груп.

Нами була відмічена істотна відмінність (при $t=3,52$) між середніми значеннями (відповідно $40,89\pm 0,99$ балів та $45,97\pm 1,03$ балів) сформованості особистісного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за особистісним критерієм студентів експериментальних груп протягом педагогічного експерименту.

На кінець педагогічного експерименту спостерігається істотна відмінність (при $t=2,96$) між середніми значеннями (відповідно $41,68\pm 1,04$ балів) сформованості особистісного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за особистісним критерієм студентів контрольних груп і середніми значеннями (відповідно

45,97±1,03 балів) сформованості особистісного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за особистісним критерієм студентів експериментальних груп.

Таблиця 3.13

Динаміка рівнів сформованості особистісного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за особистісним критерієм студентів контрольних і експериментальних груп

Група	Етапи експериментального дослідження					
	початок			кінець		
	В	С	Н	В	С	Н
	К-ть	К-ть	К-ть	К-ть	К-ть	К-ть
	%	%	%	%	%	%
КГ (n = 71)	4 5,63	30 42,25	37 52,11	9 12,68	36 50,70	26 36,62
Приріст	Високий +7,04;		Середній +8,45;		Низький -15,49.	
ЕГ (n = 73)	6 8,22	38 52,05	29 39,73	14 19,18	47 64,38	12 16,44
Приріст	Високий +10,96;		Середній +12,33;		Низький -23,29.	

Примітка: Н – низький, С – середній, В – високий рівні.

На початку педагогічного експерименту до високого рівня сформованості особистісного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за особистісним критерієм було віднесено лише 5,63% студентів контрольних груп та 8,82% студентів експериментальних груп. Після проведення педагогічного експерименту дані, що характеризують високий рівень сформованості особистісного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за особистісним критерієм збільшилися у студентів контрольних груп до 12,68% та у студентів експериментальних груп до 19,18%. Відповідно змінилися дані, що характеризують середній рівень сформованості особистісного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за особистісним критерієм (у контрольних групах з 42,25% до 50,70% та у експериментальних групах з 52,05% до 64,38%). Дані, що характеризують низький рівень сформованості особистісного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за особистісним

критерієм, зменшилися (у контрольних групах 52,11% до 36,62% та у експериментальних групах з 39,73% до 16,44%) (рис. 3.23.).

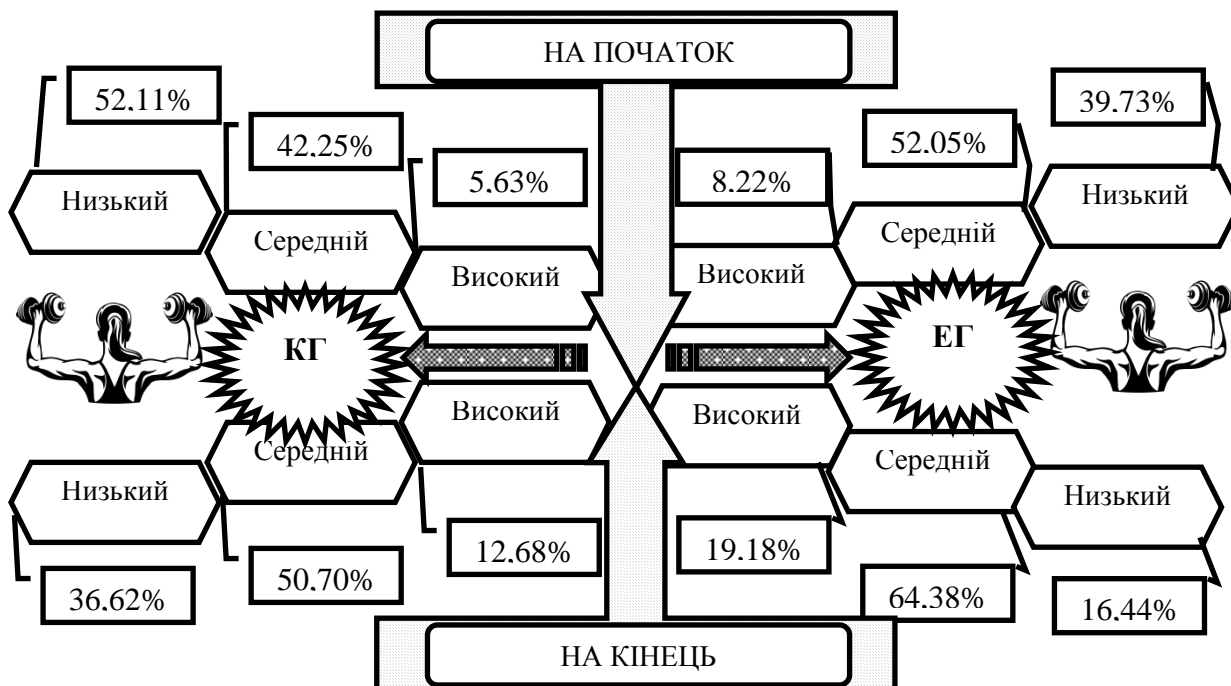

Рис. 3.23. Динаміка рівнів сформованості особистісного компонента готовності студентів контрольних і експериментальних груп до професійної діяльності у фітнес-індустрії за особистісним критерієм

Дослідження показали, що вищий приріст високого та середнього рівнів сформованості особистісного компонента готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії за особистісним критерієм в експериментальних групах порівняно з контрольними групами. Так, прирісти високого та середнього рівнів сформованості особистісного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за особистісним критерієм складали у контрольних групах відповідно 7,04% та 8,45%, у експериментальних групах – відповідно 10,96% та 12,33%. Низький рівень сформованості особистісного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за особистісним критерієм зменшився у контрольних групах на 15,48%, у експериментальних групах – відповідно на 23,29%.

Охарактеризуємо рівні сформованості оцінно-рефлексивного компонента готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії за рефлексивним критерієм.

Динаміка даних, що характеризують сформованість оцінно-рефлексивного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за рефлексивним критерієм у студентів контрольних та експериментальних груп на початок і кінець педагогічного експерименту, подано у таблиці 3.14.

Таблиця 3.14

Динаміка даних, що характеризують сформованість оцінно-рефлексивного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за рефлексивним критерієм у студентів контрольних і експериментальних груп (бали)

Група	Контрольні групи, n = 71	Експериментальні групи, n = 73	t
	M ± m	M ± m	
Експеримент			
Початок експерименту	13,49±0,57	14,67±0,58	1,44
Кінець експерименту	15,04±0,60	17,32±0,59*	2,71
t	1,89	3,17	

Примітка: * - $p < 0,05$

Аналіз результатів свідчить про те, що на початок педагогічного експерименту не спостерігається істотної відмінності (при $t=1,44$) між середніми значеннями (відповідно 13,49±0,57 балів) сформованості оцінно-рефлексивного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за рефлексивним критерієм студентів контрольних груп і середніми значеннями (відповідно 14,67±0,58 балів) сформованості оцінно-рефлексивного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за рефлексивним критерієм студентів експериментальних груп. Отже, можемо стверджувати, що на початку педагогічного експерименту контрольні та

експериментальні групи були однорідними за своїм складом.

Як бачимо з таблиці 3.14, протягом педагогічного експерименту не спостерігається істотної відмінності (при $t=1,89$) між середніми значеннями (відповідно $13,49\pm 0,57$ балів і $15,04\pm 0,60$ балів) сформованості оцінно-рефлексивного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за рефлексивним критерієм студентів контрольних груп.

Нами була відмічена істотна відмінність (при $t=3,17$) між середніми значеннями (відповідно $14,67\pm 0,58$ балів та $17,32\pm 0,59$ балів) сформованості оцінно-рефлексивного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за рефлексивним критерієм студентів експериментальних груп протягом педагогічного експерименту.

На кінець педагогічного експерименту спостерігається істотна відмінність (при $t=2,71$) між середніми значеннями (відповідно $15,04\pm 0,60$ балів) сформованості оцінно-рефлексивного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за рефлексивним критерієм студентів контрольних груп і середніми значеннями (відповідно $17,32\pm 0,59$ балів) сформованості оцінно-рефлексивного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за рефлексивним критерієм студентів експериментальних груп.

На початку педагогічного експерименту до високого рівня сформованості оцінно-рефлексивного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за рефлексивним критерієм було віднесено лише 5,63% студентів контрольних груп та 6,85% студентів експериментальних груп. Після проведення педагогічного експерименту дані, що характеризують високий рівень сформованості оцінно-рефлексивного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за рефлексивним критерієм збільшилися у студентів контрольних груп до 12,68% та у студентів експериментальних груп до 20,55%. Відповідно змінилися дані, що характеризують середній рівень сформованості оцінно-рефлексивного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за

рефлексивним критерієм (у контрольних групах з 39,44% до 50,70% та у експериментальних групах з 49,31% до 64,38%). Дані, що характеризують низький рівень сформованості оцінно-рефлексивного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за рефлексивним критерієм, зменшилися (у контрольних групах 54,93% до 36,62% та у експериментальних групах з 43,84% до 15,07%) (рис. 3.24.).

Таблиця 3.15

**Динаміка рівнів сформованості оцінно-рефлексивного компонента
готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії
за рефлексивним критерієм
студентів контрольних і експериментальних груп**

Група	Етапи експериментального дослідження					
	початок			кінець		
	В	С	Н	В	С	Н
	К-ть	К-ть	К-ть	К-ть	К-ть	К-ть
	%	%	%	%	%	%
КГ (n = 71)	4 5,63	28 39,44	39 54,93	9 12,68	36 50,70	26 36,62
Приріст	Високий +7,04;		Середній +11,27;		Низький -18,31.	
ЕГ (n = 73)	5 6,85	36 49,31	32 43,84	15 20,55	47 64,38	11 15,07
Приріст	Високий +13,70;		Середній +15,07;		Низький -28,77.	

Примітка: Н – низький, С – середній, В – високий рівні.

Дослідження показали, що вищий приріст високого та середнього рівнів сформованості оцінно-рефлексивного компонента готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії за рефлексивним критерієм в експериментальних групах порівняно з контрольними групами. Так, прирісти високого та середнього рівнів сформованості оцінно-рефлексивного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за рефлексивним критерієм склали у контрольних групах відповідно 7,04% та 11,27%, у експериментальних групах – відповідно 13,70% та 15,07%. Низький рівень сформованості оцінно-рефлексивного компонента готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії за рефлексивним критерієм

зменшився у контрольних групах на 18,31%, у експериментальних групах – відповідно на 28,77%.

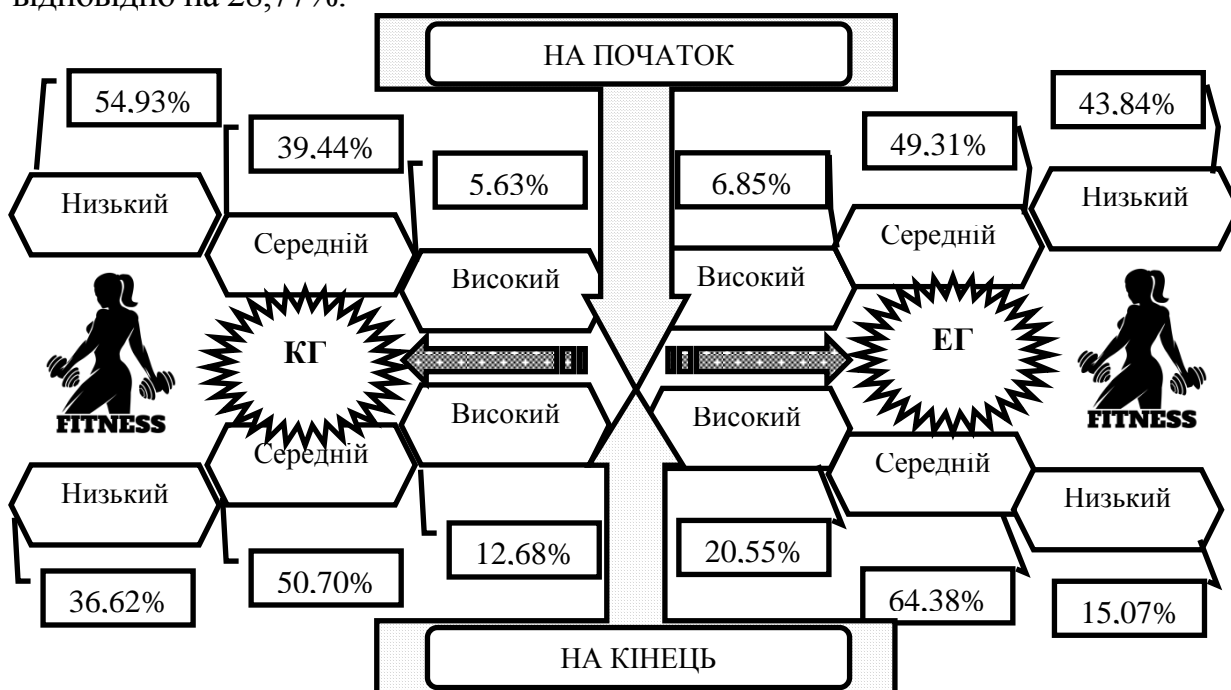

Рис. 3.24. Динаміка рівнів сформованості оцінно-рефлексивного компонента готовності студентів контрольних і експериментальних груп до професійної діяльності у фітнес-індустрії за рефлексивним критерієм

Охарактеризуємо рівні сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Динаміка даних, що характеризують сформованість готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії у студентів контрольних та експериментальних груп на початок і кінець педагогічного експерименту, подано у таблиці 3.16.

Аналіз результатів свідчить про те, що на початок педагогічного експерименту не спостерігається істотної відмінності (при $t=1,41$) між середніми значеннями (відповідно $131,23 \pm 3,63$ балів) сформованості готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії студентів контрольних груп і середніми значеннями (відповідно $138,60 \pm 3,75$ балів) сформованості готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії студентів експериментальних груп. Отже, можемо стверджувати, що на початку педагогічного експерименту

контрольні та експериментальні групи були однорідними за своїм складом.

Таблиця 3.16

Динаміка даних, що характеризують сформованість готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії у студентів контрольних і експериментальних груп (бали)

Група	Контрольні групи, n = 71	Експериментальні групи, n = 73	t
	M ± m	M ± m	
Експеримент			
Початок експерименту	131,23±3,63	138,60±3,75	1,41
Кінець експерименту	141,04±3,84	157,08±3,81*	2,96
t	1,86	3,42	

Примітка: * - $p < 0,05$

Як бачимо з таблиці 3.16, протягом педагогічного експерименту не спостерігається істотної відмінності (при $t=1,86$) між середніми значеннями (відповідно $131,23\pm 3,63$ балів і $141,04\pm 3,84$ балів) сформованості готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії студентів контрольних груп.

Нами була відмічена істотна відмінність (при $t=3,42$) між середніми значеннями (відповідно $138,60\pm 3,75$ балів та $157,08\pm 3,81$ балів) сформованості готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії студентів експериментальних груп протягом педагогічного експерименту.

На кінець педагогічного експерименту спостерігається істотна відмінність (при $t=2,96$) між середніми значеннями (відповідно $141,04\pm 3,84$ балів) сформованості готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії студентів контрольних груп і середніми значеннями (відповідно $157,08\pm 3,81$ балів) сформованості готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії студентів експериментальних груп.

На початку педагогічного експерименту до високого рівня сформованості готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії було віднесено лише 5,87% студентів контрольних груп та 7,76% студентів експериментальних груп.

Після проведення педагогічного експерименту дані, що характеризують високий рівень сформованості готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії збільшилися у студентів контрольних груп до 12,21% та у студентів експериментальних груп до 18,95%. Відповідно змінилися дані, що характеризують середній рівень сформованості готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії (у контрольних групах з 43,66% до 52,58% та у експериментальних групах з 49,77% до 64,16%). Дані, що характеризують низький рівень сформованості готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії, зменшилися (у контрольних групах 50,47% до 35,21% та у експериментальних групах з 42,47% до 16,89%) (рис. 3.25.).

Таблиця 3.17

Динаміка рівнів сформованості готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії студентів контрольних і експериментальних груп

Група	Етапи експериментального дослідження					
	початок			кінець		
	В	С	Н	В	С	Н
	К-ть	К-ть	К-ть	К-ть	К-ть	К-ть
	%	%	%	%	%	%
КГ (n = 71)	4 5,87	31 43,66	36 50,47	9 12,21	37 52,58	25 35,21
Приріст	Високий +6,34;		Середній +8,92;		Низький -15,26.	
ЕГ (n = 73)	6 7,76	36 49,77	31 42,47	14 18,95	47 64,16	12 16,89
Приріст	Високий +11,19;		Середній +14,38;		Низький -25,57.	

Примітка: Н – низький, С – середній, В – високий рівні.

Дослідження показали, що вищий приріст високого та середнього рівнів сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії в експериментальних групах порівняно з контрольними групами. Так, прирісти високого та середнього рівнів сформованості готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії склали у контрольних групах відповідно 6,34% та 8,92%, у експериментальних групах – відповідно 11,19% та 14,38%. Низький рівень сформованості готовності до професійної діяльності у

фітнес-індустрії зменшився у контрольних групах на 15,26%, у експериментальних групах – відповідно на 25,57%.

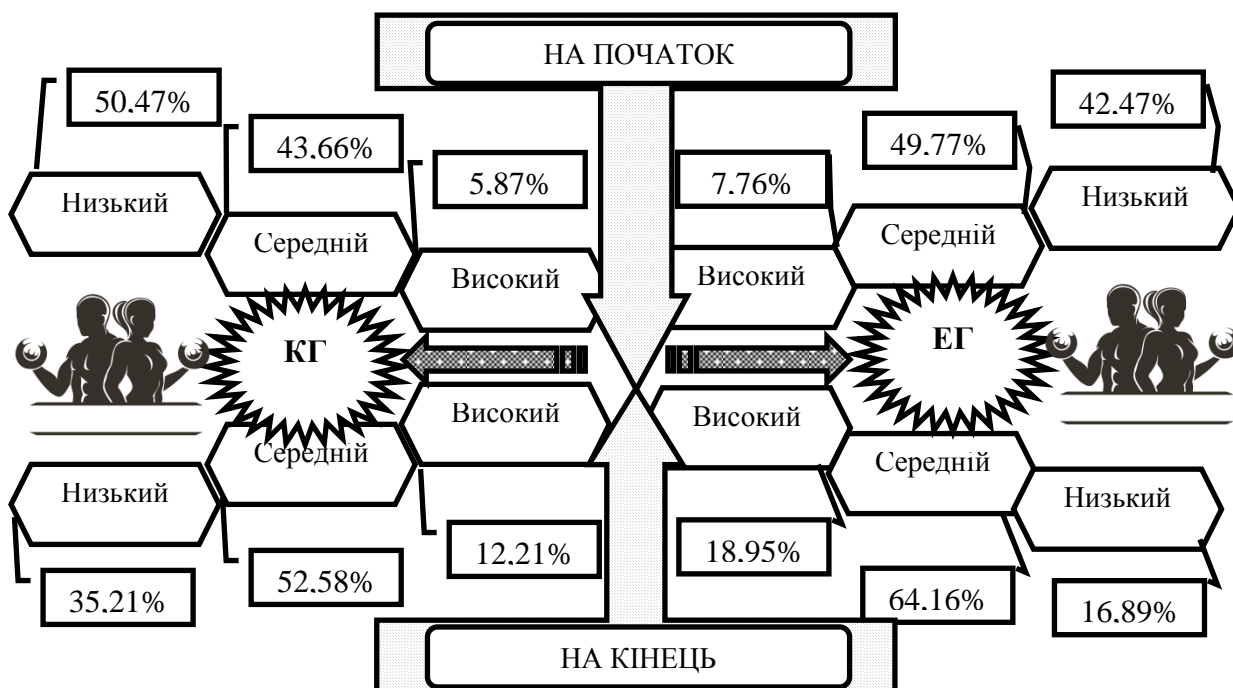

Рис. 3.25. Динаміка рівнів сформованості готовності студентів контрольних і експериментальних груп до професійної діяльності у фітнес-індустрії

Ефективність педагогічних умов формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії аналізувалася нами, також, за результатами факторного аналізу отриманих експериментальних даних. Факторний аналіз отриманих експериментальних даних дозволив нам визначити ступінь однорідності контингентів досліджуваних контрольних та експериментальних груп на початок педагогічного експерименту, виявити провідні структурні компоненти готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії та їх вклад у факторах на початку і наприкінці педагогічного дослідження та на цій основі оцінити ефективність запропонованих педагогічних умов формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Факторна структура готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії на початку педагогічного експерименту

Компоненти готовності	Початок педагогічного експерименту					
	Контрольні групи			Експериментальні групи		
	Фактор 1	Фактор 2	Фактор 3	Фактор 1	Фактор 2	Фактор 3
Мотиваційно-аксіологічний компонент	0,8815	0,0727	0,0810	0,7554	-0,0069	0,1648
Інтелектуальний компонент	-0,1411	0,7979	0,2172	-0,0276	0,7515	0,2666
Процесуальний компонент	0,7040	-0,0659	-0,3533	0,7136	0,1059	-0,1570
Наявність такої складової особистісного компонента, як асертивність	0,2678	-0,2126	-0,2478	0,0598	-0,1646	-0,1034
Наявність такої складової особистісного компонента, як креативність	0,1507	0,4270	-0,1145	0,0073	0,5153	-0,0395
Оцінно-рефлексивний компонент	-0,1978	-0,1889	0,7805	-0,5544	0,2940	0,8426
% загальної дисперсії	22,77	20,93	20,82	23,19	20,40	20,31
	64,52			63,9		

За результатами факторного аналізу встановлено, що структура готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії в контрольній групі на початок педагогічного експерименту визначається трьома факторами. Фактор 1 формують два структурні компоненти: мотиваційно-аксіологічний та процесуальний компоненти (пояснюючи 22,77 % загальної дисперсії). Фактор 2 формує інтелектуальний компонент готовності (що пояснює 20,93 % загальної дисперсії). Фактор 3

формує особистісний компонент готовності (що пояснює 20,82 % загальної дисперсії). Кумулятивний вклад у загальну дисперсію складає 64,52 % (табл. 3.18).

В експериментальних групах на початок педагогічного експерименту результати факторного аналізу свідчать про те, що факторна структура готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії визначається також трьома факторами, що пояснюють 63,9 % сумарної дисперсії ознак – більше половини, що у факторному аналізі вважається прийнятним результатом (табл. 3.18).

Зокрема, найбільш значними структурними компонентами що формують фактор 1 є мотиваційно-аксіологічний та процесуальний компоненти (пояснюючи 23,19 % загальної дисперсії). Фактор 2 сформований інтелектуальним компонентом (що пояснює 20,4 % загальної дисперсії). Фактор 3 обумовлений рефлексивним компонентом готовності (що пояснює 20,31 % загальної дисперсії). Кумулятивний вклад у загальну дисперсію складає 63,91 % (табл. 3.18).

Отже, структура готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії, за даними факторного аналізу, практично не відрізняється на початку експерименту у студентів контрольних та експериментальних груп, ні за структурою окремих факторів ні за вкладом фактору у загальну дисперсію. Це дозволяє стверджувати про однорідність контингенту контрольних та експериментальних груп на початок педагогічного експерименту та підтверджує попередньо застосовані методи математичної статистики.

Після проведення педагогічного експерименту структура готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії в контрольних групах практично не змінюються, про що свідчать результати факторного аналізу структурних компонентів готовності. Так, найбільш значними структурними компонентами готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії які формують фактор 1 є

мотиваційно-аксіологічний та процесуальний компоненти готовності (пояснюючи 23,85 % загальної дисперсії). Фактор 2 формує інтелектуальний компонент (що пояснює 19,99 % загальної дисперсії). Фактор 3 формує оцінно-рефлексивний компонент готовності (що пояснює 21,46 % загальної дисперсії). Кумулятивний вклад у загальну дисперсію складає 65,3 % (табл. 3.19).

Таблиця 3.19

Факторна структура готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії наприкінці педагогічного експерименту

Критерій компоненти	Кінець педагогічного експерименту					
	Контрольні групи			Експериментальні групи		
	Фактор 1	Фактор 2	Фактор 3	Фактор 1	Фактор 2	Фактор 3
Мотиваційно-аксіологічний компонент	0,8863	-0,3834	0,3466	0,6993	0,2957	0,2838
Інтелектуальний компонент	0,3594	0,7706	0,1863	0,0099	0,7706	0,2308
Процесуальний компонент	0,7197	-0,4852	0,1309	0,6161	0,5212	-0,2618
Наявність такої складової особистісного компонента, як асертивність	-0,0133	0,1954	0,2080	0,0833	0,1203	0,9356
Наявність такої складової особистісного компонента, як креативність	0,5217	0,1911	0,0009	0,7717	0,0689	0,0312
Оцінно-рефлексивний компонент	0,1065	0,1287	0,8614	0,1641	0,8126	-0,1709
% загальної дисперсії	23,85	19,99	21,46	27,37	25,80	20,47
	65,3			73,64		

Слід зазначити, що під впливом навчальної діяльності, у ході формувального етапу педагогічного експерименту, відбулися певні якісні зміни у студентів експериментальних груп, що відображаються зміною значимості окремих компонентів готовності у кожному виділеному факторі та у загальній

структурі готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Факторний аналіз результатів дослідження структури готовності студентів експериментальних груп визначається трьома факторами, що пояснюють 73,64 % сумарної дисперсії ознак (табл. 3.19).

Найбільш значущими структурними компонентами готовності які формують фактор 1, є мотиваційно-аксіологічний та процесуальний компоненти готовності, а також додається до цього фактору наявність такої складової особистісного компонента, як креативність (пояснюючи 27,37 % загальної дисперсії). Фактор 2 формують інтелектуальний та оцінно-рефлексивний компоненти (що пояснює 25,8 % загальної дисперсії). Фактор 3 утворюється наявністю такої складової особистісного компонента, як асертивність (що пояснює 20,47 % загальної дисперсії).

Слід зазначити, що структура готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії експериментальних груп, за результатами формувального етапу педагогічного експерименту, відрізняється підвищенням вкладу таких компонентів готовності, як наявність таких складових особистісного компонента як асертивність та креативність. Тоді як, загальна структура готовності студентів контрольних груп та вклад окремих її компонентів у кожен фактор, протягом формувального етапу педагогічного експерименту, практично не змінюється.

Отже, ефективність запропонованих нами педагогічних умов формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії підтверджується результатами факторного аналізу. Результати дослідження свідчать, що наприкінці педагогічного експерименту спостерігаються якісні зміни досліджуваних показників структури готовності до професійної діяльності у студентів експериментальних груп, порівняно зі студентами контрольних груп. Зокрема, впровадження запропонованих нами педагогічних умов сприяло підвищенню рівня готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії, у порівнянні з

контрольними групами, за рівнем підвищенням вкладу таких компонентів готовності як наявність таких складових особистісного компонента, як асертивність та креативність.

Таким чином, проаналізовано результати педагогічного експерименту, який підтвердив якісні зміни у процесі формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Висновки до третього розділу

З метою встановлення сучасного стану формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії у 2016 році було проведено анкетування, в якому брали участь 263 студенти 3–4 курсів, які навчалися з галузі знань 0102 Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини на пряму підготовки 6.010203 Здоров'я людини освітнього рівня «бакалавр» у таких закладах вищої освіти України, як Бердянський державний педагогічний університет, Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова, Національний університет фізичного виховання та спорту України, Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка та Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки.

Результати анкетування свідчать про те, що достатньою мірою володіють знаннями щодо засобів професійної діяльності фітнес-тренерів 12,25% опитуваних студентів, 27,27% респондентів вважають, що частково володіють цими знаннями. Проте 34,43% опитаних студентів вказали на відсутність цих знань (обравши відповідь «Ні, не володію достатньою мірою») і 26,05% респондентів обрали відповідь «важко відповісти». Методикою контролю та самоконтролю у процесі занять фітнесом володіють достатньою мірою лише 15,38% опитаних студентів, не володіють достатньою мірою 39,51% респондентів. Про часткове володіння цими знаннями зазначили 31,97% респондентів, 13,14% опитаних студентів обрали відповідь «важко відповісти». Варто зазначити, що здатні застосовувати теоретичні знання на практиці при

проведенні занять з фітнесу 17,71% опитаних студентів, 19,24% – частково здатні. На жаль, 47,57% опитуваних студентів вказали, що не здатні застосовувати знання на практиці. Були й такі, які обрали відповідь «важко відповісти» (15,48%). 37,47% респондентів взагалі не володіють методиками проведення фітнес-занять з використанням фітнес-програм, заснованих на видах рухової активності аеробної спрямованості (фітнес-програми на кардіотренажерах). Стверджують, що частково володіють цими методиками лише 27,91% опитаних студентів. На жаль, лише 16,40% респондентів засвідчили, що володіють достатньою мірою даними методиками і 18,22% опитаних студентів вказали, що їм було важко відповісти на поставлене запитання.

Результати анкетування науково-педагогічних працівників вищезазначених закладів вищої освіти засвідчили те, що 39,12% респондентів вказали на існування проблем з наявністю навчально-методичної літератури, необхідної для формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. У професійній підготовці майбутніх фітнес-тренерів 14,05% опитаних науково-педагогічних працівників використовують електронний ПС-журнал успішності студентів. На жаль, 34,74% респондентів не використовують його у своїй практиці. Часткове використовують і про це зазначили 33,16% респондентів, 18,05% не дали чіткої відповіді на запитання, обравши відповідь «важко відповісти».

У розділі подано результати анкетування 37 фітнес-тренерів таких фітнес-центрів м. Києва, як: «София Sport», «Skyfitness», «Fitness academy», «Скорпіон», «Атлетіко», «Body art fitness», «EnerGym», «СпортЛенд», «5 Елемент», «Sport Life», «Планета фітнес», «DRAGOMANOV FIT», «Подольський» та «Fit Curves». Дані опитування фітнес-тренерів щодо рівня володіння студентами-практикантами навичками організації занять з фітнесу були наступними: 21,62% респондентів зазначили, що студенти-практиканти частково володіють навичками організації занять з фітнесу. На достатню міру володіння студентами-практикантами навичками організації занять з фітнесу

вказали 10,81% опитаних фахівців. 37,84% респондентів вказали на те, що студенти-практиканти не володіють достатньою мірою цими навичками і 29,73% фітнес-тренерів було важко відповісти на це запитання. Подібний результат виявлений серед відповідей опитаних фітнес-тренерів щодо рівня володіння студентами-практикантами навичками організації занять з фітнесу: 21,62% респондентів зазначили, що студенти-практиканти частково володіють цими навичками, а на достатню міру володіння студентами-практикантами навичками організації занять з фітнесу вказали 10,81% опитуваних фітнес-тренерів.

З метою перевірки ефективності виявлених і теоретично обґрунтованих педагогічних умов формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії було проведено формувальний етап педагогічного експерименту, в якому брали участь студенти Бердянського державного педагогічного університету, Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова та Сумського державного педагогічного університету імені А.С. Макаренка, що входили до контрольних ($n = 71$ особа) та експериментальних ($n = 73$ особи) груп.

Студенти контрольних груп навчалися відповідно до традиційної системи професійної підготовки у вищій школі, в підготовку студентів експериментальних груп впроваджувалися виявлені та теоретично обґрунтовані педагогічні умови формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Динаміка рівнів сформованості готовності студентів контрольних і експериментальних груп до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Після завершення педагогічного експерименту дані, що характеризують високий рівень сформованості готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії, збільшилися у студентів контрольних груп з 5,87% до 12,21% та у студентів експериментальних груп з 7,76% до 18,95%. Відповідно змінилися дані, що характеризують середній рівень сформованості готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії, (у контрольних групах з 44,60% до

50,70% та у експериментальних групах з 49,77% до 64,16%). Дані, що характеризують низький рівень сформованості готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії, зменшилися (у контрольних групах 49,53% до 47,09% та у експериментальних групах з 42,47% до 16,89%).

Факторний аналіз результатів дослідження структури готовності студентів експериментальних груп до професійної діяльності у фітнес-індустрії визначився трьома факторами, що пояснюють 73,64 % сумарної дисперсії ознак. Після проведення педагогічного експерименту найбільш значущими структурними компонентами готовності, які формують фактор 1, є мотиваційно-аксіологічний та процесуальний компоненти готовності, а також додається до цього фактору наявність такої складової особистісного компонента, як креативність (пояснюючи 27,37 % загальної дисперсії). Фактор 2 формують інтелектуальний та оцінно-рефлексивний компоненти (що пояснює 25,8 % загальної дисперсії). Фактор 3 утворюється такою складовою особистісного компонента, як асертивність (що пояснює 20,47 % загальної дисперсії).

Вказано, що структура готовності студентів експериментальних груп до професійної діяльності у фітнес-індустрії за результатами формувального етапу педагогічного експерименту відрізняється підвищенням вкладу таких складових особистісного компонента, як асертивність та креативність.

Аналіз результатів педагогічного експерименту підтвердив ефективність виявлених і теоретично обґрунтованих педагогічних умов готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Основні наукові положення розділу викладено в опублікованих працях [217, 219, 224, 228, 233].

ВИСНОВКИ

У дисертації запропоновано шляхи розв'язання актуальної проблеми формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії, яка знайшла відображення в розробленій моделі, яка передбачала реалізацію визначених педагогічних умов.

1. З'ясовано стан розробленості проблеми формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії у педагогічній теорії й практиці. Процес розвитку держави ініціює пошук нових форм, методів і засобів навчання, які могли б забезпечити формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. Уточнено зміст понять «формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії» та «готовність майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії». Формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії розглядається як цілісний процес, який здійснюється у закладах вищої освіти з метою отримання студентами кваліфікації з надання ефективних послуг щодо розвитку рухових здібностей, морфофункціональних кондицій для успішного виступу на спортивних змаганнях та оздоровлення, шляхом проведення спеціально організованих фітнес-програм. Готовність майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії розглядається нами як цілісна інтегративна характеристика особистості, в основі якої лежить система професійно-ціннісних орієнтацій, що дозволить випускникам закладів вищої освіти, швидко відкрити для себе середовище фітнес-індустрії та успішно розвиватися в професійній діяльності. Фітнес-індустрія розглядається як сфера послуг, сукупність різних суб'єктів фітнес-діяльності (фітнес клуби, фітнес-центри, спортивні клуби, студії, спортивно-оздоровчі центри, оздоровчі центри, тренажерні зали), що надають фітнес-послуги, із залучення до здорового способу життя, підтримки, збереження та зміцнення здоров'я людини, а також досягнення високих спортивних результатів.

2. Теоретично обґрунтовано структуру готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. Мотиваційно-аксіологічний компонент охоплює ціннісні орієнтації, мотиви та потреби майбутніх фітнес-тренерів, які зумовлюють успішне здійснення ним професійної діяльності у фітнес-індустрії. Інтелектуальний компонент готовності передбачає наявність у майбутніх фітнес-тренерів знань, необхідних для здійснення професійної діяльності у фітнес-індустрії. Процесуальний компонент готовності визначається наявністю у майбутніх фітнес-тренерів професійно орієнтованих умінь та навичок, які дозволяють ефективно здійснювати професійну діяльність у фітнес-індустрії. Особистісний компонент готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії передбачає наявність професійно значущих та особистісних якостей, зокрема креативності та асертивності. Оцінно-рефлексивний компонент готовності відображає наявність здібностей аналізувати та оцінювати власну готовність до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

3. Визначено критерії й показники та охарактеризовано рівні сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. Мотиваційний критерій визначає ступінь сформованості суспільно значущих цінностей студентів, мотивації на досягнення успіху у професійній діяльності фітнес-тренера та кар'єрного росту у фітнес-індустрії. Показником цього критерію є наявність суспільно значущих цінностей студентів, мотивації на досягнення успіху у професійній діяльності фітнес-тренера та кар'єрного росту у фітнес-індустрії. Інформаційно-пізнавальний критерій визначає ступінь оволодіння знаннями щодо сутності та змісту майбутньої професійної діяльності у фітнес-індустрії. Показником цього критерію є наявність знань щодо сутності та змісту майбутньої професійної діяльності у фітнес-індустрії. Діяльнісно-творчий критерій визначає ступінь оволодіння вміннями та навичками студентів, необхідними для успішної професійної діяльності у фітнес-індустрії. Показником цього критерію є наявність вмінь та навичок студентів, необхідних для успішної професійної

діяльності у фітнес-індустрії. Особистісний критерій визначає ступінь сформованості асертивності та креативності студентів, які впливають на успішність професійної діяльності та здатність продуктивно функціонувати у фітнес-індустрії. Показником цього критерію є наявність асертивності та креативності студентів, які впливають на успішність професійної діяльності та здатність продуктивно функціонувати у фітнес-індустрії. Рефлексивний критерій визначає ступінь сформованості рефлексивних вмінь студентів щодо адекватної самооцінки себе як суб'єктів, здатних до ефективної професійної діяльності у фітнес-індустрії. Показником цього критерію є наявність рефлексивних вмінь студентів щодо адекватної самооцінки себе як суб'єктів, здатних до ефективної професійної діяльності у фітнес-індустрії.

4. Розроблено модель формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. Потребнісно-мотиваційний блок включає мету (формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії) та завдання (формування стійкої мотивації та ціннісного ставлення майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії; оптимальне поєднання змісту, форм, методів і засобів навчання для ефективного оволодіння майбутніми фітнес-тренерами знаннями, вміннями та навичками щодо здійснення професійної діяльності у фітнес-індустрії; розвиток досвіду самостійної та творчої професійної діяльності у фітнес-індустрії). До теоретико-методологічного блоку входять методологічні підходи (компетентнісний, акмеологічний, аксіологічний та системний) та принципи (принцип науковості, принцип неперервності, принцип варіативності та особистісної зорієнтованості, принцип рефлексивності, принцип зв'язку теорії з практикою, принцип професійної мобільності). До змістово-практичного блоку входять теоретична підготовка, практична підготовка, контекстно-наукова підготовка та особистісно-розвивальна підготовка. Теоретична підготовка передбачає оволодіння знаннями, вміннями та навичками з таких дисциплін, як «Види оздоровчо-рекреаційної рухової активності» (2 курс), «Основи раціонального харчування» (3,4 курс),

«Оздоровчі заняття у воді» (4 курс), «Оздоровчий фітнес» (4 курс). Практична підготовка передбачає проходження практик за профілем навчання. Контекстно-наукова підготовка характеризує участь у студентських наукових гуртках, олімпіадах і науково-практичних конференціях із залученням провідних фахівців у сфері фітнес-індустрії. Особистісно-розвивальна підготовка передбачає наявність у майбутніх фітнес-тренерів таких професійно-важливих якостей, як креативність у використанні засобів фітнесу, асертивність та здатність до рефлексії. Технологічний блок містить форми, методи та засоби формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. Критеріально-оцінювальний блок містить: структурні компоненти готовності (мотиваційно-аксіологічний; інтелектуальний; процесуальний; особистісний; оцінно-рефлексивний) готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії, критерії (мотиваційний, інформаційно-пізнавальний, діяльнісно-творчий, особистісний, рефлексивний), показники та рівні (низький, середній, високий) сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. Результатом є сформована готовність майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

5. Експериментально перевірено ефективність виявлених і теоретично обґрунтованих педагогічних умов формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії, до яких віднесено: урахування у змісті підготовки майбутніх фітнес-тренерів сучасних особливостей ринку праці у фітнес-індустрії; активізація навчально-пізнавальної діяльності майбутніх фітнес-тренерів за рахунок впровадження інноваційних освітніх технологій; залучення майбутніх фітнес-тренерів до використання сучасних засобів інформаційно-комунікаційних технологій у професійній діяльності, пов'язаній з фітнес-індустрією. Дослідження показали, що вищий приріст високого та середнього рівнів сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії в експериментальних групах порівняно з контрольними групами. Так, прирісти

високого та середнього рівнів сформованості готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії складали у контрольних групах відповідно 6,34% та 8,92%, у експериментальних групах – відповідно 11,19% та 14,38%. Низький рівень сформованості готовності до професійної діяльності у фітнес-індустрії зменшився у контрольних групах на 15,26%, у експериментальних групах – відповідно на 25,57%.

Проведене дослідження не претендує на всебічне розв'язання проблеми формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. Подальшого вивчення потребують питання, пов'язані з вивченням закордонного досвіду підготовки майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Абдулина О. А. Мониторинг качества профессиональной подготовки. *Педагогика*. 2005. № 3. С.21–23.
2. Авдеева Н. Ключевые компетенции – новая парадигма результата образования. *Педагогика*. 2003. № 5. С. 34–39.
3. Ажиппо О. Ю. Теоретико-методичні засади підготовки майбутніх учителів фізичної культури до професійної діяльності у загальноосвітніх навчальних закладах: автореф. дис. ... д-ра пед. наук. Харків, 2013. 39 с.
4. Айзятуллова Г. Р. Физическая рекреация в профессиональной деятельности тренера-инструктора по фитнесу. *Актуальные проблемы развития фитнеса в России: сборник материалов Всероссийской научно-практической конференции*. Санкт-Петербург: Изд-во РГПУ им. А.И. Герцена, 2009. С. 111–115.
5. Акмеология: учебник; под общ. ред. А.А. Деркача. Москва: Изд-во РАГС, 2006. 424 с.
6. Андрос Є. І. Інтелект у структурі людського буття: монографія. Київ: Стилос, 2010. 358 с.
7. Андрущенко В., Гамерська І. Проблема входження української університетської освіти в європейський освітній простір. *Рідна школа*. 2012. № 1–2. С. 3–8.
8. Андрющенко О. О. Сутність феномену "рефлексія" як міждисциплінарного поняття. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*. 2015. Вип. 45. С. 60–66.
9. Анікеєнко Л. В. Розвиток мотивації та самосвідомості як основа фізичного виховання. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія № 15. «Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт)» збірник наукових праць; за ред. О. В. Тимошенко*. Київ: Вид-во НПУ імені М.П. Драгоманова, 2017. Випуск 3К (84). С. 22–26.

10. Артьомова М. Г. Компетентнісний підхід в системі вищої освіти як пріоритет її модернізації у вищому навчальному закладі. URL: <http://www.kau.com.ua> (дата звернення 18.02.2016).

11. Атамась О. А. Сучасний погляд на особливості професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури до впровадження технологій оздоровчого фітнесу. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія № 15. «Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт)» збірник наукових праць; за ред. О. В. Тимошенко.* 2015. Вип. 3(2). С. 19–21.

12. Атамась О. А. Формування готовності майбутніх учителів фізичної культури до впровадження технологій оздоровчого фітнесу: автореферат дис. ... канд. пед. наук. Київ, 2015. 20 с.

13. Афтимчук О. Образовательные технологи подготовки специалистов по фитнесу. *Проблеми активізації рекреаційно-оздоровчої діяльності населення: матеріали ІХ Всеукраїнської науково-практичної конференції.* Львів: ЛДУФК, 2014. С. 305–310.

14. Базильчук О. В., Путров С. Ю. Інновації в професійній діяльності викладачів вищих навчальних закладів у процесі підготовки майбутніх фахівців з фізичної терапії. *Науковий часопис [Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова]. Серія 15 : Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт).* 2017. Вип. 5К. С. 18–22.

15. Баліцька Є. П. Мотивація студентів до занять фітнесом в технічному вищому навчальному закладі. *Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту.* 2013. № 6. С. 3–6.

16. Басараба Н. Платформа дистанційного навчання Moodle та її використання в організації навчального процесу. *Нова педагогічна думка.* 2013. № 2. С. 63–66.

17. Батіщева М. Р. Підготовка майбутніх учителів фізичної культури до проведення оздоровчої гімнастики та фітнесу з дівчатами-старшокласницями :

автореф. дис. ... на здобуття наукового ступеня канд. пед. наук. Луганськ, 2009. 20 с.

18. Бедь В, Артёмова М. Компетентнісний підхід в системі вищої освіти як пріоритет її модернізації у ВУЗі. URL: <http://www.uuba.org.ua/golovne>. (дата звернення 18.02.2016).

19. Безкоровайна Л. В. Формування готовності майбутніх фахівців фізичного виховання та спорту до впровадження технології спортивного менеджменту: автореф. дис. ... канд. пед. наук. Київ, 2009. 20 с.

20. Бейсман А. Д. Греческо-русский словарь. Москва: ГЛК Ю. А. Шичалкина, 1991. С. 40–41.

21. Беляк Ю. І. Класифікація та методичні особливості засобів оздоровчого фітнесу. *Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту*. 2014. № 11. С. 3–8.

22. Берегова Н. П. Формування професійної готовності майбутніх психологів до роботи з проблемними клієнтами : автореф. дис. ... канд. психол. наук. Хмельницький, 2009. 20 с.

23. Берест О. О. Підготовка майбутніх фітнес-тренерів до рекреаційно-оздоровчої діяльності. *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Серія : Педагогічні науки. Фізичне виховання та спорт*. 2015. Вип. 129(2). С. 101–104.

24. Бесарабчук Г. В. Дослідження теоретико-методологічних основ проблеми контролю готовності учнів ліцеїв військового профілю до служби в армії. *Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту: наук. Монографія; за ред. С. С. Єрмакова*. Харків: ХДАДМ (ХХІІІ), 2006. № 10. С. 8–11.

25. Бесташишвили Т. Г. Разумный фитнес. Книга руководителя. СПб.: Изд-во «Нестор-История», 2011. 536 с.

26. Бех І. Д. Психологічні механізми сходження особистості до духовних цінностей. *Педагогіка і психологія*. 2011. № 2. С. 37–44.

27. Белікова Н. О. Науково-методологічні підходи до професійної підготовки сучасного фахівця з фізичного виховання та спорту. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 15 : Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт)*. 2014. Випуск 3К(44)14 С. 91–96.
28. Белікова Н. О., Сущенко Л. П. Термінологія напряму підготовки «Здоров'я людини»: навальний посібник. Київ : ТОВ «Козарі», 2009. 182 с.
29. Белкін І. В. Педагогічні умови використання ділових ігор у професійній підготовці менеджерів маркетингових комунікацій у вищих навчальних закладах: автореф. дис. ... кан. пед. наук. Вінниця, 2017. 21 с.
30. Бизяева А. А. Психология думающего учителя: педагогическая рефлексия. Псков : ПГПИ им. С. М. Кирова, 2004. 216 с.
31. Биков В. Ю. Моделі організаційних систем відкритої освіти: монографія. Київ: Атіка, 2008. 684 с
32. Благій О., Лисакова Н. Тенденції розвитку групових фітнес-програм. *Теорія і методика фізичного виховання і спорту*. 2013. № 2. С. 54–58.
33. Блеер А. Н., Суслов Ф. П., Тышмер Д. А. Терминология спорта: толковый словарь-справочник. Москва: Издательский центр «Академия», 2010. 464 с.
34. Бобохуджаев Ш., Юлдашев З. Инновационные методы обучения : особенности кейс-стади метода обучения и пути его практического использования. Ташкент. 2006. 88 с.
35. Бобрицька В. І. Теоретичні і методичні основи формування здорового способу життя у майбутніх учителів у процесі вивчення природничих наук : автореф. дис. ... докт. пед. наук. Київ, 2006. 40 с.
36. Богуш А. М., Трифонова О. С., Кисельова О. І. Формування мовної особистості на різних вікових етапах: монографія. Одеса: ПНЦ АПН України, 2008. 272 с.
37. Большой психологический словарь; сост. Б. Мещеряков, В. Зинченко. СПб.: прайм-ЕВРОЗНАК, 2004. 672 с.

38. Большой энциклопедический словарь; гл. ред. А. М. Прохоров. Москва, 2000. С. 12–13.
39. Большой энциклопедический словарь; под редакцией А. М. Прохорова. Москва: Большая российская энциклопедия, 1997. 1456 с.
40. Боляк А. А., Боляк Н. Л., Корх-Черба О. В., Кизім П. М. Системний підхід у професійній діяльності тренера з фітнесу: навч. посіб. Харків: ХДАФК, 2012. 130 с.
41. Бондаревська О. Сутнісне розуміння самостійно-пізнавальної діяльності студентів як психолого-педагогічна проблема. *Гуманізація навчально-виховного процесу*. Слов'янськ, 2015 Випуск LXXII с. 64–69.
42. Бондарчук А. Я. Тренінг як важлива форма оптимізації виховної роботи студентів музично-педагогічних факультетів. *Наукові записки [Ніжинського державного університету ім. Миколи Гоголя]. Сер. : Психолого-педагогічні науки*. 2012. № 6. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzsp_2012_6_17. (дата звернення 17.03.2016).
43. Борилкевич Е. С. Об идентификации понятия фитнес. *Теория и практика физической культуры*. 2003 №2. С.45–47.
44. Бренч С. В. История возникновения и развития нового вида физкультурно-оздоровительной деятельности – фитнес-аэробики. *Научное обоснование физического воспитания, спортивной тренировки и подготовки кадров по физической культуре, спорту и туризму : материалы XI Междунар. науч. Сессии*. Минск, 2010. С. 39–43.
45. Буряк В. К. Розвиток професійно-педагогічних якостей у системі безперервної освіти. *Вища школа: науково-практичне видання*. 2005. № 2. С. 50–57.
46. Варій М. Й. Загальна психологія: підручник для студентів вищих навчальних закладів. Київ: Центр учбової літератури, 2009. 1007 с.
47. Варюшкин С. В. Формирование карьерных компетенций выпускников вузов. *Философия образования*. 2010. № 3. С. 134–141.

48. Василенко М. Є. Структура готовності студентів до професійної діяльності: педагогічний аналіз. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 16 : Творча особистість учителя: проблеми теорії і практики.* 2013. Вип. 20. С. 43–47.

49. Василенко М. М. Сучасний стан та проблеми підготовки фітнес-тренерів в США. *Педагогіка, психологія і медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту.* 2012. Вип. № 11 / 2012. С. 19–22.

50. Василенко М. М. Теоретичні і методичні засади професійної підготовки майбутніх фітнес-тренерів у закладах вищої освіти: автореф. дис. ... доктора педагогічних наук. Київ, 2018. 42 с.

51. Василенко М. М. Обґрунтування змісту варіативної частини стандарту вищої фізкультурної освіти майбутнього фітнес. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах.* 2014. Вип. 37. С. 132–137.

52. Василенко . М. Сучасні вимоги роботодавців до формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах.* 2014. Вип. 38. С. 119–124.

53. Василенко М. М. Тезаурус дослідження професійної підготовки майбутніх фітнес-тренерів у вищому навчальному закладі. *ScienceRise. Pedagogical Education.* 2016. № 8(4). С. 4–10.

54. Василькевич Я. З. Креативність як інтегральна творча здібність: теоретичні основи вивчення. *Наукові записки [Національного університету "Острозька академія"]. Психологія і педагогіка.* 2013. Вип. 24. С. 25–29.

55. Васюк О. В., Виговська С. В. Методологічні підходи до професійної підготовки соціальних педагогів в системі вищої освіти України. *Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Серія : Педагогіка, психологія, філософія.* - 2014. Вип. 199(1). С. 60–67.

56. Ващенко Л. М. Управління інноваційними процесами в загальній середній освіті регіону: монографія. Київ., 2005. 345 с.
57. Ващук Л. М. Передумови розвитку та становлення фітнесу в Україні. *Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві*. 2013. № 3. С. 7–9.
58. Великий тлумачний словник сучасної української мови / [уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел]. – К. : ВТФ «Перун», 2009. 1736 с.
59. Венгерова Н. Н. Классификация фитнес-программ. *Актуальные проблемы развития фитнеса в России: сборник материалов Всероссийской научно-практической конференции*. СПб.: Изд-во РГПУ им. А.И. Герцена, 2009. С. 23–31.
60. Вербицкий А. А. Педагогические технологии контекстного обучения: научно-методическое пособие. Москва: РИЦ МГГУ, им. М. А. Шолохова, 2010. 55 с.
61. Вітвицька С. С. Теоретичні і методичні засади педагогічної підготовки магістрів в умовах ступеневої освіти: автореф. дис. ... докт. пед. наук. Житомир, 2011. 43 с.
62. Волкова Н. П. Професійно-педагогічна комунікація: навчальний посібник. Київ: Академія, 2006. 256 с.
63. Воловик Н. І. Основи оздоровчого фітнесу: навчальний посібник. Київ: Видавництво НПУ імені М.П.Драгоманова, 2010. 240 с.
64. Выготский Л. С. Воображение и творчество в детском возрасте. Психологический очерк : книга для учителя. Москва: Просвещение, 1991. 93 с.
65. Гаваші С. Й., Лалакулич М. М. Креативність як умова самореалізації фахівця. *Проблеми сучасної психології*. 2013. Вип. 21. С. 57–68.
66. Гаврилова Г. Л. Формирование профессиональной самостоятельности у будущего учителя в процессе обучения в вузе (на примере преподавания в университете предметов общепедагогического цикла): автореф. дис. ... канд. пед. наук. Казань, 1992. 20 с.

67. Гапоненко Г. М., Попов М. А. Забезпечення інформаційного середовища застосування інформаційно-комунікаційних технологій при підготовці майбутніх водолазів-підривників. *Сучасні інформаційні технології у сфері безпеки та оборони*. 2012. № 3. С. 68–70.
68. Гиг Дж. Ван. Прикладная общая теория систем; пер. с. англ.. Москва: Мир, 1981. 336 с.
69. Гишка Н. Уміння вчитися як психолого-педагогічна проблема. *Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Серія : Педагогіка*. 2009. № 4. С. 176–179.
70. Гладуш В. А., Лисенко Г. І. Педагогіка вищої школи: теорія, практика, історія: навчальний посібник. Донецьк, 2014. 416 с.
71. Гоглювата Н. О. Програмування фізкультурно-оздоровчих занять аквафітнесом з жінками першого зрілого віку : автореф. дис. ... канд. наук з фіз. виховання і спорту. Київ, 2007. 20 с.
72. Гончаренко С. Український педагогічний словник. Київ: Либідь, 1977. 376 с.
73. Гончарова Н. М., Денисова Л. В., Усиченко В. В. Використання сучасних інформаційних технологій у сфері оздоровчого фітнесу. *Фізичне виховання, спорт, культура здоров'я в сучасному суспільстві*. 2012. № 2. С. 163–167.
74. Гончарова О. А. Педагогічні умови підготовки майбутнього вчителя іноземної мови до інноваційної діяльності: автореф. дис. ... канд. пед. наук. Київ, 2008. 24 с.
75. Гузій Н. В. Педагогічний професіоналізм: історико-методологічні та теоретичні аспекти: монографія. Київ: НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2004. 243 с.
76. Давыдов В. Ю., Шамардин А. И., Краснова Г. О. Новые фитнес-системы: учебное пособие. Волгоград: ВГАФК, 2005. 287 с.
77. Данилевич М. В. Окремі аспекти професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до рекреаційно-оздоровчої діяльності. *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Серія:*

Педагогічні науки. Фізичне виховання та спорт. 2015. Вип. 129(2). С. 133–137.

78. Денисенко Н. Г. Підготовка майбутніх учителів фізичної культури до оздоровчої роботи з молодшими школярами: автореф. дис. ... канд. пед. наук. Київ, 2011. 22 с.

79. Деобальд Н. В. Развитие современных оздоровительных технологий и комплексных программ оздоровления. *Вектор науки Тольяттинского государственного университета. Серия: Педагогика, психология.* 2010. Вып. № 2. С. 36-38.

80. Деркач А. А., Кузьмина Н. В. Акмеология: пути достижения вершин профессионализма. Москва: РАУ, 1993. 32 с.

81. Джуринський П. Б. Теоретичні і методичні засади підготовки майбутніх учителів фізичної культури до здоров'язбережувальної професійної діяльності: монографія. Одеса: Лерадрук, 2012. 421 с.

82. Дзюбенко А. А. Новые информационные технологии в образовании: монография. Москва, 2000. 104 с.

83. Дибкова Л. М. Індивідуальний підхід у формуванні професійної компетентності майбутніх економістів : автореф. дис. ... канд. пед. наук. Київ, 2006. 20 с.

84. Добринський В., Мудрик Ж. Мотиваційно-ціннісне ставлення майбутніх учителів фізичного виховання до професійної діяльності. *Молодіжний науковий вісник Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки: Фізичне виховання і спорт.* 2013. Вип. 9. С. 26–30.

85. Добродуб Є. З. Характеристика показників сформованості мотивації досягнення у професійній діяльності фахівців з фізичного виховання та спорту при роботі в фітнес-центрах. *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Сер. : Педагогічні науки. Фізичне виховання та спорт.* 2014. Вип. 118(2). С. 112–115.

86. Дослідження ринку фітнес-послуг України. URL: <https://fitnessconnect.com.ua/files/2018.pdf> (дата звернення 17.07.2018).

87. Дрогайцев О. І. Формування професійної компетентності майбутнього вчителя іноземної мови як педагогічна проблема. *Педагогіка вищої та середньої школи*. Кривий Ріг: КДПІ, 2002. Вип. 4. С. 62–70.
88. Дружинин В. Н. Психология общих способностей. СПб.: Издательство «Питер», 2000. 368 с.
89. Дудукалова О. С. Сутність та структура готовності до професійної діяльності майбутніх інженерів-педагогів економічного профілю. *Збірник наукових праць Кам'янець-Подільського національного університету ім. Івана Огієнка. Серія : Педагогічна*. 2016. Вип. 22. С. 138–140.
90. Дурай-Новакова К. М. Формирование профессиональной готовности студентов к педагогической деятельности: автореф. дис. ... докт. пед. наук. Москва, 1983. 32 с.
91. Дутчак М. В. Класифікація професій у сфері фізичної культури і спорту в Україні: стан та перспективи. *Спортивна наука України*. 2010. №2. С. 25-41.
92. Дутчак М. В. Теоретико-методологічні засади формування системи спорту для всіх в Україні: автореф. дис. ... д-ра наук з фіз. виховання і спорту. Київ, 2009. 39 с.
93. Дьяченко М. И. Психологические проблемы готовности к деятельности. Минск: БГУ, 1976. 175 с.
94. Дьяченко М. И., Кандыбович Л. А. Психология высшей школы. Минск: Университетское, 1993. 368 с.
95. Дьяченко- Богун М. Активні методи навчання у вищому навчальному закладі. *Витоки педагогічної майстерності*. 2014. Випуск 14 С. 74–79.
96. Егорычева Е. В., Чернышева И. В., Мусина С. В., Шлемова М. В. Современная концепция физкультурного образования. *Известия Волгоградского государственного технического университета*. 2011. № 8. Т 10. С. 44–46.

97. Енциклопедія освіти; ред. В. Г. Кремень. Київ: Юрінком Інтер, 2008. 1040 с.
98. Ефремова Т. Ф. Новый словарь русского языка. Толково-словообразовательный. М.: Русский язык, 2000. 1233 с.
99. Ємельянова Н. Л. Підготовка майбутніх вихователів до роботи над засвоєнням старшими дошкільниками народознавчої лексики: автореф. дис. ... канд. пед. наук. Одеса, 2003. 20 с.
100. Єрмаков С. С. Наукові інформаційні аспекти фізкультурної освіти. *Актуальні проблеми фізкультурної освіти: матеріали II електронної наукової конференції (18 травня 2008 р. м. Харків)*. Харків: «ОВС», 2006. С. 3-6.
101. Забарна А. П. Ділова гра як метод активного навчання на уроках інформатики. *Комп'ютер у школі та сім'ї*. 2010. № 5. С. 39–42.
102. Завальнюк О. В. Філософська інтерпретація фітнесу як складової здоров'я та благополуччя людини. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія № 15. "Науково-педагогічні проблеми фізичної культури / фізична культура і спорт/" збірник наукових праць / За ред. Г. М. Арзютова*. Київ: Видавництво НПУ імені М. П. Драгоманова, 2016. Випуск ЗК 2 (71)16. С. 128-131.
103. Задорожна-Княгницька Л. В. Деонтологічні засади професійної підготовки керівників навчальних закладів: концепція дослідження. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*. 2015. Вип. 40. С. 128–136.
104. Закон України «Про вищу освіту». URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>. (дата звернення 17.03.2016).
105. Захаріна Є. А. Професійна підготовка майбутніх учителів фізичної культури до позакласної та позашкільної оздоровчо-виховної роботи: теорія та методика: монографія. Запоріжжя: Класич. приват. ун-т, 2012. 439 с.

106. Захаріна Є. А. Технології оздоровчого фітнесу в підготовці майбутніх учителів фізичної культури. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*. 2015. Вип. 42. С. 123–128.

107. Зимняя И. А. Ключевые компетентности как результативно-целевая основа компетентностного подхода в образовании. *Ректор вуза*. 2005. № 6. С.13–29.

108. Зимняя И. А. Психология обучения иностранным языкам в школе. Москва: Просвещение, 1991. 220 с.

109. Зінченко В. Б., Усачов Ю. О. Фітнес-технології у фізичному вихованні: навчальний посібник. Київ: НАУ, 2011. 152 с.

110. Зуева С. П. Самореализация человека в профессиональной деятельности. *Концепт*. 2013. №2 (18). С. 16–21.

111. Ильин Е. П. Мотивация и мотивы. СПб.: Питер, 2002 512 с:

112. Ипполитова Н., Стерхова Н. Анализ понятия «педагогические условия»: сущность, классификация. *General and Professional Education*. 1/2012. С. 8–14.

113. Іванова Л. І. Професійна підготовка майбутніх учителів фізичної культури до роботи з учнями з відхиленнями у стані здоров'я : теорія та методика: монографія. Київ : НПУ імені М. П. Драгоманова, 2013. 600 с.

114. Іванчикова С. М. Загальні положення методики формування культури здоров'я студентів засобами фітнесу. *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Серія : Педагогічні науки. Фізичне виховання та спорт*. 2015. Вип. 129(3). С. 145–149.

115. Іващенко О. А. Структура професійної готовності до діяльності в екстремальних умовах. *Професійна освіта: методологія, теорія та технології*. 2015. Вип. 2. С. 100–111.

116. Ігнатенко К. В. Сутність та структура готовності прийомних батьків до виховання дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування. *Науковий вісник Донбасу*. 2010. № 4. URL: : http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvd_2010_4_9. (дата звернення 10.05.2016).

117. Інноваційна методика викладання дисципліни «Педагогіка»: методичні рекомендації для підготовки до семінарських занять для студентів усіх спеціальностей; укл. М. Лазарева. Львів, 2014. 58 с.

118. Інтерактивні методи викладання: практичні поради для суддів-викладачів. Київ: ФОП Демчинський О.В., 2017. 64 с.

119. Ісаєв І. Ф. Професійно-педагогічна культура як предмет наукового дослідження. *Теоретичні питання культури, освіти та виховання*. 2010. № 42. С. 143–147.

120. Казанская В. Г. Ассертивность учащихся-подростков и их педагогов. *Вестник Ленинградского государственного университета им. А.С. Пушкина*. 2011. С. 62–72.

121. Каргина З. А. Современные методологические подходы в сфере дополнительного образования детей. *Вестник Томского государственного педагогического университета*. 2011. Вып. 1. С. 5-11.

122. Карпей Э. Энциклопедия фитнеса; пер. с англ. М. Котельниковой. Москва: ФАИР-ПРЕСС, 2003. 361 с.

123. Карпюк Р. П. Теоретичні і методичні засади професійної підготовки майбутніх фахівців з адаптивного фізичного виховання у вищих навчальних закладах: автореф. дис. ... д-ра пед. наук. Київ, 2010. 40 с.

124. Кашлев С. С. Интегративные методы обучения педагогике : учебное пособие. Минск: Вышейшая школа, 2004. 176 с.

125. Кириленко О. Н. Фитнес-культура как фактор развития глобальной культуры здоровья. *Вісник Одеського національного університету*. 2011. Том. 16. Випуск 10. С. 263–271.

126. Кібальник О. Я. Зміст фітнес-технології для підвищення рухової активності підлітків. *Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві*. 2009. № 2. С. 42–46.

127. Клопов Р. В. Професійна підготовка майбутніх фахівців фізичного виховання і спорту із застосуванням інформаційних технологій: теорія і практика: монографія. Запоріжжя: Запорізь. нац. ун-т, 2010. 386 с.

128. Книш А. Є. Структура особистісної готовності до професійної діяльності майбутніх психологів-тренерів. *Теорія і практика управління соціальними системами*. 2014. № 1. С. 84–91.
129. Ковальов О. Г. Психологія особистості. Москва, 1970 391 с.
130. Коджаспирова Г. М., Коджаспиров А. Ю. Словарь по педагогике (междисциплинарный). М.: Издательство «Март», 2005. 448 с.
131. Кожушко С. П. Компетентнісний підхід як методологія професійної підготовки майбутніх фахівців комерційної діяльності до професійної взаємодії. URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/nvd_2011_3_10.pdf. (дата звернення 05.05.2016).
132. Козлакова Г. О. Теоретичні і методичні основи застосування інформаційних технологій у вищій технічній освіті: монографія. Київ: ІЗМН, 1997. 180 с.
133. Коломoeць Т. Г. Професійна діяльність та чинники, що зумовлюють її в сучасних умовах. *Соціально-трудова відносина: теорія та практика*. 2014. № 2. С. 202–207.
134. Коляда М. Г. Формирование информационной культуры будущих экономистов с использованием деятельностного подхода в обучении. *Гуманітарні науки*. 2004. № 2. С. 57–64.
135. Корносенко О. К. Роль фітнесу в системі оздоровчої фізичної культури. *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Сер. : Педагогічні науки. Фізичне виховання та спорт*. 2013. Вип. 112(3). С. 228–232.
136. Корносенко О. К. Специфіка й функції професійної діяльності фітнес-тренера. *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Серія : Педагогічні науки. Фізичне виховання та спорт*. 2015. Вип. 129(2). С. 173–177.
137. Коробська Г. В. Дидактична гра як засіб формування загальнонавчальних умінь учнів основної школи (друга половина ХХ століття): автореф. дис. ... канд. пед. наук. Харків, 2010. 20 с.

138. Короленко К. В., Смірнова Н. І., Циганок О. В. Інноваційні програми фітнес-аеробіка та їх вплив на фізичний розвиток студенток ЗНУ. *Наука і освіта*. 2013. № 4. С. 133–135.

139. Корх-Черба О. В. Основні напрями реалізації системного підходу у професійній діяльності майбутнього фітнес-тренера. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 15 : Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт)*. 2015. Вип. 3(1). С. 192–195.

140. Корх-Черба О. В., Севастьяненко Л. В. Сучасний стан та напрями удосконалення системи підготовки майбутніх фахівців з фітнесу та рекреації в Україні. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М.П.Драгоманова. Серія № 15. Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт): зб. наукових праць / За ред. О. В. Тимошенка*. 2019. Вип. 3(110). С. 382–386.

141. Костюченко Л. В. Формування готовності до майбутньої професійної діяльності вчителів початкових класів у комплексі «училище – університет»: автореф. дис. ... канд. пед. наук. Переяслав-Хмельницький, 2013. 19 с.

142. Котенко Т. М. Тренінг як засіб активізації навчання у вищій школі. *Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету. Економічні науки*. 2009. Вип. 16(2). С. 143–147.

143. Краєвський В. В., Хуторской А. В. Предметное и общепредметное в образовательных стандартах. *Педагогика*. 2003. С. 3–10.

144. Краткий психологический словарь; сост. Л. Карпенко; под общ. Ред. А.В. Петровского. Москва: Политиздат, 1985. 431 с.

145. Кренделева В. У. Вплив оздоровчого фітнесу на рівень фізичної підготовленості учнів старших класів. *Молодий вчений*. 2015. № 3(2). С. 175–178.

146. Крижко В. В. Антологія аксіологічної парадигми освіти: навчальний посібник. Київ: Освіта України, 2005. 440 с.

147. Круглова Т. Э., Смирнов С. И. Подготовка специалистов для сферы фитнес-услуг. *Традиции и инновации российского высшего образования в сфере*

физической культуры: опыт транскультурного ориентирования: монография. СПб.: Изд-во «Стратегия будущего». С. 218–224.

148. Кузьмина Н. В. Предмет акмеологии. СанктПетербург: Политехника, 2002. 189 с.

149. Курбатова Ю.В. Формування професійної готовності майбутніх агрономів. *Вісник Запорізького національного університету.* 2011. №2 (15). С. 197–199.

150. Курлянд З. Н. Професійно-креативне середовище ВНЗ – передумова підвищення якості підготовки майбутніх фахівців. *Педагогическая наука: история, теория, практика, тенденции развития.* 2009. №1. С. 18–26.

151. Курлянд З. Н., Хмельюк Р. І., Семенова А. В. Педагогіка вищої школи: навчальний посібник; за ред. З. Н. Курлянд. Київ: Знання, 2005. 399 с.

152. Кух О. М., Кух А. М. Інтерактивні методи навчання фізики у ВНЗ. *Збірник наукових праць Кам'янець-подільського національного університету імені Івана Огієнка.* 2015. № 21. С. 206–209.

153. Лапин Н. И. Модернизация базовых ценностей россиян. *Социол. исслед.* 1996. № 5. С. 5–12.

154. Лебедев О. Е. Компетентностный подход в образовании. *Школьные технологии.* 2004. № 5. С. 3–12.

155. Лебедева И. В. Развитие ассертивности и ассертивного поведения личности. *Вестник Бурятского государственного университета.* 2010. № 5. С. 127-132.

156. Левицкий В. В. Анализ путей совершенствования специалистов по фитнесу. *Олімпійський спорт і спорт для всіх: тези доп. ІХ Міжднар. наук. конгресу.* Київ, 2005. С. 913.

157. Левицький В. Організація професійного навчання фахівців з оздоровчого фітнесу. *Теорія і методика фізичного виховання і спорту.* 2004. № 2. С. 169.

158. Лисицкая Т. С., Кувшинникова А. В. Система подготовки специалистов по аэробике. *Теория и практика физической культуры*. 2003. № 12. С. 34–38.

159. Листопад О. А. Аксиологічний і культурологічний підхід до процесу становлення творчої особистості в освіті. *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Педагогічні науки*. 2013. Вип. 110. С. 137–140.

160. Лисянська Т.М. Педагогічна психологія: Практикум: Навч. Посіб. – К.: Каравела, 2009. – 224 с.

161. Ліненко А. Ф. Педагогічна діяльність і готовність до неї : монографія. Одеса: ОКФА, 1995. 77 с.

162. Лопушняк Г. С., Рибчанська Х. В. Вища освіта України: проблеми та перспективи розвитку. *Ефективність державного управління*. 2014. Вип. 40. С. 21–27

163. Лук'янова Л. Б. Освіта дорослих: короткий термінологічний словник; авт.-упоряд. Л. Б. Лук'янова, О. В. Аніщенко. Київ-Ніжин: Видавець ПП Лисенко М. М., 2014. 108 с.

164. Лукоянова К. В. Оптимізація навчального процесу при заняттях з оздоровчого фітнесу у студенток ВНЗ неспортивного профілю. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 15 : Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт)*. 2015. Вип. 3(2). С. 201–203.

165. Лянной Ю. О. Професійна підготовка майбутніх магістрів з фізичної реабілітації у вищих навчальних закладах: теоретико-методичний аспект: монографія. Суми: Вид-во СумДПУ ім. А. С. Макаренка, 2016. 566 с.

166. Ляшенко І. В. Формування готовності майбутніх агрономів до реалізації міжнародних фахових програм: автореф. дис. ... канд. пед. наук. Київ, 2007. 20 с.

167. Магин В. А. Развитие высшего профессионального образования в области физической культуры в контексте идей новой образовательной парадигмы. *Научное обоснование физического воспитания, спортивной*

тренувки и подготовки кадров по физической культуре и спорту. 2009. Т. 3. С. 356–361.

168. Максименко С. Д., Щербан Т. Д. Професійне становлення молодого вчителя : навч. посібник для студ. пед. вузів. Ужгород: Закарпаття, 1998. 105с.

169. Максименко С. Д. Генезис существования личности. Київ: Издательство ООО «КММ», 2006. 240 с.

170. Максименко С. Д. Рефлексія – шлях до продуктивного самовизначення. *Психолог*. 2005. № 1. С. 19–22.

171. Мамус Г. М. Активізація навчально-пізнавальної діяльності студентів на заняттях проектування та виготовлення виробів. *Наукові записки. Серія: педагогіка*. 2016. № 2. С. 151–157.

172. Мантуленко С. В. Зміст, структура та рівні готовності майбутнього вчителя до профільного навчання. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми*. 2013. Вип. 35. С. 350–355.

173. Маркова Н. В. Педагогічні умови підготовки майбутніх фахівців соціальної сфери до формування гендерної культури старшокласників. *Наукові записки [Ніжинського державного університету ім. Миколи Гоголя]. Сер. : Психолого-педагогічні науки*. 2012. № 5. С. 188–191.

174. Мартынова Н. В. Структура готовности учителя к самоимджмейкингу. *Сибирский педагогический журнал*. 2009. С. 183–188.

175. Марусинець М. М. Професійна діяльність педагога: рефлексивний аспект. *Психолого-педагогічні проблеми сільської школи*. 2012. № 43(1). С. 39–45.

176. Марчук Л. М. Асертивність як комплексна інтегральна характеристика особистості. *Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України*. 2012. Вип. 5. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnadps_2012_5_43. (дата звернення 17.03.2016).

177. Маслов В. І. Проблеми демократизації управління народною освітою в системі безперервного підвищення кваліфікації педагогічних кадрів. *Актуальні проблеми науково-методичного забезпечення безперервного підвищення кваліфікації педагогічних кадрів : [наук.-метод. зб.]*. Київ: Вища школа, 1990. С. 7–10.

178. Мацук Л. О. Підготовка майбутніх учителів початкових класів до правового виховання молодших школярів: автореф. дис. ... канд. пед. наук. Тернопіль, 2002. 20 с.

179. Медведєва С. А. Асертивність майбутніх практичних психологів: досвід вивчення. *Соціальні технології: актуальні проблеми теорії та практики: міжвузівський зб. наук. пр.; ред. кол. : В. П. Бех, К. Ю. Богомаз, Л. Ф. Бурлачук та ін.; голов. ред. О. Л. Сکیدін*. Одеса: Астропринт, 2008. Вип. 39–40. С. 234–240.

180. Мельников В. А. Практикум по основам психологии: тексты и хрестоматия: учебное пособие для студентов медицинского института. Симферополь: «Сонат», 1997. 254 с.

181. Менхин А. В., Менхин Ю. В. Оздоровительная гимнастика: Теория и методика. Ростов-на-Дону: Феникс, 2002. 384 с.

182. Мещеряков Б. Г. Большой психологический словарь; сост. и общ. ред. Б. Мещеряков, В. Зинченко. СПб.: прайм-Еврознак, 2004. 672 с.

183. Мещерякова И. А. Ассертивность. *Большой психологический словарь*. СПб., 2003. С. 40–45.

184. Микешина Л. А. Философия науки: Современная эпистемология. Научное знание в динамике культуры. Методология научного исследования: учебное пособие. Москва: Прогресс–Традиция: МПСИ: Флинта, 2005. 464 с.

185. Міхеєнко О. І. Зміст професійної підготовки майбутніх фахівців зі здоров'я людини. *Теорія та методика навчання та виховання*. 2013. Вип. 34. С. 96–107.

186. Мозуль І. В. Структура готовності майбутніх учителів початкових класів у контексті сучасних вимог професійної освіти. *Вісник Глухівського*

національного педагогічного університету імені Олександра Довженка. Сер. : Педагогічні науки. 2016. Вип. 30. С. 75–81.

187. Мокрогуз О. П. Мультимедійна презентація в системі засобів навчання. Комп'ютер у школі та сім'ї. 2009. № 8. С. 21–23.

188. Молодиченко В. Глобалізація цінностей у контексті освітніх практик. Вища освіта України. 2009. № 3. С. 80–84.

189. Мясникова Т. С., Мясников С. А. Система дистанційного навчання Moodle. Харків: Издательство Шейной Е. В., 2008. 228 с.

190. Національна доктрина розвитку освіти України у ХХ столітті. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/347/2002>. (дата звернення 22.05.2016).

191. Немченко С. Г., Голік О. Б., Кривильова О. А., Лебідь О. В. Управління навчальним закладом: підруч. для студ. вищ. навч. закл. Донецьк: ЛАНДОН-ХХІ, 2012. 516 с.

192. Николаев Ю. М. К проблеме развития теории физической культуры. Теор. и практ. физич. культ. 2001. № 8. С. 2–10.

193. Новейший философский словарь; сост. и глав. науч. редактор А. А. Грицанов. Минск: Книжный Дом, 2003. 1280 с.

194. Образцов П. И. Психологопедагогические аспекты разработки и применения в вузе информационных технологий обучения. Орел: ОрелГТУ, 2000. 145 с.

195. Овчарук О. В. Компетентність як ключ до оновлення змісту освіти. Стратегія реформування освіти в Україні : рекомендації з освітньої політики. Київ: «К.І.С.», 2003. 296 с.

196. Овчиннікова Н. А. Основи оздоровчого фітнесу: методичні рекомендації. Київ: НПУ імені М.П. Драгоманова, 2006. 43 с.

197. Ожегов С. И. Словарь русского языка; под ред. Н. Ю. Шведовой. Москва: Рус. яз., 1984. 816 с.

198. Осіпов В. М. Оптимізація фізичного стану жінок зрілого віку засобами інноваційних фітнес-технологій. Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві. 2012. № 4. С. 305–310.

199. Осыченко М. В. Фитнес как главный компонент формирования здорового образа жизни студенческой молодежи. *Вестник АПК Ставрополя*. 2012. № 4. С. 14–17.

200. П'ятницька Д. В. Аналіз форм організації навчального процесу майбутніх фітнес-тренерів. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*. 2016. №47. С. 322–328.

201. Павлик О. Б. Професійно-педагогічна підготовка майбутніх перекладачів до використання офіційно-ділового мовлення: автореф. дис. ... канд. пед. наук. Хмельницьк, 2004. 20 с.

202. Павлишина Н. Б. Структура готовності майбутніх соціальних працівників до професійної діяльності у закладах соціального обслуговування людей похилого віку. *Освітологічний дискурс*. 2014. № 2. С. 141–151.

203. Павлюк Є. О. Аналіз світового та вітчизняного досвіду організації фахової підготовки майбутніх тренерів-викладачів у вищому навчальному закладі. *Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України*. 2013. Вип. 5. URL.: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnadps_2013_5_21 (дата звернення 21.03.2016).

204. Падалка Г. М. Педагогіка мистецтва (теорія і методика викладання мистецьких дисциплін). Київ : Освіта України, 2008. 274 с.

205. Панфилова А. П. Инновационные педагогические технологии. *Активное обучение: учеб. пособие для студ. учреждений высш. проф. образования. (3-е изд-е, испр)*. – Москва: Академия, 2012. 192 с.

206. Пасічник О. Особливості використання ділових ігор на заняттях з іноземної мови у ВНЗ. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Педагогіка. Соціальна робота*. 2014. Вип. 30. С. 125–127.

207. Петухова Л. Є. Теоретичні основи підготовки вчителів початкових класів в умовах інформаційнокомунікаційного педагогічного середовища : монографія. Херсон : Айлант, 2007. 220 с.

208. Піцул К. Сутність та структура готовності майбутніх фахівців з готельної і ресторанної справи до професійної діяльності // Молодь і ринок. 2015. № 12. С. 93–98.
209. Платонов К. К. Структура и развитие личности. М. : Наука, 1986. 254 с.
210. Побірченко Н. С. Компетентнісний підхід у вищій школі: теоретичний аспект. *Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини*. URL:<http://advancedscience.org/2011/2/2011-01-02-083.pdf>. (дата звернення 10.01.2016).
211. Побірченко О. Сучасні методологічні підходи до підготовки майбутніх учителів мистецьких дисциплін у вищому навчальному закладі. *Проблеми підготовки сучасного вчителя*. 2012. № 6(2). С. 291-198.
212. Полат Е. С., Моисеева М. В., Петров А. Е. Педагогические технологии дистанционного обучения. М.: Издательский центр «Академия», 2006. 400 с.
213. Пометун О. Компетентнісний підхід – найважливіший орієнтир розвитку сучасної освіти. *Рідна школа*. 2003. № 5. С. 65–69.
214. Порох Д. О. Технологія тренінгу в процесі адаптації іноземних студентів до навчання у виші. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*. 2013. Вип. 28. -С. 564–569.
215. Приватний професійний коледж «Міжнародні служби безпеки та безпеки». URL:<http://isps-college.com/bg/cat/Fitness-instructor> (дата звернення 07.05.2016).
216. Прима А. В. Інноваційна складова формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. *Інноваційні технології в науці та освіті. Європейський досвід: матеріали міжнародної конференції (21–24 листопада 2017, м. Відень, Австрія)*. Дніпро-Відень, 2017. Т 2. С.112–116.
217. Прима А. В. Підготовка майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії як пріоритетний напрям у вищій фізкультурній

освіті. *Валеологія: сучасний стан, напрямки та перспективи розвитку: матеріали XV Міжнародної науково-практичної конференції (5-7 квітня 2017, Харків)*. Харків: ХНУ імені В.Н. Каразіна, 2017. С. 258–260.

218. Прима А. В. Про фітнес як засіб для забезпечення оптимальної якості життя. *Актуальні проблеми фізичного виховання, реабілітації, спорту і туризму: тези доповідей VI Міжнародної науково-практичної конференції (20-21 жовтня 2016, Запоріжжя)* Запоріжжя : КПУ, 2016. С. 153–154.

219. Прима А. В. Про формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія № 15. «Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт)» збірник наукових праць / За ред. О. В. Тимошенко*. К : Вид-во НПУ імені М.П. Драгоманова, 2019. Випуск 3 К (110)19. С. 472-475. . (Видання внесено до міжнародної наукометричної бази *Index Copernicus*).

220. Прима А. В. Реалізація компетентнісного підходу у формуванні професійної компетентності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія № 15. «Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт)» збірник наукових праць / За ред. Г. М. Арзютова*. Київ: Видавництво НПУ імені М. П. Драгоманова, 2016. Випуск 3К2 (71) 16. С. 266–269.

221. Прима А. В. Роль компетентнісного підходу у формуванні готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. *Актуальні проблеми вищої професійної освіти України: матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції (23 березня 2017, Київ); за заг. ред. Е. В. Лузік, О.М. Акмалдінової*. Київ: НАУ, 2017. С. 104–105.

222. Прима А. В. Структура готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія № 15. «Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт)» збірник*

наукових праць / За ред. О. В. Тимошенко. Київ: Вид-во НПУ імені М.П. Драгоманова, 2018. Випуск 3К (97). С. 447–450.

223. Прима А. В. Сутність формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. *Сучасні тенденції розвитку освіти й науки: проблеми та перспективи*: збірник наукових праць. – Львів–Кельце, 2017. Вип. 1. С. 215–219.

224. Прима А. В. Сучасний погляд на формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. *Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Серія: педагогіка*. 2016. № 3. С. 108–115. (Видання внесено до міжнародної наукометричної бази *Index Copernicus*).

225. Прима А. В. Термінологія формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія № 15. «Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт)» збірник наукових праць / За ред. О. В. Тимошенко*. Київ: Вид-во НПУ імені М.П. Драгоманова, 2017. – Випуск 3К (84). – С. 382–385.

226. Прима А. В. Формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до культивування здорового способу життя. *Педагогіка здоров'я*: збірник наукових праць VII Всеукраїнської науково-практичної конференції (7-8 квітня 2017, Чернігів.); ред. колегія : С. М. Шкарлет [та ін.]. Чернігів, 2017. Т. 2. С. 230–234.

227. Прима А. В. Формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії: проблеми та перспективи. *Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Серія: педагогіка*. 2017. № 3. С. 52–59. (Видання внесено до міжнародної наукометричної бази *Index Copernicus*).

228. Прима А. В., Путров О. Ю. Сформована готовність до професійної діяльності у фітнес-індустрії як результат підготовки майбутніх фітнес-тренерів у вищих навчальних закладах. *Фізичне та спортивне виховання у вищих*

навчальних закладах: тези доповідей науково-практичної конференції / (13–15 жовтня 2017 Запоріжжя). Запоріжжя : ЗНТУ, 2017. С. 16–21.

229. Прима А. В., Путров С. Ю. Особливості закордонного досвіду підготовки фітнес-тренерів у вищих навчальних закладах. *Наукові записки Бердянського державного педагогічного університету. Серія : Педагогічні науки : зб. наук. пр.* Бердянськ : БДПУ, 2017. Вип.2. С. 302–307.

230. Прима А. В., Сущенко Л. П., Путров С. Ю., Колощук І. О. Комп'ютерна програма «ПСПК: моніторинг рівнів сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії». Свідоцтво про реєстрацію авторського права на твір № 79829 від 15.06.2018 р., видане Міністерством економічного розвитку і торгівлі України.

231. Прима А. В., Сущенко Л.П. Деякі чинники формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії *Сучасні проблеми фізичного виховання, спорту та здоров'я людини: матеріали I Міжнародної заочної науково-практичної конференції (12 жовтня 2017, Одеса). Одеса, 2017. С. 83–86.*

232. Іванова Л. І., Путров С. Ю., Сущенко Л. П., Прима А. В. Теорія технологій оздоровчо-рекреаційної рухової активності: навчальний посібник. Київ: ТОВ «Промтехносервіс Україна». 2018. 206 с.

233. Prima A. V., Putrov S. Y. Features of formation of readiness of future fitness trainers for professional work in the fitness industry. *Scientific heritage.* Budapest, 2017. № 9 (9). P. 2. P. 92–96. (Фахова).

234. Prima A.V., Putrov S.Yu. Theoretical aspects of forming the readiness of future fitness trainers for professional activity in fitness industry. *Глобальні виклики педагогічної освіти в університетському просторі: матеріали III Міжнародного Конгресу (18-21 травня 2017, Одеса). Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2017. С. 641–642.*

235. Приступа Є. Н., Данилевич М. В. Структурні компоненти готовності майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до роботи у сфері фізичної рекреації. *Науковий вісник Ужгородського національного*

університету. Серія : Педагогіка. Соціальна робота. 2018. Вип. 1. С. 359–363.

236. Приходько Ю. О., Юрченко В. І. Психологічний словник-довідник: навчальний посібник. Київ: Каравела, 2012. 328 с.

237. Продавцы мышечной радости: обзор рынка фитнес-услуг в Украине. URL: <https://pro-consulting.ua/pressroom/prodavcy-myshechnoj-radosti-obzor-rynka-fitness-uslug-v-ukraine-i-dnepre> (дата звернення 20.06.2018).

238. Пуни А. Ц. Некоторые психологические вопросы готовности к соревнованиям в спорте. Ленинград : Изд-во ГДОИФК, 1973. 32 с.

239. Рапацевич Е. С. Педагогика: Большая современная энциклопедия. Минск: «Соврем. слово», 2005. 720 с.

240. Ратушинська А. С. Навчально-пізнавальна діяльність у самоосвіті вчителя початкової школи. Вісник Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка. Сер. : Педагогічні науки. 2012. Вип. 20. С. 318–322.

241. Ребер А. Большой толковый психологический словарь. Вече: АСТ, 2000. Т. 1. 592 с.

242. Редчук Р. О. Методологічні підходи до формування готовності майбутніх фахівців з документознавства до професійної взаємодії у сфері соціальних комунікацій. Наукові записки [Національного педагогічного університету ім. М. П. Драгоманова. Серія : Педагогічні та історичні науки. 2014. Вип. 118. С. 201–208.

243. Резван О. Проблема рефлексивності у формуванні особистої життєвої позиції. Педагогіка та психологія. 2011. Вип. 40(3). С. 30–36.

244. Рогова Т. В. Розвиток професійно-педагогічної компетентності вчителя : метод. аспект. Засоби навчальної та науково-дослідної роботи. Харків, 2004. Вип. 21. С. 197–206.

245. Рогожникова Т. М. Влияние ассертивности на эффективность педагогического воздействия. Сб. ст. межвуз. конф. «Психология сегодня». Екатеринбург: РГПУ, 2003. С. 144–148.

246. Рубинштейн С. Л. Основы общей психологии. М.: ОГИЗ, 1946. 704 с.
247. Румянцева Е. Е. Новая экономическая энциклопедия. 2-е изд. М.: ИНФРА-М, 2006. 809 с.
248. Савченко О. П. Компетентнісний підхід у сучасній вищій школі. *Е-журнал "Педагогіка і наука: історія, теорія, практика, тенденції розвитку"*. 2010. С. 16–23.
249. Садрицькая С. В. Мотивация вступления в ВУЗ украинских студентов: тенденции последних лет. *Socioпростір*. 2010. № 1. С. 56–60.
250. Сайкина Е. Г. Концептуальные основы подготовки специалистов по фитнесу в современных социокультурных условиях, СПб.: Изд-во РГПУ им. А. И. Герцена, 2007. 393 с.
251. Сайкина Е. Г. Обоснование подготовки специалистов по фитнесу в высших учебных заведения. *Актуальные проблемы развития фитнеса в России*: сб. материалов Всерос. науч.-практ. конф. Санкт-Петербург: Изд-во РГПУ им. А. И. Герцена, 2009. С. 16–23.
252. Сайкина Е. Г. Фитнес в модернизации физкультурного образования детей и подростков в современных социокультурных условиях: моно-графия. СПб.: Образование, 2008. 301 с.
253. Сайкина Е. Г. Фитнес в системе физической культуры. *Известия Российского государственного педагогического университета им. А.И. Герцена*. 2008. № 68. С. 182–190.
254. Санжаева Р. Д. Психологическая подготовка студентов к педагогической деятельности. *Личность в системе деятельности: тез. докл. регион. науч.-практ. конф.* Новосибирск: НГПУ, 1993. С. 90–114
255. Санжаева Р. Д. Психологические механизмы формирования готовности человека к деятельности : дис. ... докт. психол. наук: 19.00.01. Новосибирск, 1997. 354 с.
256. Сватъев А. В. Форми навчання майбутніх тренерів-викладачів у системі вищої освіти. *Педагогічний альманах*. 2012. Вип. 16. С. 170–176.

257. Свистун В. І. Підготовка майбутніх фахівців аграрної галузі до управлінської діяльності : автореф. дис. ... д-ра пед. наук. Київ, 2007. 38 с.

258. Селуянов В. Н., Шестаков М. П., Космина И. П. Основы научно-методической деятельности в физической культуре: учеб. пособие для вузов физ. культуры. Направление 521900 «Физ. культура и спорт», спец. 022300 «Физ. культура и спорт». Москва: СпортАкадемПресс, 2001. 183 с.

259. Сергєєнкова О. П., Столярчук О. А., Коханова О. П., Пасєка О. В. Загальна психологія: навчальний посібник. К. : Центр учбової літератури, 2012. 296 с.

260. Серова Т. В. Динамика показателей физической подготовленности женщин, занимающихся в фитнес-клубе. *Ученые записки университета им. П.Ф. Лесгафта*. 2012. № 6. Том 88. С. 104–107.

261. Синявина Л. В., Филянина Н. Н. Компетентностный и культурологический подходы к преподаванию русского языка иностранным гражданам. *Мова і культура*. 2012. Вип. 15. Т. 8. С. 198–202.

262. Сисоева С. О. Педагогічна творчість: монографія. Харків: Каравела, 1998. 150 с.

263. Склярова И. В. Фитнес - тренировки в занятиях физической культурой студенток технического вуза. *Актуальные проблемы развития фитнеса в России: сборник материалов Всероссийской научно-практической конференции*. СПб.: Изд-во РГПУ им. А.И. Герцена, 2009. С. 181–187.

264. Слостенин В. А. Профессиональная готовность учителя к воспитательной работе. *Советская педагогика*. 1981. № 4. С. 76–84.

265. Слобожанінов П. А. Формування професійної компетентності майбутніх фахівців з фітнесу та рекреації із застосуванням інформаційно-комунікаційних технологій: автореф. дис. ... канд. пед. наук. Київ, 2017. 23 с.

266. Словарь по социальной педагогике: учебное пособие для студентов высших учебных заведений; авт. – сост. Л. В. Мардахаев. М. : Издательский центр «Академия», 2002. 368 с.
267. Словарь практического психолога; сост. С.Ю. Головин. Минск: Харвест, 1998. С. 755–756.
268. Словник іншомовних слів : 23000 слів та термінологічних словосполучень; уклад. Л. О. Пустовіт та ін. Київ: Довіра, 2000. 1018 с.
269. Словник іншомовних слів; уклад. С. М. Морозов, Л. М. Шкарапута. Київ : Наук. думка, 2000. 680 с.
270. Словник психолого-педагогічних термінів і понять (на допомогу працівнику сільської школи); укл.: Ю. В. Буган, В. І. Урський. Тернопіль: ТОКІППО, 2001. 179 с.
271. Словник-довідник з професійної педагогіки; авт.-упоряд. А. В. Семенова. Одеса: Пальміра, 2006. 272 с.
272. Смелзер Н. Социология. Москва: Феникс, 1998. 688 с.
273. Смирнов С. И. Организационно-педагогические факторы управления сферой фитнес- услуг : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04. Санкт-Петербург, 2013. 191 с.
274. Соловйова Ю. О. Формування аксіологічної культури майбутнього вчителя: автореф. дис. ... канд. пед. наук. Харків, 2006. 21 с.
275. Сомкин А. А. Классификация элементов в соревновательном фитнесе. *Актуальные проблемы развития фитнеса: сборник материалов Всероссийской научно-практической конференции*. СПб.: Изд-во РГПУ им. А.И. Герцена, 2009. С. 53–60.
276. Сорокина О.А. Развитие мотивации достижения у студентов через профессиональные задачи. *Вестник УГУЭС. Наука, образование, экономика. Серия: Экономика*. 2015. Вип. 1 (11). С. 193–195.
277. Соціальна педагогіка: мала енциклопедія; ред. Т. Ф. Алексеєнко, Т. П. Басюк, О. В. Безпалько та ін.; за заг. ред. І. Д. Звереві. Київ: Центр учбової літератури, 2008. 336 с.

278. Соціально-психологічний словник / В. М. Галицький, О. В. Мельник, В. В. Синявський. Київ, 2004. 250 с.
279. Спирін О. М. Інформаційно-комунікаційні технології навчання: критерії внутрішнього оцінювання якості. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2010. №5 (19). URL: <https://journal.iitta.gov.ua/index.php>. (дата звернення 17.03.2016).
280. Стаут С. Управленческий тренинг. СПб.: Питер, 2002. 153 с.
281. Степанов В. П. Компетентностный подход к организации системы контроля по информатике. *Системи обробки інформації*. 2011. Вип. 7. С. 152-156.
282. Степанова І. Фітнес-технології у фізичному вихованні дітей. *Спортивний вісник Придніпров'я*. 2013. № 2. С. 142–144.
283. Степанченко Н. І., Бріскін Ю. А., Матвійчук Т. Ф. Модель системи професійної підготовки фахівців фізичної культури і спорту в закладах вищої освіти. *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Серія : Педагогічні науки. Фізичне виховання та спорт*. 2018. Вип. 154(2). С. 74–79.
284. Степурко Т., Ігнащук О. Кейс-стаді як метод викладання управлінських дисциплін в охороні здоров'я. *Вісник Академії праці, соціальних відносин і туризму*. 2017. № 1. С. 71–77.
285. Сучасний тлумачний словник української мови: 65000 слів; за заг. ред. д-ра філол. наук, проф. В.В.Дубічинського. Харків: Школа, 2006. 1008 с.
286. Сущенко Л. П. Професійна підготовка майбутніх фахівців фізичного виховання та спорту (теоретико-методологічний аспект): монографія. Запоріжжя: Запорізький державний університет, 2003. 442 с.
287. Сущенко Л. П. Теоретико-методологічні засади професійної підготовки майбутніх фахівців фізичного виховання та спорту у вищих навчальних закладах: автореф. дис. ... д-ра пед. наук. Київ, 2003. 45 с.
288. Твеліна А. О. Соціально-педагогічні передумови використання засобів оздоровчого фітнесу в системі підготовки майбутніх вчителів фізичної культури. *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету*.

Сер. : Педагогічні науки. Фізичне виховання та спорт. 2014. Вип. 118(2). С. 232–236.

289. Твеліна А. О. Формування спеціальних рухових навичок майбутніх учителів фізичної культури засобами фітнесу: автореф. дис. ... канд. пед. наук. Чернігів, 2012. 20 с.

290. Технології використання різних методів інтерактивного навчання. Ігри дорослих: інтерактивні методи навчання; упоряд. Л. Галіцина. Київ: Ред. загальнопед. газети, 2005. С. 59–83.

291. Тимошенко О. В. Теоретико-методичні засади оптимізації професійної підготовки вчителів фізичної культури у вищих навчальних закладах : автореф. дис. ... доктора пед. наук. Київ, 2009. 38 с.

292. Тригуб І. Мультимедійна презентація як перспективний напрям навчання іноземної мови. *Людинознавчі студії. Педагогіка.* 2014. Вип. 29(3). С. 196–205.

293. Трофімов Ю. Л., Алексеєва М. І., Гончарук П. А. Психологія: підручник для студентів вищих закладів освіти. К.: «Либідь». 1999. 552 с.

294. Тютюков В. Г. Дидактико-акмеологическое преобразование процесса освоения специального содержания высшего физкультурного образования: автореферат дис. ... доктора педагогических наук. Омск, 2004. 51 с.

295. Український кризовий медіа-центр. URL: <http://uacrisis.org/ua/67724-rozvytok-fitness-industriyi> (дата звернення 26.06.2018).

296. Уліч В. Л. Педагогічні умови формування готовності майбутніх офіцерів до управлінської діяльності: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04. Хмельницький, 2007. 172 с.

297. Уокер Джон Р. Управление гостеприимством. Вводный курс: Учебник для студентов вузов, обучающихся по специальности 061122 «Гостиничный и туристический бизнес» и специальностям сервиса 230000. 2006. 880 с.

298. Усачев Ю. А., Величенко Н. А., Коротя В. В. Фитнес-культура студентов – актуальность, реалии, перспективы. *Науковий часопис [Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова]. Серія 15 : Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт)*. 2016. Вип. 3. С. 140–143.

299. Усиченко В. В. До питання використання комп'ютерних технологій у процесі занять оздоровчим фітнесом. *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Серія : Педагогічні науки. Фізичне виховання та спорт*. 2015. Вип. 129(2). С. 68–72.

300. Федорова Т. А., Рыбникова О. Л. Концепция профилактики вредных привычек студентов средствами оздоровительной физической культуры. URL: <http://ej.soc-journal.ru/archive/2012/10/rybnikova.pdf>. (дата обращения 20.02.2016).

301. Физкультурно-оздоровительные технологии формирования фитнес-культуры студентов : учебное пособие; под. ред. Ю.А. Усачева. Киев : Логос, 2015. 200 с.

302. Философский энциклопедический словарь. Москва: Сов. энциклопедия, 1989. 815 с.

303. Философский энциклопедический словарь; ред.-сост. Е. Ф. Губский, Г. В. Кораблева, В. А. Лутченко. М. : ИНФРАМ, 2003. 576 с. – (Серия БСИ).

304. Філософський словник соціальних термінів; заг ред. і уклад. В. Андрущенко. Київ–Харків, 2005. 672 с.

305. Філософський словник; під ред. В. І. Шинкарука. Київ: УРЕ, 1986. 800 с.

306. Фітнес в 2000-м і сьогодні. URL: <https://fitnessacademy.com.ua/blog/fitnes-v-2000-m-i-segodnya> (дата звернення 20.06.2018).

307. Ханжина О. А. Ценностное отношение студентов к образованию как аспект культуры образовательных отношений: элементы измерения.

Вестник Южно-Уральского государственного университета. Серия: Образование. Педагогические науки. 2013. Т. 5. Вып. 3. С. 122-125.

308. Химинець В. Компетентнісний підхід до професійного розвитку вчителя. *Закарпатський інститут післядипломної педагогічної освіти.* URL: .org.ua. (дата звернення 17.01.2016).

309. Холявко Н. І. Вища освіта як визначальний чинник суспільного розвитку. *Економічний форум.* 2014. № 2. С. 285–290.

310. Хоули Э. Т., Френкс Б. Д. Оздоровительный фитнес. Київ: Олимпийская литература, 2000. 367 с.

311. Хурум Сулиет Хамидовна Формирование мотивации достижения у подростков. *Вестник Адыгейского государственного университета. Серия 3: Педагогика и психология.* 2008. Вып. 5. С. 217–219.

312. Чернышева Л. Г. Модернизация высшего профессионального образования в области физической культуры и спорта. *Фундаментальные исследования.* 2006. № 7 С. 95–97.

313. Шамардіна Г. Теорія концепції освітньої сфери фізичної культури. *Педагогіка, психологія та мед.-біол. пробл. фіз. виховання і спорту.* 2003. № 15. С. 101–106.

314. Шапар В. Б. Сучасний тлумачний психологічний словник. Харків: Прапор, 2007. 640 с.

315. Шапарь В. Б., Россоха В. Е., Шапарь О. В. Новейший психологический словарь; под. общ. ред. В. Б. Шапаря. Ростов-на-Дону: Феникс, 2009. 806 с.

316. Шаповалова І. О. Ділова гра як фактор формування економічних знань. *Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. Педагогічні науки.* 2013. № 5(1). С. 218–224.

317. Шапран Ю. П. Використання кейс-стаді як технології інтерактивного навчання майбутнього вчителя. *Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. Педагогічні науки.* 2012. № 22(7). С. 180–186.

318. Шафранський В. В. Формування готовності до професійної діяльності майбутніх фахівців зі спортивно-оздоровчого туризму у вищих навчальних закладах: автореф. дис. ... канд. пед. наук. Тернопіль, 2011. 20 с.

319. Швець М. М. Кейс-стаді як інтерактивна технологія навчання іноземної мови студентів факультету комп'ютерних наук. *Наукові праці [Чорноморського державного університету імені Петра Могили комплексу "Києво-Могилянська академія"]*. Сер. : Педагогіка. 2011. -Т. 158. Вип. 146. С. 110–113.

320. Шейко В. М., Кушнарєнко Н. М. Організація та методика науково-дослідницької діяльності: підручник. Київ: Знання, 2008. 310 с.

321. Шестакова Т. В. Формування готовності майбутніх педагогів до професійного самовдосконалення: автореф. дис... канд. пед. наук. Київ, 2006. 20 с.

322. Шильцова Ю. В. К вопросу об ассертивности. *Педагогика и психология как ресурс развития современного общества : материалы междунар. научн. конфер. : в 2-х т. ГОУ ВПО РГУ имени С. А. Есенина*. 2007. Т. 2. С. 280–282.

323. Шишкіна О. М., Бейгул І. О., Тонконог В. М., Скабицький М. В. Поєднання різних видів фітнесу в навчально-тренувальному процесі зі студентською молоддю. *Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві*. 2013. № 1. С. 127–130.

324. Шовкун В. В. Використання дистанційних технологій у процесі підготовки майбутніх учителів інформатики. *Відкрите освітнє e-середовище сучасного університету*. 2016. № 2. С. 265–272.

325. Шпак О. Компетентнісний підхід до розвитку професійної надійності педагога. *Молодь і ринок*. Дрогобич : Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка, 2010. №3 (62). С.19–22.

326. Шумська С. Є., Бучинська Т. В. Використання кейс-методу у професійному навчанні. *Збірник наукових праць Хмельницького інституту соціальних технологій Університету «Україна»*. 2013. №2(8). С. 277–280.

327. Шурхал І. А. Сутність та структура професійної готовності майбутніх учителів фізичної культури. *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Серія : Педагогічні науки*. 2015. Вип. 125. С. 265-268.

328. Энциклопедический социологический словарь; общая редакция академика РАН Г.В. Осипова. 1995. 939 с.

329. Юр`єва К. А. Дослідження готовності вчителів початкових класів до роботи в умовах політехнічного соціуму. *Гуманізація навчального процесу: збірник наукових праць*. Слов`янськ: СДПУ, 2009. С. 145–150.

330. Яковенко Т. В. Застосування педагогічних технологій для розвитку креативності майбутнього інженера-педагога. *Теорія і практика упр. соц. системами: філос., психологія, педагогіка, соціол.* 2012. № 1. С. 51–57.

331. Яковенко Т. В. Педагогічна творчість та педагогічна креативність в контексті професійної підготовки майбутніх педагогів професійного навчання. *Проблеми інженерно-педагогічної освіти*. 2013. № 40-41. С. 8–15.

332. Яніна В. М. Навчаємо спілкуватися іноземною мовою через рольові ігри і драматизації. *Іноземні мови*. 2003. № 3. С. 17–18.

333. Ящук С. Компетентнісний підхід у підготовці магістрів технологічної освіти. *Збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету*. 2012. Ч. 2. С. 341–348.

334. Aalborg Sportshøjskole. URL: <http://www.sportshojskolen.dk/page1088.aspx>. (дата звернення 25.04.2016).

335. Amman C. Outdoor Fitness w plenaries. *Body Life*. 2008. vol. pp. 46–47.

336. Anderson G., Bates M., Cova S., Macdonald R. *Foundation of professional personal training*. Champaign: Human Kinetics, 2008. 310 p.

337. Belyak Y. I. Fitness as Cultural Phenomenon of Modern Society and Its System-Forming Components. *European Applied Sciences*. 2013. №.7 P. 24–26.
338. Bouchard C., Shepard R. J., Stephens T. Physical Activity, Fitness and Health International Proceedings and Consensus Statement. Champaign II: Human Kinetics, 1994, 200 p.
339. Bril P. A. Functional fitness for older adults. Champaign: Human Kinetics, 2004. 430 pp.
340. Brooks D. S. The Complete Book of Personal Trainer. Champaign: Human Kinetics, 2004. 590 pp.
341. Caspersen C. J. Physical activity and physical fitness: definitions and distinctions for health-related research. *Public Health Reports*, 1985. vol.2. pp. 126–131.
342. Coffman S. Successful Programs for Fitness and Health Clubs 101 Profitable Ideas. Champaign: Human Kinetics, 2007. 224 pp.
343. Cotton R. Personal Trainers as Professionals. *American College of Sports Medicine*. 19 Sept. 2013. P. 137–144.
344. Fitness Institute. URL: <http://www.fitness-institute.dk/certificering>/<http://www.fitness-institute.dk/certificering> (дата звернення 01.05.2016).
345. Future Fit Training. URL: <http://www.futurefit.co.uk>. (дата звернення 24.04.2016).
346. Gearity B. Coach as unfair and uncaring: A phenomenological study of ethics in the coach-athlete dyad. *Study Sports Athlete Educ.* 2012. P. 173-200.
347. Gielec M. Crisis in Europe crisis fitness & wellness industry? *Fitness Wellness & Spa Management International*. 2009. vol.2 pp. 6-12.
348. Greenberg J., Dintiman G., Myers B. Oakes Physical Fitness & Wellness: Changing the Way You Look, Feel and Perform. Champaign: Human Kinetics, 2004. 520 pp.

349. Grzeskowiak J. Use Fullerton Functional Fitness Test to test the risk of falls among seniors. [Wykorzystanie testu Fullerton Functional Fitness do badania ryzyka upadków u osób w podeszłym wieku]. *Antropomotoryka*, 2008, vol.44, pp. 85–90.
350. *Health and Wellness for Life*. Champaign: Human Kinetics, 2009. 504 p.
351. Heyward V. H. *Advanced Fitness Assessment and Exercise Prescription*. Champaign: Human Kinetics, 2006. 426 pp.
352. Howley E. T., Franks B. D. *Health Fitness Instructors. Handbook: Champaign, III*, Human Kinetics, 1997. 280 p.
353. Malek M. N., Nalbon D. P., Berger D. E., Coburn J. W. Importance of health science education for personal fitness trainers. *Journal of Strength and Conditioning Research*. 2002;16(1). P. 19–24.
354. PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA W RACIBORZU. URL: <https://www.pwsz.raciborz.edu.pl>. (дата звернення 25.04.2016).
355. Rokeach M. *The nature of human values*. N.-Y.: Free Press, 1973. 438 с.
356. Sharkey B, Gaskill S. *Fitness & health*. Champaign, IL: Human Kinetics, 2006. 429 p.
357. Southampton Solent University. URL: <https://www.solent.ac.uk>. (дата звернення 25.04.2016).
358. Taylor C. W., Sternberg R. J. Various Approaches to and Definitions of creativity. Cambridge: Cambridge Univ. Press, 1988. P. 99–124.
359. Wyższa Szkoła – Edukacja w Sporcie. URL: <http://ews.edu.pl>. (дата звернення 25.04.2016).

ДОДАТКИ

Додаток А

**Тест-опитувальник «Оцінка мотивації організаційної поведінки»
(заснований на мотиваційній теорії Ф. Герцберга)**

ПІБ студента _____

	Дуже важливо	Важливо, але не дуже	Неважливо
	3	2	1
1. Цікавий зміст роботи			
2. Хороший начальник			
3. Визнання виконану вами роботи, повагу до вас			
4. Можливість просування по службі			
5. Задоволеність особистим життям			
6. Престижна робота			
7. Відповідальна робота			
8. Хороші умови для роботи			
9. Розумні правила і процедури, які існують в даній компанії			
10. Можливість самовдосконалення			
11. Робота, яку ви можете добре робити і процвітати в цьому			
12. Почуття безпеки, пов'язане з роботою			

Дякуємо за відповіді!

Кожному учаснику тесту необхідно оцінити за п'ятибальною шкалою ступінь важливості для нього кожного з зазначених нижче факторів, що впливають на його ставлення до роботи. Шкала оцінювання складається з 12 факторів.

Крайніми полюсами цієї шкали є варіанти відповіді «Дуже важливо» і «Неважливо», середньою позицією є відповідь «Важливо, але не дуже».

За відповідь «Дуже важливо» нараховується 3 бали, за – «Важливо, але не дуже» відповідно 2 бали, а от за обраний варіант «Неважливо» нараховується 1 бал.

Тестові завдання для оцінювання за інформаційно-пізнавальним критерієм рівнів сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії

ПІБ студента _____

1. Що є складним поліфункціональним соціокультурним явищем, ідеологічною основою якого є принцип гуманізму і холистичний підхід в процесі оздоровлення людини, підвищення і збереження його фізичної дієздатності інноваційними засобами на основі фізичних вправ?

а) спорт

б) фізичне виховання

в) **фітнес**

2. Як називають здатність організму впродовж тривалого часу забезпечувати працюючі м'язи та інші органи необхідним для окиснення енергосубстратів киснем?

а) загальна витривалість

б) силова витривалість

в) **кардіореспіраторна витривалість**

3. Як перекладається невербальний жест фітнес-тренера, зображений на рисунку?

а) з початку

б) об'єднати

в) зворотній відлік

4. Сфера діяльності, а також сектор економіки, що включає в себе розроблення, виробництво та реалізацію товарів і послуг, зорієнтованих на досягнення здоров'я та підтримку загальної фізичної форми – це:

а) індустрія туризму

б) **фітнес-індустрія**

в) індустрія здоров'я

5. Система фізичних вправ оздоровчої спрямованості, узгоджену з індивідуальним станом психофізичної сфери людини, його мотиваційною визначеністю та особистою зацікавленістю – це:

а) рекреація

б) **фітнес**

в) гімнастика

11. Метою чого є досягнення і підтримка фізичного благополуччя і зниження ризику розвитку захворювань?		
а) спортивного фітнесу	б) оздоровчого фітнесу	в) загального фітнесу

↓

12. Як перекладається невербальний жест фітнес-тренера, зображений на рисунку?		
	а) початок	б) об'єднати
	в) зворотній відлік	

↓

13. Як називається галузь соціально-економічної діяльності, що створює економічну, матеріально-технічну, інформаційно-ідеологічну базу для надання фітнес-послуг різним категоріям споживачів?		
а) індустрія туризму	б) фітнес-індустрія	в) індустрія здоров'я

↓

14. Система фізичних вправ, побудованих на основі зв'язку між рухами та музикою називається :		
а) шейпінг	б) йога	в) аеробіка

↓

15. В яких роках фітнес почав поширюватись на території України?		
а) на початку 90-х рр.	б) в середині 90-х рр.	в) на початку 80-х рр.

↓

16. Як називається заклад з декількома фітнес-залами, масажним кабінетом, соляриєм та іншими приміщеннями для занять спортом?		
а) спортивний клуб	б) фітнес-центр	в) санаторій

23. Вкажіть назву спортивного знаряддя, яке використовують на фітнес-заняттях, зображеного на рисунку.

а) скакалка

б) стрічки для фітнесу

в) **TRX петлі**

24. Зазначте назву інвентарю, який використовують на фітнес-заняттях, зображеного на рисунку.

а) фітбол

б) **медбол**

в) м'яч

25. Група органічних з'єднань, які не розчиняються у воді (в організмі вони існують у різних формах: тригліцериди, вільні жирові кислоти, фосфоліпіди, стерини) мають назву:

а) вуглеводи

б) **жири**

в) білки

26. Назвіть тренажер який використовують на фітнес-заняттях, зображеного на рисунку

а) **степер**

б) каділак

в) орбітрек

27. Як називається аеробіка, яка включає в себе танцювальні рухи, що виконуються в аеробному режимі, в поєднанні з силовою гімнастикою і стретчингом. При цьому в якості амортизатора використовується спеціальна латексна стрічка, що має різні опір і фіксується на кисті і гомілки займаються?

а) памп аеробіка

б) калланетика

в) **тераробіка**

28. Дайте визначення поняттю «стретчинг»:		
а) клас оздоровчої аеробіки з елементами китайської дихальної гімнастики ушу, який складається з повільних безперервних рухів, що формують поставу та координацію	б) система вправ, спрямована на вдосконалення гнучкості, ціллю якої є розтягування м'язів та збільшення рухливості у суглобах	в) ефективна програма тренування для фізично активних людей, яка допомагає знайти гармонію між тілом та розумом
29. Принцип доступності і індивідуалізації (один із принципів оздоровчого тренування):		
а) потребує постановки перед тими, хто займається, спеціальних завдань, враховуючи їхній вік, стать, рухові уміння, рівень розвитку рухових якостей, стан здоров'я	б) означає обумовленість елементів оздоровчого тренування та всього тренувального циклу в цілому, прикладів наукового підходу до методів навчання	в) передбачає безперервність процесу формування рухових навичок для підтримання працездатності та активності тих, хто займається
30. Яке обладнання використовують на заняттях з сайклінгу?		
а) велотренажер	б) степ-платформу	в) TRX петлі
31. Який з принципів оздоровчого тренування передбачає свідоме ставлення до оздоровчих занять, виховання в тих, хто займається інтересу до виконання різних рухових завдань?		
а) принцип наочності	б) принцип свідомості і активності	в) принцип доступності і індивідуалізації
32. Системна реакція організму, спрямована на досягнення високої тренованості - це:		
а) адаптація до м'язової діяльності	б) алергія	в) рефлекс

33. На яких заняттях використовують зображений предмет?

а) на заняттях
фітнес-йогою

**б) на заняттях
слайд-аеробікою**

в) на заняттях
фідбол-аеробікою

34. Яка з фітнес-програм представлена програмою різнобічної фізичної підготовки на основі латеральних (бокових) рухів ніг, запозичених із ковзанярського спорту?

а) памп-аеробіка

б) слайд-аеробіка

в) степ-аеробіка

35. Яку максимальну вагу витримує фідбол м'яч?

а) 300 кг

б) 100 кг

в) 180 кг

36. Одна з важливих груп природних з'єднань; основне джерело енергії при певній інтенсивності м'язової діяльності називається:

а) вуглеводи

б) жири

в) білки

37. Що означає крок «Grape wine» у айробіці?

а) напівприсід

б) перехресний крок

в) відкритий крок

38. На яких заняттях використовують зображений предмет?

а) на заняттях
фітнес-йогою

б) на заняттях слайд-
аеробікою

**в) на заняттях
фідбол-аеробікою**

39. Який з видів аеробіки зображений на рисунку?

а) супер-стронг

б) степ-аеробіка

в) фітбол-аеробіка

40. Який з перелічених індексів встановлює нормальне співвідношення між вагою та ростом?

а) силовий індекс

б) антропометричний індекс

в) індекс Брока-Бругша

41. Які засоби наповнюють зміст музики?

а) темп, розмір, мелодія

б) мелодія, ударність і структура музичного твору

мелодія, темп, ритм, розмір, динамічні відтінки, ударність і структура музичного твору

42. Як перекладається невербальний жест фітнес-тренера, зображений на рисунку?

а) початок

б) об'єднати

в) зворотній відлік

43. Під час, якого функціонального тесту виконуються 20-30 присідань протягом 30 с., реєструється ЧСС у спокійному стані, ЧСС після виконаної роботи та після 2 хвилин відпочинку?

а) Гарвардський степ-тест

б) Руфьє

в) Купера

44. Під час, якого функціонального тесту досліджуваний виконує 12 хвилинний біг, після чого визначається відстань, яку подолав досліджуваний?

а) Гарвардський степ-тест

б) Руфьє

в) Купера

45. Виберіть із зазначених об'ємів вживання їжі людиною на добу найбільш оптимальний:

**а) 25% – сніданок,
50% – обід, 25% –
вечеря;**

б) 50% – сніданок, 25%
– обід, 25% – вечеря

в) 30% – сніданок, 30%
– обід, 40% – вечеря

46. Складні азотні з'єднання, які складаються з амінокислот називаються:

а) вуглеводи

б) жири

в) білки

47. На які підгрупи поділяються вуглеводи?

**а) моносахариди,
дисахариди,
полісахариди**

б) ліпіди, тригліцериди,
фосфоліпіди

в) стероїди

48. Назвіть водорозчинні вітаміни:

а) С, Р, Н

б) А, D, Е

в) К

49. Скільки складає рекомендована добова потреба людини у воді?

а) 1 літр

б) 1,7-2,2 літри

в) 0,5 літра

50. Яке тренування зображено на рисунку?

а) стретчинг

б) аеробіка

в) сайклінг

Дякуємо за відповіді!

Картка
оцінювання за діяльнісно-творчим критерієм
рівнів сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної
діяльності у фітнес-індустрії

ПІБ студента _____

1. Вмію правильно підбирати і використовувати музичний супровід під час проведення заняття з фітнесу

- на високому рівні
- на середньому рівні
- на низькому рівні

2. Вмію підбирати інвентар та обладнання для занять з фітнесу

- на високому рівні
- на середньому рівні
- на низькому рівні

3. Вмію проводити групові заняття з фітнесу

- на високому рівні
- на середньому рівні
- на низькому рівні

4. Вмію складати плани-конспекти занять з фітнесу

- на високому рівні
- на середньому рівні
- на низькому рівні

5. Вмію розробляти фітнес-програми для фітнес-занять, заснованих на оздоровчих видах гімнастики

- на високому рівні
- на середньому рівні
- на низькому рівні

6. Вмію розробляти фітнес-програми для фітнес-занять, заснованих на видах рухової активності силової спрямованості

- на високому рівні
- на середньому рівні
- на низькому рівні

7. Вмію розробляти фітнес-програми для фітнес-занять, заснованих на поєднанні оздоровчих видів гімнастики та занять силової спрямованості

- на високому рівні
- на середньому рівні
- на низькому рівні

8. Вмію дозувати фізичні навантаження відповідно до індивідуальних особливостей та потреб тих, хто займається фітнесом

- на високому рівні
- на середньому рівні
- на низькому рівні

9. Вмію використовувати невербальні жести під час проведення фітнес-занять

- на високому рівні
- на середньому рівні
- на низькому рівні

10. Вмію застосовувати тести для оцінювання фізичної підготовленості тих, хто займається фітнесом

- на високому рівні
- на середньому рівні
- на низькому рівні

11. Вмію розробляти індивідуальні фітнес-програми для тих, хто займається фітнесом

- на високому рівні
- на середньому рівні
- на низькому рівні

12. Вмію вирішувати різні педагогічні ситуації в процесі занять фітнесом

- на високому рівні
- на середньому рівні
- на низькому рівні

13. Вмію проводити інструктаж з техніки безпеки для тих, хто займається фітнесом

- на високому рівні
- на середньому рівні
- на низькому рівні

14. Вмію надавати рекомендації щодо підбору одягу та взуття для занять з фітнесу

- на високому рівні
- на середньому рівні
- на низькому рівні

15. Вмію надавати рекомендації з режиму збалансованого та раціонального харчування

- на високому рівні
- на середньому рівні
- на низькому рівні

16. Вмію аналізувати дієту тих, хто займається та оцінити їхні енергетичні витрати та потреби

- на високому рівні
- на середньому рівні
- на низькому рівні

17. Вмію надати рекомендації по відношенню збільшення чи зменшення маси тіла

- на високому рівні
- на середньому рівні
- на низькому рівні

18. Вмію проводити фітнес-тренування різної інтенсивності

- на високому рівні
- на середньому рівні
- на низькому рівні

19. Вмію проводити інтервальне тренування

- на високому рівні
- на середньому рівні
- на низькому рівні

Дякуємо за відповіді!

**Модифікований «Тест для оцінки асертивності»
(за методикою Мануеля Сміта)**

ПІБ студента _____

	Так	Ні
1. Мене дратують помилки інших людей.		
2. Я можу нагадати другові про борг.		
3. Час від часу я говорю неправду.		
4. Я в стані подбати про себе сам.		
5. Мені траплялося їздити «зайцем».		
6. Суперництво краще співробітництва.		
7. Я часто мучу себе через дрібниці.		
8. Я людина самостійна і досить рішуча.		
9. Я люблю всіх, кого знаю.		
10. Я вірю в себе. У мене вистачить сил, щоб впоратися з поточними проблемами.		
11. Нічого не поробиш, людина завжди повинна бути на чеку, щоб зуміти захистити свої інтереси.		
12. Я ніколи не сміюся над непристойними жартами.		
13. Я визнаю авторитети і поважаю їх.		
14. Я ніколи не дозволяю вити із себе мотузки. Я заявляю протест.		
15. Я підтримую будь-яке добре починання.		

16. Я ніколи не обманюю.		
17. Я практична людина.		
18. Мене пригнічує лише факт того, що я можу потерпіти невдачу.		
19. Я згоден з висловом: «Руку допомоги шукай перш за все у власного плеча».		
20. Друзі мають на мене великий вплив.		
21. Я завжди правий, навіть якщо інші вважають інакше.		
22. Я згоден з тим, що важлива не перемога, а участь.		
23. Перш ніж що-небудь зробити, гарненько подумаю, як це сприймуть інші.		
24. Я ніколи нікому не заздрю.		

Дякуємо за відповіді!

Студентам пропонується інструкція: «Оберіть відповідь «так» або «ні» на наступні питання».

Обробка результатів:

При відповіді «ТАК» на питання:

3, 5, 9, 12, 15, 16, 21, 24 – додаємо по 3 бали;

2, 4, 8, 10, 14, 17, 19, 22 – додаємо по 2 бали;

1, 6, 7, 11, 13, 18, 20, 23 – додаємо по 1 балу.

Сумуємо отримані бали.

**Модифікований опитувальник на визначення креативності
(за Г. Девісом)**

ПІБ студента _____

Питання	Так	Ні
1. Я думаю, що я охайний (а).		
2. Я цікавлюсь, що робиться навколо.		
3. Я любив (ла) відвідувати нові місця разом з батьками, а не один.		
4. Я люблю бути кращим (ою) у всьому.		
5. Якщо я мав (ла) солодощі, то прагнув (ла) їх зберегти все у себе.		
6. Я дуже хвилююся, коли робота, яку я роблю - не найкраща, не може бути зроблена мною найкращим чином.		
7. Я хочу зрозуміти, як все відбувається навколо, знайти всьому причину.		
8. У дитинстві я не був (ла) особливо популярний (ою) серед дітей.		
9. Я іноді роблю по-дитячому.		
10. Коли я що-небудь хочу зробити, то нічого не може мене зупинити.		
11. Я вважаю за краще працювати з іншими, і не можу працювати один.		
12. Я знаю, коли я зможу зробити щось по-справжньому вартісне.		
13. Якщо я навіть впевнений (а), що правий (а), я намагаюся		

міняти свою точку зору, якщо зі мною не погоджуються інші.		
14. Я дуже турбуюся і переживаю, коли роблю помилки.		
15. Я часто сумую.		
16. Я буду значущим(ою) і відомим (ою).		
17. Я люблю дивитися на красиві речі.		
18. Я віддаю перевагу знайомим іграм, а не новим.		
19. Я люблю спостерігати за тим, що станеться, якщо я що-небудь зроблю.		
20. Коли я граю, то намагаюся, як можна менше ризикувати.		
21. Я віддаю перевагу дивитися телевізор, ніж його робити.		

Дякуємо за відповіді!

Інструкція: «Прочитайте наведені твердження і дайте відповідь на них «так», «ні»».

Ключ. У разі позитивних відповідей на питання № 2, № 4, № 6, № 7, № 8, № 9, № 10, № 12, № 16, № 17, № 19, а також у разі негативних відповідей на питання № 1, № 3, № 5, № 11, № 13, № 14. № 15, № 18, № 20, № 21 нараховується за кожен збіг 1 бал.

**Модифікований тест на визначення рівня рефлексії
(за О.В. Калашніковою)**

ПІБ студента _____

	Так	Ні
1. Чи були у Вас випадки, коли аналіз Вашого вчинку мирив Вас з вашими близькими?		
2. Змінювалися Ваші духовні цінності після того, як Ви, проаналізувавши свої недоліки, приходили до вирішення змінити їх?		
3. Чи часто Ви вдаєтеся до аналізу своєї поведінки в конфліктних ситуаціях?		
4. Чи часто буває так, що Ваша поведінка в конфліктній ситуації залежить від емоційного стану?		
5. Чи ставите Ви себе в своїй уяві на місце будь-якого незнайомого Вам невдачливого людини?		
6. Аналізуєте Ви причини своїх невдач?		
7. Чи довго Ви згадуєте зустріч з невдахою-людиною?		
8. Чи намагаєтеся Ви аналізувати свою поведінку, якщо у Вас довгий час не виникало проблемних ситуацій?		
9. Як Ви вважаєте, це пов'язано з особистісної потребою розібратися в собі?		
10. Ви аналізуєте свою поведінку, щоб порівняти себе з іншими?		
11. Чи були у Вас випадки, коли аналіз ситуації приводив до зміни рішень, прийнятих Вами раніше, зміни Вашої точки зору або переоцінки самого себе?		

12. Чи часто Ви усвідомлюєте причини власних вчинків?		
13. Чи часто Ви аналізуєте поведінку оточуючих Вас людей, уникаючи аналізувати своє?		
14. Чи намагаєтеся Ви виявити для себе причини своєї поведінки?		
15. Чи вважаєте Ви однозначним і беззаперечно правильним для себе думку людини, авторитетного в цікавій для Вас проблеми?		
16. Чи намагаєтеся Ви аналізувати думки авторитетних людей?		
17. Чи піддавався Ви критичному аналізу позицію авторитетної людини, групи людей?		
18. протиставляє Ви думку авторитетної людини свої добре обдумані аргументи проти?		
19. Чи збігається, як правило, Ваша точка зору на якусь проблему з думкою авторитетного людини в цій галузі?		
20. Чи намагаєтеся Ви знайти причину будь-яких недозволених життєвих протиріч, що відносяться до Вас?		
21. Чи буває так, що людські цінності, прийняті в суспільстві, Ви піддаєте критичному аналізу?		
22. Чи часто громадська думка здатна диктувати Вам певний образ думок?		
23. Чи вважаєте Ви, що вміння аналізувати Вами свою поведінку завжди призводить до прийняття єдино правильного рішення?		
24. Чи намагаєтеся Ви аналізувати своє або чуже поведінку, якщо розумієте, що це може призвести до виникнення негативних емоцій, неприємних для Вас?		
25. Чи замислюєтеся Ви про поведінку сторонніх Вам людей, порівнюючи їх з собою?		
26. Чи пробуєте Ви зайняти позицію стороннього Вам людини в конфліктній ситуації, намагаючись зіставити її з власної?		

27. Чи вели Ви коли-небудь щоденники, куди записували свої думки, переживання?		
28. Аналізуючи свої невдачі, схиляєтеся ви до оцінки своєї поведінки?		
29. Чи часто, аналізуючи свої невдачі, Ви більшою мірою приходите до висновку, що винен безлад в соціальному житті?		
30. Чи властива аналізу Вашої поведінки більшою мірою емоційна оцінка?		
31. Чи присутній в аналізі власної поведінки більшою мірою чітка словесна логіка?		
32. Чи часто суспільство здатне нав'язати Вам певну манеру поведінки?		
33. Чи вважаєте Ви обов'язковим для себе дотримуватися всіх рекомендацій моди, певного стилю одягу і т.п.?		
34. Чи часто буває так, що, проаналізувавши свою поведінку, Ви змінюєте свій стиль спілкування з людьми?		

Дякуємо за відповіді!

Ключ «Тесту на визначення рівня рефлексії»

1. +	2. +	3. +	4. -	5. +	6. +	7. +	8. +	9. +	10. -
11. +	12. +	13. -	14. +	15. -	16. +	17. +	18. +	19. -	20. +
21. +	22. -	23. +	24. +	25. +	26. +	27. +	28. +	29. -	30. -
31. +	32. -	33. -	34. +						

Для визначення рівня готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії за рефлексивним критерієм необхідно зіставити результати, отримані в ході проведення діагностики, з ключем для її обробки. За кожну відповідь, що співпадає з ключовим, випробуваний отримує 1 бал, в протилежному – 0 балів, отримані бали підсумовуються.

Анкета для студентів закладів вищої освіти

Шановні студенти!

Кафедра фізичної реабілітації Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова проводить анкетування студентів у вищих навчальних закладах. Будемо вдячні, якщо Ви візьмете участь у нашому опитуванні й дасте об'єктивні відповіді, які дозволять удосконалити навчальний процес і забезпечити ефективне формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Вищий навчальний заклад

1. Чи згодні Ви з тим, що з позицій сьогодення існує гостра потреба у підготовці майбутніх фітнес-тренерів у вищих навчальних закладах?

так, згоден;

ні, не згоден;

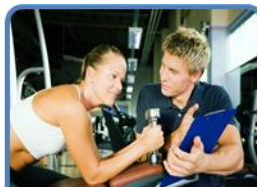

важко відповісти.

2. Чи достатньою мірою Ви володієте термінологією для професійної діяльності у фітнес-індустрії з різними категоріями населення?

так, володію достатньою мірою;

частково володію;

ні, не володію достатньою мірою;

важко відповісти.

3. Чи достатньою мірою Ви володієте знаннями щодо:

змісту професійної діяльності фітнес-тренерів?

так, володію достатньою мірою;

частково володію;

ні, не володію достатньою мірою;

важко відповісти.

методів професійної діяльності фітнес-тренерів?

так, володію достатньою мірою;

частково володію;

ні, не володію достатньою мірою;

важко відповісти.

засобів професійної діяльності фітнес-тренерів?

так, володію достатньою мірою;

частково володію;

ні, не володію достатньою мірою;

важко відповісти.

4. Чи в повному обсязі Ви володієте знаннями щодо вимог до місця занять, інвентарю та обладнання для проведення занять з фітнесу?

так, володію достатньою мірою;

частково володію;

ні, не володію достатньою мірою;

важко відповісти.

5. Чи достатньою мірою Ви володієте знаннями щодо принципів та етапів побудови раціонального харчування?

так, володію достатньою мірою;

частково володію;

ні, не володію достатньою мірою;

важко відповісти.

6. Чи достатньою мірою Ви володієте знаннями щодо методики контролю та самоконтролю у процесі занять фітнесом?

так, володію достатньою мірою;

частково володію;

ні, не володію достатньою мірою;

важко відповісти.

7. Чи достатньою мірою Ви володієте знаннями з профілактичних мір попередження травматизму на заняттях з фітнесу?

так, володію достатньою мірою;

частково володію;

ні, не володію достатньою мірою;

важко відповісти.

8. Чи здатні Ви застосовувати теоретичні знання на практиці при проведенні занять з фітнесу?

так, здатен;

частково здатен;

ні, не здатен;

важко відповісти.

9. Чи достатньою мірою Ви володієте методиками складання фітнес-програм для занять з людьми різного віку і фізичного стану?

так, володію достатньою мірою;

частково володію;

ні, не володію достатньою мірою;

важко відповісти.

10. Чи достатньою мірою Ви володієте методиками проведення фітнес-занять з використанням таких фітнес-програм:

Фітнес-програми, засновані на видах рухової активності аеробної спрямованості

Катання на роликових ковзанах

- так, володію достатньою мірою;
- частково володію;
- ні, не володію достатньою мірою;
- важко відповісти

Оздоровча ходьба

- так, володію достатньою мірою;
- частково володію;
- ні, не володію достатньою мірою;
- важко відповісти

Фітнес-програми на кардіотренажерах

- так, володію достатньою мірою;
- частково володію;
- ні, не володію достатньою мірою;
- важко відповісти

Фітнес-програми, засновані на оздоровчих видах гімнастики (аеробіка)

I категорія аеробіки (степ-аеробіка, хай-імпакт, роуп-скіпінг)

- так, володію достатньою мірою;
- частково володію;
- ні, не володію достатньою мірою;
- важко відповісти

II категорія аеробіки (памп-аеробіка, супер-стронг, слайд-аеробіка, фітбол-аеробіка)

- так, володію достатньою мірою;
- частково володію;
- ні, не володію достатньою мірою;
- важко відповісти

III категорія аеробіки (лоу-імпакт, танцювальна аеробіка, хіп-хоп, бокс-аеробіка)

- так, володію достатньою мірою;
- частково володію;
- ні, не володію достатньою мірою;
- важко відповісти

IV категорія аеробіки (йога-аеробіка, флекс)

- так, володію достатньою мірою;
- частково володію;
- ні, не володію достатньою мірою;
- важко відповісти

Фітнес-програми, засновані на видах рухової активності силової спрямованості

Бодібілдинг

- так, володію достатньою мірою;
- частково володію;
- ні, не володію достатньою мірою;
- важко відповісти

Бодістайлінг

- так, володію достатньою мірою;
- частково володію;
- ні, не володію достатньою мірою;
- важко відповісти

Слім-джім

- так, володію достатньою мірою;
- частково володію;
- ні, не володію достатньою мірою;
- важко відповісти

Фітнес-програми, засновані на поєднанні оздоровчих видів гімнастики та занять силової спрямованості

- так, володію достатньою мірою;
- частково володію;
- ні, не володію достатньою мірою;
- важко відповісти

Фітнес-програми, в основу яких покладено види рухової активності у воді

Аквафітнес

- так, володію достатньою мірою;
- частково володію;
- ні, не володію достатньою мірою;

11. Чи достатньою мірою Ви володієте методиками проведення фітнес-занять з такими предметами:

Степ-платформами

- так, володію достатньою мірою;
- частково володію;
- ні, не володію достатньою мірою;
- важко відповісти

Слайд-доріжкою

- так, володію достатньою мірою;
- частково володію;
- ні, не володію достатньою мірою;
- важко відповісти

Балансуючими платформами

- так, володію достатньою мірою;
- частково володію;
- ні, не володію достатньою мірою;
- важко відповісти

TRX петлями

- так, володію достатньою мірою;
- частково володію;
- ні, не володію достатньою мірою;
- важко відповісти

Фітболом

- так, володію достатньою мірою;
- частково володію;
- ні, не володію достатньою мірою;
- важко відповісти

12. Чи достатньою мірою Ви володієте методиками проведення занять з фітнесу із застосуванням таких тренажерів, як:

Каділак

- так, володію достатньою мірою;
- частково володію;
- ні, не володію достатньою мірою;
- важко відповісти

Орбітрек

- так, володію достатньою мірою;
- частково володію;
- ні, не володію достатньою мірою;
- важко відповісти

Бігова доріжка

- так, володію достатньою мірою;
- частково володію;
- ні, не володію достатньою мірою;
- важко відповісти

Степер

- так, володію достатньою мірою;
- частково володію;
- ні, не володію достатньою мірою;
- важко відповісти

Велотренажер

- так, володію достатньою мірою;
- частково володію;
- ні, не володію достатньою мірою;
- важко відповісти

Дякуємо за Ваші відповіді!

Результати анкетування студентів закладів вищої освіти

	Відповідь		ВНЗ
<i>1. Чи згодні Ви з тим, що з позиції сьогодення існує гостра потреба у підготовці майбутніх фітнес-тренерів у вищих навчальних закладах?</i>	так, згоден	47,17	Бердянський державний педагогічний університет (n=53)
	ні, не згоден	5,66	
	важко відповісти	47,17	
	так, згоден	54,34	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=46)
	ні, не згоден	36,96	
	важко відповісти	8,70	
	так, згоден	69,23	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=52)
	ні, не згоден	26,92	
	важко відповісти	3,85	
	так, згоден	66,11	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=59)
	ні, не згоден	28,81	
	важко відповісти	5,08	
	так, згоден	30,19	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=53)
	ні, не згоден	64,15	
	важко відповісти	5,66	
	так, згоден	53,41	Загальний показник (n=263)
	ні, не згоден	32,5	
	важко відповісти	14,09	

	Відповідь		ВНЗ
<i>2. Чи достатньою мірою Ви володієте термінологією для професійної діяльності у фітнес-індустрії з різними категоріями населення?</i>	так, володію достатньою мірою	16,98	Бердянський державний педагогічний університет (n=53)
	частково володію	24,53	
	ні, не володію достатньою мірою	28,30	
	важко відповісти	30,19	
	так, володію достатньою мірою	36,96	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=46)
	частково володію	21,74	
	ні, не володію достатньою мірою	23,91	
	важко відповісти	17,39	
	так, володію достатньою мірою	7,69	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=52)
	частково володію	44,23	
	ні, не володію достатньою мірою	44,23	
	важко відповісти	3,85	
	так, володію достатньою мірою	27,12	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=59)
	частково володію	49,15	
	ні, не володію достатньою мірою	22,04	
	важко відповісти	1,69	
	так, володію достатньою мірою	45,28	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=53)
	частково володію	15,09	
	ні, не володію достатньою мірою	37,74	
	важко відповісти	1,89	
так, володію достатньою мірою	26,81	Загальний показник (n=263)	
частково володію	30,95		
ні, не володію достатньою мірою	31,24		
важко відповісти	11,00		

<i>3. Чи достатньою мірою Ви володієте знаннями щодо змісту професійної діяльності фітнес-тренерів?</i>	Відповідь		ВНЗ
	так, володію достатньою мірою	18,87	Бердянський державний педагогічний університет (n=53)
	частково володію	22,64	
	ні, не володію достатньою мірою	15,09	
	важко відповісти	43,40	
	так, володію достатньою мірою	17,39	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=46)
	частково володію	32,61	
	ні, не володію достатньою мірою	34,78	
	важко відповісти	15,22	
	так, володію достатньою мірою	3,85	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=52)
	частково володію	19,23	
	ні, не володію достатньою мірою	69,23	
	важко відповісти	7,69	
	так, володію достатньою мірою	11,86	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=59)
	частково володію	67,80	
	ні, не володію достатньою мірою	13,56	
	важко відповісти	6,78	
	так, володію достатньою мірою	9,43	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=53)
	частково володію	30,19	
	ні, не володію достатньою мірою	52,83	
важко відповісти	7,55		
так, володію достатньою мірою	12,28	Загальний показник (n=263)	
частково володію	34,49		
ні, не володію достатньою мірою	37,10		
важко відповісти	16,13		

<i>4. Чи достатньою мірою Ви володієте знаннями щодо методів професійної діяльності фітнес-тренерів?</i>	Відповідь		
	так, володію достатньою мірою	41,51	Бердянський державний педагогічний університет (n=53)
	частково володію	16,98	
	ні, не володію достатньою мірою	16,98	
	важко відповісти	24,53	
	так, володію достатньою мірою	15,22	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=46)
	частково володію	26,08	
	ні, не володію достатньою мірою	43,48	
	важко відповісти	15,22	
	так, володію достатньою мірою	3,85	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=52)
	частково володію	13,46	
	ні, не володію достатньою мірою	76,92	
	важко відповісти	5,77	
	так, володію достатньою мірою	10,17	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=59)
	частково володію	64,41	
	ні, не володію достатньою мірою	18,64	
	важко відповісти	6,78	
	так, володію достатньою мірою	1,89	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=53)
	частково володію	39,62	
	ні, не володію достатньою мірою	50,94	
важко відповісти	7,55		
так, володію достатньою мірою	14,53	Загальний показник (n=263)	
частково володію	32,11		
ні, не володію достатньою мірою	41,39		
важко відповісти	11,97		

<i>5. Чи достатньою мірою Ви володієте знаннями щодо засобів професійної діяльності фітнес-тренерів?</i>	Відповідь		ВНЗ
	так, володію достатньою мірою	20,75	Бердянський державний педагогічний університет (n=53)
	частково володію	28,30	
	ні, не володію достатньою мірою	26,42	
	важко відповісти	24,53	
	так, володію достатньою мірою	26,09	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=46)
	частково володію	17,39	
	ні, не володію достатньою мірою	30,43	
	важко відповісти	26,09	
	так, володію достатньою мірою	5,77	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=52)
	частково володію	21,15	
	ні, не володію достатньою мірою	51,92	
	важко відповісти	21,15	
	так, володію достатньою мірою	6,78	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=59)
	частково володію	52,54	
	ні, не володію достатньою мірою	23,73	
	важко відповісти	16,95	
	так, володію достатньою мірою	1,89	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=53)
	частково володію	16,98	
	ні, не володію достатньою мірою	39,62	
важко відповісти	41,52		
так, володію достатньою мірою	12,25	Загальний показник (n=263)	
частково володію	27,27		
ні, не володію достатньою мірою	34,43		
важко відповісти	26,05		

<i>6. Чи в повному обсязі Ви володієте знаннями щодо вимог до місця занять, інвентарю та обладнання для проведення занять з фітнесу?</i>	Відповідь		
	так, володію достатньою мірою	11,32	Бердянський державний педагогічний університет (n=53)
	частково володію	32,08	
	ні, не володію достатньою мірою	32,08	
	важко відповісти	24,52	
	так, володію достатньою мірою	6,52	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=46)
	частково володію	63,04	
	ні, не володію достатньою мірою	4,35	
	важко відповісти	26,09	
	так, володію достатньою мірою	7,69	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=52)
	частково володію	42,31	
	ні, не володію достатньою мірою	46,15	
	важко відповісти	3,85	
	так, володію достатньою мірою	44,07	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=59)
	частково володію	44,07	
	ні, не володію достатньою мірою	10,17	
	важко відповісти	1,69	
	так, володію достатньою мірою	16,98	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=53)
	частково володію	58,49	
	ні, не володію достатньою мірою	22,64	
важко відповісти	1,89		
так, володію достатньою мірою	17,31	Загальний показник (n=263)	
частково володію	48,00		
ні, не володію достатньою мірою	23,08		
важко відповісти	11,61		

<i>7. Чи достатньою мірою Ви володієте знаннями щодо принципів та етапів побудови раціонального харчування?</i>	Відповідь		ВНЗ
	так, володію достатньою мірою	15,09	Бердянський державний педагогічний університет (n=53)
	частково володію	32,07	
	ні, не володію достатньою мірою	26,42	
	важко відповісти	26,42	
	так, володію достатньою мірою	39,13	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=46)
	частково володію	17,39	
	ні, не володію достатньою мірою	21,74	
	важко відповісти	21,74	
	так, володію достатньою мірою	25,00	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=52)
	частково володію	32,69	
	ні, не володію достатньою мірою	38,46	
	важко відповісти	3,85	
	так, володію достатньою мірою	47,46	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=59)
	частково володію	37,29	
	ні, не володію достатньою мірою	6,78	
	важко відповісти	8,47	
	так, володію достатньою мірою	43,40	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=53)
	частково володію	28,30	
	ні, не володію достатньою мірою	26,41	
важко відповісти	1,89		
так, володію достатньою мірою	34,02	Загальний показник (n=263)	
частково володію	29,55		
ні, не володію достатньою мірою	23,96		
важко відповісти	12,47		

<i>8. Чи достатньою мірою Ви володієте знаннями щодо методики контролю та самоконтролю у процесі занять фітнесом?</i>	Відповідь		ВНЗ
	так, володію достатньою мірою	28,30	Бердянський державний педагогічний університет (n=53)
	частково володію	15,10	
	ні, не володію достатньою мірою	28,30	
	важко відповісти	28,30	
	так, володію достатньою мірою	6,52	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=46)
	частково володію	19,57	
	ні, не володію достатньою мірою	45,65	
	важко відповісти	28,26	
	так, володію достатньою мірою	11,54	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=52)
	частково володію	30,77	
	ні, не володію достатньою мірою	53,85	
	важко відповісти	3,84	
	так, володію достатньою мірою	13,56	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=59)
	частково володію	49,15	
	ні, не володію достатньою мірою	33,90	
	важко відповісти	3,39	
	так, володію достатньою мірою	16,98	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=53)
	частково володію	45,28	
	ні, не володію достатньою мірою	35,85	
важко відповісти	1,89		
так, володію достатньою мірою	15,38	Загальний показник (n=263)	
частково володію	31,97		
ні, не володію достатньою мірою	39,51		
важко відповісти	13,14		

	Відповідь		ВНЗ
<i>9. Чи достатньою мірою Ви володієте знаннями з профілактичних мір попередження травматизму на заняттях з фітнесу?</i>	так, володію достатньою мірою	22,64	Бердянський державний педагогічний університет (n=53)
	частково володію	15,09	
	ні, не володію достатньою мірою	37,74	
	важко відповісти	24,53	
	так, володію достатньою мірою	13,04	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=46)
	частково володію	47,83	
	ні, не володію достатньою мірою	21,74	
	важко відповісти	17,39	
	так, володію достатньою мірою	5,77	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=52)
	частково володію	34,62	
	ні, не володію достатньою мірою	55,77	
	важко відповісти	3,84	
	так, володію достатньою мірою	22,04	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=59)
	частково володію	45,76	
	ні, не володію достатньою мірою	25,42	
	важко відповісти	6,78	
	так, володію достатньою мірою	5,66	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=53)
	частково володію	33,96	
	ні, не володію достатньою мірою	56,60	
	важко відповісти	3,77	
так, володію достатньою мірою	13,95	Загальний показник (n=263)	
частково володію	36,16		
ні, не володію достатньою мірою	38,55		
важко відповісти	11,34		
<i>10. Чи здатні Ви застосовувати теоретичні знання на практиці при проведенні занять з фітнесу?</i>	Відповідь		ВНЗ
	так, здатен	30,19	Бердянський державний педагогічний університет (n=53)
	частково здатен	16,98	
	ні, не здатен	20,75	
	важко відповісти	32,08	
	так, здатен	28,26	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=46)
	частково здатен	8,70	
	ні, не здатен	52,17	
	важко відповісти	10,87	
	так, здатен	7,69	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=52)
	частково здатен	21,15	
	ні, не здатен	65,38	
	важко відповісти	5,78	
	так, здатен	18,64	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=59)
	частково здатен	30,51	
	ні, не здатен	37,29	
	важко відповісти	13,56	
	так, здатен	3,78	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=53)
	частково здатен	18,87	
	ні, не здатен	62,26	
важко відповісти	15,09		
так, здатен	17,71	Загальний показник (n=263)	
частково здатен	19,24		
ні, не здатен	47,57		
важко відповісти	15,48		

	Відповідь		ВНЗ
<i>11. Чи достатньою мірою Ви володієте методиками складання фітнес-програм для занять з людьми різного віку і фізичного стану?</i>	так, володію достатньою мірою	15,10	Бердянський державний педагогічний університет (n=53)
	частково володію	28,30	
	ні, не володію достатньою мірою	33,96	
	важко відповісти	22,64	
	так, володію достатньою мірою	28,26	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=46)
	частково володію	15,22	
	ні, не володію достатньою мірою	50,00	
	важко відповісти	6,52	
	так, володію достатньою мірою	3,85	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=52)
	частково володію	3,85	
	ні, не володію достатньою мірою	86,53	
	важко відповісти	5,77	
	так, володію достатньою мірою	10,17	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=59)
	частково володію	27,12	
	ні, не володію достатньою мірою	50,85	
	важко відповісти	11,86	
	так, володію достатньою мірою	13,21	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=53)
	частково володію	26,42	
	ні, не володію достатньою мірою	35,84	
	важко відповісти	24,53	
так, володію достатньою мірою	14,12	Загальний показник (n=263)	
частково володію	20,18		
ні, не володію достатньою мірою	51,44		
важко відповісти	14,26		

	Відповідь		ВНЗ
<i>12. Чи достатньою мірою Ви володієте методиками проведення фітнес-занять з використанням фітнес-програм, заснованих на видах рухової активності аеробної спрямованості (катання на роликівих ковзанах)?</i>	так, володію достатньою мірою	13,21	Бердянський державний педагогічний університет (n=53)
	частково володію	11,32	
	ні, не володію достатньою мірою	43,40	
	важко відповісти	32,07	
	так, володію достатньою мірою	6,52	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=46)
	частково володію	34,78	
	ні, не володію достатньою мірою	32,61	
	важко відповісти	26,09	
	так, володію достатньою мірою	26,92	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=52)
	частково володію	9,62	
	ні, не володію достатньою мірою	55,77	
	важко відповісти	7,69	
	так, володію достатньою мірою	40,68	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=59)
	частково володію	23,73	
	ні, не володію достатньою мірою	25,42	
	важко відповісти	10,17	
	так, володію достатньою мірою	24,53	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=53)
	частково володію	24,53	
	ні, не володію достатньою мірою	43,40	
	важко відповісти	7,54	
так, володію достатньою мірою	22,37	Загальний показник (n=263)	
частково володію	20,80		
ні, не володію достатньою мірою	40,12		
важко відповісти	16,71		

	Відповідь		ВНЗ
	<i>13. Чи достатньою мірою Ви володієте методиками проведення фітнес-занять з використанням фітнес-програм, заснованих на видах рухової активності аеробної спрямованості (фітнес-програми на кардіотренажерах)?</i>	так, володію достатньою мірою	32,08
частково володію		16,98	
ні, не володію достатньою мірою		30,19	
важко відповісти		20,75	
так, володію достатньою мірою		4,35	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=46)
частково володію		23,91	
ні, не володію достатньою мірою		43,48	
важко відповісти		28,26	
так, володію достатньою мірою		7,69	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=52)
частково володію		11,54	
ні, не володію достатньою мірою		67,31	
важко відповісти		13,46	
так, володію достатньою мірою		32,20	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=59)
частково володію		30,51	
ні, не володію достатньою мірою		23,73	
важко відповісти		13,56	
так, володію достатньою мірою	5,66	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=53)	
частково володію	56,61		
ні, не володію достатньою мірою	22,64		
важко відповісти	15,09		
так, володію достатньою мірою	16,40	Загальний показник (n=263)	
частково володію	27,91		
ні, не володію достатньою мірою	37,47		
важко відповісти	18,22		

			ВНЗ
	<i>14. Чи достатньою мірою Ви володієте методиками проведення фітнес-занять з використанням фітнес-програм, заснованих на видах рухової активності аеробної спрямованості (оздоровча ходьба)?</i>	так, володію достатньою мірою	28,30
частково володію		24,53	
ні, не володію достатньою мірою		24,53	
важко відповісти		22,64	
так, володію достатньою мірою		4,34	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=46)
частково володію		21,74	
ні, не володію достатньою мірою		47,83	
важко відповісти		26,09	
так, володію достатньою мірою		25,00	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=52)
частково володію		9,62	
ні, не володію достатньою мірою		57,69	
важко відповісти		7,69	
так, володію достатньою мірою		28,81	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=59)
частково володію		22,03	
ні, не володію достатньою мірою		18,64	
важко відповісти		30,52	
так, володію достатньою мірою	20,75	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=53)	
частково володію	16,98		
ні, не володію достатньою мірою	50,95		
важко відповісти	11,32		
так, володію достатньою мірою	21,44	Загальний показник (n=263)	
частково володію	18,98		
ні, не володію достатньою мірою	39,93		
важко відповісти	19,65		

	Відповідь		ВНЗ	
	так, володію достатньою мірою	24,53		Бердянський державний педагогічний університет (n=53)
	частково володію	20,75		
	ні, не володію достатньою мірою	33,97		
	важко відповісти	20,75		
так, володію достатньою мірою	6,52	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=46)		
частково володію	32,61			
ні, не володію достатньою мірою	34,78			
важко відповісти	26,09			
<i>15. Чи достатньою мірою Ви володієте методиками проведення фітнес-занять з використанням фітнес-програм, заснованих на оздоровчих видах гімнастики I категорії (стен-аеробіка, хай-імпакт, роуп-скіпінг)?</i>	так, володію достатньою мірою	13,46	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=52)	
	частково володію	9,62		
	ні, не володію достатньою мірою	65,38		
	важко відповісти	11,54		
	так, володію достатньою мірою	47,46	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=59)	
	частково володію	23,73		
	ні, не володію достатньою мірою	22,03		
	важко відповісти	6,78		
	так, володію достатньою мірою	28,30	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=53)	
	частково володію	35,85		
	ні, не володію достатньою мірою	28,30		
	важко відповісти	7,55		
	так, володію достатньою мірою	24,05	Загальний показник (n=263)	
	частково володію	24,51		
	ні, не володію достатньою мірою	36,89		
	важко відповісти	14,55		

	Відповідь		ВНЗ	
	так, володію достатньою мірою	26,42		Бердянський державний педагогічний університет (n=53)
	частково володію	13,21		
	ні, не володію достатньою мірою	35,84		
	важко відповісти	24,53		
так, володію достатньою мірою	13,04	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=46)		
частково володію	23,91			
ні, не володію достатньою мірою	41,3			
важко відповісти	21,75			
<i>16. Чи достатньою мірою Ви володієте методиками проведення фітнес-занять з використанням фітнес-програм, заснованих на оздоровчих видах гімнастики II категорії (памп-аеробіка, супер-стронг, слайд-аеробіка, фітбол-аеробіка)?</i>	так, володію достатньою мірою	7,69	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=52)	
	частково володію	19,23		
	ні, не володію достатньою мірою	59,62		
	важко відповісти	13,46		
	так, володію достатньою мірою	23,73	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=59)	
	частково володію	28,81		
	ні, не володію достатньою мірою	37,29		
	важко відповісти	10,17		
	так, володію достатньою мірою	13,21	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=53)	
	частково володію	28,30		
	ні, не володію достатньою мірою	49,06		
	важко відповісти	9,43		
	так, володію достатньою мірою	16,82	Загальний показник (n=263)	
	частково володію	22,69		
	ні, не володію достатньою мірою	44,62		
	важко відповісти	15,87		

<i>17. Чи достатньою мірою Ви володієте методиками проведення фітнес-занять з використанням фітнес-програм, заснованих на оздоровчих видах гімнастики III категорії (лоу-імпект, танцювальна аеробіка, хіп-хоп, бокс-аеробіка)?</i>	Відповідь		ВНЗ
	так, володію достатньою мірою	35,85	Бердянський державний педагогічний університет (n=53)
	частково володію	15,09	
	ні, не володію достатньою мірою	22,64	
	важко відповісти	26,42	
	так, володію достатньою мірою	8,70	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=46)
	частково володію	41,3	
	ні, не володію достатньою мірою	26,09	
	важко відповісти	23,91	
	так, володію достатньою мірою	7,69	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=52)
	частково володію	17,31	
	ні, не володію достатньою мірою	59,62	
	важко відповісти	15,38	
	так, володію достатньою мірою	25,42	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=59)
	частково володію	15,26	
	ні, не володію достатньою мірою	45,76	
	важко відповісти	13,56	
	так, володію достатньою мірою	13,21	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=53)
	частково володію	28,30	
	ні, не володію достатньою мірою	49,06	
важко відповісти	9,43		
так, володію достатньою мірою	18,17	Загальний показник (n=263)	
частково володію	23,45		
ні, не володію достатньою мірою	40,63		
важко відповісти	17,75		

<i>18. Чи достатньою мірою Ви володієте методиками проведення фітнес-занять з використанням фітнес-програм, заснованих на оздоровчих видах гімнастики IV категорії (йога-аеробіка, флекс)?</i>	Відповідь		ВНЗ
	так, володію достатньою мірою	18,87	Бердянський державний педагогічний університет (n=53)
	частково володію	22,64	
	ні, не володію достатньою мірою	39,62	
	важко відповісти	18,87	
	так, володію достатньою мірою	19,56	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=46)
	частково володію	36,96	
	ні, не володію достатньою мірою	21,74	
	важко відповісти	21,74	
	так, володію достатньою мірою	9,62	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=52)
	частково володію	17,31	
	ні, не володію достатньою мірою	55,76	
	важко відповісти	17,31	
	так, володію достатньою мірою	32,20	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=59)
	частково володію	20,34	
	ні, не володію достатньою мірою	28,81	
	важко відповісти	18,64	
	так, володію достатньою мірою	16,98	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=53)
	частково володію	24,53	
	ні, не володію достатньою мірою	33,96	
важко відповісти	24,53		
так, володію достатньою мірою	19,45	Загальний показник (n=263)	
частково володію	24,36		
ні, не володію достатньою мірою	35,98		
важко відповісти	20,21		

<i>19. Чи достатньою мірою Ви володієте методиками проведення фітнес-занять з використанням фітнес-програм, заснованих на видах рухової активності силової спрямованості (бодібілдинг)?</i>	Відповідь		ВНЗ
	так, володію достатньою мірою	24,53	Бердянський державний педагогічний університет (n=53)
	частково володію	18,87	
	ні, не володію достатньою мірою	35,85	
	важко відповісти	20,75	
	так, володію достатньою мірою	4,35	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=46)
	частково володію	26,09	
	ні, не володію достатньою мірою	43,47	
	важко відповісти	26,09	
	так, володію достатньою мірою	21,15	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=52)
	частково володію	21,15	
	ні, не володію достатньою мірою	42,32	
	важко відповісти	15,38	
	так, володію достатньою мірою	33,90	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=59)
	частково володію	37,29	
	ні, не володію достатньою мірою	23,73	
	важко відповісти	5,08	
	так, володію достатньою мірою	13,21	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=53)
	частково володію	35,85	
	ні, не володію достатньою мірою	33,96	
важко відповісти	16,98		
так, володію достатньою мірою	19,43	Загальний показник (n=263)	
частково володію	27,85		
ні, не володію достатньою мірою	35,86		
важко відповісти	16,86		

<i>20. Чи достатньою мірою Ви володієте методиками проведення фітнес-занять з використанням фітнес-програм, заснованих на видах рухової активності силової спрямованості (слім-джем)?</i>	Відповідь		ВНЗ
	так, володію достатньою мірою	22,64	
	частково володію	26,42	
	ні, не володію достатньою мірою	32,07	
	важко відповісти	18,87	
	так, володію достатньою мірою	26,09	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=46)
	частково володію	19,57	
	ні, не володію достатньою мірою	47,82	
	важко відповісти	6,52	
	так, володію достатньою мірою	7,69	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=52)
	частково володію	11,54	
	ні, не володію достатньою мірою	63,46	
	важко відповісти	17,31	
	так, володію достатньою мірою	15,26	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=59)
	частково володію	38,98	
	ні, не володію достатньою мірою	33,90	
	важко відповісти	11,86	
	так, володію достатньою мірою	11,32	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=53)
	частково володію	35,84	
	ні, не володію достатньою мірою	26,42	
важко відповісти	26,42		
так, володію достатньою мірою	16,60	Загальний показник (n=263)	
частково володію	26,47		
ні, не володію достатньою мірою	40,73		
важко відповісти	16,20		

	Відповідь		ВНЗ
<i>21. Чи достатньою мірою Ви володієте методиками проведення фітнес-занять з використанням фітнес-програм, заснованих на видах рухової активності силової спрямованості (бодістайлінг)?</i>	так, володію достатньою мірою	22,64	Бердянський державний педагогічний університет (n=53)
	частково володію	18,87	
	ні, не володію достатньою мірою	32,07	
	важко відповісти	26,42	
	так, володію достатньою мірою	17,38	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=46)
	частково володію	19,57	
	ні, не володію достатньою мірою	36,96	
	важко відповісти	26,09	
	так, володію достатньою мірою	7,69	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=52)
	частково володію	13,47	
	ні, не володію достатньою мірою	57,69	
	важко відповісти	21,15	
	так, володію достатньою мірою	25,42	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=59)
	частково володію	30,51	
	ні, не володію достатньою мірою	28,82	
	важко відповісти	15,25	
	так, володію достатньою мірою	9,43	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=53)
	частково володію	30,19	
	ні, не володію достатньою мірою	43,40	
	важко відповісти	16,98	
так, володію достатньою мірою	16,51	Загальний показник (n=263)	
частково володію	22,52		
ні, не володію достатньою мірою	39,79		
важко відповісти	21,18		

	Відповідь		ВНЗ
<i>22. Чи достатньою мірою Ви володієте методиками проведення фітнес-занять з використанням фітнес-програм, заснованих на поєднанні оздоровчих видів гімнастики та занять силової спрямованості?</i>	так, володію достатньою мірою	18,87	Бердянський державний педагогічний університет (n=53)
	частково володію	22,64	
	ні, не володію достатньою мірою	28,30	
	важко відповісти	30,19	
	так, володію достатньою мірою	26,09	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=46)
	частково володію	13,04	
	ні, не володію достатньою мірою	58,7	
	важко відповісти	2,17	
	так, володію достатньою мірою	5,76	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=52)
	частково володію	9,62	
	ні, не володію достатньою мірою	73,08	
	важко відповісти	11,54	
	так, володію достатньою мірою	8,48	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=59)
	частково володію	28,81	
	ні, не володію достатньою мірою	37,29	
	важко відповісти	25,42	
	так, володію достатньою мірою	16,98	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=53)
	частково володію	13,21	
	ні, не володію достатньою мірою	39,62	
	важко відповісти	30,19	
так, володію достатньою мірою	15,24	Загальний показник (n=263)	
частково володію	17,46		
ні, не володію достатньою мірою	47,40		
важко відповісти	19,90		

	Відповідь		ВНЗ
<i>23. Чи достатньою мірою Ви володієте методиками проведення фітнес-занять з використанням фітнес-програм, в основу яких покладено види рухової активності у воді (аквафітнес)?</i>	так, володію достатньою мірою	28,30	Бердянський державний педагогічний університет (n=53)
	частково володію	20,75	
	ні, не володію достатньою мірою	22,65	
	важко відповісти	28,30	
	так, володію достатньою мірою	15,22	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=46)
	частково володію	34,78	
	ні, не володію достатньою мірою	34,78	
	важко відповісти	15,22	
	так, володію достатньою мірою	5,77	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=52)
	частково володію	13,46	
	ні, не володію достатньою мірою	69,23	
	важко відповісти	11,54	
	так, володію достатньою мірою	22,03	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=59)
	частково володію	27,12	
	ні, не володію достатньою мірою	33,90	
	важко відповісти	16,95	
	так, володію достатньою мірою	15,09	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=53)
	частково володію	39,62	
	ні, не володію достатньою мірою	35,86	
	важко відповісти	9,43	
так, володію достатньою мірою	17,28	Загальний показник (n=263)	
частково володію	27,15		
ні, не володію достатньою мірою	39,28		
важко відповісти	16,29		

	Відповідь		ВНЗ
<i>24. Чи достатньою мірою Ви володієте методиками проведення фітнес-занять з такими предметами як степ-платформи?</i>	так, володію достатньою мірою	20,75	Бердянський державний педагогічний університет (n=53)
	частково володію	18,87	
	ні, не володію достатньою мірою	32,08	
	важко відповісти	28,30	
	так, володію достатньою мірою	2,17	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=46)
	частково володію	21,74	
	ні, не володію достатньою мірою	50	
	важко відповісти	26,09	
	так, володію достатньою мірою	48,08	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=52)
	частково володію	11,54	
	ні, не володію достатньою мірою	26,92	
	важко відповісти	13,46	
	так, володію достатньою мірою	16,95	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=59)
	частково володію	23,73	
	ні, не володію достатньою мірою	47,46	
	важко відповісти	11,86	
	так, володію достатньою мірою	7,55	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=53)
	частково володію	30,19	
	ні, не володію достатньою мірою	45,28	
	важко відповісти	16,98	
так, володію достатньою мірою	19,10	Загальний показник (n=263)	
частково володію	21,21		
ні, не володію достатньою мірою	40,35		
важко відповісти	19,34		

	Відповідь		ВНЗ
<i>25. Чи достатньою мірою Ви володієте методиками проведення фітнес-занять з такими предметами як балануючі платформи?</i>	так, володію достатньою мірою	20,75	Бердянський державний педагогічний університет (n=53)
	частково володію	20,75	
	ні, не володію достатньою мірою	28,30	
	важко відповісти	30,20	
	так, володію достатньою мірою	15,21	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=46)
	частково володію	43,48	
	ні, не володію достатньою мірою	32,61	
	важко відповісти	8,70	
	так, володію достатньою мірою	11,54	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=52)
	частково володію	19,23	
	ні, не володію достатньою мірою	25,00	
	важко відповісти	44,23	
	так, володію достатньою мірою	13,56	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=59)
	частково володію	25,42	
	ні, не володію достатньою мірою	40,68	
	важко відповісти	20,34	
	так, володію достатньою мірою	16,98	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=53)
	частково володію	35,85	
	ні, не володію достатньою мірою	41,51	
	важко відповісти	5,66	
так, володію достатньою мірою	15,61	Загальний показник (n=263)	
частково володію	28,95		
ні, не володію достатньою мірою	33,62		
важко відповісти	21,82		

	Відповідь		ВНЗ
<i>26. Чи достатньою мірою Ви володієте методиками проведення фітнес-занять з такими предметами як слайд-доріжка?</i>	так, володію достатньою мірою	32,08	Бердянський державний педагогічний університет (n=53)
	частково володію	30,75	
	ні, не володію достатньою мірою	22,64	
	важко відповісти	24,53	
	так, володію достатньою мірою	10,87	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=46)
	частково володію	32,61	
	ні, не володію достатньою мірою	36,96	
	важко відповісти	19,56	
	так, володію достатньою мірою	21,15	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=52)
	частково володію	11,54	
	ні, не володію достатньою мірою	46,16	
	важко відповісти	21,15	
	так, володію достатньою мірою	16,95	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=59)
	частково володію	20,34	
	ні, не володію достатньою мірою	45,76	
	важко відповісти	16,95	
	так, володію достатньою мірою	7,55	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=53)
	частково володію	33,96	
	ні, не володію достатньою мірою	35,85	
	важко відповісти	22,64	
так, володію достатньою мірою	17,72	Загальний показник (n=263)	
частково володію	23,84		
ні, не володію достатньою мірою	37,47		
важко відповісти	20,97		

	Відповідь		ВНЗ
	<i>27. Чи достатньою мірою Ви володієте методиками проведення фітнес-занять з такими предметами як TRX петлі?</i>	так, володію достатньою мірою	18,87
частково володію		20,75	
ні, не володію достатньою мірою		30,19	
важко відповісти		30,19	
так, володію достатньою мірою		26,09	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=46)
частково володію		30,43	
ні, не володію достатньою мірою		34,78	
важко відповісти		8,7	
так, володію достатньою мірою		13,46	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=52)
частково володію		13,46	
ні, не володію достатньою мірою		44,23	
важко відповісти		28,85	
так, володію достатньою мірою		10,17	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=59)
частково володію		22,03	
ні, не володію достатньою мірою		37,29	
важко відповісти		30,51	
так, володію достатньою мірою		11,32	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=53)
частково володію		16,98	
ні, не володію достатньою мірою		26,42	
важко відповісти		45,28	
так, володію достатньою мірою	15,98	Загальний показник (n=263)	
частково володію	20,73		
ні, не володію достатньою мірою	34,58		
важко відповісти	28,71		

	Відповідь		ВНЗ
	<i>28. Чи достатньою мірою Ви володієте методиками проведення фітнес-занять з такими предметами як футбол?</i>	так, володію достатньою мірою	22,64
частково володію		26,42	
ні, не володію достатньою мірою		26,42	
важко відповісти		24,52	
так, володію достатньою мірою		15,22	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=46)
частково володію		28,25	
ні, не володію достатньою мірою		36,96	
важко відповісти		19,57	
так, володію достатньою мірою		19,23	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=52)
частково володію		15,38	
ні, не володію достатньою мірою		51,93	
важко відповісти		13,46	
так, володію достатньою мірою		25,42	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=59)
частково володію		23,73	
ні, не володію достатньою мірою		30,51	
важко відповісти		20,34	
так, володію достатньою мірою		13,21	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=53)
частково володію		26,42	
ні, не володію достатньою мірою		41,51	
важко відповісти		18,86	
так, володію достатньою мірою	19,14	Загальний показник (n=263)	
частково володію	24,04		
ні, не володію достатньою мірою	37,47		
важко відповісти	19,35		

	Відповідь		ВНЗ
<i>29. Чи достатньою мірою Ви володієте методиками проведення занять з фітнесу із застосуванням таких тренажерів як каділак ?</i>	так, володію достатньою мірою	22,64	Бердянський державний педагогічний університет (n=53)
	частково володію	16,98	
	ні, не володію достатньою мірою	30,19	
	важко відповісти	30,19	
	так, володію достатньою мірою	8,7	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=46)
	частково володію	32,61	
	ні, не володію достатньою мірою	34,78	
	важко відповісти	23,91	
	так, володію достатньою мірою	53,84	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=52)
	частково володію	9,62	
	ні, не володію достатньою мірою	26,92	
	важко відповісти	9,62	
	так, володію достатньою мірою	32,20	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=59)
	частково володію	28,81	
	ні, не володію достатньою мірою	28,81	
	важко відповісти	10,18	
	так, володію достатньою мірою	11,32	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=53)
	частково володію	18,87	
	ні, не володію достатньою мірою	54,72	
	важко відповісти	15,09	
так, володію достатньою мірою	25,74	Загальний показник (n=263)	
частково володію	21,38		
ні, не володію достатньою мірою	35,08		
важко відповісти	17,80		

	Відповідь		ВНЗ
<i>30. Чи достатньою мірою Ви володієте методиками проведення занять з фітнесу із застосуванням таких тренажерів як бігова доріжка?</i>	так, володію достатньою мірою	16,98	Бердянський державний педагогічний університет (n=53)
	частково володію	24,53	
	ні, не володію достатньою мірою	24,53	
	важко відповісти	33,96	
	так, володію достатньою мірою	13,04	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=46)
	частково володію	32,61	
	ні, не володію достатньою мірою	30,43	
	важко відповісти	23,92	
	так, володію достатньою мірою	36,53	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=52)
	частково володію	11,54	
	ні, не володію достатньою мірою	42,31	
	важко відповісти	9,62	
	так, володію достатньою мірою	30,51	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=59)
	частково володію	40,68	
	ні, не володію достатньою мірою	18,64	
	важко відповісти	10,17	
	так, володію достатньою мірою	16,98	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=53)
	частково володію	32,08	
	ні, не володію достатньою мірою	41,51	
	важко відповісти	9,43	
так, володію достатньою мірою	22,81	Загальний показник (n=263)	
частково володію	28,29		
ні, не володію достатньою мірою	31,48		
важко відповісти	17,42		

	Відповідь		ВНЗ
<i>31. Чи достатньою мірою Ви володієте методиками проведення занять з фітнесу із застосуванням таких тренажерів як орбітрек?</i>	так, володію достатньою мірою	22,64	Бердянський державний педагогічний університет (n=53)
	частково володію	24,53	
	ні, не володію достатньою мірою	35,85	
	важко відповісти	16,98	
	так, володію достатньою мірою	30,43	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=46)
	частково володію	26,09	
	ні, не володію достатньою мірою	34,78	
	важко відповісти	8,7	
	так, володію достатньою мірою	15,38	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=52)
	частково володію	19,23	
	ні, не володію достатньою мірою	55,77	
	важко відповісти	9,62	
	так, володію достатньою мірою	27,12	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=59)
	частково володію	27,12	
	ні, не володію достатньою мірою	28,81	
	важко відповісти	16,95	
	так, володію достатньою мірою	18,87	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=53)
	частково володію	22,64	
	ні, не володію достатньою мірою	45,28	
	важко відповісти	13,21	
так, володію достатньою мірою	22,89	Загальний показник (n=263)	
частково володію	23,92		
ні, не володію достатньою мірою	40,10		
важко відповісти	13,09		

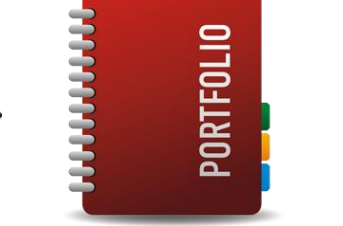
	Відповідь		ВНЗ
<i>32. Чи достатньою мірою Ви володієте методиками проведення занять з фітнесу із застосуванням таких тренажерів як степер?</i>	так, володію достатньою мірою	18,87	Бердянський державний педагогічний університет (n=53)
	частково володію	16,98	
	ні, не володію достатньою мірою	33,96	
	важко відповісти	30,19	
	так, володію достатньою мірою	32,61	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=46)
	частково володію	21,74	
	ні, не володію достатньою мірою	23,91	
	важко відповісти	21,74	
	так, володію достатньою мірою	17,31	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=52)
	частково володію	13,46	
	ні, не володію достатньою мірою	51,92	
	важко відповісти	17,31	
	так, володію достатньою мірою	16,95	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=59)
	частково володію	28,81	
	ні, не володію достатньою мірою	23,73	
	важко відповісти	30,51	
	так, володію достатньою мірою	9,43	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=53)
	частково володію	22,64	
	ні, не володію достатньою мірою	43,40	
	важко відповісти	24,53	
так, володію достатньою мірою	19,03	Загальний показник (n=263)	
частково володію	20,73		
ні, не володію достатньою мірою	35,38		
важко відповісти	24,86		

	Відповідь		ВНЗ
	<i>33. Чи достатньою мірою Ви володієте методиками проведення занять з фітнесу із застосуванням таких тренажерів як велотренажер?</i>	так, володію достатньою мірою	22,64
частково володію		24,52	
ні, не володію достатньою мірою		26,42	
важко відповісти		26,42	
так, володію достатньою мірою		17,39	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=46)
частково володію		41,30	
ні, не володію достатньою мірою		26,09	
важко відповісти		15,22	
так, володію достатньою мірою		42,31	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=52)
частково володію		9,62	
ні, не володію достатньою мірою		40,38	
важко відповісти		7,69	
так, володію достатньою мірою		61,02	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=59)
частково володію		30,51	
ні, не володію достатньою мірою		5,08	
важко відповісти		3,39	
так, володію достатньою мірою		20,75	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=53)
частково володію		35,85	
ні, не володію достатньою мірою		32,08	
важко відповісти		11,32	
так, володію достатньою мірою	32,82	Загальний показник (n=263)	
частково володію	28,36		
ні, не володію достатньою мірою	26,01		
важко відповісти	12,81		

**Анкета
для викладачів закладів вищої освіти
Шановні колеги!**

Кафедра фізичної реабілітації Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова проводить анкетування викладачів у вищих навчальних закладах. Будемо вдячні, якщо Ви візьмете участь у нашому опитуванні й дасте об'єктивні відповіді, які дозволять удосконалити навчальний процес і забезпечити ефективне формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. Заздалегідь вдячні, що Ви берете участь у нашому анкетуванні й спробуєте відповісти на наступні питання, поставивши позначку навпроти Вашого варіанту відповіді.

Вищий навчальний заклад

<p>1. На Вашу думку, чи існують проблеми з навчально-методичною літературою, необхідною для формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • так, існують • частково існують • ні, не існують • важко відповісти 	
<p>2. Чи спрямовуєте Ви свої зусилля на розробку та видання навчально-методичної літератури, необхідної для формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • так, спрямовую • частково спрямовую • ні, не спрямовую • важко відповісти 	
<p>3. Чи організовуєте Ви проведення круглих столів із залученням провідних фахівців у сфері фітнес-індустрії для обміну досвідом?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • так, організовую • частково організовую • ні, не організовую • важко відповісти 	
<p>4. Чи використовуєте Ви в навчальній діяльності систему Moodle для моніторингу знань майбутніх фітнес-тренерів?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • так, використовую • частково використовую • ні, не використовую • важко відповісти 	
<p>5. Чи спрямовуєте Ви свої зусилля на складання портфоліо майбутніми фітнес-тренерами?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • так, спрямовую • частково спрямовую • ні, не спрямовую • важко відповісти 	

6. Чи застосовуєте Ви у професійній підготовці майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії такі методи навчання:

Моделювання професійної ситуації

так, застосовую
частково застосовую
ні, не застосовую
важко відповісти

Рольові та ділові ігри

так, застосовую
частково застосовую
ні, не застосовую
важко відповісти

Проведення дискусій

так, застосовую
частково застосовую
ні, не застосовую
важко відповісти

7. Чи використовуєте Ви у професійній підготовці майбутніх фітнес-тренерів ПС-журнал успішності (електронний журнал) студентів?

- так, використовую
- частково використовую
- ні, не використовую
- важко відповісти

8. Чи використовуєте Ви у професійній підготовці майбутніх фітнес-тренерів спеціально виготовлені відео-лекції: з синхронними слайдами у спеціальних програмних оболонках Camtasio Studio?

- так, використовую
- частково використовую
- ні, не використовую
- важко відповісти

9. Чи застосовуєте Ви у професійній підготовці майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії:

Електронну пошту

так, застосовую
частково застосовую
ні, не застосовую
важко відповісти

Файлообмінні мережі (Usenet)

так, застосовую
частково застосовую
ні, не застосовую
важко відповісти

Соціальні мережі

так, застосовую
частково застосовую
ні, не застосовую
важко відповісти

Дякуємо за Ваші відповіді!

Результати анкетування викладачів закладів вищої освіти

	Відповідь		ВНЗ
<i>1. На Вашу думку, чи існують проблеми з навчально-методичною літературою, необхідною для формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії?</i>	так, існують	20,00	Бердянський державний педагогічний університет (n =5)
	частково існують	20,00	
	ні, не існують	40,00	
	важко відповісти	20,00	
	так, існують	28,57	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=7)
	частково існують	57,14	
	ні, не існують	-	
	важко відповісти	14,29	
	так, існують	66,66	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=6)
	частково існують	16,67	
	ні, не існують	-	
	важко відповісти	16,67	
	так, існують	37,50	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=8)
	частково існують	50,00	
	ні, не існують	-	
	важко відповісти	12,50	
	так, існують	42,86	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=7)
	частково існують	42,86	
	ні, не існують	-	
	важко відповісти	14,28	
так, існують	39,12	Загальний показник (n=28)	
частково існують	37,33		
ні, не існують	8,00		
важко відповісти	15,55		

	Відповідь		ВНЗ
<i>2. Чи спрямовуєте Ви свої зусилля на розробку та видання навчально-методичної літератури, необхідної для формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії?</i>	так, спрямовую	20,00	Бердянський державний педагогічний університет (n =5)
	частково спрямовую	20,00	
	ні, не спрямовую	20,00	
	важко відповісти	40,00	
	так, спрямовую	14,29	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=7)
	частково спрямовую	42,85	
	ні, не спрямовую	28,57	
	важко відповісти	14,29	
	так, спрямовую	16,67	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=6)
	частково спрямовую	16,67	
	ні, не спрямовую	49,99	
	важко відповісти	16,67	
	так, спрямовую	25,00	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=8)
	частково спрямовую	37,50	
	ні, не спрямовую	37,50	
	важко відповісти	-	
	так, спрямовую	14,29	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=7)
	частково спрямовую	42,85	
	ні, не спрямовую	28,57	
	важко відповісти	14,29	
так, спрямовую	18,05	Загальний показник (n=28)	
частково спрямовую	31,97		
ні, не спрямовую	32,93		
важко відповісти	17,05		

3. Чи організовуєте Ви проведення круглих столів із залученням провідних фахівців у сфері фітнес-індустрії для обміну досвідом?	Відповідь		ВНЗ
	так, організовую	20,00	Бердянський державний педагогічний університет (n =5)
	частково організовую	-	
	ні, не організовую	60,00	
	важко відповісти	2,00	
	так, організовую	14,29	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=7)
	частково організовую	42,85	
	ні, не організовую	28,57	
	важко відповісти	14,29	
	так, організовую	-	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=6)
	частково організовую	16,67	
	ні, не організовую	66,66	
	важко відповісти	16,67	
	так, організовую	37,50	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=8)
	частково організовую	12,50	
	ні, не організовую	25,00	
	важко відповісти	25,00	
	так, організовую	14,29	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=7)
	частково організовую	42,85	
	ні, не організовую	28,57	
важко відповісти	14,29		
так, організовую	17,22	Загальний показник (n=28)	
частково організовую	22,97		
ні, не організовую	41,76		
важко відповісти	18,05		

4. Чи використовуєте Ви в навчальній діяльності систему Moodle для моніторингу знань майбутніх фітнес-тренерів?	Відповідь		ВНЗ
	так, використовую	40,00	Бердянський державний педагогічний університет (n =5)
	частково використовую	40,00	
	ні, не використовую	-	
	важко відповісти	20,00	
	так, використовую	14,29	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=7)
	частково використовую	42,85	
	ні, не використовую	28,57	
	важко відповісти	14,29	
	так, використовую	16,67	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=6)
	частково використовую	16,67	
	ні, не використовую	49,99	
	важко відповісти	16,67	
	так, використовую	25,00	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=8)
	частково використовую	12,50	
	ні, не використовую	25,00	
	важко відповісти	37,50	
	так, використовую	14,28	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=7)
	частково використовую	42,86	
	ні, не використовую	42,86	
важко відповісти	-		
так, використовую	22,05	Загальний показник (n=28)	
частково використовую	30,98		
ні, не використовую	29,28		
важко відповісти	17,69		

<i>5. Чи спрямовуєте Ви свої зусилля на складання портфоліо майбутніми фітнес-тренерами?</i>	Відповідь		ВНЗ
	так, спрямовую	20,00	Бердянський державний педагогічний університет (n =5)
	частково спрямовую	20,00	
	ні, не спрямовую	40,00	
	важко відповісти	20,00	
	так, спрямовую	14,29	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=7)
	частково спрямовую	42,85	
	ні, не спрямовую	28,57	
	важко відповісти	14,29	
	так, спрямовую	16,67	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=6)
	частково спрямовую	16,67	
	ні, не спрямовую	33,33	
	важко відповісти	33,33	
	так, спрямовую	12,50	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=8)
	частково спрямовую	25,00	
	ні, не спрямовую	37,50	
	важко відповісти	25,00	
	так, спрямовую	-	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=7)
	частково спрямовую	71,43	
	ні, не спрямовую	28,57	
важко відповісти	-		
так, спрямовую	12,69	Загальний показник (n=28)	
частково спрямовую	35,19		
ні, не спрямовую	33,59		
важко відповісти	18,53		

<i>6. Чи застосовуєте Ви у професійній підготовці майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії такий метод навчання як моделювання професійної ситуації?</i>	Відповідь		ВНЗ
	так, застосовую	20,00	Бердянський державний педагогічний університет (n =5)
	частково застосовую	20,00	
	ні, не застосовую	40,00	
	важко відповісти	20,00	
	так, застосовую	14,29	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=7)
	частково застосовую	42,85	
	ні, не застосовую	28,57	
	важко відповісти	14,29	
	так, застосовую	16,67	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=6)
	частково застосовую	33,33	
	ні, не застосовую	33,33	
	важко відповісти	16,67	
	так, застосовую	12,50	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=8)
	частково застосовую	12,50	
	ні, не застосовую	62,50	
	важко відповісти	12,50	
	так, застосовую	14,29	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=7)
	частково застосовую	57,14	
	ні, не застосовую	28,57	
важко відповісти	-		
так, застосовую	15,55	Загальний показник (n=28)	
частково застосовую	33,17		
ні, не застосовую	38,59		
важко відповісти	12,69		

	Відповідь		ВНЗ
	7. Чи застосовуєте Ви у професійній підготовці майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії такий метод навчання як рольові та ділові ігри?	так, застосовую	-
частково застосовую		40,00	
ні, не застосовую		20,00	
важко відповісти		40,00	
так, застосовую		14,29	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=7)
частково застосовую		42,85	
ні, не застосовую		28,57	
важко відповісти		14,29	
так, застосовую		16,67	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=6)
частково застосовую		33,33	
ні, не застосовую		33,33	
важко відповісти		16,67	
так, застосовую		12,50	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=8)
частково застосовую		25,00	
ні, не застосовую		37,50	
важко відповісти		25,00	
так, застосовую		-	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=7)
частково застосовую		57,14	
ні, не застосовую		28,57	
важко відповісти		14,29	
так, застосовую		8,69	Загальний показник (n=28)
частково застосовую		39,67	
ні, не застосовую		29,59	
важко відповісти		22,05	

	Відповідь		ВНЗ
	8. Чи застосовуєте Ви у професійній підготовці майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії такий метод навчання як проведення дискусій?	так, застосовую	40,00
частково застосовую		20,00	
ні, не застосовую		-	
важко відповісти		40,00	
так, застосовую		14,29	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=7)
частково застосовую		42,85	
ні, не застосовую		28,57	
важко відповісти		14,29	
так, застосовую		16,67	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=6)
частково застосовую		33,33	
ні, не застосовую		33,33	
важко відповісти		16,67	
так, застосовую		12,50	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=8)
частково застосовую		25,00	
ні, не застосовую		50,00	
важко відповісти		12,50	
так, застосовую		14,29	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=7)
частково застосовую		42,85	
ні, не застосовую		28,57	
важко відповісти		14,29	
так, застосовую		19,55	Загальний показник (n=28)
частково застосовую		32,81	
ні, не застосовую		28,09	
важко відповісти		19,55	

	Відповідь		ВНЗ
9. Чи використовуєте Ви у професійній підготовці майбутніх фітнес-тренерів ПС-журнал успішності (електронний журнал) студентів?	так, використовую	-	Бердянський державний педагогічний університет (n=5)
	частково використовую	20,00	
	ні, не використовую	60,00	
	важко відповісти	20,00	
	так, використовую	14,29	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=7)
	частково використовую	42,85	
	ні, не використовую	28,57	
	важко відповісти	14,29	
	так, використовую	16,67	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=6)
	частково використовую	33,33	
	ні, не використовую	33,33	
	важко відповісти	16,67	
	так, використовую	25,00	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=8)
	частково використовую	12,50	
	ні, не використовую	37,50	
	важко відповісти	25,00	
	так, використовую	14,29	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=7)
	частково використовую	57,13	
	ні, не використовую	14,29	
	важко відповісти	14,29	
так, використовую	14,05	Загальний показник (n=28)	
частково використовую	33,16		
ні, не використовую	34,74		
важко відповісти	18,05		

	Відповідь		ВНЗ
10. Чи використовуєте Ви у професійній підготовці майбутніх фітнес-тренерів спеціально виготовлені відео-лекції: з синхронними слайдами у спеціальних оболонках Camtasio Studio?	так, використовую	20,00	Бердянський державний педагогічний університет (n=5)
	частково використовую	-	
	ні, не використовую	60,00	
	важко відповісти	20,00	
	так, використовую	28,57	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=7)
	частково використовую	28,57	
	ні, не використовую	42,86	
	важко відповісти	-	
	так, використовую	16,67	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=6)
	частково використовую	33,33	
	ні, не використовую	33,33	
	важко відповісти	16,67	
	так, використовую	25,00	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=8)
	частково використовую	12,50	
	ні, не використовую	50,00	
	важко відповісти	12,50	
	так, використовую	-	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=7)
	частково використовую	57,14	
	ні, не використовую	14,29	
	важко відповісти	28,57	
так, використовую	18,04	Загальний показник (n=28)	
частково використовую	26,31		
ні, не використовую	40,10		
важко відповісти	15,55		

	Відповідь		ВНЗ
<i>11. Чи застосовуєте Ви у професійній підготовці майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії електронну пошту?</i>	так, застосовую	40,00	Бердянський державний педагогічний університет (n =5)
	частково застосовую	40,00	
	ні, не застосовую	-	
	важко відповісти	20,00	
	так, застосовую	14,29	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=7)
	частково застосовую	42,85	
	ні, не застосовую	28,57	
	важко відповісти	14,29	
	так, застосовую	33,33	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=6)
	частково застосовую	16,67	
	ні, не застосовую	50,00	
	важко відповісти	-	
	так, застосовую	12,50	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=8)
	частково застосовую	12,50	
	ні, не застосовую	50,00	
	важко відповісти	25,00	
	так, застосовую	-	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=7)
	частково застосовую	42,86	
	ні, не застосовую	57,14	
	важко відповісти	-	
так, застосовую	20,02	Загальний показник (n=28)	
частково застосовую	30,98		
ні, не застосовую	37,14		
важко відповісти	11,86		

	Відповідь		ВНЗ
<i>12. Чи застосовуєте Ви у професійній підготовці майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії файло обмінні мережі (Usenet)?</i>	так, застосовую	40,00	Бердянський державний педагогічний університет (n =5)
	частково застосовую	-	
	ні, не застосовую	40,00	
	важко відповісти	20,00	
	так, застосовую	14,29	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=7)
	частково застосовую	42,85	
	ні, не застосовую	28,57	
	важко відповісти	14,29	
	так, застосовую	-	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=6)
	частково застосовую	33,33	
	ні, не застосовую	33,33	
	важко відповісти	33,34	
	так, застосовую	-	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=8)
	частково застосовую	25,00	
	ні, не застосовую	50,00	
	важко відповісти	25,00	
	так, застосовую	14,29	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=7)
	частково застосовую	42,85	
	ні, не застосовую	28,57	
	важко відповісти	14,29	
так, застосовую	13,72	Загальний показник (n=28)	
частково застосовую	28,81		
ні, не застосовую	36,09		
важко відповісти	21,38		

	Відповідь		ВНЗ
<i>13. Чи застосовуєте Ви у професійній підготовці майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії соціальні мережі?</i>	так, застосовую	40,00	Бердянський державний педагогічний університет (n =5)
	частково застосовую	20,00	
	ні, не застосовую	-	
	важко відповісти	40,00	
	так, застосовую	14,29	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (n=7)
	частково застосовую	42,85	
	ні, не застосовую	28,57	
	важко відповісти	14,29	
	так, застосовую	16,67	Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (n=6)
	частково застосовую	33,33	
	ні, не застосовую	33,33	
	важко відповісти	16,67	
	так, застосовую	12,50	Національний університет фізичного виховання та спорту України (n=8)
	частково застосовую	25,00	
	ні, не застосовую	50,00	
	важко відповісти	12,50	
	так, застосовую	-	Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (n=7)
	частково застосовую	42,86	
	ні, не застосовую	42,86	
	важко відповісти	14,28	
так, застосовую	16,69	Загальний показник (n=28)	
частково застосовую	32,81		
ні, не застосовую	30,95		
важко відповісти	19,55		

Анкета для фітнес-тренерів

Шановні фітнес-тренери!

Кафедра фізичної реабілітації Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова проводить анкетування фітнес-тренерів, які працюють у фітнес-індустрії. Будемо вдячні, якщо Ви візьмете участь у нашому опитуванні й дасте об'єктивні відповіді, які дозволять удосконалити навчальний процес і забезпечити ефективне формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. Заздалегідь вдячні, що Ви берете участь у нашому анкетуванні й спробуєте відповісти на наступні питання, поставивши позначку навпроти Вашого варіанту відповіді.

(назва фітнес-центру)

1. На Вашу думку, чи потрібно проводити практику студентів-практикантів у закладах, які відносяться до фітнес-індустрії?

- так, вважаю;
- частково вважаю;
- ні, не вважаю;
- важко відповісти

2. На Вашу думку, чи достатньою мірою у студентів-практикантів сформована готовність до професійної діяльності у фітнес-індустрії?

- вважаю, що сформована достатньою мірою;
- вважаю, що сформована частково;
- вважаю, що не сформована достатньою мірою;
- важко відповісти.

3. На Вашу думку, чи достатньою мірою студенти-практиканти володіють методиками вдосконалення фізичних якостей осіб різного віку та різного рівня підготовленості засобами фітнесу?

- вважаю, що володіють достатньою мірою;
- вважаю, що частково володіють;
- вважаю, що не володіють достатньою мірою;
- важко відповісти.

4. На Вашу думку, чи достатньою мірою студенти-практиканти володіють знаннями щодо сучасних підходів розробки персональних та групових фітнес-програм для осіб різного віку, статі та фізичного стану?

- вважаю, що володіють достатньою мірою;
- вважаю, що частково володіють;
- вважаю, що не володіють достатньою мірою;
- важко відповісти.

5. На Вашу думку, чи достатньою мірою студенти-практиканти володіють навичками організації занять з фітнесу?

- вважаю, що володіють достатньою мірою;
- вважаю, що частково володіють;
- вважаю, що не володіють достатньою мірою;
- важко відповісти.

6. На Вашу думку, чи достатньою мірою студенти-практиканти володіють вміннями та навичками, які дозволять здійснювати ефективну професійну діяльність у фітнес-індустрії?

- вважаю, що володіють достатньою мірою;
- вважаю, що частково володіють;
- вважаю, що не володіють достатньою мірою;
- важко відповісти.

Дякуємо за ваші відповіді!

Список публікацій здобувача за темою дисертації**Наукові праці, в яких опубліковані основні наукові результати дисертації****Статті у наукових фахових виданнях України**

1. Прима А. В. Реалізація компетентнісного підходу у формуванні професійної компетентності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія № 15. «Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт)» збірник наукових праць / За ред. Г. М. Арзютова.* Київ: Видавництво НПУ імені М. П. Драгоманова, 2016. Випуск 3К2 (71) 16. С. 266–269.

2. Прима А. В., Путров С. Ю. Особливості закордонного досвіду підготовки фітнес-тренерів у вищих навчальних закладах. *Наукові записки Бердянського державного педагогічного університету. Серія : Педагогічні науки : зб. наук. пр.* Бердянськ : БДПУ, 2017. Вип.2. С. 302–307.

3. Прима А. В. Термінологія формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія № 15. «Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт)» збірник наукових праць / За ред. О. В. Тимошенко.* Київ: Вид-во НПУ імені М.П. Драгоманова, 2017. – Випуск 3К (84). – С. 382–385.

4. Прима А. В. Структура готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія № 15. «Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт)» збірник наукових праць / За ред. О. В. Тимошенко.* Київ: Вид-во НПУ імені

М.П. Драгоманова, 2018. Випуск 3К (97). С. 447–450.

**Статті у зарубіжних наукових періодичних виданнях і виданнях,
вднесених до міжнародних наукометричних баз даних**

5. Prima A. V., Putrov S. Y. Features of formation of readiness of future fitness trainers for professional work in the fitness industry. *Scientific heritage*. Budapest, 2017. № 9 (9). P. 2. P. 92–96. (Фахова).

6. Прима А. В. Сучасний погляд на формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. *Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Серія: педагогіка*. 2016. № 3. С. 108–115. (Видання внесено до міжнародної наукометричної бази *Index Copernicus*).

7. Прима А. В. Формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії: проблеми та перспективи. *Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Серія: педагогіка*. 2017. № 3. С. 52–59. . (Видання внесено до міжнародної наукометричної бази *Index Copernicus*).

8. Прима А. В. Про формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія № 15. «Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт)» збірник наукових праць / За ред. О. В. Тимошенко*. К : Вид-во НПУ імені М.П. Драгоманова, 2019. Випуск 3 К (110)19. С. 472-475. . (Видання внесено до міжнародної наукометричної бази *Index Copernicus*).

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації

9. Прима А. В. Про фітнес як засіб для забезпечення оптимальної якості життя. *Актуальні проблеми фізичного виховання, реабілітації, спорту і туризму: тези доповідей VI Міжнародної науково-практичної конференції (20-21 жовтня 2016, Запоріжжя) Запоріжжя : КПУ, 2016. С. 153–154.*

10. Прима А. В. Роль компетентнісного підходу у формуванні готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. *Актуальні проблеми вищої професійної освіти України: матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції (23 березня 2017, Київ); за заг. ред. Е. В. Лузік, О.М. Акмалдінової. Київ: НАУ, 2017. С. 104–105.*

11. Прима А. В. Підготовка майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії як пріоритетний напрям у вищій фізкультурній освіті. *Валеологія: сучасний стан, напрямки та перспективи розвитку: матеріали XV Міжнародної науково-практичної конференції (5-7 квітня 2017, Харків). Харків: ХНУ імені В.Н. Каразіна, 2017. С. 258–260.*

12. Прима А. В. Формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до культивування здорового способу життя. *Педагогіка здоров'я: збірник наукових праць VII Всеукраїнської науково-практичної конференції (7-8 квітня 2017, Чернігів.); ред. колегія : С. М. Шкарлет [та ін.]. Чернігів, 2017. Т. 2. С. 230–234.*

13. Prima A.V., Putrov S.Yu. Theoretical aspects of forming the readiness of future fitness trainers for professional activity in fitness industry. *Глобальні виклики педагогічної освіти в університетському просторі: матеріали III Міжнародного Конгресу (18-21 травня 2017, Одеса). Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2017. С. 641–642.*

14. Прима А. В., Сущенко Л.П. Деякі чинники формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії *Сучасні проблеми фізичного виховання, спорту та здоров'я людини: матеріали I Міжнародної заочної науково-практичної конференції (12 жовтня 2017, Одеса). Одеса, 2017. С. 83–86.*

15. Прима А. В. Сутність формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. *Сучасні тенденції розвитку освіти й науки: проблеми та перспективи: збірник наукових праць. – Львів–Кельце, 2017. Вип. 1. С. 215–219.*

16. Прима А. В. Інноваційна складова формування готовності майбутніх

фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. *Іноваційні технології в науці та освіті. Європейський досвід*: матеріали міжнародної конференції (21–24 листопада 2017, м. Відень, Австрія). Дніпро-Відень, 2017. Т 2. С.112–116.

17. Прима А. В., Путров О. Ю. Сформована готовність до професійної діяльності у фітнес-індустрії як результат підготовки майбутніх фітнес-тренерів у вищих навчальних закладах. *Фізичне та спортивне виховання у вищих навчальних закладах*: тези доповідей науково-практичної конференції / (13–15 жовтня 2017 Запоріжжя). Запоріжжя : ЗНТУ, 2017. С. 16–21.

Наукові праці, які додатково відображають наукові результати дисертації

18. Прима А. В., Сущенко Л. П., Путров С. Ю., Колощук І. О. Комп'ютерна програма «ПСПК: моніторинг рівнів сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії». Свідоцтво про реєстрацію авторського права на твір № 79829 від 15.06.2018 р., видане Міністерством економічного розвитку і торгівлі України.

19. Іванова Л. І., Путров С. Ю., Сущенко Л. П., Прима А. В. Теорія технологій оздоровчо-рекреаційної рухової активності: навчальний посібник. Київ: ТОВ «Промтехносервіс Україна». 2018. 206 с.

Відомості про апробацію результатів дисертації

1. «Актуальні проблеми фізичного виховання, реабілітації, спорту і туризму» (Запоріжжя, 2016, зочна).
2. «Modern problems and prospects of development of physical education, health and training of future specialists in physical education and sport» (Kyiv 2016, 2017, 2018, 2019, очна).
3. «Актуальні проблеми вищої професійної освіти України» (Київ, 2017, очна).
4. «Глобальні виклики педагогічної освіти в університетському просторі» (Одеса, 2017, заочна).
5. «Валеологія: сучасний стан, напрямки та перспективи розвитку» (Харків, 2017, очна).
6. «Сучасні проблеми фізичного виховання, спорту та здоров'я людини» (Одеса, 2017, заочна).
7. «Іноваційні технології в науці та освіті. Європейський досвід»: (Дніпро-Відень, 2017 р., заочна).
8. «Педагогіка здоров'я» (Чернігів, 2017, заочна).
9. «Фізичне та спортивне виховання у вищих навчальних закладах» (Запоріжжя, 2017, заочно).
10. IV Морозівських педагогічних читаннях «Академічні свободи і автономія університету» (Київ, 2018, очна).
11. V Морозівських читаннях «Тьюторство як засіб інтернаціоналізації освітньо-наукового простору вищої школи» (Київ, 2018, очна).

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

БЕРДЯНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

вул. Шмідта, 4, м. Бердянськ, Запорізька обл. 71100
E-mail: rector@bdpu.org.ua; http://bdpu.org

Тел. +38(06153) 3-62-44, факс +38(06153) 4-74-68
Код ЄДРПОУ 02125220

25.04.19 № 57-06/608

На № _____ від _____

ДОВІДКА

про впровадження результатів дисертаційної роботи
**«Формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у
фітнес-індустрії»**

Прими Анастасії Василівни

на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук
за спеціальністю 13.00.04- теорія та методика професійної освіти

Результати наукового пошуку Прими Анастасії Василівни, асистента кафедри фізичної реабілітації Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова, були впровадженні в освітній процес професійної підготовки здобувачів вищої освіти протягом 2015-2019 навчальних років на факультеті фізичного виховання Бердянського державного педагогічного університету.

Для встановлення сучасного стану сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії дисертанткою було проведено анкетування студентів і викладачів факультету фізичного виховання Бердянського державного педагогічного університету.

А. В. Примою були запропоновані методичні рекомендації до семінарських занять з дисципліни «Основи раціонального харчування» (тематичний план, контрольні питання, тестові завдання та плани проведення семінарських занять) для студентів освітнього ступеня «бакалавр», теоретична цінність яких полягала у розширенні та поглибленні знань майбутніх фітнес-тренерів у процесі фахової підготовки до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Впровадження наукового доробку А. В. Прими у навчальний процес здобувачів вищої освіти факультету фізичного виховання Бердянського державного педагогічного університету дозволить випускникам закладів вищої освіти швидко відкрити для себе середовище фітнес-індустрії та успішно розвиватися у професійній діяльності.

Наукові розробки Прими Анастасії Василівни свідчать про значну практичну спрямованість її досліджень для ефективної підготовки кваліфікованих фахівців у закладах вищої освіти.

Результати впровадження дисертаційної роботи А.В. Прими «Формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії» обговорено та затверджено на засіданні кафедри теорії та методики фізичного виховання Бердянського державного педагогічного університету (протокол № 9 від 25 квітня 2019 р.)

**Перший проректор,
доктор педагогічних наук
професор**

О. І. Гуренко

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені М.П. ДРАГОМАНОВА
01601, м. Київ-30, вул. Пирогова, 9
Телефон 234-11-08

22.04.2019 № 17
На № _____

ДОВІДКА

про впровадження результатів дисертаційного дослідження
Прими Анастасії Василівни
на тему «Формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії»

У період з 2015 по 2019 роки у освітній процес підготовки майбутніх фітнес-тренерів на факультеті фізичного виховання, спорту і здоров'я Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова здійснювалося впровадження результатів кандидатської дисертації Прими Анастасії Василівни, аспірантки кафедри фізичної реабілітації заочної форми навчання.

А. В. Прима поєднує виконання завдань дисертаційного дослідження з роботою на посаді асистента кафедри фізичної реабілітації.

Здобувач спрямувала свої зусилля на виявлення, теоретичне обґрунтування та експериментальну перевірку педагогічних умов формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Для педагогічної діагностики застосовувалась комп'ютерна програма «ПСПК: моніторинг рівнів сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії», розроблена А. В. Примою у співавторстві. Ця комп'ютерна програма отримала свідоцтво про реєстрацію авторського права на твір № 79829 від 15.06.2018 р., видане Міністерством економічного розвитку і торгівлі України.

Примою Анастасією Василівною формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії розглядається як цілісний процес, який здійснюється у закладах вищої освіти з метою отримання студентами кваліфікації з надання ефективних послуг щодо розвитку рухових здібностей, морфофункціональних кондицій для успішного

виступу на спортивних змаганнях та оздоровлення, шляхом проведення спеціально організованих фітнес-програм.

Готовність майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії розглядається здобувачем як цілісна інтегративна характеристика особистості, в основі якої лежить система професійно-ціннісних орієнтацій, що дозволить випускникам закладів вищої освіти, швидко відкрити для себе середовище фітнес-індустрії та успішно розвиватися в професійній діяльності. Сучасний стан готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії аналізувався А. В. Примою на основі результатів анкетування студентів і викладачів факультету фізичного виховання, спорту і здоров'я.

Для підвищення ефективності професійної підготовки майбутніх фітнес-тренерів на факультеті фізичного виховання, спорту і здоров'я застосовувався навчальний посібник «Теорія технологій оздоровчо-рекреаційної рухової активності», розроблений А. В. Примою в співавторстві.

Науково-педагогічний рівень дослідження Прими Анастасії Василівни є достатнім і заслуговує на впровадження його результатів в освітній процес підготовки майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Проректор з наукової роботи

Г. М. Горбін

Завідувач кафедри фізичної реабілітації

Л. П. Сущенко

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СХІДНОЄВРОПЕЙСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

просп. Волі, 13, м. Луцьк, 43025, тел. (0332) 24-10-07, факс (0332) 72-01-23
e-mail: post@eenu.edu.ua, web: http://www.eenu.edu.ua, код ЄДРПОУ 02125102

14.04.2019 № 03-29/рз/1362 Г

на № _____ від _____

Г ДОВІДКА

Г про впровадження результатів дисертаційного дослідження
Прими Анастасії Василівни
на тему «Формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної
діяльності у фітнес-індустрії»

У Східноєвропейському національному університеті імені Лесі Українки протягом 2015-2019 навчальних років було впроваджено результати дисертаційного дослідження Прими Анастасії Василівни, асистента кафедри фізичної реабілітації Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова пов'язаних з формуванням готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Примою Анастасією Василівною було уточнено зміст понять «формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії» та «готовність майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії». Науковець поняття формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії тлумачить як цілісний процес, який здійснюється у закладах вищої освіти з метою отримання студентами кваліфікації з надання ефективних послуг щодо розвитку рухових здібностей, морфофункціональних кондицій для успішного виступу на спортивних змаганнях та оздоровлення, шляхом проведення спеціально організованих фітнес-програм.

Було проведено анкетування студентів та викладачів Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки для встановлення сучасного стану формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Корисним для викладачів та студентів став навчальний посібник «Теорія технологій оздоровчо-рекреаційної рухової активності», розроблений А. В. Примою в співавторстві.

Це дає підстави стверджувати, що наукові ідеї та навчально-методичні новації Прими Анастасії Василівни є значущими для теорії та методики професійної освіти майбутніх фітнес-тренерів, мають високий науковий рівень та практичну спрямованість.

Перший проректор,
проректор з адміністрування та розвитку

 А. В. Цьось

Белікова Наталія
0504382999

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
їмені А.С. МАКАРЕНКА

вул. Роменська, 87, м. Суми, 40002, факс (0542) 22-15-17, тел. (0542) 22-14-95
E-mail: rector@sspu.sumy.ua Код ЄДРПОУ 02125510

2.04.2019 № 1821 На № _____ від _____

ДОВІДКА

про впровадження результатів дисертаційного дослідження

Прими Анастасії Василівни

на тему «Формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії»,

поданого на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук зі спеціальності 13.00.04 – теорія та методика професійної освіти

Протягом 2015-2019 навчальних років у Навчально-наукового інституту фізичної культури Сумського державного педагогічного університету імені А. С. Макаренка здійснювалося впровадження результатів наукових досліджень Прими Анастасії Василівни, асистента кафедри фізичної реабілітації Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова.

Сучасний стан формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії аналізувався за результатами анкетування викладачів і студентів Навчально-наукового інституту фізичної культури Сумського державного педагогічного університету імені А. С. Макаренка.

А. В. Примою у співавторстві розроблено комп'ютерну програму «ПСПК: моніторинг рівнів сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії», яка застосовувалася для педагогічної діагностики результатів професійної підготовки студентів у вищій школі.

За підсумками дисертаційного дослідження А. В. Примою успішно визначено теоретичні положення, які дозволили викладачам інституту ґрунтовніше усвідомити сутність та зміст формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Наукові напрацювання А. В. Прими дозволяють констатувати їх високий рівень та доцільність впровадження у практичну діяльність закладів вищої освіти.

Ректор

Ю.О. Лянной

УКРАЇНА

СВІДОЦТВО

про реєстрацію авторського права на твір

№ 79829

Комп'ютерна програма "ПСПК: моніторинг рівнів сформованості готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії"

(вид, назва твору)

Автор(и) Прима Анастасія Василівна, Сущенко Людмила Петрівна, Пугров Сергій Юрійович, Колошук Ігор Олександрович

(повне ім'я, псевдонім (за наявності))

Дата реєстрації

15.06.2018

Державний секретар Міністерства економічного розвитку і торгівлі України **О. Ю. Перевезенцев**